DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

Julie Caplin

The Secret Cove in Croatia

'Irresistible'
Katie Fforde

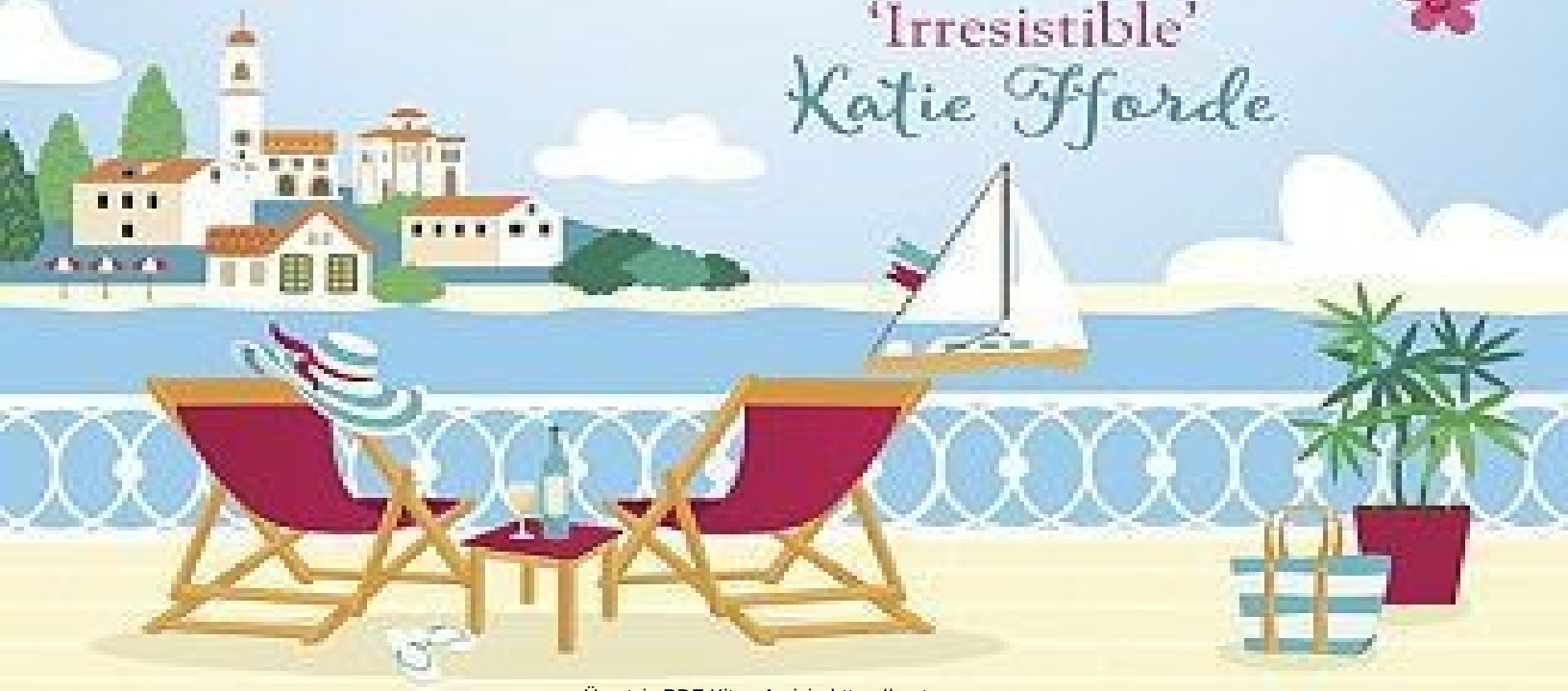

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Hırvatistan'daki Gizli Koy

JULIE CAPLIN

HarperCollinsPublishers'ın bir bölümü
www.harpercollins.co.uk

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

HarperImpulse
HarperCollinsPublishers Ltd'nin bir baskısıdır

1 Londra Köprüsü Caddesi
Londra SE1 9GF
www.harpercollins.co.uk

İlk olarak Büyük Britanya'da *HarperCollinsPublishers* Ltd 2019 tarafından yayımlanmıştır Telif Hakkı © Julie Caplin 2019
Kapak görselleri © Shutterstock.com
Kapak tasarımı © *HarperCollinsPublishers* Ltd 2019
Julie Caplin, bu çalışmanın yazarı olarak tanımlanmanın ahlaki hakkı olduğunu iddia etmektedir.

Bu kitabın katalog kopyası British Library'den temin edilebilir.

Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. İçinde tasvir edilen isimler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Uluslararası ve Pan-Amerikan Telif Hakkı Sözleşmeleri uyarınca tüm hakları saklıdır. Gerekli ücretlerin ödenmesiyle, bu e-kitabın metnine erişmek ve ekranda okumak için size münhasır olmayan, devredilemez bir hak verilmiştir. Bu metnin hiçbir bölümü HarperCollins'in açık yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, aktarılamaz, aşağı yüklenemez, derlenemez, tersine mühendislik yapılamaz veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sisteminde, elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla saklanamaz veya tanıtılamaz.

Kaynak ISBN: 9780008323691
E-kitap Baskısı © Temmuz 2019 ISBN: 9780008323684
Sürüm: 2019-06-20

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İçindekiler

Kapak
Başlık
Sayfası
Telif
Hakkı
İthafı
Bölüm 1: Northumberland
Bölüm 2: Londra
Bölüm 3: Hırvatistan
Bölüm 4
Bölüm 5
Bölüm 6
Bölüm 7
Bölüm 8
Bölüm 9
Bölüm 10
Bölüm 11
Bölüm 12
Bölüm 13
Bölüm 14
Bölüm 15
Bölüm 16
Bölüm 17
Bölüm 18
Bölüm 19
Bölüm 20
Bölüm 21
Bölüm 22
Bölüm 23
Bölüm 24
Bölüm 25
Bölüm 26
Bölüm 27
Bölüm 28
Bölüm 29
Bölüm 30
Bölüm 31
Sonsöz

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Teşekkür Yazar Hakkında
HarperImpulse Hakkında Yayınevi Hakkında

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Beni Hırvatistan'la tanıştıran Gordana Sikora-Presecki için
... ve çalışıyor olmamız gerekirken ilham verici fotoğraflar paylaşıyoruz!

Bölüm 1

Northumberland

Nick paltosunun yakasına sokuldu ve kendisini sarp yamaçların rüzgârında savrulan kuzey rüzgârından koruyan kalın tüvit bariyer için minnettar oldu. İki mankenin birlikte son derece gergin Arap kısrakları gibi titrediğini görünce ağzında alaycı bir gülümseme belirdi.

Bugün modeller canlı - Pucci tarzı, ona söylenene göre, her ne ise - yün pançolar giymişlerdi. Gerçi biri ona fikrini sorsaydı, sanki biri boyahaneye girmiş gibi göründüğünü söylerdi ama o moda uzmanı değildi. Kıyafetlerin üzerine şık tam-o'-shanter şapkalar takılmış, başlarına gösterişli bir şekilde tünemiş, zarif uzun boyunlarına birkaç kez sarılmış çizgili yün atkılar ise Himalaya dua bayrakları gibi esintide dalgalanıyordu. Zavallı donmuş modeller, fotoğrafçının bir sonraki kareyi çekmesini beklerken bir çift tropik kuş kadar yersizdiler.

Normalde sabahın yedi buçuğunda kasvetli bozkır ona kalırdı ve eğer dün akşamki yemekte baldızlarının ikiz kardeşleri Dan ve Jonathon'a attığı bastırıcı bakışlar olmasaydı, burada birkaç kişi daha olabilirdi.

Yüz ifadesi koyu gür kaşlarının ve kel kafasıyla tam bir tezat oluşturan korkunç, parlak siyah sakalının ardında iyice gizlenmiş olan kaba saba fotoğrafçı, "Tara, şu kayanın üzerinde güneş ışığının altında dur," diye emretti.

Nick onun hakkını vermeliydi; Tara objektifin acımasız gözlerine doğru ilerlediği anda titremeyi bıraktı ve sanki dondurucu sıcaklık hiçbir şey değilmiş gibi soğuk ve kayıtsız bir poz verdi. İnce, mağrur yüzü, önünde uzanan vadiye, yamacın hatlarını yumuşatan yemyeşil çimenlere ve beş mil ötedeki vadinin ağzında uzaktaki denizin üzerinde dans eden güneş ışığına kayıtsız ve kayıtsız görünerek manzaraya baktı. Bir dizi bükülmüş, narin, neredeyse uçuk bir figür olan, kusursuz teni ve bahar güneşinin kızıl ve altın ipliklerle parlattığı altın sarısı saçlarıyla kayalıkların üzerinde duran kadını görünce midesinden bir şeyler koptu. Sanki her an başka bir âleme kayacakmış gibi görünüyordu. Sonra bir şeylerin onu etkilemesine izin verdiği ve onu soğuktan korumak için garip bir arzu duyduğu için kendine kızdı. Onunla kıyaslandığında, kendisi istikrarlı ve güvenilir biriydi.

O, yıldızlar kadar ulaşılmaz ve uzak, narin bir peri yaratığı gibiyken, aralıksız kadere bağlı bir at. O başka bir dünyadan geliyordu. Bu ücra çiftlikten ve herkesi tanıdığı ve herkesin onu tanıdığı ve doğduğundan beri tanıdığı köy topluluğundan milyonlarca mil uzakta bir dünyadan. Burası eviydi. Hep öyleydi, hep öyle kalacaktı. Ağzı buruştu. Ayrıca, burada olmasaydı başka ne yapabilirdi ki? Şimdiye kadar bildiği ve muhtemelen bileceği tek şey buydu.

"Nick, koyunlardan birini ön plana çıkarabilir misin?" diye seslendi sert bir ses ve parmağını sallayarak hayvanın nereye konması gerektiğini gösterdi.

"Elbette," dedi border collie cinsi köpeği Rex'e ıslık çalarak ve fotoğrafçının asistanını düzeltme zahmetine girmedi. Dün birkaç kez açıklamaya çalışmıştı ama kimse koyunlar -aslında koyunlar- ve kuzular arasındaki farkla ilgilenmemişti. Altı haftalık olan ve kırkılmak üzere olan koyunlardan daha fotojenik olan sevimli, fotoğrafa uygun kuzuları istiyorlardı; çamurla kaplanmış, tüylü yapağısıyla dağınık ve bakımsız görünüyorlardı.

British Wool, Hadley arazisindeki broşürlerinin fotoğraflarını çekmesi için ona başvurup zamanını ödemeyi teklif ettiğinden beri, bu iş en ... en eğlenceli kelimelerden biri olduğunu kanıtlamıştı. Birkaç fotoğraf çekmenin aslında tam ölçekli bir prodüksiyon olduğunu kim bilebilirdi? İki gün önce, Bowden Rigg'in tüm nüfusunun fotoğraflarını çekmeye yetecek kadar fotoğraf malzemesi ve giysi dolu iki minibüs gelmişti. Bunları Carlisle istasyonundan dört model, iki stilist, iki gardırop görevlisi, fotoğrafçı, asistanı, bir kreatif direktör, bir özel kalem ve British Wool'dan iki müşteriden oluşan tam bir maiyeti taşıyan üç taksi takip etmişti.

Rex kuzulardan birini yakaladı, o da öfkeyle havlayarak çekime girdi ve modelin hoş bir şekilde gülümsemesine neden oldu. "Çok sevimli değil mi?

"Kıpırdamadan dursa çok daha sevimli olurdu," diye homurdandı fotoğrafçı, objektifinden bakarken.

Hızlı bir ıslık ve birkaç ince komutun ardından Rex ürkek kuzuyu tekrar yerine itti. Onun sabrından etkilenen Nick, Tara'nın başını bir o yana bir bu yana eğerek giysileri göstermek için vücuduna açı vermesini izledi. Tara'nın uykulu badem gözlerini Nick'e çevirmesi Nick'i şaşırttı; Tara'nın ağzının kenarlarını kaldıran boğucu bir gülümseme Nick'in gözlerinin içine bakıyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Evet, Tara. Evet, o bakış. Çok güzel. Çok güzel. Başını sağa doğru eğ, Nick'e bakmaya devam et. Evet, işte böyle. Onu çok istiyorsun. Buna bayılıyorum.'

Modelin gözlerinde hınzır bir parıltı belirdi ve Nick sarı saçlarının diplerine kadar kızardığını hissetti. Bir yutkunmayla başını eğme dürtüsüne direndi. Bunun yerine, onun hafif alaycı bakışlarına tek kaşını hızla kaldırarak ve biraz da kendi ateşiyle karşılık verdi. Doğma büyüme taşralı olması bilgisiz olduğu anlamına gelmiyordu. Nick Hadley, annesinin umutsuzluğuna rağmen henüz doğru kadını bulamamıştı ama bu onun sahada oynamadığı anlamına gelmiyordu.

Tara misilleme olarak sırıttı ve sonra fotoğrafçının bir dizi komutuna uyarak ellerini kalçalarına koydu ve başını geriye attı, bir kez daha uzak ve ulaşılmazdı. Nick birden kendini üçüncü tekerlek gibi hissetti; bu sabah etrafta... pis bir okul çocuğu gibi dolaşmak yerine yapması gereken bir sürü iş vardı.

Fotoğrafçı Tara'ya seslendi: "Tamam, şu an için işin bitti. Nick kuzuyu sürünün geri kalanına kadar kovalamak için ileri doğru yürürken, Tara kayanın kenarına doğru bir adım attı. "Yakala beni," dedi ve kendini havaya fırlattı.

Şaşıran Nick öne doğru bir adım attı ve onu kolayca kollarının arasına aldı. Kızın hiçbir ağırlığı yoktu ve Nick onu yakaladığında sanki inanılmaz bir şey yapmış gibi sevinç çığlıkları atarak kendini süper kahramanların hepsinin bir arada olduğu biri gibi hissetmesini sağladı. Yavaşça onu yere bıraktı, pançosundan ve atkısından kendini kurtardı. Ona bir gülümseme verdi. "İşte böyle, sağ salim.

"Tamamen erkeksin," diye nefes aldı ve neredeyse gülmek istiyordu; bu çok klişe bir cümleydi, ama gözlerindeki bilmiş, müstehzi bakış onu durdurdu.

"Son baktığımda," dedi rahat bir güvenle. Şimdi kızarma sırası ondaydı. "Sanırım köydeki George Inn'de kalıyorsunuz.

Başıyla onayladı. "Tuhaf, ama daha kötü yerlerde de kaldım. "Akşam yemeği?" diye sordu Nick.

"Bana soruyor musun, yoksa söylüyor musun? Tara gözleri mahcup, ağzının kenarında nazik bir sırıtışla cevap verdi.

'Yerel malikanede çok iyi bir restoran var. Sizi yedi buçukta alabilirim.

"Sekiz yap ve bir randevun olsun," diye karşılık verdi Tara, kendi dediğinin olmasına alışmış birinin havasıyla.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kahretsin, saat altıyı geçmişti. Bugün bitirmesi planladığından daha uzun sürmüştü. Ne yazık ki çiftçilik kimseyi beklemiyordu ve fotoğraf çekimine gittiği için ihmal etmek zorunda kaldığı işlere yetişmek zorundaydı.

Aga'dan gelen sosis ve Yorkshire pudingi kokularıyla dolu çiftlik evi mutfağının sıcak ışıltısı, sohbet ve kahkahaların rahatlatıcı sesiyle birlikte onu kucakladı - aşinalık ve basit bir zevk kucaklaması. Odanın ortasındaki büyük çam masa, en büyük ikiz kardeşi Dan ile evli olan Gail tarafından hazırlanıyordu ve Gail başını kaldırıp ona sıcak bir gülümseme verdi. Her iki kayınbiraderini de seviyordu ama ikizlerden Dan ve Jonathon'ın onları uygun birer koca olacaklarına nasıl ikna ettiklerini henüz anlayamamıştı. Ama onlarla birlikte büyümüştü.

"Selam Nick," diye seslendi Dan, şifonyerin önünde durmuş, çeşitli telefon şarj aletlerini ve kablolarını karıştırıyordu. "Uzun bir gündü.

Başını salladı.

Otuz üç yaĢında, ikiz kardeĢleri ve onların eĢleri gibi, kısmen tembellikten, kısmen de sıcak ve iĢlek mutfağın uzun zamandır hayatının bir parçası olmasından dolayı hâlâ annesinin mutfağında yemek yiyordu. Ancak, hepsini çok sevse de, bir bekar için, özellikle de annesi yuva kurmasını isteyen biri için gerekli mahremiyeti sağlayan çiftliğin kenarındaki küçük kulübesi için minnettardı.

'Hey, anne -' ona döndü '- Özür dilerim. İşten yeni çıktım ama bu gece dışarı çıkıyorum.

"Mükemmel," dedi Jonathon, Aga'dan çıkarmakta olduğu delikli kurbağaya bakarak. "Benim için biraz daha sosis.

'Hızlıca bir şeyler atıştırmak için vaktiniz olmadığına emin misiniz? Şu anda tam anlamıyla servis yapıyorum. Yiyip kaçabilirsin. Ona sırıttı. "Benim için sakıncası yok.

"Ya da bara gidip sosisleri bize bırakabilir," dedi Jonathon, annesinin yanından dans ederek geçti ve gevrek Yorkshire pudinginden bir parça kopardı.

Parmak eklemlerine sert bir vuruş yaptı.

"Evet, ben oyumu daha fazla sosis için kullanıyorum," diyerek Dan ikizini destekledi. "Sen bara gidebilirsin.

Lynda Hadley başını iki yana sallayarak, "Çok var," dedi. 'Gerçekten çocuklar, hayatınız boyunca aç kaldığınızı sanırsınız. Servis yapmam iki dakikamı alır ve babanız da her an burada olabilir.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Hay aksi. Gerçekten de mazeretlerini sıralayıp hızlıca kaçmayı umuyordu.

'Hayır, cidden anne. Zamanım yok. Daha yıkanmadım bile.' 'Ama ne zaman yiyeceksin? Aptal saatinden beri ayaktasın ve bahse girerim "Öğle yemeğinde sadece sandviç yedin.

"Dışarıda yiyeceğim," dedi kapıya doğru ilerleyerek.

Tam o sırada babası içeri girdi, arabasının anahtarlarını yan taraftaki şifonyerin üzerine fırlattı ve karısını hızlı bir öpücük için kucakladı. "İyi akşamlar. Az önce köydeydim. Bu akşam Bodenbroke Malikânesi'nde yemek yiyeceğini duydum, Nick. Gözlerinde bilmiş bir pırıltıyla kaşlarını kaldırdı.

Nick iniltisini tuttu. *Sağ ol, baba. Beni de içine atsana.*

'Bodenbroke Malikânesi,' diye seslendi Jonathon, arka kapıya yaslanmış, kollarını kavuşturmuş ve yüzünde muzip bir gülümseme belirmişti. 'İşte bu çok süslü. Bir randevu, değil mi? Bu haftaki şanslı kız kim?" Kaşlarını çattı. "O havalı, atlı kuşla işin bitti sanıyordum.

Nick kaşlarını çatarak, "Adı Henrietta," dedi. "Ve artık onunla görüşmüyorum.

'Uzun sürmedi,' diye gözlemledi Gail sinsi bir gülümsemeyle.

Nick omuz silkti, Jonathon'un bir an önce harekete geçmesini umarak kapıya daha da yaklaştı. "Karşılıklıydı.

"Bunu ne zaman tamir ettin?" diye sordu Dan, telefonuna uygun bir şarj aleti bulup taktıktan sonra sohbete katıldı. Yüzü ani bir ilgiyle buruştu.

"Bugün," dedi Nick. 'Bak, eğer engizisyon bir kenara bırakabilirse, duş alıp üstümü değiştirmem gerek.

Kapıya çok yaklaşmıştı ve Dan aniden, "Londra'daki fotoğrafçı kadınlardan biri, değil mi?" diye bağırdığında eli kapı tokmağındaydı. Bütün gün Starbridge Tepesi'ndeydin. Seni sinsi şeytan. Onlardan birine çıkma teklif ettin.'

Jonathon güldü ve kapıyı engellemek için geri çekildi. "Ne? Ve evet mi dediler?'

Nick donakaldı. "Neden olmasın?" diye sordu, sesindeki ani sertlikten pişmanlık duyarak.

"Boyundan büyük işlere kalkışıyorsun, değil mi?" diye dalga geçti Dan. 'Hangisi o? Gardıroptaki kadınlardan biri mi? Sarışın olan. Adı neydi... Georgina mı?'

Nick başını salladı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Ne, daha karanlık olan mı?

İfadesini hoş tutmaya çalışarak, "İkisi de değil," dedi.

"Peki, kim o zaman?" diye sordu Jonathon, şaşkınlıktan yüzünü buruşturarak. "Stilist kadın evli, asistan ve kreatif direktör de öyle.

"Lanet olsun, bir manken çekmedin, değil mi?" diye soluk soluğa kalan Dan, geri çekiliyormuş gibi yaparak, protesto amacıyla fayans döşeli zeminde gıcırdayarak ilerleyen bir sandalyeye çarptı.

Gail ve Cath, Dan'in tiyatrosuna karşı karşılıklı olarak çaresizlikle başlarını salladılar ve sonra Gail yaramaz bir sırıtışla, 'Neden olmasın? Kabul edelim, aranızda en yakışıklı olan o.

Dan göğsünü tuttu. 'Yaralandım, sevgili karıcığım. Öyle olduğumu sanıyordum.

"Kocalarım arasında en yakışıklısı sensin," diye alay ederek Nick'e göz kırptı. Ne yazık ki Jonathon bu işin peşini bırakacak gibi değildi.

"Ciddi misin? Hangisi?'

Nick içini çekti, eğer buradan yıkanmak ve üstünü değiştirmek için zamanında çıkacaksa tek çözümün teslim olmak olduğunu biliyordu. "Tara'yla dışarı çıkıyorum. Sohbet ediyorduk. Birlikte akşam yemeği yemek istedik. Tanrı aşkına, ona benimle evlenmesini falan teklif edecek değilim. Hafta sonuna kadar gitmiş olacak. Ve ben hala burada olacağım.' Sesi yükseldi. Kendini biraz zorladığını fark ederek kapının kolunu kavradı ve çekerek açtı, arkasında toplu bir soluk alma ve anlamlı bir sessizlik bıraktı.

"Tanrım, burası gerçekten çok güzel," dedi Tara, rulosunun iki yüz sterlinden fazla olduğu söylenen pahalı duvar kâğıtlarına, şık mobilyalara ve retro tasarımlı aydınlatmaya bakarak. 'Neredeyse Londra'da olabilirdik,' diye ekledi bir elinin arkasından komplocu bir fısıltıyla.

Nick şarap kadehini kaldırdı ve bir yudum aldı. "Burada hepimiz dinsiz değiliz, biliyorsun.

"Sanırım bunu görebiliyorum," dedi Tara, vücudunu bariz bir şekilde gözden geçirerek.

Onu George'dan aldığı andan itibaren çapkın ve açık sözlüydü, bu da büyük bir rahatlamaydı. Dürüst olmak gerekirse, onu almaya giderken ani bir son dakika paniği yaşamıştı. Bütün akşam onunla ne hakkında konuşacaktı?

Endişelenmesine gerek yoktu; küçük bedenini kamyonetine taşımasına yardım ederken, 'Oh, bu çok erkeksi' diye mırıldanmıştı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

koltuğa oturdu. "Kamyon kullanan birini tanıdığımı sanmıyorum," demişti, adam motoru çalıştırırken ellerini gösterge panelinde gezdirerek. Birkaç kilometre içinde bir eli kalçasına kaymış ve yolun geri kalanını aşırı heyecanlı bir ergen gibi kıpırdamamaya çalışarak sürmüştü.

Sütyen giymediği belli olacak kadar aşağıya inen minik askılı, uçuşan şifon bir pantolon takım giymişti. İçinde yürümek için sağlık ve güvenlik sertifikasına ihtiyaç duyacağınız kadar yüksek gökdelen topuklu bacakları sonsuz görünüyor ve kalbinin göğsünde rahatsız edici bir şekilde çarpmasına neden oluyordu. Hayatında gördüğü en muhteşem kadındı. Görkemli saçları dağınık bir şekilde toplanmıştı ve boğazının beyaz kaymaktaşı sütununun etrafında bir sürü dal kıvrılmıştı.

Tanrı aşkına, kendine gel dostum - o etten kemikten bir kadın, alev alev yanan bir Yunan heykeli değil.

"Ne zamandır modellik yapıyorsun?" diye sordu, ona aşık bir köpek yavrusu gibi bakmak yerine kendini mantıklı bir konuşma yapmaya zorlayarak.

"On yıldır. Kendini küçümseyen bir yüz ifadesi takındı. "Ben yaşlıyım.

"Saçmalama. Güldü. "Ne, yirmi altı, yirmi yedi yaşında mısın?

"Yirmi yedi," diye fısıldadı, odaya bakarak, "ama kimseye söyleme. Bu iş için oldukça yaşlı sayılırım. Yine de artık hayatıma devam etmeye hazırım. Biraz daha anlamlı bir şeyler yapmak istiyorum. Değerli bir şeyin elçisi olmak istiyorum. Bilirsiniz, gezegeni kurtarmak. Plastiği yok etmek. Bunun gibi bir şey.'

'Kulağa asilce geliyor,' diye alay etti.

Bir an için burun delikleri alevlendi ve boynundaki tendonların gerildiğini gördü.

'Ben ciddiyim. Gezegenimizin karşı karşıya olduğu bazı konular hakkında çok tutkulu hissediyorum. Denizdeki plastik miktarı korkunç bir şey. Bu büyük bir sorun. Hayvanlar ölüyor. Ona oldukça yoğun bir bakış fırlattı.

'Özür dilerim, hırsınızı küçümsemek istememiştim. Sadece takılıyordum. Kardeşçe şakalaşmalara alışkınım.'

Nazik bir kabullenişle başını eğdi. "Gezegenimizi kurtarmak zorundayız.

"Haklısın," diye onayladı, bunun onun için büyük bir mesele olduğunu fark etmişti. "Gerçi ben daha çok eve yakın konularla ilgileniyorum sanırım. Kendini küçümseyen bir gülümseme takındı. "Biraz bencilce, gerçekten. İklim değişikliğinin mevsimler üzerindeki etkilerini şimdiden görüyoruz. Geçen yılki sıcak ve kurak yaz

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

koyunların otladığı otlaklar üzerinde büyük bir etkisi oldu. "Peki ne yapacaksınız?

Omuz silkti. 'Ben bir elçi olacağım. Bilirsiniz, sorunları vurgulayan fotoğraf çekimleri yaparım. Bir kampanyanın yüzü olurum. Sadece doğru teklifi bekliyorum.

Nick başını salladı, kendini biraz boyundan büyük işlere kalkışmış hissediyordu. Bu işlerin nasıl yürüdüğü hakkında hiçbir fikri yoktu. Garson siparişlerini almak için gelene kadar bir dakika boyunca sessizliğe gömüldüler.

"Biftek madalyonu alacağım," dedi Tara ve Nick'i şaşırtarak ekledi: "Yanında patates kızartması da alabilir miyim?

Garson biraz havasız bir aksanla, "*Pommes frites* yapıyoruz," deyince Nick'in gülesi geldi. Perşembe günleri birlikte beş maç yapıyorlardı ve Nick'in havasızlıkla arasında dağlar kadar fark vardı.

'Mükemmel,' dedi Tara.

Nick, garson gider gitmez sırıtarak ördek konfit ve mevsim sebzeleri için kendi siparişini aldı. "Modellerin salata ve havuç çubuklarından başka bir şey yemediği önyargısını da yıkmış oldun.

Tara saçlarını omzunun üzerinden savurdu. 'Muhteşem bir metabolizmam var. İstediğimi yiyebilirim. Sesi neredeyse meydan okur gibiydi.

Nick gülümsedi. "Bunu duyduğuma sevindim çünkü buradaki yemekler mükemmel.

Tara başını salladı ve çatal bıçak takımını birkaç kez yeniden düzenlemeden önce çatalının dişlerini karıştırdı.

"Peki, hiç erkek ya da kız kardeşin var mı? Nick sessizliği doldurmak için sordu.

Başını salladı ve ağzını üzgün bir ifadeye büründürdü. 'Sadece küçük yaşlı ben. Annem ve babam beni çok geç doğurmuşlar. Zavallı annem neredeyse ölüyordu, bu yüzden babam ayak diredi ve başka çocuk yok dedi. Annem benim çok güzel bir çocuk olduğumu, başka çocuk sahibi olamadığı için çok mutlu olduğunu, çünkü hayal kırıklığı olur diye başka bir çocuk sahibi olma riskini göze alamadığını söyledi. Tara çınlayan bir kahkaha attı ve başını iki yana eğerek ona baktı. 'Ne kadar tatlı bir şey, değil mi? Elbette, tamamen saçmalık. Tüm ebeveynler bebeklerinin mükemmel olduğunu düşünür.

Nick güldü. 'Annemle konuşmalısın. Çocukları hakkında hiçbir hayali yok ama bizden beş tane doğurdu.

'Beş! Aman Tanrım. Tara'nın gözleri dramatik bir şekilde büyüdü ve elini karnına götürdü. 'Tanrım. Bu çok fazla. Zavallı annen. Bu onun

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

vücudunu mahvetmiş olmalı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Nick'in annesi bu yoruma kahkahalarla gülerdi; bütün çocuklarını çok severdi. Annesinin bunu ikinci kez düşünmeyeceğinden emindi. "Onun böyle gördüğünü sanmıyorum.

"Hepsi senin kadar yakışıklı mı? Tara sanki iltifat kazara ağzından kaçmış gibi elini ağzına kapattı. Gözlerini masaya indirdi.

Nick, ayrılırken ağabeyi ile yengesi arasında geçen konuşmayı düşünerek güldü. 'Ben dört erkek ve bir kız kardeşten biriyim. Sanırım hepimiz küçük kız kardeşimizin en yakışıklısı olduğu konusunda hemfikiriz.

"Oh," dedi Tara, sanki bunu söylemek çok tuhaf bir şeymiş gibi.

"Koyun yetiştiriciliği yapmadığınız zamanlarda ne yapıyorsunuz?" diye sordu.

"Tam olarak dokuzdan beşe bir iş değil," dedi Nick, "ama fırsat buldukça çiftlikten uzaklaşmayı seviyorum. Kız kardeşim Paris'te yaşıyor-'

'Paris'e bayılıyorum. Paris Moda Şovları için oradaydım. Bu yıl Dior için bir podyum şovu yaptım. Çok süper bir şehir. En son ne zaman gittiniz?'

Akşam yemeği gelene kadar Paris'ten konuştular, Nick oraya yaptığı iki ziyaretle ilgili hatırlayabildiği her şeyi anlattı.

Tara'nın iştahı yerindeydi ve sanki açlıktan ölüyormuş gibi yemeğini mideye indirdi.

Son yemeğini bitirirken temiz tabağına bakarak, "Açtın," dedi.

"Bütün gün temiz havadaydım," diye tersledi Tara, sesi yine savunmacı çıkıyordu. "Modelliğin bu kadar zor bir iş olduğunu bilmiyordum," dedi Nick. Belli ki o

ailesiyle yaptığı şakalaşmalara alışık değildi. Onun gibi büyük bir aileden gelmediğini unutmamalıydı.

'Bu herkes için değil. İnsanların bunun ne kadar zor olduğunun farkında olduğunu sanmıyorum. Sadece gelip fotoğraf çektirdiğimizi düşünüyorlar.

Garson göründü ve tatlı menüsüyle dönmeden önce tabaklarını aldı. "Başka bir şey ister misiniz?" diye sordu.

"Yapmamalıyım," dedi Tara, menüyü incelerken, dili dudaklarının arasından oldukça sevimli bir şekilde dışarı çıkmıştı. "Bir şey yiyecek misin?

"Tatlıya pek düşkün değilimdir.

Yüzü düştü.

"Ama belki bir şeyler paylaşabiliriz?" diye önerdi. 'Evet,

profiterol. Onlara bayılıyorum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Nick tatlıyı iki kaşıkla sipariş etti, ama zahmet etmesine gerek yoktu çünkü tabak önüne konmasına rağmen, Tara'nın eli bir yılan kadar hızlı bir şekilde saldırıyor ve bir kaşık dolusu choux böreği ve krema kapıyordu. Her lokmada düzenli olarak zevk iniltileri çıkarıyordu.

'Uzun zamandır çikolata yememiştim. Ne kadar lezzetli olduğunu unutmuşum. Ne kadar şehvetli bir zevk, değil mi? Kaşığını son çikolata sosuna daldırdı ve arkasını uzun, yavaş hareketlerle yaladı, bir yandan da gözlerini Nick'ten ayırmıyordu. Nefes nefese bir iç geçirdi. "Dilindeki o ipeksi zenginlik. Dilini kaşığın sapında aşağı yukarı gezdirdi, gözleri karanlık ve boğucu bir vaatle Nick'in oturduğu yerde kıpırdanmasına neden oldu, masa örtüsü her şeyi örttüğü için çok rahatlamıştı.

Garson tatlı tabağını kaldırmaya geldiğinde Nick kahveyi reddetmeye ve Tara'yı doğruca George'a götürmeye hazırdı. Tara'nın ona gönderdiği imalı işaretlere bakılırsa, aynı fikirde olduklarını düşünüyordu ama Tara oturduğu yerden kalktı ve peçetesini masaya fırlattı.

"Sevgilim, bana bir espresso söyler misin? Bayanlara gitmem gerekiyor. Kendimi toparlayayım.'

"Tamam," dedi, kendine bir kapuçino sipariş etti ve koltuğuna geri yerleşti, ısınan teninin soğumaya başladığını hissetti. Telefonunu çıkardı, hızla Facebook akışını kontrol etti ve kız kardeşi Nina'dan gelen bir gönderiyi görünce gülümsedi.

Çikolata Cenneti, mükemmel bir çikolatalı ekler ve onun hemen ötesinde, bir aşk kalbi şeklinde şekillendirilmiş parmakları ve başparmaklarının resminin altındaki yazıydı.

Tanrım, Tara bunlardan birinden ne kadar hoşlanırdı ve onu yerken izlerken nasıl bir durumda olurdu?

Çok lezzetli görünüyor, abla, diye hızlıca paylaştı, daha fazla fotoğrafını kaydırarak. Pastane işletmek için Paris'e gittiğinden ve Nick'in en iyi arkadaşı olan erkek arkadaşı Sebastian'ın yanına taşındığından beri Nina ekler ve şekerle ilgili her şeyin kraliçesi olmuştu. Belki bir gün Tara'yı oraya götürebilirdi. Tara'nın bundan hoşlanabileceğine dair gizli bir şüphesi vardı.

Birkaç fotoğrafa yorum yaptı, birkaçını beğendi ve sonra tam on beş dakika geçtiğini fark etti. Tara neredeydi? Lütfen kaçtığını söylemeyin. Hayır, kesinlikle değil. Randevu öncesi endişelerine rağmen oldukça iyi geçmişti. Kesinlikle ilgileniyor gibiydi. Büyüklük taslamadan kadınlarla iyi anlaşırdı. Çıktığı çoğu randevu iyi, hatta bazen iyiden de öte sonuçlanıyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Gail'in eski sevgililerinden biriyle en iyi arkadaş olduğu ortaya çıkan arkadaşlarından biriyle görücü usulü bir randevuya çıkmıştı. Bu oldukça acı vericiydi.

Tam ciddi ciddi bayanlara bir arama ekibi göndermeyi düşünürken, Tara yeniden ortaya çıktı, gözleri ışıl ışıldı ve yüzü gülüyordu, koltuğuna geri döndü ve sanki hiçbir sorun yokmuş gibi espressosundan bir yudum aldı.

Belki de kadınlarla ilgili bir sorunu vardı ve bir şey söyleyemeyecek kadar utanıyordu.

"Ah, bu espresso soğuk," dedi yüzünü buruşturarak.

"Bir tane daha getirmemi ister misin?" dedi Nick, uzun zamandır böyle bir şey yapmadığını söyleyerek onu utandırmak istemiyordu.

'Hayır, sorun değil. Saat oldukça geç oldu ve muhtemelen beni uyutmayacak. Saatine baktı ve sonra ona güzel, kederli bir gülümseme verdi. 'Beni otele geri bırakmalısın. Korkarım güzellik uykusuna ihtiyacım var. Yarın gözlerimin altında torbalarla gelemem.

Nick, gecenin hangi noktada birdenbire sona erdiğini merak ederek, "Hesabı getireyim," dedi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bölüm 2

Londra

Henry Compton-Barnes, ceketinin dirseklerinde süet yamalar ve sikik bir fiyonkla, yaptığı işe bakarken Maddie dizlerini birbirine kenetlemiş, titremelerini engellemek için ellerini diz kapaklarının üzerinde kavuşturmuştu. Sonunda başını kaldırıp konuşması sonsuza kadar sürecekmiş gibi görünüyordu.

'Profesör Gregory iyi bir arkadaşımdır ve sizi şiddetle tavsiye etti. Bu nedenle size karşı tamamen dürüst olacağım. Ağzı, sanki biri dudaklarının her iki ucuna bağlı ipleri çekiyormuş gibi pişmanlık dolu bir çizgiye çekildi. 'Teknik olarak çok iyisiniz. Bunlar iyi uygulanmış. Aslında detaylar mükemmel.

Sözlerine rağmen, kendisine doğru gelen devasa bir 'ama' olduğunu biliyordu.

'Bir tabloda aradığım şey... bu galeri için...' Başını salladı. 'Bunların orijinalliği yok. Yetenek yok. Bir sanat eserini öne çıkaran o *je ne sais quoi*, o tanımlanamaz şey eksik. Aradığım şey sadece sanatçının tasarlayabileceği bir şey. Eserlerine baktığınızda, bunu sadece onların yapabileceğini bilirsiniz. Ben bunu bir şarkıcıya benzetiyorum, mesela, beni bağışlayın, sizden oldukça yaşlıyım ama Carly Simon gibi birine. Onun sesini duyarsınız ve o olduğunu hemen anlarsınız. Sesi, tıpkı bir imza gibi, eşsizdir ve ben de bir resimde bunu arıyorum.

'Korkarım bunlar iyi, çok iyi, ama ruhunuzu ya da bir birey olarak sizden herhangi bir yatırım göremiyorum.

"Sana bir tavsiyede bulunabilir miyim Maddie? Yeni ve farklı bir yere git. Sana öğretilen ya da bildiğini sandığın her şeyi unut - kuralları çiğne - deneyler yap ama en önemlisi yürekten resim yap.

Kalpten boya. Maddie gözlerini devirdi ve Salvador Dali'nin bir çöl düzlüğünde dev bir boya fırçasıyla şişlenmiş kırmızı bir kalbi ve fırçadan soluk sarı kumun üzerine damlayan kırmızı damlaları hayal etti. Kalpten boya. Bu da ne demek oluyor? Picasso'ya kalpten resim yapmasını söyleyen olmuş muydu? Rodin'e? Van Gogh? Maddie yüzünü buruşturdu. O ligdeki herhangi birini taklit etmeye yakın olduğundan değil.

Costa'da otururken kahvesini yudumladı ve üzüntülerini gülünç derecede pahalı bir cappuccino ile boğma dürtüsünden pişmanlık duydu.

Arkasına biri otururken üst sınıftan bir ses 'Yüce Tanrım,' dedi. 'Ne serseri ama. Henry ne düşünüyordu?

Ne? Az önce içeri giren kız mı? Süslü kıyafetler giydiğini sanıyordum. Bilirsin, Toulouse-Lautrec.'

Maddie kucağındaki keçe bereyi masanın altına sıkıştırdı.

'Bir arkadaşına iyilik yapıyormuş. Randevuyu ajandasına yazarken bana söyledi.

Onu yanına aldı mı? Kesinlikle almamıştır. Tanrım, galeri hızla yokuş aşağı gidiyor olmalı.

Hiç sanmıyorum. Ayrılırkenki görüntüsüne bakılırsa, sanırım onu kulağında bir pireyle göndermiş. Kız ortaya çıktığında ona vaktini boşa harcadığını söyleyebilirdim. Yani, cidden, konuşma şeklini duydun mu?'

Diğer kız bir kahkaha attı. "Bok gibi sıradan.

'Şşş, artık böyle şeyler söyleyemezsin. PC'ye uygun değil. Artık chav demenize bile izin verildiğinden emin değilim.

Maddie kızarıp yanaklarının ısındığını hissederken iki kız da kötü niyetli bir üstünlük taslayarak güldü. Muhtemelen olgunlaşmış bir Noel elfine benziyordu. Beresini alıp kafasına sıkıca geçirdi ve arkasını döndü. Kızlardan biri başını kaldırıp baktı ve en azından başlama nezaketini gösterdi, ağzı bir solukta açıldı.

"Çavların özelliği," dedi Maddie sohbet edercesine, "sınıfsız olmaları, fikirlerini söylemeleri ve sizin gibi kendini beğenmiş, burnu havada sürtüklerden zırnık almamalarıdır. Hepimiz para içinde doğmadık ve açıkçası, eğer insanlar hakkında böyle konuşuyorsanız, okula geri dönüp biraz görgü öğrenmeniz gerekiyor. Kendinizden utanmalısınız.

Her iki kızın da orada bir çift lepistes gibi aval aval oturmasından memnun, başı dik bir şekilde kahve barından çıktı.

Ne yazık ki son sözü söylemiş olmak, Londra'da bir galerinin kapısından içeri girebilmek için yaptığı tek ve biricik denemede başarısız olduğu ve elindeki tek işe yarar bağlantıyı tükettiği gerçeğini değiştirmiyordu.

Maddie Euston'daki kalkış tabelasına dik dik baktı. Ucuz tarifeli treninin kalkmasına iki saat daha vardı. Birmingham'a dönecek ve annesiyle bir başka başarısız iş görüşmesi hakkında konuşacaktı. Maddie aslında Profesör Gregory dışında kimseye Londra'da gerçekte ne yaptığını söylememişti.

İç geçirerek WhatsApp akışında gezindi.

Acil. Acil. Acil. Hala bir işe ihtiyacın var mı?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Geçici bir iş ama Avrupa'da ve çaresiz durumdalar. Ara beni. Nx

Arkadaşı Nina'dan gelen mesaj onu gülümsetmişti. Maddie'nin yurtdışında eğitim gördüğü yıl Paris'te tanışmışlar ve pek çok ortak noktaları olduğu için kısa sürede sıkı arkadaş olmuşlardı. Her ikisi de büyük ailelerden geliyordu ve Nina gibi Maddie de beş çocuktan biriydi ve bir topluluğun parçası olmayı özleseler de ailelerinin taleplerini özlemiyorlardı.

Kısa mesajdaki anahtar kelime Avrupa'ydı. Bir siren çağrısı. Maddie evden mümkün olduğunca uzaklaşmak istiyordu. Geçen yıl Fransa'da geçirdiği zamandan beri, artık uyum sağlayamadığını hissediyordu.

Nina telefonu ilk çalışında açarken, "Tamam, olay nedir?" diye sordu. "Avrupa'nın neresinde? Ve ne? Üzüm toplamaya mı?

"Çok daha klas bir şey. Nina'nın sesi o *ta-da* ile kabarmıştı Heyecan. "Burası

Hırvatistan. "Az önce

hapşırdın mı?

Çok komik. Hayır, cidden. Nick yarım saat önce Sebastian'ı aradı. Yeni kız arkadaşıyla harika bir tatile çıkıyorlarmış; bir grup yat kiralamışlar... ama gemide hostes olarak çalışacak kız dün işi bırakmış ve üç gün sonra gideceklermiş. Tek yapman gereken biraz temizlik ve yemek yapmak. Temel olarak misafirlere bakmak. Ve sadece altı kişi var.'

Maddie, Tenerife'deki deniz bisikletini saymazsak, hayatında hiç tekneye binmemiş olmasına rağmen tereddüt etmeden, "Ben senin kızınım," dedi. Nina'nın şef sevgilisi Sebastian'dan aldığı eğitim sayesinde altı ay içinde çok şey öğrenmişti. Bir zamanlar repertuarında çoban turtası ve Lancashire güvecinden başka bir şey olmayan biri için yemek pişirme becerileri çok gelişmişti. Ayrıca, tatildeki herkes salata ve dondurmayla yaşamıyor muydu?

Nina ciyakladı. "Harika. Şu Hırvat adamı aramalısın. Numarasını WhatsApp'tan atarım. Harika zaman geçireceksin. Hırvatistan'da iki buçuk hafta! Çok kıskandım.'

Maddie ciyaklayarak karşılık verdi. 'Bu çok havalı. Çok teşekkürler Nina. Ve kardeşinle tanışmak için sabırsızlanıyorum. Onu şimdiden tanıyormuşum gibi hissediyorum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bölüm 3

Hırvatistan

"Oha. Maddie spor çantasını iskele kenarına bıraktı. Ona koşulların sıkışık olacağını, bir Japon balığını sallayacak yer kalmayacağını söyleyen herkes doğru notu almamıştı. Bu tekne büyüktü. Cebinden telefonunu çıkardı ve teknenin arkasındaki isimle telefonundaki detayları kontrol etti. Hayır, bu kesinlikle oydu - *Avanturista, Split.*

Önümüzdeki birkaç haftayı burada mı geçirecekti? Merhaba, muhteşem tekne ve çok teşekkür ederim. O anda küçük bir jig yaptı. Mavi çizgili Breton tişörtü ve kırmızı kapri pantolonundan oluşan şık kıyafeti içinde - aslında şık olduğunu düşünüyordu ama kapri pantolon hatırladığından çok daha fazla domates rengindeydi.

Teknenin hızlı bir fotoğrafını çekti ve bir başlık yazmaya başladı.

> Nina, cidden bebeğim. Şu tekneye bak! Devasa. Seni seviyorum. Bana bu işi ayarladığın için çok teşekkürler. Şimdi tüm o aşçılık derslerine dikkat ettiğim için iki kat memnunum. İlk tanıştığımız zamanı hatırlıyor musun? Kreş yemeklerinin ve yanmış keklerin kraliçesiydim ve şimdi bana bir bak. Kardeşinle tanışmak için sabırsızlanıyorum. Maddie xxx

Rıhtım kenarında oturmaktan oldukça memnun olurdu.
güneş ışığına ve tekneye bakıyordu, ama öyle hissetmese de çalışmak için burada olduğunu düşündü. Havaalanından gelen otobüs onu kalabalık feribot iskelesine bıraktığından beri kendini tatildeymiş gibi hissediyordu. Kalkış panoları Jadrolinija hattıyla doluydu; Hvar, Jelsa, Stari Grad, Supetar, Bol, Milna, Dubrovnik, Korčula ve Ancona gibi kulağa ilginç gelen yerlere giden tekneler vardı. Kendi kendine sırıttı. Artık Birmingham'da değildi.

Sonra tamamen yanlış yerde olduğunu fark etmiş ve körfezin diğer tarafına, marinaya kadar yürümek zorunda kalmıştı, ki bu çok ateşli bir mürettebat üyesi için pek de iyi bir başlangıç sayılmazdı ama hava böyleyken ve kendisi yurt dışındayken yürümeyi umursamamıştı.

Bir yıl Fransa'da kaldıktan sonra evine döndüğünde, Midlands'tan çok uzakta olduğunu gösteren tüm manzaralar ve kokularla birlikte güneş ışığına geri dönmek cennet gibiydi. Ailesini çok seviyordu, gerçekten seviyordu ama onlardan uzak olmayı da seviyordu. Her zaman sorumlu olmak yorucuydu. Kız kardeşleri, iki erkek kardeşi ve annesi o kadar dağınıktı ki. Sürekli kedi gütmek gibi bir şeydi bu.

en ufak bir minnettarlık duymamıştı. Yaşça ona en yakın olan Theresa, onun otoriter bir cadaloz olduğunu söylemişti ve o Fransa'dayken oldukça mutlu olmuşlar ve gayet iyi idare etmişlerdi. Döndüğünde evin halini gören iki gözü olan herkes bunun tamamen saçma olduğunu söyleyebilirdi. Brendan'ın ayakkabı koleksiyonu üçe katlanmıştı, Theresa stokladığı ve Maddie'nin bir kısmının dükkândan çalındığına emin olduğu makyaj malzemeleriyle kendi güzellik tezgâhını açabilirdi ve düzgün yemekler pişirmek çok daha ucuzken hepsi tavuklu erişteyle besleniyordu.

Tam o sırada elinde birkaç çizgili poşet taşıyan bir adam belirdi ve kadının bir şey söylemesine fırsat vermeden çevik bir hareketle rıhtımdan tekneye doğru ilerledi.

"Merhaba," diye seslendi. 'Ben Maddie. Yeni mürettebat üyesiyim.

Gür siyah sakalın çerçevelediği mükemmel beyaz dişler korsanca bir gülümsemeye dönüştü. "Gemiye hoş geldiniz. Ben Ivan, kaptanım. Telefonda konuşmuştuk,' dedi ağır aksanlı İngilizcesiyle, sanki kızın anladığından emin olmak için sözlerini pekiştiriyormuş gibi mimik yaparken.

Küçük bir mesafeden tekneye atladığında, teknenin su üzerindeki alışılmadık salınımının hemen farkına vardı. Deniz tutması hakkında düşünmeyecekti bile.

"Tanıştığımıza memnun oldum. Koyu renk saçlarla kaplı bronzlaşmış ön kolunu uzattı ve Maddie'nin tahmin bile edemeyeceği kadar çok denizcilik aktivitesinden geldiğine şüphe olmayan, kemik kıran bir tutuşla elini sıktı. "Gel, sana etrafı gezdireyim.

Ivan omzunun üzerinden arkasına bakmadan bir kapıyı açtı ve içeri yöneldi. Kadın onu güvertenin altında, birkaç basamak inerek tekneyi boydan boya geçen bir koridora kadar takip etti. Duvarları, zemini ve tavanı son derece cilalı kestane ağacıyla kaplanmış olan bu koridor biraz kapalı ve klostrofobikti ama buna alışacağından emindi.

"Kabinler," dedi Ivan, koridora açılan birkaç kapıyı işaret ederek ve onu teknenin içinden geçirerek en fazla beş basamaktan oluşan kısa bir merdivene götürdü. Sol tarafta bir kapı vardı, bir merdiven daha yukarıya ve dışarıya çıkıyordu.

"Mutfak. Onu mutfak olduğunu anladığı yere götürürken başıyla işaret etti. Kardeşi Brendan'ın tekneler hakkında bir iki şey bildiği anlaşılan en yakın arkadaşı tarafından, Hull'da bir süre geçirdiği için, su üzerinde bir karavan gibi bir şey beklemesi gerektiği konusunda uyarılmıştı. Sahip olmak

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kuzey Yorkshire sahilindeki Filey'de bir karavan parkında geçirdiği birçok tatilde, birkaç gazlı ocak ve bir tezgahın altına sıkıştırılmış küçük bir buzdolabı ile akla gelebilecek her köşe ve bucağa yerleştirilmiş minicik dolaplar bekliyordu. Bu bir keşifti, etrafı parmaklıklarla çevrili şehirlerin kenar mahallelerinde ortaya çıkan lüks yönetici evlerinden birinde bulabileceğiniz türden bir mutfaktı. Beş gazlı ocağı ve süslü bir ızgara tabağı bile vardı.

Maddie'nin bol salata ve basitçe hazırlanmış etler hazırladığına dair umut dolu zihinsel görüntüleri duman oldu. Vay anasını, böyle bir düzende Cordon Bleu standartlarında yemek mi sunacaktı? Aşçılık becerileri son yıllarda gelişmiş olabilirdi ama yakın zamanda Michelin yıldızı kazanacak değildi. Neyse ki sanatsaldı; haftanın herhangi bir günü sunumu öze tercih edebilirdi, özellikle de Sebastian ona yıldızlardan daha az olan becerilerini gizlemesine yardımcı olacak birkaç teknik öğrettiğinden beri.

"Vay canına." Mutfağa uzun, yavaş bir bakış attı.

"Güzel, değil mi? Çantaları bıraktı ve elini uzattı. 'Misafirler gelmeden önce bizim için birkaç malzeme aldım. Ondan sonra kendi başınasın. Yemek pişirme ve yemekten sen sorumlusun. Ne tür bir kiralama tecrüben var?'

Maddie yüzünü buruşturdu ama ona kendinden emin bir sırıtışla ben bunu hallederim dedi. 'Yok, ama yemek yapabilirim, temizlik yapabilirim ve insanlarla aram iyidir. Son dakikada eklendim ama merak etmeyin, çalışkan biriyim.

"O zaman sıraya koydukları kızdan daha iyi. Ivan başını salladı.

"Misafirler ne zaman geliyor?" diye sordu Maddie, meraklı bakışlarıyla büyük paslanmaz çelik buzdolapları ve mermer tezgah.

Yarın. Hazırlanmak için bolca zaman var. Yemek pişirme ve servis konusunda yardımcı olması için büyükannemi de yanıma almam gerektiğini düşündüm. Gelebildiğin için minnettarım.'

Maddie ona parlak bir gülümseme verdi. "Mükemmel," dedi, olduğundan çok daha emin görünmeye çalışarak, ama ne kadar zor olabilirdi ki? Çok iyi bir aşçı ve oda hizmetçisi olacaktı; ondan tekneyi kullanmasını istemedikleri sürece sorun olmazdı. "Bunların hepsi yeni -" eliyle mutfağı işaret etti "- ama çabuk öğrenirim. Sözleri kasıtlı olarak kaçamaktı.

"Çoğu kolay..." Durakladı. "Ama daha fazla mürettebat için para ödemek istemediler, bu yüzden zaman zaman bana yardım etmen gerekebilir. Sırıttı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Yelkenleri kullanmıyoruz. Ağırlıklı olarak motor. Ama tekneyi nasıl kullanacağınızı öğrenmeniz gerekecek.

"Lansman mı? Harika,' dedi, sanki bu tür şeyleri her zaman yapması isteniyormuş gibi. Büyük teknenin yanına bağlanmış olan küçük tekne bu muydu?

'Evet, böyle bir yolculukta bazı popüler yerlerde, özellikle de Hvar'da demirlemek zor, bu nedenle hemen dışarıda demir atıp misafirleri içeri ve dışarı götürmek bizim için daha kolay. Bir su taksisi. Omuz silkti. 'Alınmak istediklerinde arıyorlar. Bazı ünlüler de mahremiyeti seviyor.

"Ooh, ünlüler mi? Maddie'nin gözleri büyüdü ve koyu renk bukleleri yerinde kıpırdanırken sallandı. "Gemide kimlerin olacağını biliyor musun?

Ivan başını geriye attı ve güldü. 'Onlar buraya gelene kadar olmaz. Bir yıl arkadaşım kaptanlığını yaptığı tekneye Beyoncé ve Jay-Z'nin gelmesiyle büyük bir şok yaşamıştı.

Islık çaldı, daha önce gemide kimlerin olabileceği hakkında çok fazla düşünmemişti.

'Çok paraları olduğunu biliyorum. Bu teknenin günlük kirası altı bin avronun üzerinde. Gözleri ani bir otoriteyle kısıldı. 'Ama ben kaptanım. Yetki bende. Tekneyi ben kullanırım, ben yönlendiririm. Patron benim. Sen...' Kaşlarını çattı, İngilizcesi onu hayal kırıklığına uğratmıştı. "Onlar ne isterse, sen onu sağlarsın. Gözleri parıldasa da, az önce söylediklerinin pazarlığa açık olmadığı izlenimine kapıldı.

"Peki ya kamaralar?" diye sordu Maddie, uyku düzenini merak ediyor ve kendi ranzasını görmek istiyordu.

"Bu guletin sekiz kabini var.

"Gulet mi? Ben yat olduğunu sanıyordum.'

'Gulet, genellikle iki ya da üç direkli, birkaç güvertesi olan, Türkiye ve Hırvatistan'a özgü bir yat türüdür. Bunun iki direği var. Maddie onun ne demek istediğini anlamış gibi başını salladı.

Ivan yine o hızlı ve çekici sırıtışlarından birini takındı. 'Bu yolculuk kolay olacak. Sadece altı misafirimiz var. Gulet çok daha fazla uyur.

"Tanrım, bu kocaman teknede altı kişi var.

Ivan gözlerini devirdi. "Bazı insanların parası var... Neden bu kadar büyük bir tekne kiralamışlar?" Omuz silkti. "Ama hayatımızı kolaylaştırıyor. Özellikle de senin. Besleyecek çok fazla boğaz yok. Temizlenecek çok fazla oda yok. Yapacak çok fazla yatak yok.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Maddie, iki erkek, iki kız kardeşi ve en iyi zamanlarında bile dağınık olan annesiyle yaşadığı evi düşünerek, "Çok kolay," dedi. Yemek pişirmek, temizlik yapmak ve altı kişinin ardından ortalığı toplamak normaldi.

"Mürettebat için bir el kitabı var. Eğildi, bir çekmeceyi açtı ve önünde kiralama şirketinin logosu bulunan koyu mavi halkalı bir klasör çıkardı. "Kurallar, yönetmelikler ve rehberlik. Çalışma saatleri değişken...' Kaderci bir omuz silkmeyle omuzlarını kaldırdı. 'Biraz izin almanız gerekiyor ama kahvaltıdan misafirler yatana kadar birimiz sürekli nöbette oluyor. Bu insanlara bağlı. Bazıları gemide kalmayı sever, bazıları ise keşfetmeyi ve günübirlik gezilere çıkmayı sever. Bugün huzur ve sessizlik var. Yarın, onlar geldiğinde kalabalık olacak. Size kamaranızı göstereyim. Kolundaki büyük ve kalın saate baktı. "Bu akşam Split'teki evime gidiyorum. Gelmek ister misin?'

Maddie çantasını çabucak boşalttı, tekneden tek başına sorumlu olma düşüncesi onu heyecanlandırıyordu. Ona gulet demeye başlamalıydı; bu kulağa çok daha profesyonelce geliyordu.

Kamarası, Ivan'ın kamarası ve iki misafir kamarasıyla birlikte üst güvertedeydi ve kendi kendine kıkırdadı, *kendi* banyosu vardı. Aynı anda hem işeyip hem de duş almanın mümkün olduğunu anlamış olmasına rağmen, gerçek bir lüksten bahsediyordu. Yatağın üzerinde onu bekleyen, yeni yıkanmış ve ön yüzünde şirket logosu olan birkaç soluk mavi tişört vardı. Bir çeşit üniforma, diye tahmin etti. Görevdeyken giymesi için lacivert bir şort (hızlı dönüşte satın almak imkânsızdı) ve lacivert bir pantolon (tayt olur muydu?) getirmesi söylenmişti, ki görünüşe bakılırsa bu her zaman olabilirdi. Yine de Hırvatistan'da bu muhteşem yatta olmak hiç de iş gibi hissettirmiyordu. Yani, henüz değil.

Kapısını kapattığında, el kitabını kolunun altında tutarak küpeşteye geçti ve yüzünü güneşe doğru eğerek marinaya baktı. Gökyüzünde tek bir bulut bile yoktu ve öğleden sonra saat dörtte hava hâlâ çok sıcaktı. Birmingham'da bu sabahki gri gökyüzü dünyalar kadar uzak görünüyordu ve üç yatak odalı daracık evi bu yata beş altı kez sığardı. Ivan kamarasını küçük olarak tanımlayabilirdi ama kız kardeşi Theresa'yla paylaştığı ve duş ve tuvalet kombinasyonuyla bile olsa kendi banyosuna sahip olduğu kamarayla karşılaştırıldığında bu bir lükstü.

Marinayı çevreleyen yakınlardaki gezinti yolunda dolaşan bir çift durakladı ve yata baktı. Maddie onları görmemiş gibi yaptı ve bir an için yatta misafir olduğunu hayal ederek onların kıskanç bakışlarının tadını çıkardı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bakışlar. Tekneyi kiralayan adamın, bu tekneyi kiralamak için bu kadar büyük bir meblağ harcayacak kadar para kazanmak için ne iş yaptığını hayal bile edemiyordu.

Ve bu tekne, en yakın komşularını gölgede bırakmasına rağmen marinanın en büyüklerinden biri olmaya yakın bile değildi. Limanın diğer tarafında ciddi anlamda gösterişli tekneler vardı. Ivan, Roman Abramovich'in yatını göstermişti; şık, sofistike, altı güverteli, üzerinde o kadar çok uydu ve alet vardı ki daha çok bir savaş gemisine ya da küçük bir yolcu gemisine benziyordu ve Dua Lipa tarafından yaz için kiralandığı söylenen, o kadar da büyük olmayan bir başka yat daha vardı.

Marinanın ötesinde, dik bir şekilde yükselen ve göz alabildiğine kıyıya paralel keskin bir çizgi halinde uzanan gri çamur kaplı kayalık tepelerle çevrili dar bir arazi şeridinde bir araya toplanmış pişmiş toprak çatılardan oluşan Split kasabası vardı.

Maddie saf mutluluğun küçük bir sıçrayışıyla güverte alanını keşfetmek için kendini manzaradan uzaklaştırdı. Bu katta, teknenin yuvarlak arka ucunda üstü kapalı küçük bir yemek alanı vardı - muhtemelen bunun için bir denizcilik terimi vardı. Pruva mı? Kıç mı? Elini bir tarafa sıkışmış küçük, iyi stoklanmış bir barın şişeleri üzerinde gezdirdi. Barın ötesinde, üst güverteye çıkan basamaklar vardı, onları atlayarak yukarı çıktı. Ooh, çok güzel. Artık aşina olduğu lacivert renkte kalın minderlere sahip lüks ahşap şezlonglar küçük orta güvertenin etrafına dizilmişti ve bunlardan birinin üzerinde kendi adının yazılı olduğuna hemen karar verdi. Evet, burada küçük bir G ve T çok hoş olurdu.

Ivan ona misafirlerin yarın saat beş buçuktan önce giriş yapamayacaklarını ve onları yata götürmeden önce marinadaki resepsiyonda karşılayacağını söylemişti. Bu ona, herkes gelmeden önce biraz güneşlenmek için tek seferlik bir fırsat vermişti.

Ana güvertede, dört kamaranın yanı sıra, ikat desenli pahalı görünümlü mavi ve beyaz minderlerle kaplı alçak beyaz deri koltukların ve büyük bir masanın bulunduğu gölgeli bir alana açılan siyah mermer kaplı ara sıra masaların bulunduğu kapalı bir salon alanı vardı. Salondan geçip başka bir güverteye çıktı ve kısık bir ıslık çaldı - bir jakuzi ve daha birçok şezlong. Bir kat daha merdiven onu altı kabinin daha bulunduğu alt güverteye indirdi.

Küçük krallığını büyük bir zevkle keşfeden Maddie, G ve T'yi alıp mürettebat el kitabını okumaya başlamadan önce kendini ödüllendirmeye karar verdi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ailesini görmeye gitmiş olan Ivan'la buluşmak için Split'e gidiyordu. Onun için bir turist haritasında bir noktayı daire içine almış ve oraya vardığında kendisini aramasını, çünkü aile apartmanını asla bulamayacağını söylemişti.

Split cıvıl cıvıldı. Kendisine bolca zaman bıraktığı için kalabalık kordon boyunca dolaşırken, canlı çalan bir grubu dinlemek için durdu. Gençliğin ilk demlerinde değillerdi ama Rolling Stones, ZZ Top ve Steve Harley'in coşkulu coverlarını çalıyorlardı; Maddie bunların hepsini rock'çı annesinin favorileri olarak tanıyordu. En öndeki sertleşmiş kalabalığın dansına katılmak cazip geliyordu ama sonra Maddie, deri ceketli ve sigara tiryakisi annesini hayal edebiliyordu; o da müziğe ayak uydurarak kafasını sallıyor ve etrafındaki sigara küllerini umursamaz bir tembellikle savuruyordu. Ayrıca Ivan'ın evini bulması gerekiyordu ve geç kalmak istemiyordu.

Maddie arkasını döndü ve kalabalık kordon boyunca, garsonların ellerinde tepsiler, hızlı bir verimlilikle masalara girip çıkarken leziz kokuların yayıldığı birçok restoranın önünden geçerek yürümeye devam etti. Solunda, deniz alçak güneş ışığında parlıyordu, inanılmaz bir maviydi ve parmakları bir fırça kapıp manzarayı yakalamak için kaşınıyordu. Suluboya kalemlerini ve eskiz defterini kamaradaki yatağının altındaki çekmeceye birkaç gün izin alabileceği umuduyla yerleştirmişti ama el kitabını okuduktan sonra bu pek olası görünmüyordu. Önünde, gemiye binmek için bekleyen araba kuyrukları ve yeni gelen bir arabadan inen başka bir araba akını ile kalabalık limanı görebiliyordu. Büyük beyaz bir feribot uzakta görülebilen adalara doğru ilerliyordu. Burası Dalmaçya adalarına açılan kapıydı ve yelken açıp onları kendi gözleriyle görmek için sabırsızlanıyordu.

Meşgul, meşgul, meşgul. Ve bunu sevdi. Burada bir yaşam ve canlılık hissi vardı. O Avrupa kokusu, yaşama sevinci ve havadaki lezzetli sıcaklık vardı. Paris'te yaşamayı özlemişti. Kozmopolit yaşam tarzını özlemişti. Şimdi, işte onu tekrar yaşama şansı vardı.

'Hoş geldin, hoş geldin, Ivan'ın arkadaşı. Gel, gel.'

Dar sokağın kalabalığından çıkıp eski apartmanın serin ve sessiz sakinliğine adım attığı için gözleri faltaşı gibi açılmış olan Maddie, köşedeki pazardan aldığı çiçek demetini uzattı ve merakla taş kiremitli pencerelere ve kapının üzerindeki büyük kemere baktı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ivan'ın yıpranmış taş basamakların tepesindeki dairesi, buraya gelirken kısa bir süre göz attığı Diocletianus Sarayı'nın sınırları içindeki taş binaların sıralandığı, Roma döneminden kalma vahşi sokakların ortasındaydı. Zamanda geri adım atmak gibiydi.

Modern tavırlar ve sunulan bir demet çiçek, ağır ahşap ön kapıda duran erik yüzlü, sırım gibi kadından bir gülümseme ve Hırvatça selini getirdi.

'Bu benim büyükannem, Vesna. Biraz İngilizce konuşur,' dedi Ivan.

"Merhaba," dedi Maddie, küçük kadın onu karanlık gözlerle incelerken gülümseyerek

Onu kapıdan içeri sürükleyip Maddie'nin arkasından kapatmadan önce kuru üzüm gözleriyle baktı.

"Bu da karım Zita. Diğer odadan uzun boylu, siyah saçlı bir kadın çıktı. Maddie onun kırklı yaşlarının başında olduğunu tahmin ediyordu ama kusursuz zeytin rengi teniyle bunu söylemek zordu.

"Beni kabul ettiğiniz için teşekkür ederim," dedi Maddie, biraz kararsız hissederek ve aile zamanına tecavüz ettiği için endişelenerek.

"Misafirlik her zaman iyidir," dedi Zita geniş bir gülümsemeyle, kara kaşlarını kaldırarak. 'Hoş geldiniz. Hem büyükannem hem de annem bugün buradalar. Sizinle tanışacakları için çok heyecanlılar.

"Gerçekten mi?" diye sordu Maddie kaşlarını çatarak ve Ivan'a soru dolu bir bakış atarak.

Zita güldü. 'Arkadaşlığı ve birlikte yemek yiyerek kutlama yapmak için her türlü bahaneyi severiz. Bu Hırvatların tarzıdır. Yemeğimizi ve ailemizi severiz.

"Tanrım, İngilizcen harika.

Zita ağır siyah-kahverengi saçlarını omzunun üzerinden savurdu. Koyu renk gözleri ve güçlü yüz hatlarıyla dikkat çekici bir kadındı ve konuşurken yüzü canlı bir ifadeyle dans ediyordu. "Londra'da üniversiteye gittim, UCL. Ivan'la orada tanıştım. Birkaç yıl orada çalıştık ve sonra ailemiz küçükken Split'e geri döndük ve Ivan tekneyi o zaman satın aldı. Tekneyi charter şirketine kiraladı ama onlar için kaptanlık yapıyor. Ben havaalanında çalışıyorum, bu yüzden İngilizcemi kullanıyorum. Her yıl havaalanı daha da kalabalıklaşıyor.

Maddie onu mutfağa kadar takip etti; ufak tefek Vesna ve çok daha uzun boylu bir başka kadın, iki büyük tavayı çılgın profesörler gibi yönetiyor, yan taraftaki büyük cam kavanozdan baharat ve defne yaprağı atıyorlardı. İkisi de konuşuyor, Maddie'ye utangaç gülümsemeler atıyor ve her seferinde küçük bir çocuğun başını okşuyorlardı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Tombul parmaklarının arasında tuttuğu çatal bıçak takımıyla bir kemerden geçerek uzun bir masaya doğru bir ileri bir geri giderken, onların ulaşabileceği bir yere geldi.

'Bu benim annem Tonka, bu da oğlumuz Bartul. Meşgul olmayı ve Nona Tonka'ya yardım etmeyi seviyor. Hem Nona hem de annem çok heyecanlı çünkü Ivan senin Hırvat yemeklerini öğrenmek istediğini söyledi. Zita hızlıca birkaç kelime Hırvatça konuştu ve Tonka dönüp cevap verdi, elini önündeki büyük tencereye doğru salladı.

'Balık sevdiğini umduğunu söylüyor. Sana geleneksel bir balık yemeği olan Brujet'i göstermek istiyor.

"Ona balıklar hakkında pek bir şey bilmesem de öğrenmek istediğimi söyleyebilir misiniz?

Zita bunu aktardığında Vesna dehşete düşmüş görünüyordu.

Zita tekrar tercüme etti. "Ama siz bir adada yaşıyorsunuz," dedi. Hepsi buna güldü.

Vesna Maddie'yi yanına çağırarak büyük bir plastik şişe aldı ve koyu yeşil sıvıyı büyük bir tavaya bolca döktü.

"Bu zeytinyağı mı?" diye sordu Maddie, hepsi aynı sıvıyı içeren çeşitli boyutlardaki plastik şişelerden oluşan bir rafa bakarak.

"Evet. Zita şişeyi ona uzattı. "Kokla.

Zeytinin kendine özgü meyvemsi kokusu ona çarptı. 'Vay canına, çok güzel kokuyor. Taze. Gerçek zeytin gibi. Neredeyse ezildiklerini hayal edebiliyorsun.

"Geçen Ekim ayında toplandı. Zita belli bir gururla başını öne eğdi. 'Burada her ailenin zeytin ağaçlarıyla dolu kendine ait bir arazisi var. Bizim de Brač'ta, tepelerde bir arazimiz var. Sonbaharda tüm aile bir haftalığına adaya gider - herkes yardım eder. Sonra da yerel bir kooperatifte yağ sıkılıyor. Tekneye bir şişe geri götürmelisiniz.

"Teşekkür ederim, bu harika olur," dedi Maddie, gerçekten iyi bir salata sosu yapmak için saklayacağını düşünerek.

"Ve bir kadeh şarap içmelisiniz. Zita kemerin arkasına gizlenmiş bir dizi büyük boy cam kavanozu işaret etti.

"Vay canına," dedi Maddie, geleneksel hasır örgüleriyle inanılmaz derecede rustik görünen koyu böğürtlen renkli büyük şarap kavanozlarına bakarak. 'Bunlara ne diyorsunuz? Şarap da ev yapımı mı?'

"İngilizcede onlara damacana denir. Zita güldü ve başını salladı. 'Ve evet, şarap ev yapımı ama bizim tarafımızdan değil, ama bir aile var

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ivan'ın akrabası. Şarabı kuzeni yapıyor.

"Al, dene. Ivan, yan taraftaki sürahiden birkaç kadeh şarap doldurduktan sonra kalın bir cam kadehi kızın eline tutuşturdu.

"Şarap hakkında pek bir şey bilmem," dedi Maddie, yavaşça tadına bakarak.

"Tek bilmeniz gereken hoşunuza gidip gitmediği," dedi Ivan, kadehini kaldırarak. "Živilli.

'Živilli,' dedi Zita.

'Mmm, bu iyi,' dedi Maddie.

Zita kendi kadehinden bir yudum aldı. 'Dalmaçya kırmızı şarapları çok iyidir. Bizde çok var. Beyaz farklıdır ve restoranlarda genellikle suyla servis edilir. Turistler küser çünkü sulandırılmasından hoşlanmazlar. Bence kırmızı en iyisidir. Omuz silkti. 'Ivan ve ben kırmızıyı tercih ediyoruz. Yanınıza biraz da şarap almalısınız.

Maddie'ye bir önlük verildi ve Tonka'nın birkaç parça farklı balığı kızartmaya başladığı fırına yönlendirildi. Tonka ve Vesna ona yemeği nasıl pişireceğini öğretmeye çalışırken, doğaçlama aşçılık dersinde bol bol işaret dili kullanıldı ve kahkahalar atıldı. Daha sonra Maddie'yi şaşırtarak taze makarnanın nasıl yapıldığını gösterdiler.

Zita'ya, 'Makarnanın İtalyan olduğunu sanıyordum,' dedi.

'İtalya'ya çok yakınız ve tarihimiz çok iç içe geçmiş durumda. Venedikliler burada üç yüz yıldan fazla hüküm sürdüler. Çok fazla makarna yiyoruz, ancak ana yemek olduğunda balık yerine et ve kabuklu deniz ürünleri ile yapılıyor. Bazı balık güveçlerine rezanci dediğimiz, İtalyanca'da erişte anlamına gelen bir şey ekleriz ve annemin kendi özel malzemesi vardır, biliyorum -' Zita'nın gözleri eğlenceyle parladı '- size göstermek isteyecektir.

Tonka kesinlikle hevesli bir öğretmendi, düzenli aralıklarla Maddie'nin omzuna sertçe vuruyor, Vesna ise yanında durup onaylarcasına başını sallıyordu. Tonka ona bir kaşık dolusu brujet ikram ettiğinde Maddie, "Mmm, tadı harika," dedi. Yemeğin malzeme açısından basitliği, hoş kokulu, taze lezzetleriyle yalanlanıyordu. "Benimkinin bu kadar iyi olacağından emin değilim," dedi Maddie, yüzünü buruşturarak ve kendini işaret ederek, onu tekrar omzuna vuran ve başıyla o n a y l a y a n Tonka'yı eğlendirirken.

balığı ve yanındaki otları işaret ediyor.

Zita, "Annem, pazardan iyi taze balık ve b o l baharat kullanırsan yanlış yapmazsın diyor," diye tercüme etti.

Maddie yaşlı kadına gülümseyerek teşekkür etti. 'O da böyle düşünüyor. Ama en azından artık hangi balığı alacağımı biliyorum. Zita sağ olsun, artık

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

bir

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sayfalar dolusu not ve pazarda sorulacak balıkların listesinin yanı sıra Tonka'nın dikte ettiği birkaç tarif, tahta kaşığını Vesna'nın dikkatli gözleri altında hepsini özenle tercüme eden Zita'ya sallıyordu. Gerçek bir ekip çalışmasıydı.

Zavallı kramplı elini sallayan Zita başını kaldırdı. 'Annem sana son dokunuşunu göstermek istiyor. Çok onurlandın. Bu tariflerden bazıları çok sıkı korunan sırlardır ve bunu bana daha önce hiç vermemişti.

"Gelin, gelin," dedi Vesna, balık suyunu geniş çorba kâselerine doldurmaya başlarken masayı işaret ederek.

Maddie, Tonka ve Zita'nın arasına oturdu ve Zita'nın ara sıra yaptığı çevirilerle etrafındaki Hırvatça konuşmaları dinledi.

"Annem pazarda tanıştığı komşusundan bahsediyor; oğluyla sorunları var. Annesinin evinin üst katını kendisi ve karısı için bir apartman dairesine dönüştürmek üzere çalışmaya başlamış ama işi yarıda bırakmış ve duvarlardan aşağı su akıyor.

Tonka başını salladı ve gözlerini dramatik bir şekilde devirerek başka bir şey söyledi. Zita kıkırdadı. "Görünüşe göre o bir tesisatçı.

'Tüh,' dedi Maddie. 'Neden pek popüler olmadığını anlayabiliyorum. Zita tercüme etti ve Tonka sevinçli bir kahkaha attı.

Zita, "Hırvatistan'da ailelerin büyük evlere sahip olması ve bir sonraki neslin en üst kata taşınması çok yaygın," diye açıklıyor.

Maddie hafif bir ürpertiyle, "Tanrım, iyi ki evde böyle şeyler olmuyor," dedi.

Dil engeline rağmen Maddie, bu kadar hoş karşılandığı bir akşam hatırlamıyordu. Kaba olmamakla birlikte, ailesinden hiç kimsenin balığı denemek istemeyeceğini ya da deneseler bile derin bir şüpheyle bakacaklarını garanti edebilirdi, çünkü balık hamur içinde bezelye ve patates kızartmasıyla birlikte geliyordu.

"İyi, değil mi?" diye sordu Vesna.

Maddie başıyla onayladı. "Çok. Winnie-the-Pooh tarzı bir hareketle karnını sıvazladı ve herkesin yüzünde bir gülümseme belirdi. 'Eğer yaptığım herhangi bir şey bu kadar iyi olursa, çok mutlu olacağım. Belki takılırsam Ivan bana biraz yardım edebilir.

Zita kıs kıs güldü, annesi ve Ivan'ın büyükannesi için tercüme etti ve üç kadın da kahkahalara boğulmadan önce çok hamile bir duraklama oldu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ivan başını sallarken Maddie de kahkahalara katılarak, "O zaman bu bir hayır demek," dedi.

"Ben teknenin kaptanıyım. Ona göz kırptı. "Yemekleri ben yapmıyorum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bölüm 4

Burası cennet gibiydi. Bütün tekne kendisine aitti ve şezlongları seçmişti. Maddie cin toniğini yudumladı, gerindi ve güneşin teninde bıraktığı hissin tadını çıkardı. Bu birkaç değerli güneşlenme saatini hak etmişti. Mürettebat el kitabı, Ivan'ın evine yaptığı ziyaret gibi kesinlikle çok değerliydi. Dün geceyi düşününce gülümsedi. Her şeyi ayarlamıştı. Menü planları. Alışveriş listeleri. Ve Zita sayesinde, ziyaret etmeleri muhtemel tüm farklı limanlarda tavsiye edilen pazarların ve mağazaların eksiksiz bir seçkisi. Ve ilk olarak, bir balık pazarına gider gitmez balık suyu yapacaktı.

Ivan'ın ailesinin dün gece oldukça iyi giden kırmızı şarabının lezzetli kadehlerine rağmen, alarmını altıya kurmuş ve bu sabah sekiz buçukta tüm kabinlerin temiz olduğunu kontrol etmiş, her banyoda temiz havlu olduğundan emin olmuş ve bugünün ve yarının akşam yemeği ve öğle yemeğinin yanı sıra erken akşam kanepelerini, zeytin, taze hamsi ve misafirlerin beş buçukta varışları için bir tabak et ve peynir planlamıştı.

İçkisine uzanıp yüzünü gölgelemek için kitabını güneşe doğru eğdiğinde, seslerin ve iskelenin ahşap kalasları üzerinde çekilen bavulların ritmik gümbürtüsünün farkına vardı. Onları görmezden gelerek kitabının bir sayfasını daha çevirdi ve cin toniğini yudumladı.

Kitabından birkaç sayfa daha okumuş ve biraz kestirmek için telefonunun alarmını kurmayı düşünmeye başlamıştı ki biri seslendi: "Selam *Avanturista*. Evde kimse var mı?

Dondu kaldı, kaskatı kesilerek koltuğuna geri döndü. Kesinlikle misafir olamazdı. Ivan oldukça kesin konuşmuştu. Beş buçuktan önce kimse giriş yapmayacaktı. Endişeyle bir o yana bir bu yana bakarak rıhtımdan kimsenin onu göremeyeceğini anladı.

"Merhaba, orada kimse var mı?" diye seslendi ikinci bir kadın sesi.

Maddie sıkıca oturdu. Saat daha üç buçuktu. Sanki saat beşe on falan değildi. Kimsenin burada olmaması gerekiyordu ve buraya tesadüfen gelmiş olsalar bile bu çok erkendi.

Ne yazık ki artık rahatlamak imkânsızdı. Kızgınlık içinde kendini şezlonga geri itti, istemeden ses çıkarma ihtimaline karşı pipeti kullanmaya bile cesaret edemedi. Arkalarını dönmeye karar vermeleri için dua ederek onları dinledi ama yer değiştirdiklerine dair hiçbir işaret yoktu. Merak

onu da öldürüyordu. Misafirler kimdi? Bütün gün neye benzeyeceklerini merak etmişti. İnsanların çift mi, aile mi yoksa bir grup arkadaş mı olduğuna dair hiçbir ipucu yoktu. Tepeden bakmaya cesaret edebildi mi? Ama yapamazdı çünkü ya onu görürlerse? O zaman gemiye girmelerine izin verilmediğini açıklamak zorunda kalacaktı ve... maaşını ödeyen sosyetik insanlara karşı kendini koruyabileceğini sanmıyordu.

Kısacası, bir hevesle aldığı ve toplum içinde asla giymeyeceği yeni bikinisiyle güvertede sıkışıp kalmıştı. İri kemikleri olan Maddie hiçbir zaman on beden olamayacaktı; sağlıklı bir on iki ile on dört arasındaydı ve karnı hiçbir zaman düz olmamıştı ve olmayacaktı ve evet, muffin üstleri vardı - çift çikolata parçacıklı muffin üstleri. Hepsi satın alınmış ve parası ödenmişti.

Artık orada olduklarını bildiğine göre kitabına konsantre olması imkânsızdı. Konuşan iki kişiyi dinlerken nefes almaya bile cesaret edemiyordu. Kelimeleri seçemiyordu ama biri oldukça sinirlenmiş, diğeri de hayal kırıklığına uğramıştı. Kahretsin ve şimdi gerçekten işemek istiyordu. Bunu düşünmemeye çalıştıkça daha çok gitmek istiyordu. Psikosomatikti; gitmesine gerek yoktu. Mesanesi aynı fikirde değildi. Ah, neden, neden üstünü örtmek için tişörtünü getirmemişti? Bu ona yatı tek başına idare etme ukalalığını öğretirdi.

Yere kayabilir ve merdivenlere ulaşmak için güvertede komando sürünerek ilerleyebilir miydi? *Görevimiz Tehlike* melodisi yardımcı olmaksızın kafasının içinde çaldı. Ama o zaman da her basamağı yüzüstü kayarak inmesi gerekecekti. Bu iyi değildi; tuvalete gitmesi gerekiyordu. Zekice, kendini ahşap güverteye bıraktı ve bir tırtıl gibi merdivenlere doğru ilerledi. Tom Cruise bunu nasıl başaracaktı? Merdivenlerden yüzüstü inme yönündeki ilk kararından pişmanlık duydu. Artık başlamıştı, tekrar ayağa kalkması için yeterli yer yoktu.

Aşağıya ulaştığına şükrederek kendini merdivenlere doğru bastırdı. Birbiriyle eşleşen, çok gösterişli bavul yığınını görebiliyorsa, onlar da onu görebilir miydi? Kasıldı ve sonra gözlerini dikti. Tanrım, bu gerçekten Louis Vuitton muydu? Paris'te yeterince zaman geçirmiş olduğundan, bunun gerçekten pahalı bir şey olduğunu biliyordu ve aralarında kaç tane bavul vardı? O kadar çok kıyafeti yoktu. Biraz öne eğilerek nefesini tuttu, ama bunu neden yaptığına dair hiçbir fikri yoktu - kendisini bir tür casus falan mı sanıyordu?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sadece iki kişinin kafasının üst kısmını görebiliyordu. İkisi de yukarı bakmıyordu, bu yüzden bir kez daha bakma riskini göze aldı. Uzun boylu adamın kum sarısı saçları vardı ve yanında, narin bir kimsesiz gibi görünen, altın ışıklarla parlayan bir sürü sarı saçı olan, Maddie'nin Tesco numaralarından çok daha pahalı görünen beyaz kot pantolon ve her yerinde tasarımcı yazan uçuşan ipek bir üst giyen ufacık, minicik bir kadın vardı. Buradan ünlü olup olmadıklarını anlayamıyordu ama varlıklı oldukları kesindi.

Ama zengin ya da değil, bu gemi henüz iş için açık değildi, bu yüzden yerlerinde oturabilirlerdi. Duvarlara tutunarak, kendisini görme ihtimallerinin olmadığı yatın diğer tarafına geçmesini sağlayacak bir sonraki merdiven boşluğuna ulaşana kadar ilerledi.

Alt güvertedeki kamara tuvaletlerinden birini kullanacaktı. Sürünerek ilerlerken, teknenin sanki biri güverteye atlamış gibi hafifçe alçaldığını hissettiğinde dondu kaldı.

Arsız piçler. Ivan oldukça açık konuşmuştu. Checkin beş buçuktaydı. Ve gününü öyle planlamıştı ki, güneşlenme güvertesinden en iyi şekilde yararlanmak için bu son saati kesintisiz geçirecekti. Bu insanlar kim olduklarını sanıyorlardı? Sırf paraları var diye istediklerini yapabilecekleri anlamına gelmiyordu.

Dikkatle dinledi. Hayır! Hayır! Birisi iskele iskelesinden vinçle iniyordu.

Omuzlarını geriye atarak, mesanesini boşaltma zorunluluğunu unutarak koridor boyunca yürüdü ve kısa merdivenleri tırmanarak baş tarafa çıktı ve ahşap kapıyı açtı, ancak o zaman üzerinde çok küçük bir bikiniden başka bir şey olmadığını hatırladı.

"Affedersiniz," dedi, hızla etrafı kolaçan ederek.

Sarışın adam suçluluk duygusuyla döndü, iskele iskelenin üzerine indirilmişti.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?

Yüzü kızardı ve ağzını açtı ama bir şey söyleyemeden aristokrat bir ses araya girdi.

Yıllardır bekliyoruz. Bizi duymadın mı? Kimsiniz siz?'

Altı, hatta belki de yedi inçlik topuklu ayakkabılar giyen kadın iskelede bir dağ keçisi rahatlığıyla yürüyor, Maddie hem şaşkınlıktan hem de kadının küstahlığından aval aval bakıyordu. Kadın nefesinizi kesecek kadar etkileyiciydi. Maddie kendini tutamayarak baktı - bu dergilerde ya da filmlerde görebileceğiniz türden biriydi. Ünlü falan olmalıydı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sadece onu ve onun buyurgan, kendini beğenmiş tavrını görmek bile Maddie'nin kendine olan güvenini her saniye biraz daha azaltıyordu, yarı çıplaklığının ve mükemmel olmayan vücudunun korkunç bir şekilde farkındaydı.

"Orada öylece durmayın. Bizi içeri alacak mısın, almayacak mısın?

Maddie arkasına bir yumruk sıktı. Unutma, dedi kendi kendine, ödeme yapan müşteri. El kitabını hatırla. Konuklara nasıl davranılacağı konusunda oldukça netti. Temel olarak, ya onlara yalakalık yaparsın ya da yapmazsın.

'Çok üzgünüm ama checkin beş buçuğa kadar yapılmayacak. Ana resepsiyonda beklemeniz gerekiyor ve herkes kaptan tarafından buraya getiriliyor.

"Peki, burada ne yapıyorsun? Kadın sert bir kaşını kaldırdı.

"Ben... Ben ekipten biriyim.

"Ah. Kadın tek bir kelimeyle, büyük bir onaylamama ve küçümseme duygusunu yakalamayı başardı.

"Checkin'den önce kimsenin gemiye binmemesi gerekiyor.

"Artık buradayız ve bu sıcakta ve bu ayakkabılarla oraya kadar geri dönmeyeceğim. Maddie'nin bikinisine alaycı bir bakışla baktı, kalçalarının hemen üzerindeki et kabarıklığına odaklandığında kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Şu anda çok meşgul görünmüyorsun. Açıkça Maddie'nin tembellik ettiğini ima ediyordu. Saçlarını omzunun üzerinden savurdu ve adama elini uzattı, dilsiz, muzip bir çekicilikle, önceki birkaç metre boyunca mükemmel bir şekilde becerikli olmasına rağmen, iskelenin son yarım metresinde ona yardım etmek için elini aldı.

Maddie yutkundu. Kılavuzda bununla ilgili hiçbir şey yoktu.

Nick kendini bıkkın hissediyordu ve dürüst olmak gerekirse, teknede biri tarafından yakalanmaktan biraz utanıyordu. Havaalanına vardığından beri Tara oldukça talepkâr davranmış, tanınma ihtimaline karşı Split'e bir taksiyle gitmeleri konusunda ısrar etmişti ve Nick hâlâ onun yanında üç bavul getirdiğine inanamıyordu. Tek parça el bagajı getirmişti. Tatilde ihtiyacınız olan tek şey şorttu ama Tara'nın onu almaya ikna ettiği şort ya da kolsuz tişört konusunda hâlâ emin değildi. Eğer kardeşleri onları görseydi, sonunu asla duyamazdı. Aklına *büyük kız bluzu* lafı geldi ama Tara onları beğenmiş görünüyordu ve onun zevkini kabul ettikten sonra alışveriş gezileri çok daha sorunsuz geçmişti. Ne de olsa moda sektöründe çalışıyordu, neden bahsettiğini biliyordu ve alışveriş onun en sevmediği şeydi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Marinadaki kavurucu sıcağa vardıklarından beri Tara oldukça halsizdi ve onun bayılmasından ya da başka bir şeyden gerçekten çok endişelenmişti. Ama şimdi buradaydılar, güverteye çıkmanın ne zararı vardı? Bu tamamen mantıklı görünüyordu. Bavullarını baş tarafa bırakabilir ve en azından soğuk bir şeyler içebilirlerdi. Şüphesiz tekneyi kiralayan Douglas check-in işlemlerini yapabilirdi.

"Bakın, kuralları ben koymuyorum ama kaptan gayet açık bir şekilde belirtti," dedi bikinili kız, yüzü kıpkırmızı ve kızarmış görünüyordu. Adam kaşlarını çattı. Belli ki onun önemli işini -güneşlenmesini- bölmüşlerdi.

"Neden bavullarınızı burada bırakıp marinaya geri dönmüyor ve düzgün bir şekilde check-in yapılmasını beklemiyorsunuz?

"Çünkü, Tara'nın da belirttiği gibi, buradayız, ateşimiz var, teknenin parası ödendi ve serin bir yerde oturup partimizin geri kalanını beklemek istiyoruz," dedi Nick kararlı bir şekilde, saçmalamamaya karar vererek. Şu anda evinde değildi. Burası Tara'nın dünyasıydı ve arkadaşlarının nasıl davrandığını görmüştü. Ciddiyetsiz ve doğrudan. Bu dünyada işler böyle halledilirdi. "Bu seni çok rahatsız edecek mi? Kızın bikinisini işaret ederek baktı, kız ona ters ters bakıp yüzü pembeleşince hemen pişman oldu.

Şimdi de onu suçlu hissettiriyordu. Kazanamazdı. Emin olduğu bir şey varsa o da annesinin bu davranışından hiç etkilenmeyeceğiydi. Kızın gözlerine bakmayı reddederek döndü ve Tara'nın bavullarını almak üzere iskeleden aşağı doğru yürüdü. Şu anda bir barda tek başına büyük bir bira eşliğinde daha mutlu olabilirdi.

Tara ilerledi ve çoktan güverteye çıkan ahşap merdivenleri tırmanmaya başlamıştı. Adam bavullardan birini iskeleye taşırken, Tara parmaklıklara ulaşmış ve ona el sallıyordu.

'Oh, bu çok güzel. Gel bakalım. Benim küçük davamı gündeme getiremezsin, değil mi?'

Tüm valizleri gemiye taşıyıp Tara'nın küçük kabin çantasını da yanına alarak birinci güverteye çıktığında, Tara klimalı salona yerleşmiş ve ayakkabılarını tekmelemişti -gerçek anlamda, yerde yatıyorlardı- kot pantolonunu çıkarmış ve beyaz deri kanepeye uzanmıştı, uzun bronz bacakları ve küçücük bir külotla.

Nick ona gözlerini kırpıştırdı, nereye bakacağını bilemiyordu.

"Sevgilim, yapacak hiçbir şeyin olmaması ne kadar güzel, değil mi? Bir elinde selfie çekmek için başının üzerinde tuttuğu telefonuna bakarak tembelce gerindi. Kısacık, sadakatsiz bir an için, beyaz bluzu kalkıp pürüzsüz bir kalçayı ortaya çıkardığında

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Düz karnı ve iç çamaşırı kılığına girmiş minicik dantel ve ipek parçasıyla, bunu kasten yapıp yapmadığını merak etti. Ağzı kurudu ve baktığını fark etti.

Gözlerini onun uçsuz bucaksız bacaklarından ayırarak dönüp tekneye baktı ve kısık bir ıslık çaldı. "Bu oldukça güzel.

Bir sürü fotoğraf çekmek ve bunları aile WhatsApp grubuna göndermek için can atıyordu ama Tara tüm bu olanları çok doğal karşılıyor gibiydi ve onun önünde çok hevesli ve acemi görünmek istemiyordu.

Umursamaz bir omuz silkmeyle, 'Sanırım,' dedi ve havaalanından aldığı bir yığın parlak dergiden birini çıkarmak için çantasına uzandı. 'Diğerleri ne zaman gelir acaba? O korkunç kız gitti mi? Dürüst olmak gerekirse, bazı insanlar tam bir işkolik.

Dergisini açtı ve sayfaları karıştırmaya başladı, mırıldanarak başını salladı.

Kızın daldığı açıkça görülürken, adam güvertedeki ılık havaya çıkmak için salondan ayrıldı. Hızlı bir sırıtışla uzaktaki adaların puslu görüntüsüne baktı ve başını ılık esintiye doğru kaldırdı. Bacaklarını hafifçe açarak ayakta durdu, elleri parlak ahşap küpeştenin pürüzsüz yüzeyinde zevkle kayarken, teknenin hafifçe sallanıp dalmasının keyfini çıkardı. Gerçekten buradaydı. Nick Hadley, pahalı bir yatta, göz alıcı bir model kız arkadaşıyla birlikte. Kimin aklına gelirdi ki?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bölüm 5

Artık iyice örtünmüş, mürettebat tişörtünü ve lacivert şortunu giymiş olan Maddie kendini mutfağa -pardon mutfağa- atmış, zavallı bir salatalığı öldüresiye doğruyordu. Eğer bu iki kendini beğenmiş sik kafalı konukların bir göstergesiyse, bu uzun bir yolculuk olacaktı.

Tonka'nın tarifini kontrol etti ve bir soğan alıp altın sarısı kabuğunu soydu. Umarım konuklarla çok fazla kaynaşmak zorunda kalmazdı ve hepsi Bay ve Bayan Biz-biliyoruz-biz-muhteşemiz-ve-bu-biz-bizim-beğendiğimiz-şeyi-yapabileceğimiz-anlamına-geliyor gibi davranmazlardı. Nina'nın kardeşi, diye kendini teselli etti, öyle olmayacaktı. Aslında onun bir müttefik olacağını umuyordu. Bu çift, bu yolculukla ilgili korktuğu her şeye sahipti. Maddie, Nick'le tanışmayı dört gözle bekliyordu; en azından onun hiç havası ve kibarlığı olmayacaktı. Bir kuzeyli ve bir çiftçiden daha gerçekçi biri olamazdı.

Doğrama ve dilimleme onu rahatlattı ve gözünü saatten ayırmadı. Sonunda sesleri, ayak seslerini ve bavulların takırtısını duyduğunda diğer konukların geldiğini anladı. Bu onun işaretiydi ve kullanışlı İncil'indeki talimatlara uygun olarak kanepeleri baş taraftaki masaya koymak için dışarı fırladı.

İnsanların güvertede toplanmaya başladığını duyunca, buz kovasını ve şampanyayı bir kolunun altına sıkıştırdı ve cam kadehlerden oluşan bir tepsiyi alıp bir elinde biraz tehlikeli bir şekilde tutarak konukları karşılamak üzere dışarı çıktı. El kitabında ilk gün şampanya içileceği yazıyordu ama yine de biraz Hırvat otantikliği olsun diye Ivan'ın damacanalarından birini getirmek için can atıyordu.

Güvertede görünür görünmez, kısa, parlak kızıl saçları peri gibi kesilmiş bir kadın ellerini birbirine çırptı. 'Oooh, şampanyaları getirin. Tatil başladı. Yardımcı olabilir miyim? Tepsinin üzerinde duran şampanya kovasına uzandı ve dikkatlice kaldırarak altı flütten uzaklaştırdı.

"Teşekkürler," dedi Maddie, hemen ona ısınarak ve onu bir masaya kadar takip ederek. "Demek ki tüm konuklar tam bir budala değil.

Kadın yüksek sesle bir kahkaha attı ve Maddie dehşet içinde bu sözleri yüksek sesle söylediğini fark etti.

'Tanrım, çok özür dilerim. Bunu söylemek istememiştim.'

"Sorun değil. Maddie'ye göz kırptı. 'Olduğu gibi söyleyen insanları severim. Ben Siri'yim. Ve hayır, her şeyin cevabı bende değil.

"Ah, millet, bu Maddie," diye anons etti Ivan, şimdi süslü kıyafetler giymiş gibi görünüyordu.

Maddie gülmemek için kendini zor tuttu ve ayaklarına baktı. Tonka ve Vesna'nın siyah ve altın apoletlerle tamamlanmış beyaz gömlek, beyaz sivri şapka ve beyaz pantolonla şık bir deniz subayı görünümüne bayılacaklarına bahse girebilirdi. Hınzır mizah anlayışı ve daha pragmatik yaklaşımıyla Zita'nın söyleyecek daha çok şeyi olacağından şüpheleniyordu.

"Herkese merhaba. Etrafındaki yüzlere baktı, masanın uzak tarafında oturan ve şimdi onlara verdiği isimle korkunç ikiliden kasıtlı olarak kaçındı. Partiye ikisi erkek, ikisi kadın olmak üzere dört kişi daha katılmıştı ve Maddie bir dakika boyunca aralarındaki ilişkileri anlamaya çalıştı. Pek olası çiftler gibi görünmüyorlardı. En yakınında, bankların uçlarında oturan iki adamdan biri uzun boylu, esmer ve dizlerinizin bağının çözülmesine neden olabilecek türden bir film yıldızı yakışıklılığına sahipti. Mavi keten gömleğinin koyu mavi gözlerinin derinliğini ortaya çıkarması muhtemelen tesadüf değildi. Uzun bacaklarını bileklerinden kavuşturmuş, sanki buranın sahibiymiş gibi kibirli bir özgüvenle sandalyesinde arkasına yaslanmış oturuyordu. Adamın Nina kadar esmer olduğu gerçeği olmasaydı, Nina onun tekneyi kiralayan adam olduğunu düşünebilirdi, ama o Nick olmalıydı.

"Maddie yolculuk boyunca sizin hostesiniz olacak," diye açıkladı Ivan. 'Kamaralarınızla ilgilenecek, kahvaltı, öğle ve akşam yemeği servisi yapacak ve demirlemediğimiz ya da limandan çok uzakta olmadığımız gecelerde sizi denize indirecek.

"Merhaba Maddie," dedi Nick olduğunu tahmin ettiği adam, derin ve çok yumuşak bir sesle, sevimli ve dostça bir gülümsemeyle. Tabii ki dostça davranıyordu; onun Nina'nın arkadaşı olduğunu biliyordu. Maddie onunla yüzleşmek için döndüğünde nefesi göğsünde durdu. Nina onu neden uyarmamıştı? Ama sonra Nina'nın muhtemelen fark etmediğini tahmin etti ve eğer Maddie gibi biriyse, kardeşlerini baş belasından başka bir şey olarak görmüyordu. Vay canına! O gözler inanılmazdı.

"Yardımcı olabilir miyim?" Şişeyi ondan aldı, parmakları onunkileri okşadı. Pürüzsüz. Ağzının köşesi yukarı kalktı; Nina'nın kardeşi sürprizlerle doluydu. Ona sıcak bir gülümseme verdi ve sonra diğer elini uzattı. "Simon. Simon Beresford.'

"S-Simon. Otomatik olarak elini sıktı, beyni dönüyordu. "Merhaba," dedi zavallı, hırıltılı bir sesle.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yanındaki uzun boylu, zayıf kadınla el ele tutuşan ikinci adama bir bakış attı; mavi-siyah saçlarından koyu bir perde vardı ve mükemmel bir düzlükte sallanıyordu. Demek Nick buydu. Nina'nın onun bir modelle çıktığını söylediğini hatırlıyordu. Böyle saçları olan bir kadın en azından bir şampuan mankeni olmalıydı. Kalın, parlak bukleler sağlık ve canlılıkla parlıyordu, bu biraz utanç vericiydi çünkü kelliğe karşı verdiği savaşta kesinlikle kaybeden tarafta olan zavallı Nick'in seyrelen kızıl-altın rengi kumlu saçlarıyla olumsuz bir tezat oluşturuyordu. Maddie şaşkınlığını gizlemek için dudaklarını büzdü. Nick pek yakışıklı sayılmazdı ama tombul, boksör gibi yüzüne rağmen, herkese hevesli bir kunduz mutluluğuyla bakarken parlak bir coşkuyla parlayan ela gözlerinde dikkat çekici bir şey vardı.

Bu arada Simon şampanya şişesini aldı ve ustaca bir hareketle metal kafesi açtı, folyoyu çıkardı ve daha önce bir iki kez yaptığı anlaşılan pratik bir hareketle mantarı çıkardı. Bir damla bile dökülmedi ve şişeyi rahat bir gülümsemeyle ona uzattı.

"Teşekkür ederim; o zaman biraz pratik yapmışsınız.

"Bir sürü," dedi, tek kelimeyi imalı bir şekilde söylemeyi başararak.

Ona sırıttı ve bardakları teker teker doldurup Simon'a uzattı, o da masaya geri koydu.

"Herkesin şerefine," dedi Nick beklenmedik bir erik sesiyle, kadehini kaldırarak. '*İyi yolculuklar*. Bu gemide yolculuk eden herkes iyi vakit geçirsin... geçirmezseniz de bilmek istemiyorum. İçkisinden coşkulu bir yudum aldı, kulaktan kulağa gülümsüyordu. 'Çünkü bu tekneyi kiralamak bir ton paraya mal oldu, bu yüzden eğlenmeyen herkes tahtada yürümek zorunda kalacak. Mutlu tatiller.

"Ah, Douglas," diye azarladı kız arkadaşı, elini çekerek.

Douglas! Maddie gözlerini kırpıştırdı, kafası tamamen karışmıştı ve onun adını ağzından kaçırdığını fark etti. Eğer o Douglas'sa... Hayır, mümkün değil. Maddie uzak köşedeki adama şaşkın bir bakış fırlattı ve ne yazık ki adam tam da yanlış anda başını kaldırıp ona baktı. Adam alaycı bir kaşını kaldırdı ve Maddie aceleyle gözlerini kaçırdı.

O Nick'ti! Ve yüzündeki ifadeden, onun kim olduğunu o anda anladığını biliyordu. Kadın başını hafifçe salladı ve Nick şampanya kadehini alaycı bir şekilde kaldırdı.

"Bazen çok kaba olabiliyorsun. Douglas'ın kız arkadaşı hâlâ onu azarlıyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Ne?" diye sordu üzgün bir ifadeyle.

"Hiçbir şey," dedi dudaklarını büzerek ve şampanyasını yudumlayarak. Simon ve Siri kadehlerini kaldırarak "İyi tatiller" diye tekrarladılar.

"Kusura bakma canım, doğru düzgün tanıştırmam gerekirdi. Ben Douglas ve' diye ekledi gururla, 'tekneyi ben kiraladım.

"Sanırım bunu hepimiz biliyoruz," diye mırıldandı hoşnutsuz kız arkadaşı.

Onu görmezden gelerek tanıştırma faslına devam etti. "Bu benim kız arkadaşım, Cory. Mavi-siyah saçlı kız kibarca başını salladı, gözleri sanki kilometrelerce uzaktaymış gibi biraz boştu.

"Şuradakiler Tara ve Nick, bu da Siri, benim kuzenim sayılır. Ona sıcak bir gülümseme attı.

Siri başını sallarken, Cory'yle konuşmakta olan Tara başını bile kaldırmadı ve Nick ilgisiz bir şekilde denizin ötesine baktı.

"Hepinizle tanışmak çok güzel," dedi Maddie. "Umarım harika bir yolculuk geçirirsiniz. "Eminim öyle olacak," dedi Douglas. Az önce Ivan'a rotamız hakkında bilgi verdim.

Önümüzdeki iki buçuk hafta boyunca -' masanın üzerindeki tablolardan birine dokundu '- ve mükemmel vakit geçireceğiz, adaları gezip parti yapacağız.

'Harika vakit geçireceğinize eminim. Şimdi, kanape isteyen var mı?'

'Tanrım, evet, kesinlikle açlıktan ölüyorum,' dedi Douglas. 'Peki akşam yemeği ne zaman? Eğer onları tanıyorsam, kızlar biraz dinlenmek isteyeceklerdir.

"Ne zaman istersiniz?" diye sordu Maddie.

"Cory, Tara, siz hanımlar için saat kaç uygun olur?

Tara düşünceli bir şekilde kaşlarını çattı. "Akşam yemeği için üstümü değiştirirsem dokuzdan önce hazır olamam.

"Ben de öyle," dedi Cory.

"Dokuz mu? Nick rahatsız görünüyordu. Hak ettiğini buldu, diye düşündü Maddie; seçici kız arkadaşını hak etmişti.

"Tara, sevgilim," diye söylendi Simon. 'Bizimle birlikte tören yapmana gerek yok. Bazılarımız açlıktan ölüyor. Bir havayolunun öğle yemeği yetmiyor.

"Dokuz biraz geç oldu," dedi Douglas özür dileyerek. 'Ve uçakta neredeyse hiçbir şey yemedik.

"Bir sandviç ve bir paket kurabiye yedin," diye karşı çıktı Cory, oldukça kızgın görünüyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Bu uygun bir yiyecek değil," diye açıkladı Simon ve Douglas ona zoraki bir bakış attı.

Ne kadar da kılıbık, diye düşündü Maddie.

"Ben her zaman açım," diye duyurdu Siri. "Hadi yedi buçukta

yiyelim. Kararlı biri olduğu için şükürler olsun.

"Tamamdır," dedi Douglas hararetle.

Maddie, kimse fikrini değiştiremeden aceleyle geri çekildi.

"Sakıncası yok, değil mi Nicky sevgilim?" diye sordu Tara, elini onun göğsüne koyarak. 'Ama uykuya gerçekten ihtiyacım var, yoksa gözlerimin altında korkunç torbalar oluşuyor. Zavallı Cory, Douglas'ın horladığını ve onu gecenin yarısında uyanık tuttuğunu söylüyor. Tabii ki horlayacağından değil, ama aynı yatağı paylaşmayı zor buluyorum.

Nick onun elini tutarak, "Sorun değil," dedi. 'Ayrıca, tüm giysilerinizle bir kamaraya sığabileceğimden emin değilim.

"Uh..." Gözlerini devirdi. 'Buna inanabiliyor musun? Hiçbir şey asacak yer yok. Nasıl idare edeceğimi bilmiyorum. Bileğindeki ince altın saate baktı. 'Bu kadar erken yemek yemek zorunda olmak çok yorucu. İspanyollar bunu nasıl yapacaklarını biliyorlar. Geçen yıl Barselona'dayken saat ondan önce yemek yememiştik.

"Ben kendi adıma İspanya'da olmadığımız için çok minnettarım," dedi Nick. "Açlıktan ölüyorum.

"Şanslısın ki bu kadar iyi bir metabolizman var. Müstehcen bir elini adamın göğsünde gezdirdi. "Ve çok lezzetli karın kasların var," diye ekledi yaramaz bir ifadeyle.

Onu öpmek için başını eğdi ve kollarını ona doladı. Dudaklarını dudaklarına değdirerek, her zamanki gibi çok narin olduğunun bilincinde, onun küçük bedenini kendine doğru çekti. Bir an için küçük bir mırıltıyla onu öptü ve o da öpücüğü derinleştirdi, ellerini saçlarının arasına soktu, ensesini okşadı. Kız ona doğru eğildi, kalçaları adamın kalçalarını sıyırdı, bu da adamın kanının hızlanmasına neden oldu.

"Mmm," dedi ve hemen saçlarını düzeltip geri çekildi. 'Erkekler erken bir akşam yemeği kararlaştırdıkları için hazırlanmak için neredeyse hiç zamanım yok.

'Tara, mükemmel görünüyorsun. Her zaman öylesin. Tara'nın görkemli saçlarını geriye doğru itti ve omzuna bir öpücük bıraktı. Kız kıpırdandı ve ona gülümsedi. 'Nicky, beni baştan çıkarmayı bırak. Hazırlanmam gerek.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Tartışmanın faydasız olduğunu bilerek - Tara inatçı kelimesini yeniden tanımlıyordu - aslında onu baştan çıkarmayı hiç başaramadığı şeklindeki kibirli düşünceyi geri itti.

"Tamam, yemekte görüşürüz.

Suratını astı. "Benim için kapıyı çalmayacak mısın?

Güldü. "Eğer gerçekten istiyorsan, ama kamaram ana güvertede olduğu için akşam yemeğinde de buluşabiliriz.

"Tamam o zaman. Arkasını döndü ve odasına girdi.

Nick alaycı bir gülümsemeyle kendi kulübesine doğru ilerledi. Tara'nın kendi aklını bildiğine hiç şüphe yoktu. Bu takdire şayandı, değil mi?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bölüm 6

"Oof. Maddie, Zita'nın tavsiye ettiği Bobis adlı fırına sabahın erken saatlerinde gitmek üzere yola çıktığında teknenin arka - hayır, kıç demeyi unutmamalıydı - köşesini dönerken geniş bir göğüs duvarına çarptı. Bu saçma saatte kimseyi görmeyi beklemiyordu.

Özür dilerim. Oh, sensin.' Nick'in sesi onaylamaz gibiydi. Bakışlarını kaldırıp kısılmış mavi gözlerle karşılaştı.

"Ne? Yardımdan özür dilemiyor musun?" diye tersledi Maddie. *Onun* Nina'nın kardeşi olduğunu fark etmek ne kadar da hayal kırıklığı yaratmıştı.

"Kastettiğim bu değildi. Adam kıza ters ters baktı, kız da ona ters ters baktı. Ringdeki iki boksör gibiydiler, ikisi de ilk yumruğu atmadan önce poz veriyorlardı. Adam alaycı bir gülümsemeyle geri çekildi. "Önden buyurun," dedi ve onun iskeleden aşağı inmesine izin verdi.

Başını kısa bir selamla eğdi ve dar koridorda ilerledi, beş dakika önce keşfetmekten büyük zevk aldığı hasır sepeti tutuyordu - her zaman doğru dürüst bir sepetle alışverişe gitmek istemişti. Şimdi onu sinir bozucu Nick'in kafasına vurmak için kullanmak istiyordu.

Kadın iskeleye çıkarken adam da onunla birlikte adım attı. "Nereye gidiyorsun?" "Split'e," diye cevap verdi, onun bir misafir olduğunu ve kendisine borçlu olduğunu hatırlayarak.

ona bir nebze nezaket gösterdi. Bu saatte tüm konukların uyuduğunu varsaymıştı.

"Merkez uzakta mı?" diye sordu Nick, zaten parlak olan güneş ışığına karşı gözlerini gölgeleyip kasabaya doğru bakarak.

"Çok uzak değil, ama yirmi dakikalık bir yürüyüş mesafesinde," dedi.

'Eğer içeri girecekseniz, muhtemelen onu görmek için zamanım var. Tekne sensiz gitmez.'

İskele boyunca yürürlerken istenmeyen bir tutkal gibi onun yanına yapıştı.

Ne yazık ki buradan itibaren kordon boyunca sadece tek bir rota vardı.

"Dokuz buçukta yola çıkacağız. Herkes kahvaltısını yaptıktan sonra. Ben sekiz buçukta servis yapıyorum ama sekizde dönmem gerekiyor. Saatine baktı, ona iki saatlik bir süre vermişti.

Nick bir kahkaha attı. "Sana iyi şanslar. Tara erken kalkan biri değildir, Cory de öyle.

"Ne? İkisinin de uyku alışkanlıklarını biliyor musun?" diye sordu Maddie. "Bu etkileyici.

Nick dudaklarını büzdü. "Bir daireyi paylaşıyorlar. Mankenler uzun saatler çalışıyor, gece geç saatlere kadar çalışıyorlar.

"Hımm," diye homurdandı Maddie. "Eğer

başarabilirsen iyi iş. 'Oldukça zorlu bir iş,' dedi Nick.

'Evet, bahse girerim birkaç saat boyunca muhteşem görünmek için etrafta dururken gerçekten terliyorsunuzdur.

"Peki sen biliyor musun?

"Ah," dedi Maddie alaycı bir kahkahayla. "Sıfır beden olmadığımı fark etti.

Nick kaskatı kesildi, ağzı buruştu. "Kastettiğim bu değildi ve sen de bunu biliyorsun.

"Ne demek istediniz? Bilmek için sabırsızlanıyorum çünkü buradan kulağa oldukça ...' Cümleyi kasıtlı olarak yarım bıraktı ve boşlukları istediği şekilde doldurması için ona bıraktı.

"Demek istediğim, eğer bir fotoğraf çekiminde bulunduysanız, bunun oldukça zor bir iş olduğunu fark edersiniz.

Maddie şüpheci bir kaşını kaldırdı. "Hayır dostum, ağır iş ter döktüğün, on iki saatlik vardiyalar yaptığın, eve geldiğinde sırtının ağrıdığı ve bu işten çok az para kazandığın iştir.

"Birinin omzunda biraz çip var gibi görünüyor. Tayfalık zor iş mi? Bana oldukça iyi bir iş gibi geldi. Dün bizi gemiye almaya cesaret edemediğinde çok çalışıyormuş gibi görünmüyordun.

'Söylediğim gibi, checkin beş buçuktaydı. Diğer herkes bunu doğru yapmayı başardı ... yoksa siz normal kuralların geçerli olmadığı kadar önemli misiniz?

Çenesi sıkıştı ve Maddie onun fena halde sinirli göründüğünü görmekten memnun oldu.

"Misafirlere karşı hep böyle kaba mısın?

"Hayır," dedi Maddie neşeyle, elindeki sepeti sallayarak ilerlerken. "Sadece sen.

Nick'in buna söyleyecek bir şeyi yoktu. Sessizce yürüdüler, Maddie kendi kendine sırıtıyordu. Bunun Nina'nın kardeşi olduğuna inanamıyordu. Onun iyi, normal, ayakları yere basan bir adam olduğuna inandırılmıştı ve dürüst olmak gerekirse biraz hayal kırıklığına uğramıştı. Onun bu yolculukta bir dost, hatta bir müttefik olabileceğine dair aptalca hayalleri buraya kadarmış. O şortun içinde, dün de kendini kanıtladığı gibi, biraz sik gibi görünüyordu. Cidden, kim bu kadar dar şort giyerdi ki, her ne kadar kıçına çok yakışsa da. Eğer daha iyi bilmeseydi, bu kıyafetle

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

eşcinsel olduğunu düşündü. Ve az önce yanından geçen adamın ikinci bakışına bakılırsa, tek düşünen o değildi.

Yüzünü düz tutmaya çalışarak, "Sanırım çekmişsin," dedi. "Ne?

Nick şaşkınlıkla ona baktı.

"Az önce yanımızdan geçen adam. Gözlerini kıçından alamadı.'

Adam omzunun üzerinden hızlıca bakarken yüzünde beliren şaşkın ifadeye güldü ve sonra siyah saçlı adam Nick'e sırıtarak mükemmel beyaz dişlerini gösterdiğinde daha da çok güldü.

"Seni ısırmak için daha iyi," dedi Maddie kahkahalarla gülerek.

Nick'in ağzı düz bir çizgi halinde kapanmıştı ve başını o kadar hızlı geri çevirdi ki boynunu kırmaması bir mucizeydi.

Sana söylemiştim. Sanırım sorun şortta. Dar kumaşa ve tehlikeli kıvrımlara baktı. O kadar rahat bile görünmüyorlardı.

"Nesi var bunların?" diye sordu ihtiyatla.

"Stajyer bir jigolo ya da biraz tilkiysen bir şey yok sanırım.

Nick sinirli bir nefes verdi. "Bunlar şort.

'Kesinlikle öyleler,' diye alay etti Maddie.

"Şimdi de moda uzmanı mı oldun?" diye sordu dişlerini sıkarak.

'Tatildesiniz, podyumda değil. Rahatlama ve eğlenme zamanı. Rahat etmek için giyinmenin en önemli şey olduğunu düşünürdüm. Gülümsememek için kendini zor tutarken dudakları büküldü. Bu şortla ileride çocuk sahibi olmakta zorlanabilirdi, ama kumlu altın sarısı tüylerle kaplı o kaslı kalçaların oldukça etkileyici olduğunu inkâr edecek son kişi oydu ve Nick'in poposu söz konusu olduğunda eşcinsel adamla aynı fikirdeydi. Ne yazık ki tam bir göttü. "Kan dolaşımının kesilmemesine dikkat etmek istiyorsun.

"Yanınızda herhangi bir filtre var mı?" diye sordu Nick. "Hayır," dedi Maddie kesin bir ifadeyle.

Palmiye ağaçlarıyla kaplı gezinti yoluna ulaşana kadar sessizlik içinde yollarına devam ettiler; beyaz taş kaldırım parlak güneş ışığında güçlü bir parıltı yayıyordu.

"Geçen gece buralar oldukça hareketliydi," dedi Maddie, ona bu kadar zor anlar yaşattığı ve son beş dakikadır düşünceli düşünceli kaybolmuş göründüğü için biraz suçluluk hissederek. "Belirli bir yere mi gidiyorsun?

Nick omuz silkti. "Hayır, sadece bacaklarımı esnetmek ve Split'ten bir şeyler görmek istedim. Kendini küçümseyen bir kahkaha attı. 'Kardeşim ve karısı

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

hevesli koltuk gezginleri. Buradayken şehri görme fırsatını değerlendirmezsem, sonunu asla duyamayacağım. TripAdvisor'a, Dan ve Gail'e göre Diocletianus Sarayı'nı görmem gerekiyor, aksi takdirde hiç gelmemiş de olabilirim.

"Evet, Ivan görmeye değer olduğunu

söyledi. "Sen görmedin mi?

"Geçen gece sadece birazcık gördüm ve etkileyiciydi," diye itiraf etti, yapabiliyorken biraz daha görmeye çalışması gerektiğini hissediyordu. "Pazardan balık aldıktan ve bu fırını bulup kahvaltı için hamur işleri aldıktan sonra hızlı bir sapma yapabilirim. Telefonunu çıkardı ve haritalar uygulamasını açarak hangi yöne gideceğini bulmaya çalıştı. Fırın Zita'nın tavsiye ettiği bir yerdi. "Sonra görüşürüz. Telefonunu kaldırarak geldikleri yöne doğru adımlamaya başladı, sonra kaşlarını çattı ve geri döndü. Kahretsin, küçük mavi nokta yanlış yöne gitmeye devam ediyordu.

"Nereye gittiğini biliyor musun?" diye sordu Nick.

"Evet," dedi savunmacı bir tavırla, ekranına bakarak. Kahretsin, yine yanlış yöne gidiyordu. Harita okumak, GPS'le bile olsa, onun uzmanlık alanı değildi. Yön duygusu çok kötüydü.

'Neden seninle fırına gelmiyorum ve sonra ikimiz birlikte Diocletianus Sarayı'na gitmiyoruz? İkisini de bulmana yardım ederim. Benimle konuşmana bile gerek yok.

Ona düşünceli bir bakış attı. "Pekâlâ o zaman. Eğer iyiysen birkaç çörek seçmene bile izin verebilirim.

Nick güldü, yüzü aydınlandı. Ne de olsa yakışıklı bir herifti. Dün o kadar sinirlenmişti ki bunu doğru dürüst anlayamamıştı. Telefonunu elinden aldı ve caddenin karşısındaki küçük ara sokaklardan birine doğru yürümeye başladı.

"Çörekler. Kuzeydeki 'u' harfini vurguladı. "Hamur işlerine ne oldu? Eminim Nina'nın önünde onlara böyle demiyorsundur.

"Tanrım, hayır, Nina kafa derimi yüzerdi. Taş döşeli dar sokakta yürürlerken ona sırıttı. "Bugünlerde pastanesi konusunda oldukça titiz.

"Evet, iyi iş çıkardı. Başını salladı, dudaklarında gururlu bir gülümseme belirdi.

Kesinlikle öyle. Eklerleri için ölünür. Her gün öğle yemeğinde tükendiğini biliyor musun?'

"Hayır, yapmadım.

Birbirlerine gülümsediler.

'Peki nasıl oluyor da bu kadar güçlü bir kuzey aksanın yok? Bir koyun çiftçisine göre oldukça havalı konuşuyorsun.'

"Nina seni bilgilendiriyor mu?

'Mantıklı geliyor - eğer o bir koyun çiftliğinde büyüdüyse, sen de öyle yapmış olmalısın. Merak etme, seni sormuyordum.'

"Bir an bile öyle olduğunuzu düşünmedim. Sorunuza cevap vereyim. Yerel bir bağımsız okuldan burs aldım. Rugby'ye çok önem veriyorlardı ve Nina hariç hepimiz rugby topunu çok iyi kullanıyorduk.

'Ah, bu her şeyi açıklıyor. Devlet okulu

öğrencisi.' 'Ve?'

"Hiçbir şey!

"Omzunda biraz çip var, değil mi?

Maddie biraz fazla savunmacı bir tavırla, "Hayır," dedi. Sadece sosyetik insanlar

Kendisini aptal, beceriksiz ve eğitimsiz hissetmesine neden oluyorlardı. Sanat Tarihi kursunda, galerilere ve müzelere götürülerek büyümüş çok sayıda varlıklı insan vardı. Onlara yetişmek için çok çalışması ve seyahat etmesi gerekmişti.

"Şurada," dedi Nick, bir sokak köşesini göstererek.

Nick'in yanında olması iyi bir şeydi, çünkü sepeti hızla lezzetli Hırvat lezzetleriyle dolmuştu ve stokladığı ekmeği taşımak için ikinci bir çantaya ihtiyacı vardı çünkü birkaç gün daha demirlemeyebilirlerdi. Hiç sormadan ondan şişkin taşıma çantasını aldı.

Güneş ışığında göz kamaştıran beyaz taş binaların çevrelediği küçük sokaklardan geçiyorlardı.

Küçük bir köşeyi döndüklerinde kendilerini duvarlarında yüksek taş sütunlar ve pencereler olan harap bir Roma sarayına benzeyen bir yerde bulan Maddie, "Böyle bir yer olduğunu hiç bilmiyordum," diye haykırdı.

Küçük sokaklardan oluşan bir labirentin içinde, birer kruvasan yiyerek dolaştılar; ikisi de fırındaki nefis kokuya karşı koyamamış ve çıkar çıkmaz yenik düşmüşlerdi. Günün bu saatinde sessiz sokaklar, ilginç küçük dükkânlar, gömme kapılar ve büyük taş bayraklarla huzurlu ve gölgeliydi. Bir köşeyi dönüp kafe ve restoranlarla dolu büyük bir meydana gelene kadar zamanda geriye gittiğinizi hayal etmek kolaydı.

"Kahve içmek için vaktimiz var mı?" diye sordu Nick.

'Hızlı bir tane, ama dediğiniz gibi bensiz denize açılamazlar ve siz misafir olduğunuz için geç kalırsam sizi suçlayabilirim.

'Ya da bir taksi tutabiliriz. Dönüş epey uzun bir yol.

'Eğer sen ödüyorsan,' dedi Maddie arsızca.

Nick gözlerini devirerek, "Sanırım kahve parasını da ben ödeyeceğim," dedi.

"Eğer teklif ediyorsanız.

Kaldırımdaki kafelerden birini seçip dışarıda oturdular. Saat henüz erken olduğu için meydan, meyve ve sebze kutularıyla dolu el arabalarını iten esnaf, öğle yemeği kalabalığı için masaları hazırlayan garsonlar ve günü en iyi şekilde değerlendirmek istedikleri belli olan, mantıklı yürüyüş ayakkabıları ve rehber kitaplarıyla birkaç hevesli turistle doluydu.

"Bu çok güzel. Maddie espressosunu kaldırdı ve Nick'in şerefine kadeh kaldırdı. "Teşekkürler. 'Sorun değil. Espresso sever misin?'

"Paris'te bunun tadını aldım. Ayrıca, bunun kendisini daha sofistike gösterdiğini düşünmek hoşuna gidiyordu ama bunu Nick'e itiraf edecek değildi.

"Paris'te ne yapıyordun?

"Eğitimimin bir parçası olarak yurtdışında geçirdiğim bir yıl boyunca oradaydım. Bunu söylerken hâlâ keyif alıyordu. Ailesinde üniversiteye giden ilk kişi.

Adamın yüzündeki hızlı şaşkınlık ifadesini gördü. 'Evet, oldukça yaşlıyım.

Otuz. Ben olgun bir öğrenciydim; yirmi altı yaşıma kadar gitmedim.

'Bazen olgun bir öğrenci olmanın daha iyi olduğunu düşünüyorum; en azından o yaşta ne yapmak istediğinize dair daha iyi bir fikriniz oluyor. Apaçık ortada olanın içine düşmektense. Ağzı düzleşti. "Sen ne yaptın?

"Sanat Tarihi.

"İlginç. Hoşuna gitti mi?'

"Evet, bayıldım. Sanatı her zaman sevmişimdir... Biliyorum, hayal edin - ben, Selly Oak'tan Maddie Wilcox, sanat okumak istiyorum.

"Neden olmasın?" diye sordu Nick meraklı bir gülümsemeyle.

"Çünkü annemin bana hatırlatmaktan hoşlandığı gibi, ne insana ne de hayvana bir faydası var. Yüzünü buruşturdu ve annesinin güçlü Brummy aksanını taklit etti. 'Böyle bir Mickey Mouse dersiyle nasıl iş bulacaksın? Tesco'da Sanat Tarihi'ne pek rağbet yok, canım.

"Sanırım haklı," diye kabul etti Nick. 'Ama ne yapmak istiyorsun? Anladığım kadarıyla, bu işin son dakika doğası gereği, bir yatta tayfalık yapmak senin uzun vadeli kariyer hedefin değil.

'Henüz tam bir gün geçirmediğim için kim bilir? Ama bu kesinlikle planımın bir parçası değildi.

"Bir planın var mı? Nick'in sorusu neredeyse ağlamaklı gibiydi.

Maddie gözlerini meydanın karşı tarafındaki çatılara dikmiş, ona gerçekten ama gerçekten ne yapmak istediğini söylerse ne diyeceğini merak ediyordu. Maddie'nin bakışlarını takip etti ve ikisi de gökyüzünün saf mavisine karşı bir ufuk oluşturan pişmiş toprak çatı kiremitlerinin çizgisine baktılar.

"Tam olarak değil. Ne yapmak istediğimi biliyorum ama...' Neredeyse kaderci bir tavırla omuz silkti. "Peki ya sen? Sen üniversiteye gittin mi?

'Evet -' kendini küçümseyen kısa bir kahkaha attı '- Harper Adams. Bir ziraat üniversitesi.

'Peki bunun nesi yanlış? Eğer bir koyun çiftçisi olmak istiyorsanız kulağa son derece pratik geliyor'.

"Çiftçi olmak istediğimi kim söyledi?" dedi Nick, birdenbire açık yüreklilikle, mavi gözleri onunkileri kavradı ve Nick gözlerinde bir duygu karmaşası gördü: öfke, üzüntü ve kafa karışıklığı.

"Aile beklentisi?

"Hayır, hayır, hiç de değil," dedi Nick telaşla. 'Bu benim kanımda var. Bundan zevk alıyorum.

Gözleri buluştu ve sonra birbirlerinden uzaklaştı ve Maddie, Nick'in de belki kendisi gibi gerçek duygularını ihtiyatlı bir şekilde ifade ettiği hissine kapıldı.

'Bu güzeldi ama ne yazık ki birimizin işe ve gerçek hayata dönmesi gerekiyor, yoksa ben balkabağına dönüşeceğim. Oysa sen çöküş ve eğlence dolu bir hayat için geri dönmelisin.

Nick'in yüzünde bir gölge belirdi. "Evet, sanırım öyle. Cüzdanından biraz Hırvat Kunası çıkardı ve banknotları faturayla birlikte tabağa koydu. "Gerçek hayata dönelim.

Önümüzdeki birkaç hafta boyunca bakılmaktan başka yapacak bir şeyi olmayan biri için, bu konuda oldukça nankör görünüyordu.

Bölüm 7

Saat tam dokuz buçukta Ivan motorları çalıştırdı, salonun hemen dışındaki küçük kokpit alanında dümenin başına geçti ve yat marinadan çıkıp açık denize doğru yol aldı. Tekne dalgaları yararak uzaktaki yeşil örtülü adalara doğru ilerlerken güneş ışığı suyun üzerinde gümüş maytaplar gibi parıldıyordu.

İlk uğrak noktası, Ivan'ın onlara öğle yemeği ve öğleden sonra yüzme ve kürek sörfü için mükemmel bir yer vaat ettiği Brač adasındaki Sutivan adlı bir yerin hemen dışındaki bir koydu.

Yola çıkmadan önce ne Tara, ne Cory ne de Simon ortaya çıkmadığı için kahvaltı nispeten sessiz geçmişti. Maddie sinirlenmeli miydi yoksa memnun mu olmalıydı emin değildi; bir yandan bu, ertesi gün için bol miktarda hamur işi kalacağı anlamına geliyordu ama diğer yandan, ortaya çıkma ihtimallerine karşı kahvaltı malzemelerini dışarıda bırakarak beklemek zorunda kalmıştı. Bu aynı zamanda onlar seyrederken ortalığı toparlaması gerektiği anlamına da geliyordu ki küçük mutfakta dengede durmaya çalışmak hiç de kolay değildi.

Mutfakta kendi kendine şarkı söyleyerek, öğle yemeği için her şeyin hazır olduğundan emin olarak epeyce bir şey yapmayı başardı. Kürlenmiş et, birkaç büyük salata ve o sabah aldığı taze ekmek. İçecek isteyen olup olmadığını kontrol etmek için güverteye çıktığında, Cory ve Tara ortaya çıkmıştı, her ikisi de minik bikinileri ve birbirleriyle oldukça güzel bir uyum içinde olan saronglarıyla tertemiz görünüyorlardı. Bu kaza mıydı yoksa tasarım mı? diye merak etti Maddie.

"Ah, kabin kızı," dedi Tara. 'Adını hatırlayamıyorum. Portakal suyunuz var mı?'

Maddie hoş bir şekilde gülümsedi. Her şeyi yeni kaldırmıştı ve gidip kulübeleri temizlemek ve yatakları yapmak üzereydi.

"Ben Maddie ve evet, var; biraz ister misiniz?"

"Taze sıkılmış mı?

Maddie özür dileyen bir yüz ifadesiyle, 'Hayır, sanmıyorum' dedi.
öyle.'

Tara iç çekti. 'Lütfen bana bunun konsantreden yapıldığını söyleme.

Söyleyemem.
Buna katlan.'

Pek emin değilim. Yerel bir marka. Bu yüzden muhtemelen taze olduğunu tahmin ediyorum.

"Hmm, hiç nar suyunuz var mı?

"Hayır, korkarım değil.

"Ve sanırım hindistan cevizi suyunuz olabileceğini düşünmek saçma olur.

'Evet,' dedi Maddie.

"Ne, sende biraz var mı?

"Hayır, demek istediğim... bizde hiç yok.

Tara gözlerini kıstı ve onun şüpheli bakışları altında Maddie yüzünü soğukkanlı tutmayı başardı. "Sanırım portakal suyu işimizi görecek.

'Kaltaklık etmeyi bırak, T,' diye söylendi Simon. 'Zavallı kız elinden geleni yapıyor. Sanki köşede bir Harvey Nicks yiyecek dükkânı var. Yanlış portakal suyu senin o güzel vücudunu bozmayacak. Gel otur ve bana geçen hafta Antibes'te setten kovulan arkadaşından bahset.

Tara'nın gözleri aniden parladı, dedikodu yapma fırsatı karşısında heveslenmişti.

Tara, "Buz yok," diye seslenince Maddie salonun merdivenlerinden mutfağa doğru yöneldi.

"Rica ya da teşekkür de yok," diye mırıldandı ve sonra Douglas'ın masanın üzerindeki çizelgelerden birini incelediğini ve yanında bir dürbün olduğunu fark edince pembeleşti.

Dürbünü eline alıp hiçbir şey duymamış gibi denize bakmadan önce ona sinsi bir göz kırptı ve nazikçe gülümsedi. Kahvaltıda yola çıkacakları için çok heyecanlıydı, Ivan'a soru üstüne soru soruyor, onunla birlikte haritalara bakıyor, çocuksu merakı yuvarlak yüzünü aydınlatıyordu. Maddie ona kendi kaptan şapkası hediye edilse Punch kadar sevineceğini düşündü.

Kabinleri temizlemek onun ilk işiydi. Maddie kendi kendine sırıttı. Ziyaret limanı - bakın, şimdiden evinde gibiydi. Malzeme kovasını kaptığı gibi ana güverteye çıkan küçük ahşap basamakları tırmandı ve Siri'yi teknenin pruvasının V şeklini saran yastıklı koltuklardan birinde oturmuş kitap okurken buldu.

"Merhaba Maddie - ne kadar harika, değil mi? Siri elini manzaraya doğru salladı - güneş ışığı suyun üzerinde parıldıyor, dalgalar bir aşağı bir yukarı dans ediyor ve önlerindeki adalar macera ve vaatlerle parıldıyordu.

"Harika bir gün olduğu kesin.

Maddie'nin temizlik malzemeleri dolu kovasına bakarak, "Keyfini çıkarmak için hiç izin alabilecek misin?" diye sordu.

Maddie ona hızlı bir sırıtışla güven verdi. "Önce bu kabinleri halledeyim diye düşündüm, böylece güverteye çıkabilirim.

'Ah, iyi plan. Peki ya sonra?'

Muhtemelen olmaz. Bu sizin ne yapacağınıza bağlı. Siz gemideyken, ben görevdeyim.'

"O zaman bugün dinlenmek yok," dedi Siri, kaşları muziplikle dans ederek. 'Bugün değil, ama eğer misafirseniz kulağa hoş geliyor.

Yüzmek ve
tenha bir koyda güneşlenirken.'

"Merak etme," dedi Siri, sesi kuruydu. 'Cory ve Tara küçük çocuklar gibidir; çok geçmeden sıkılırlar. Her şeyine bahse girerim ki Cory akşam yemeği için kıyıya çıkmak için dırdır etmeye başlayacaktır. Douglas da her zaman yaptığı gibi pes edecek. Sence neden yirmi kişinin sığabileceği kadar büyük bir yatımız var ve biz sadece altı kişiyiz?

"Çok hoş birine benziyor," diye atıldı Maddie, grubun dinamikleri ilgisini çekmişti ve yorum yapmak istemiyordu. "Birbirinizi nereden tanıyorsunuz?

"Douglas benim kuzenim sayılır.

'Bir çeşit kuzen mi? Daha önce hiç böyle bir şey duymamıştım. Alaycı bir sırıtışla kaşlarını kaldırdı.

"Ailelerimiz çok iyi arkadaşlar. En iyi arkadaşlar gibi. Her şeyi birlikte yaparlar. Partiler. Tatiller. Ve ikimiz de tek çocuğuz. Annesine Margot Teyze diyorum. On yaş büyükmüş gibi davransa da aynı yaştayız ve çocukluğumuz boyunca hemen hemen birlikte olduk ve evet, şimdi çok hoş bir adam. On dört yaşındayken tam bir baş belasıydı. Yüzünü buruşturdu. 'Ve aslında on altı yaşındayken de. Ama daha iyi oldu. Şimdi ondan çok hoşlanıyorum. Gözleri kırıştı. "İronik bir şekilde, artık birbirimize mahkum değiliz, aslında gönüllü olarak birlikte zaman geçiriyoruz ve o benim en iyi arkadaşlarımdan biri. Bir an için bakışları denize doğru kayarken biraz hüzünlü görünüyordu, sonra başını kaldırdı ve çok daha gerçekçi bir şekilde, 'Tabii ki, artık büyüdü, Karun kadar zengin ve ...' gözleri karardı '... Cory'ye aşık. Ve onları ben tanıştırdım. Ben bir moda stilistiyim -' sesini alçalttı '- bu yüzden Cory ve Tara benimle dalga geçiyor. İstesem onları bir fotoğraf çekiminde berbat gösterebileceğimi biliyorlar ve bu konuda endişelenmelerini gerektirecek kadar sık yollarımız kesişiyor. Ani gülümsemesi tam anlamıyla Makyavelistti. 'Simon

Douglas'la aynı okula gitmişler; her zaman arkadaş olmuşlar ve Cory'yi tenis günlerinden tanıyormuş.

"Onun kim olduğunu bilmem mi gerekiyor?" diye fısıldadı Maddie, omzunun üzerinden bakarak.

Siri derin, pis bir kahkaha attı. "Evet," dedi gözlerini fesatlıkla açarak.

"Ah, kahretsin," diye inledi Maddie. 'Epik başarısızlık. O bir çeşit ünlü mü?'

"Öyle olduğunu sanıyor. Daha nazik bir tonda eklemeden önce durakladı, 'Eskiden tenis oynardı - yirmi yıl önce Wimbledon çiftler finalisti. Dürüst olmak gerekirse, oldukça iyiydi, ama ondan sonra hiçbir zaman tam anlamıyla başarılı olamadı.

"Çok yazık.

'Onun için çok üzülmeyin; tüm kariyerini bunun üzerine kurmuş gibi görünüyor. Pişmanlık ve mutsuzluk içinde de değil.

'Tara, Cory'nin en iyi düşmanıdır - ne yaparsanız yapın, ikisinin arasında kalmayın. Ya birbirlerine bağlıdırlar ya da birbirlerine kedi gibi tükürürler, ama bu bir anda değişebilir. Asla ikisinden birinin tarafını tutmayın.

"Ya Nick?" diye sordu Maddie kayıtsızca.

'Yeni et parçası. Sevimli, değil mi?' Gözleri parlıyordu. Maddie burnunu kırıştırdı. "Benim tipim değil.

"Uzun süre kalacağını sanmıyorum; Tara'nın her zamanki tipi değil. Her zamanki tercihi onu kırmızı halıya çıkarabilecek, iyi bir partiye götürebilecek ya da paparazzi dostu biri. Belki bu sefer daha fazlasıdır. Omuzlarını zarif bir omuz silkme hareketiyle kaldırdı. "Kesinlikle göze hoş geliyor ve tam bir aptal değil, gerçi bunu zaman gösterecek. Güldü ve elindeki kitabı Maddie'ye doğru salladı. 'Ve ben de alaycı, yaşlı bir zamparayım. Çok uzun zamandır bu işin içindeyim. Douglas içlerinde en iyisi. Görünüşü pek iyi değil ama kalbi çok iyi. Aniden çenesini kaldırdı ve kitabına geri dönmeden önce Maddie'ye hızlı, keskin bir gülümseme verdi.

Bu aydınlatıcı oldu, diye düşündü Maddie, Ivan'ın ve kendisininkiyle birlikte bu güvertede bulunan iki misafir kamarasından ilkine doğru ilerlerken. Altı misafirin kamaralara nasıl dağıldığını görmek ilgisini çekmişti. Tekne dalgaların arasında dans ederken, rüzgâr saçlarını toplayabildiği atkuyruğundan kurtulmuş olan kısa buklelerini savuruyor, Cory'nin inanılmaz saçlarını nasıl kontrol altında tutacağını merak ediyordu. Geldiği ilk kamara boştu. Verilen

Dördü çift olmak üzere altı kişi arasında sekiz kabin olması büyük bir sürpriz değildi.

İkincisinde birkaç seyrek işgal işareti vardı. Komodinin yanında bir tarak, bir kitap ve bir telefon şarj aleti. Kitabı görünce durakladı. Kendi zevkine göre biri; iyi bir Dick Francis'i severdi. Bu eski ve hırpalanmış bir kopyaydı. Sonra sırıttı. Bir çift somon pembesi şort, çift kişilik yatağın yapılmamış tarafına atılmıştı. Dudaklarını kıstı, şortu katladı ve bölmeye yerleştirilmiş çekmeceli sandığın üzerine düzgünce koydu.

Sonra kaşlarını çattı. Sanki Nick tek başına uyuyormuş gibi görünüyordu, bunun onunla bir ilgisi yoktu. Hemen yatağı yeniden hazırladı ve pırıl pırıl ahşaba bir bezle hızlıca bir göz attı. Her şey bu küçük odaya sığacak şekilde akıllıca tasarlanmıştı; gardırop bir oyuğa yerleştirilmiş, yatak pencerenin altına sıkıştırılmış, banyo ise yerden tasarruf konusunda bir başyapıttı. Nick kesinlikle temiz ve düzenliydi ve hafif seyahat ediyordu. Basit bir tıraş seti, küçük bir şişe tıraş losyonu ve ücretsiz olarak verilen duş jeli, şampuan ve saç kremi şişelerini silerek banyoyu temizlemek beş dakikasını aldı. Tam işini bitirmişti ki kapı açıldı ve başını kaldırdığında çıplak göğüslü Nick'in rahatsız bir şekilde kapının eşiğinde durduğunu gördü.

"Merhaba. Özür dilerim, ben... şey... güneş gözlüklerimi almaya gelmiştim. "Burası senin odan," dedi.

'Evet. Ben... şey... hizmetçi servisi beklemiyordum. Yapacak yeterince işin vardır diye düşündüm. Kamaraya adımını attı ve hemen çok küçük olduğunu hissetti.

"Denizdeki Külkedisi gibiyim," diye takıldı Maddie, umutsuzca onun kaslı göğsüne bakmamaya çalışarak. Yarı çıplak bir adamla aynı küçük odada olmak birden kendini oldukça samimi hissettirdi ve Nick hakkında daha önce fark ettiğinden çok daha fazlasını fark etmeye başladı. 'Benim işim asla bitmez. Gitmemi ister misin?" diye sordu, sesi aşırı parlaktı. Tara'nın ondan hoşlanmasına şaşmamalı.

"Hayır, onları banyodan alabilirsem çok iyi olur. "Sorun değil. Adam yanından geçip tuvalete doğru ilerlerken kadın bir tarafa doğru hareket etti.

Banyo. "Bakıyorum da şortunu değiştirmişsin.

Alt güverteye indiğinde Douglas ve Cory'nin teknenin baş tarafındaki ana süiti tuttuklarını gördü. Simon ve Siri'nin birer kamarası vardı. Onunkinde bir erkek kuaförü şubesini dolduracak kadar erkek bakım ürünü vardı.

Boots ve Siri'nin evinde büyük bir kitap yığını vardı. Oldukça dağınık olmasına ve etrafta bir sürü takı, eşarp ve ayakkabı parçası bulunmasına rağmen, tüm kıyafetleri kaldırılmıştı.

Maddie birkaç kapı daha açarak Tara'nın odasını buldu ve neredeyse kapıyı tekrar çarparak kapatıyordu.

"Lanet olsun!" diye nefes aldı, kapının girişinde dururken. Bu odada bir kasırgadan başka bir şey olmadığı kesindi. Kız kardeşi Theresa'nın evdeki yatak odası bile hiç bu kadar kötü olmamıştı ve Theresa on üzerinden on bir artı ile boyundan büyük işlere kalkışmıştı.

"Hangi cehennemden başlayacağım?" diye sordu kendi kendine, yüksek sesle konuşmaya başvurdu çünkü garip bir evrende bu yardımcı oluyor gibiydi. Herkül bile bu görev karşısında kuyruğunu kıstırırdı. İlk panik titreşimi çabucak öfkeyle bastırıldı. Ne düşüncesiz bir inek! Tara birinin arkasını toplamasını mı bekliyordu?

Atılmış giysiler yatağın her santimini kaplamıştı ama dönüp gardıroba baktığında tüm askıların dolu olduğunu ve düzinelerce ayakkabının alttan döküldüğünü fark etti. İki ıslak banyo havlusu yere bırakılmıştı.

Nick'in onunla paylaşmak istememesine şaşmamalı. Müsait olan her yüzey eşyalarla doluydu. Makyaj malzemeleriyle kaplı tuvalet masasının üstünde bir santim bile boş yer yoktu: göz farı paletleri, çoğu kapakları çıkarılmış bir düzine ruj, en az on göz kalemi ve dört farklı rimel... Çift kişilik yatağın üstündeki dar rafta ise nemlendirici tüpleri, vücut losyonu ve Maddie'nin adını bile duymadığı milyonlarca şişe ve kap vardı. Gece yarısı yağı iksiri, cilt gençleştirme kapsülleri, orkide yağı, matlaştırıcı detoks ve oksijen verici mister.

Dişlerini sıkarak işe koyuldu. Tara'nın her şeyin düzene sokulmasını takdir etme ihtimali neydi ki? Oda tamamlandıktan sonra banyoya geçti.

Daha dün dağıtılmış, bir zamanların tertemiz beyaz el havlularının şimdi makyaj lekesi içinde olduğunu görünce dehşete kapıldı. Banyo çok kullanılmıştı; lavabo kirliydi ve tuvalet... şaşırtıcı bir şekilde, Tara temizlemeye çalışmış ama pek de iyi bir iş çıkaramamış gibi görünüyordu. Ve sonra Maddie kendini biraz daha az haklı hissetti. Sanki Tara hastaymış gibi görünüyordu. Dün akşam yemeğinde fazla bir şey yememiş olmasına şaşmamalı. Ya da belki de deniz tutmuştu. Kamaradaki ilk gece uyumak, teknenin sallanma hareketine alışmak oldukça tuhaf olmuştu. Maddie yanında bir

Yanında Stugeron deniz tutması haplarından bolca vardı; belki de bir tanesini diğer kadına vermeliydi. Belki de bu sabah bu kadar talepkâr olmasının nedeni buydu; kendini iyi hissetmiyordu.

Uzakta parıldayan puslu adalar yavaş yavaş denizden yükselen yeşil kaplı tepelere dönüşüyordu ve Maddie öğle yemeği için masayı hazırlarken, sırf güvertede olmak için işi uzatırken, Brač adasına yaklaştıkça konuklar arasındaki hissedilir heyecan havasını hissedebiliyordu.

Herkes pruvada durmuş, Ivan'ın yatı kayalık kıyı şeridinin hemen dışında, bodur ağaçların suya kadar indiği sakin bir girintiye yönlendirmesini izliyordu. Su güneş ışığında parlıyordu, derin ve güzel bir turkuazdı. Cennet gibi görünüyordu.

Ivan demir attığında öğle yemeği için işaret verilmişti ve o da büyük antipasti tabakları getirdi: kurutulmuş etler, ızgara biberler, enginarlar, zeytinler ve yerel peynirlerin yanı sıra salata çeşitleri ve bu sabah fırından aldığı taze ekmeklerin bir kısmı.

Simon herkesin oturmasını beklediği masaya geldiğinde, "Teşekkürler Maddie," dedi. "Çok lezzetli görünüyor.

Oturduktan sonra Maddie herkesin ne içmek istediğini sordu.

"Bence denizdeki ilk günümüzü öğle yemeğinde bir şişe Prosecco içerek kutlamalıyız," dedi Douglas haritasını yere bırakarak.

"Ya da Bellini içebiliriz," dedi Cory, sesinde kesin bir meydan okuma imasıyla.

Maddie hiçbir şey söylemedi, sadece fikir birliğini bekledi. "Ben Prosecco ile devam edeceğim," dedi Simon.

Siri sandalyesinin arkalığına yaslanıp memnun bir kedi gibi gevşeyerek, "Mızmız değilim; ne varsa onu yerim," dedi. "Öğle yemeğinde içmek çok çökmüş hissettiriyor.

'Ben bir Bellini alacağım,' dedi Tara.

Nick neredeyse özür dilercesine, "Bir bira içmemiz mümkün mü?" diye sordu.

"Sorun değil," dedi Maddie. 'Bir bira, bir şişe Prosecco ve iki Bellini geliyor.

Sakin, ben bunu hallederim gülümsemesi mutfağa varana kadar sürdü. Hay sikeyim! Bellini de neydi? Telefonunu çıkardı, hâlâ birkaç çubuk sinyal alabildiğine şükretti. Şeftali püreli Prosecco! Onlar olmalı

Şaka yapıyor olmalısın. Cory ve Tara gülüyorlardı. Bu ikisinin sürekli bir üstünlük mücadelesi içinde oldukları belliydi.

Kim şeftali püresini dolabında bulundurur ki? Bütün dolapları karıştırdığında Çin beş baharatı, yasemin pirinci, kuru fasulye ve tahin ezmesi olduğunu ama şeftali püresi olmadığını öğrendi.

Ancak bir rafın en arkasında çok tozlu bir şeftali tenekesi buldu. Şeftali püresi geliyor.

Maddie bir, Cory ve Tara sıfır.

Nick tembel tembel şezlonga uzandı, öğleden sonra yaptığı kürek sörfünden sonra kasları iyice ağrıyordu, tenindeki güneşin ve teknenin su üzerindeki ritmik salınımının tadını çıkarıyordu. Çam ve tuz kokusu havayı dolduruyordu ve görebildiği kadarıyla gökyüzü saf, derin, görkemli bir maviydi.

"Nicky hayatım, sırtıma biraz güneş kremi sürer misin?" diye sordu Tara, kulaklığını çıkarıp bağımlısı olduğu telefonu bırakarak. Yüzüstü yatıyordu ama bikinisinin üstünü çıkarmıştı ve alt kısmı, eğer öyle denebilirse, hiçbir şeyi örtmüyordu. Bu resmen hayatında gördüğü en küçük bikiniydi, şikâyetçi olduğundan değil. Oldukça dolgun bir poposu vardı ama annesinin tanga tarzı pantolon hakkında ne düşüneceğini düşünmekten korkuyordu.

"Elbette. Yan dönüp oturdu ve pahalı güneş losyonunu kadının sırtına sıktıktan sonra dikkatlice ensesine, omuzlarına ve narin omurgasına sürdü.

"Mmm, ooh, bu çok hoş," diye mırıldandı Tara, onun dokunuşu altında sinsice kıpırdanarak. "Bacaklarımı... ve popomu da yapabilir misin? Nick yutkundu ve durakladı. Hızlı bir davetle kalçalarını kaldırdı, başını çevirdi ve omzunun üzerinden, 'Utanma,' dedi.

"Utangaç olduğumu kim söyledi?" diye karşı çıktı. "Sadece manzarayı seyrediyorum.

"Gördüğün hoşuna gitti, değil mi?" diye mırıldandı alçak ve boğucu bir sesle, başını kollarının üzerine bırakıp yarı kapalı tembel gözlerle onu izlemeden önce ona seksi bir gülümseme daha verdi.

Güneş losyonunu bacaklarının arkasına sıktı, ince spreyi baldırlarına masaj yaparak uyguladı ve onun sürekli bakışlarının farkında olarak ince kalçalarına doğru ilerledi. Adam ellerini kızın poposundaki mükemmel küreciklerin üzerinde gezdirdiğinde, kız "Mmm" diye mırıldandı, kalçalarını kaldırdı ve poposunu kıvırarak adamın dokunuşuyla kıpırdandı.

"Sanırım buna alışabilirim," dedi gırtlaktan gelen ve duyularını harekete geçiren bir sesle.

"Ben de öyle. Onun yumuşak tenini okşadı, avuçlarını poposuna bastırırken sert ve muhteşem et ellerini dolduruyordu. Kesinlikle mükemmel olmayan tek bir santimi bile yoktu ve ellerini küçük ısrarcı daireler çizerek ovuşturdukça arzu kasıklarını sıkılaştırdı. Cildine masaj yapmaya devam ederken, ellerini sırtından yukarı kaydırıp nazik bir parmağıyla ensesine sürtmeden önce bu arzunun artmasına izin verdi.

Şezlongun kenarına yan yattı, başı onunkinin yanındaydı ve öne doğru eğilerek güzel pembe dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdu. "Çok güzel," diye fısıldadı ve kız ona gülümsedi.

Onu tekrar öptü, ağzını onunkinin üzerinde gezdirdi ve bir kolunu sırtına koyarak onu daha yakına çekti, onun çarpıcı bedenini kendi bedeninde hissetmeyi arzuluyordu.

"Belki de öğleden sonra kestirmek için kamaralardan birine dönmeliyiz," diye önerdi.

Tara kıpırdandı ve uzun, kederli bir iç çekti. "Çok cazip, sevgili Nicky, ama -" yanağını okşadı "- eşit bir bronzluk elde etmem şart. Yarım saat sırtımda, yarım saat de önümde bronzlaşmam gerekiyor.

"Bu çok kesin," diye alay etti, parmaklarını saç çizgisinin altından geçirip boynunu okşadı, parmaklarını sırtından aşağı kaydırmadan önce nazik bir dokunuşla tenini sıyırdı. "İkna edilemeyeceğine emin misin?

Güzel ağzı gerildi ve kısa bir an için yüzünde bir huysuzluk parıltısı gördü, sonra gülümsedi, zengin koyu gözlerini samimiyet doldurdu.

'Sevgilim Nicky, model olmanın ne kadar zor olduğunu biliyorsun. Her zaman üzerinde olmak zorundasın. Ve Cory'nin benden daha esmer olmasını istemiyorum. Döndüğümüzde ikimiz de aynı çekime katılacağız ve her yeri bronzlaşmış birini istiyorlar.

"Eminim birkaç saat o kadar da fark yaratmayacaktır," dedi Nick, kolunu kızın omuzlarına dolarken bir başka nazik öpücükle kızın ağzını ısırdı, aklından sinsi bir düşünce geçiyordu, yakalanması zor bir kelebeği kovalıyordu.

"Olur," dedi, onu başından savarken sesi keskindi. "Ayrıca duş almam gerekecek ve saçlarımın ıslanmasını istemiyorum. Kulaklığına uzandı ve tekrar taktı, başını kollarının arasına sıkıştırarak onu dışarıda bıraktı.

Nick sırt üstü yuvarlandı, ateşli ve azgındı ama aynı zamanda utançtan yanakları yanıyordu; kendini asla bir kadına zorlamamıştı. O

Hayır'ın ne anlama geldiğini biliyordu ama Tara bir şekilde ona kendini aşırı hevesli, beceriksiz bir okul çocuğu gibi hissettirmeyi başarmıştı. Fiziksel tepkisinin işaretleri kadar, bir tür seks zararlısı gibi görüneceği endişesiyle de utanarak, bol oldukları için minnettar olduğu yüzme şortunu yeniden düzenledi. "Sanırım bir kez daha yüzmeye gideceğim," dedi huysuzca, ama kız onu duyduğuna dair herhangi bir işaret vermedi.

Bacaklarını şezlongun kenarından sarkıttığında başını kaldırıp merdivenlerin başında yüzünde bilmiş bir sırıtışla Maddie'yi gördü. Yüzü kızardı ve ona ters ters baktı.

"Sadece içki isteyen var mı diye bakmaya gelmiştim. Gözlerinden eğlence fışkırıyordu, bu da onun engellenen baştan çıkarma girişimine kulak misafiri olduğunu ve bunu oldukça komik bulduğunu gösteriyordu.

"Hayır, teşekkürler," diye hırladı, kadının yanından geçip merdivenlerden inerken yüzü yanıyordu. Bir an için o lanet kadını denize itmek geldi içinden. Onu her zaman yanlış bir anda yakalamayı başarıyordu.

Suya girer girmez, ferahlatıcı serinlik zedelenmiş egosunu yatıştırdı ve tekneyle arasına mümkün olduğunca fazla mesafe koymak isteyerek kararlı bir şekilde dalgaları yararak ilerledi. Temiz kulaçlara odaklandı, nefes aldı ve suyun vücudunun üzerinden akışını hissetti, patlamakla tehdit eden huzursuz, sinirli enerjinin bir kısmını yakmak için kaslarını sıkı bir şekilde çalıştırdı. Kulaç at, kulaç at, nefes al, kulaç at, kulaç at, nefes al.

Omuzları yanmaya başladığında yavaşladı ve etrafına bakmak için zaman ayırarak daha yavaş bir kurbağalama yüzüşüne geçti. Maddie muhtemelen hâlâ kahkahalarla gülüyordu. Neden Maddie ona kendini olduğundan da fazla hissettirme yeteneğine sahipti? Sanki her zaman çok fazla şey görüyor gibiydi. Sırt üstü dönerek gökyüzüne baktı ve uzun bir iç geçirdi. Tara kafasını karıştırıyordu. Tara bazen ona kendini ağırbaşlı ve kaba hissettiriyordu ama bazen de ona o göz kamaştırıcı parlak gülümsemesini verdiğinde, onun için dünyayı fethedebileceğini ve orduları düşürebileceğini hissediyordu. O kadar farklı dünyalardan geliyorlardı ki; diş çıkarma sorunları olması kaçınılmazdı ama bunları aşabilirlerdi, o uyum sağlayabilirdi. O kadar güzeldi ki; buna değerdi, değil mi?

Kaşlarını çattı; belki de sorunun bir kısmı bu kadar hareketsizliğe alışık olmamasıydı. Evdeyken bu saatlerde çoktan tüm gün çalışmış, koşuya çıkmış, birkaç mil yürümüş ve yem çuvallarını kaydırmak, çit inşa etmek ya da koyunlarla uğraşmak gibi ağır fiziksel işlerde çalışmış olurdu. Her gün farklıydı, ancak sürekli güven verici bir döngü vardı

aşinalık. Gökyüzüne ve önündeki karaya, koyu yeşile, yukarıdaki masmavi maviye ve turkuaz denize bakarak başını salladı. Tüm bunlar varken nasıl olur da evini özlediğini düşünebilirdi? Annesinin eğlenen sesinin ona, "Beynin şalgam olmalı," dediğini duyabiliyordu. Gülümsedi. Ailesini özlediği kesindi ama buna izin vardı, değil mi? Yerini bilmeyi, kardeşleriyle şakalaşmayı, koşulsuz sevgiyi ve topluluk duygusunu. Başını sallayarak gözlerini devirdi. Elbette ev hasreti çekmiyordu. Tanrı aşkına, o yetişkin bir adamdı ve hayatının tatilini yapıyordu. Onlara teknenin ne kadar muhteşem olduğunu anlattığında kardeşleri kıskançlıktan yeşile dönmüştü. Milyoner tarzı bir tekne gezisine başka kaç kişi davet edilmişti?

Hadi, neşelen Nick, dedi kendi kendine tekneye doğru yüzmeye başlarken. Demek kız arkadaşın sevişmek istemedi; bu dünyanın sonu değil.

"Hey, Nick," diye seslendi Siri, tekneye tekrar ulaştığında gülünç flamingo şişme botlarından birinin üzerinde sallanıyordu. "Jet ski'yi çıkaracağız, bir denemek ister misin?

"Emin olabilirsin," diye karşılık verdi. Evet, bunu onlara anlattığında kardeşleri onu çok kıskanacaktı.

Bölüm 8

Motor uğuldayarak ve zonklayarak rıhtıma doğru ilerlerken Maddie kahvaltı masasını sildi, tüm bulaşıkları rekor bir sürede topladı ve her seferinde elinde olabildiğince çok şeyi dengeleyerek mutfak arasında bir ileri bir geri koşturdu. Daha şimdiden kafasında odaları ne kadar çabuk temizleyip bitirebileceğini hesaplıyordu. Yolculuğun üçüncü günüydü ve bu sabah kahvaltı servis edilmeden hemen önce Ivan demir atmıştı ve geceyi geçirdikleri güzel koylardan birinden daha ayrılmışlardı ve şimdi Brač'ın diğer tarafındaki Bol kasabasındaki ilk limanlarına doğru gidiyorlardı. Belirgin bir vızıltı vardı Karaya yaklaştıklarında herkes heyecan içindeydi.

Kahvaltı sırasında günün eylem planı üzerine çok fazla tartışma olmuştu.

Tara, 'Zlatni Rat'a gitmeliyiz,' diye açıkladı.

Cory hemen destek vererek, 'Evet, kesinlikle yapmalıyız,' dedi.

"Bu da ne böyle?" diye sordu Siri. 'Kulağa korkunç geliyor. Kemirgen hayvanat bahçesi gibi bir şey. Hiç de senin tarzına benzemiyor, Tara.

"Saçmalama Siri," diye kıkırdadı Tara. 'Burası çok ünlü bir plaj. Avrupa'nın en iyi on plajından biri seçildi. Orada bir fotoğrafımı çekmeliyim.

"Avrupa'nın en iyi üçüncü plajı," diye ekledi Cory. "Harika görünüyor.

"Çok güzel bir plaj," diye araya girdi Ivan direksiyondaki pozisyonundan. 'Hırvatistan'ın en iyilerinden biri. Mutlaka ziyaret etmelisiniz. Şnorkel ve paletleri alabilirsiniz; su çok berrak. Rüzgâr sörfü tahtaları kiralayabilirsiniz. Bütün gününüzü burada geçirmenizi tavsiye ederim. Çok sayıda bar ve öğle yemeği için yer bulunan plaja giden mükemmel bir gezinti yolu var.

Tara ellerini çırptı. "Kulağa mükemmel geliyor.

Gitmeliyiz. Douglas iyi huylu omuz silkmelerinden birini

yaptı. "Ben kolayım.

"Bunu biliyoruz tatlım," dedi Cory, gülümsemesi gözleriyle tam olarak buluşmuyordu. Maddie gözlerini kıstı; kız ne kadar şanslı olduğunu bilmiyordu. Douglas ona kesinlikle hayrandı ve ona karşı her zaman çok nazik değildi.

Siri gerinerek, "Tam bir pasaklı olabildiğim sürece bana uyar," dedi. "Bana iyi bir kitap, güneş ışığı ve deniz verin, ben mutlu bir tavşanım.

Simon, Nick'e bakarak, "Rüzgâr sörfü yapmayalı epey oldu ama bir kez daha denesem fena olmaz," dedi. "Sen hiç yaptın mı?

"Biraz," dedi Nick, Maddie'nin hemen fark ettiği, savunmacı, fazla bir şey belli etmeyen ifadesiyle. Simon her fırsatta ona meydan okumaya kararlı görünüyordu, sanki onu Tara'nın önünde rezil etmek istiyordu.

"Ayrıca çok iyi bir şaraphane var, Stina, hemen şurada, rıhtımda. Ivan sol taraftaki büyük kare binayı işaret etti. 'Güzel Hırvat şarapları üretiyorlar ve akşamları saat beş ve altıda ziyaretçiler için çok iyi bir tur ve tadım yapıyorlar. Sizin için bir ziyaret ayarlayabilirim, belki akşam yemeğinden önce.

"Kulağa çok iyi bir fikir gibi geliyor," dedi Douglas. "Yolculuğun geri kalanı için biraz şarap stoklayabiliriz. Ivan'ın damacanasına çoktan girmişlerdi ve Siri ile Douglas şarabın büyük hayranlarıydı.

"Umalım da iyi mal satsınlar," dedi Simon kollarını kavuşturarak. 'Bazen yerel mallar biraz topraksı olabiliyor. Alınma Ivan ama ben şarap konusunda uzman sayılırım.

Douglas burnunu kırıştırdı. "Evet, öyle.

İşte bu yüzden beni dinlemelisin. Kendini en son ne zaman kaptırdığını hatırla. Bir kasa Beaujolais Nouveau almıştın.'

"Oh, Tanrım, evet - hala alt düzey müşterilere veriyor. Douglas gözlerini devirdi. 'Adamın tadına bakarken kendimi biraz kaptırdım. Bana iyi olduğuna dair güvence verdi. Fiyatına göre iyi olmalıydı.

'İşin bitmişti dostum. Şarap hakkında bir şey biliyor musun Nick?" diye sordu Simon aldatıcı bir rahatlıkla.

Nick başını salladı. "Hayır, ben daha çok gerçek bira severim.

"Evet, bunu görebiliyorum," dedi Simon, sonra usulca Ivan'a döndü. 'Peki bu akşam nerede yemek yememizi önerirsin? Kaptan her zaman en iyi yerleri bilir.

'Buradan kısa bir yürüyüş mesafesinde, tepenin hemen üzerinde çok iyi bir restoran var. Sizin için bir masa ayırtmamı ister misiniz?

"Bu çok iyi olur," dedi Douglas. 'Şarap turu yaparız, birkaç kadeh bir şey içeriz, sonra da sekiz buçukta akşam yemeği yeriz.

"Mükemmel," dedi Ivan. Kimsenin aynı fikirde olup olmamasına fırsat vermeden telefonunu çıkarıp üst güverteye çıkan merdivenleri tırmanarak uzaklaştı.

Herkes yemeğini bitirir bitirmez sahile gitmek için hazırlanmak üzere kamaralarına doğru koşuşturmaya başladı ve şimdi Maddie'ye ortalığı toplamak kalmıştı

Sessizce kalktı, kulübeleri bitirir bitirmez bütün günün kendisine kalacağının nefis beklentisiyle.

'Tekne sana ait. Bir gün izinlisin,' dedi Ivan, onu mutfakta yakalayarak. "Bir şey değil.

"Teşekkür ederim. Kadın ona sırıtarak karşılık verdi. "İyi işti.

Omuz silkti. 'Neden olmasın? Daha önce buraya gelmediler. Restoran çok iyi. Sırıttı. "Eski bir arkadaşım tarafından işletiliyor, kendisine özel müşteriler göndermemi takdir ediyor.

"Takdir etmek mi?

Ivan parmaklarını birbirine sürttü. 'Burası mükemmel bir restoran. Konuklar güzel yemekler yiyor. Arkadaşım onların müşterisi oluyor. Ben de ödüllendiriliyorum. Bu gece yemek yapmayacaksın. Bol'da görüşmek istediğim arkadaşlarım var. Gece onlarla kalacağım...' İçki içiyormuş gibi yaptı. "Herkes mutlu olur. Ve sen sorumlu olabilirsin.'

"Ben mi?" diye ciyakladı. "Emin misin?

"Misafirler günün büyük bölümünde dışarıda olacak. Cep numaram sende var. Ve çok uzakta olmayacağım. Evlerin sıralandığı yamacı işaret etti. "Arkadaşlarım hemen şurada.

"TAMAM. Sırıttı, önündeki tüm seçenekler karşısında midesinde kelebekler dans ediyordu. "Burada işimi bitirsem iyi olacak. Tek bir saniyesini bile boşa harcamayacaktı. Bütün bir gün boştu.

Maddie çığlık atmaya hazırdı. Alevli sahile bir gezi için hazırlanmak ne kadar sürerdi? Sadece o değildi; Siri parmaklarını iskelenin yanındaki parmaklığa vuruyor, Simon rıhtımda volta atıyor, Nick ise yüzünü güneşe dönmüş bir şekilde bir babanın üzerinde oturuyordu.

"Bence onsuz gitmeliyiz," dedi Siri. 'Gün boşa geçiyor.

Douglas ve Cory karşı dükkândaydı ve Douglas Cory'ye güzel bir pamuklu atkı ve hasır bir şapka almak üzereydi.

"Nick, neden iyi bir mağara adamı gibi gidip Tara'yı dışarı çıkarmıyorsun?" dedi Simon.

Nick'in ağzı gerildi ama yüz ifadesi güneş gözlüklerinin arkasına gizlenmişti. 'Zamanı gelince hazır olacak. Neden siz önden gitmiyorsunuz? Biz size yetişiriz.

Simon onun yanıtını duymazdan geldi ve volta atmaya devam etti. Onlar beklerken Maddie içeri sızmayı ve üç odayı da temizlemeyi başarmıştı. Ayrıca kahvaltı ettikleri güverteyi de paspaslamıştı ve mutfak artık tertemizdi.

Sonunda Tara ortaya çıktı. Toplu bir nefes alma sesi duyuldu ve yoldan geçen turistlerden biri doğruca bir babaya ve karısının sert bir tokadına çarptı. Tara iskelenin önündeki basamakların tepesinde durdu ve erkeklerin güzelliğini tam olarak görebilmeleri için bir kalçasını dışarı doğru açarak poz verdi.

Aklıma *Yıldız Savaşları* geldi. Maddie, Prenses Leia'nın köle kız kıyafetini anımsatan altın rengi metal askılı kırmızı bikiniye ve Tara'nın uzun ince bacaklarının uzunluğunu vurgulayan yüksek topuklu uyumlu sandaletlere baktı. Yankılanan bir sessizlik oldu ve ardından Tara iskeleden aşağıya vınlayarak indi, bu da etkiyi oldukça bozdu.

Simon biraz da alaycı bir tavırla, "Yerel ergen nüfusunu enkaz haline getirmeyi mi planlıyorsunuz?" diye sordu.

Tara ona alaycı bir bakış fırlattı ve kalçaları sallanarak Nick'e doğru yürüdü ve sahiplenici bir kolunu onunkinin üzerine koydu. Maddie onun yüzündeki şaşkın ifadeye gülümsememek için kendini zor tuttu. Aslında, daha çok şok olmuş ve dehşete düşmüş olduğuna karar verdi, onu suçladığından değil.

Neyse ki Tara Nick'in tepkisini izlemiyordu; kimin kendisine baktığını kontrol etmekle meşguldü.

"Sahile kadar yürüyebilecek misin?" diye sordu Nick boğuk bir sesle, ayakkabılarına bakarak. 'Oldukça uzun bir yol. Parmak arası terliğin falan yok mu senin?

"Sevgilim Nicky -" uzanıp onu yanağından öptü ve elini pazularının üzerinde gezdirdi "- başım derde girerse beni taşıyabileceğinden eminim.

Nick'in yüzü sevecen bir gülümsemeyle buruşurken Maddie kızgınlıkla, "Kolayca kandırılabilir," diye düşündü. Adam tam bir aptaldı.

'Seni hiç sorun olmadan tek kolumun altına sokabilirim,' dedi. "Dur, senin için şunu alayım. Kocaman çizgili plaj çantasına uzandı. "Örtünecek misin... örtünecek bir şeyin var mı?

'Hayatım, çok tatlısın. *Hadi bakalım*. Kuzeyli sesli harflerini vurguladı. 'Düğmelerin ilikli ve kuzeyli olmana bayılıyorum. Çok namuslu.'

Simon kıs kıs gülerken, Siri dudak büktü. 'Tanrı aşkına, Tara, üzerine bir şeyler giy. Sokaklarda bu şekilde dolaşamazsın. Bunda iffetli bir şey yok.

"Vay anasını Tara, ne yüzüyormuş ama!" diye bağırdı Douglas, yolun karşısına geçip onlara katılmadan önce. Onun yanında, beyaz tığ işi bikini üstü ve minik lacivert şortuyla Cory mosmor kesilmişti.

Siri alçak sesle, 'Sen sadece dikkat çekmeye çalışıyorsun,' diye devam etti, 've Cory'nin önüne geçmeye çalışıyorsun. İş bitti, şimdi üstünü ört. O kocaman çantanın içinde mutlaka bir şey vardır. Ne var orada öyle? Bir günlüğüne sahile gidiyoruz, bir haftalığına safariye değil.

Tara, kötü bir zarafetle çantasından şeffaf kırmızı şifon bir tunik çıkardı, bu hala hayal gücüne çok az şey bırakıyordu ama küçük bir gelişmeydi.

Onlar nihayet uzaklaştığında Maddie derin bir oh çekti ve sonra kendi kendine kıkırdamaya başladı. Partiye katılmadığı için memnundu.

Bir saat sonra, kendi plaj çantasını da alarak yola koyuldu ve yan tarafta demirlemiş olan teknede hâlâ kahvaltı servisi yapmakla meşgul olan mürettebata neşeli bir el salladı. Kasıtlı olarak diğerlerinin bu sabah gittiği yönün tersine döndü; hiçbiriyle karşılaşmak gibi bir arzusu yoktu. Aslında Tara'yı görürse onu denize itmemek için kendini zor tutacaktı. Odası domuz ahırına dönmüştü ve sefil kız yine hastaydı ve odayı temizlemeye çalışmıştı. Kötü bir şekilde.

Bol, güneş gözlüklerini indirerek çok hoş olduğuna karar verdi. Binaların hepsi kremsi beyaz taştan inşa edilmişti, ahşap panjurları ve artık aşina olduğu pişmiş toprak kiremitli çatıları vardı. Yüksek taş binalar liman bölgesini çevreliyordu ve küçük teknelerin hafifçe sallandığı ve öğle yemeği için masaların kurulduğu limanın kenarındaki Arnavut kaldırımları boyunca yürüdü. Daha küçük bir liman alanının etrafından dolanan küçük taş patikayı takip etti ve ardından birkaç binanın yanından geçerek birkaç basamak yukarı çıktı. En tepede bir köşeyi döndü ve hemen aşağıda denizin derin su mavisiyle çevrili küçük çakıllı bir plaj vardı. Daha önce hiç böyle bir renk gördüğünü sanmıyordu ve bu, onu sık sık rahatsız eden ve neredeyse acıtan resim yapma isteğini tetikledi. Ancak, eskiz defterini yanında g e t i r m i ş t i ve bugün tatildi, bu yüzden kendini şımartacaktı.

Sahilin ana manzarasına hakim restoranın yanından geçerek, serin bir gölge sunan çam ağaçlarından oluşan küçük bir caddeye inen bir dizi basamaktan aşağı atladı ve taş duvardan pitoresk çakıllı deniz kıyısına atladı. Maddie gülümsedi. İşte burasıydı, mükemmel yer. Kumsalın derinliği birkaç metreyi geçmiyordu ve bazı aileler suyun hemen kenarında kamp kurmuş, diğerleri ise duvarın üzerine yayılmıştı.

Zor bir iş olan küçük taşları çiğneyerek kumsalın diğer tarafında, denize yakın bir noktaya yöneldi ve yayıldı.

soyunmadan önce havlu. Dün diğerlerinin denizde yüzüp oynamasını kıskançlıkla izlemişti. Şimdi sıra ondaydı. Sığlıklarda mutlu bir şekilde oynayan küçük çocukları rahatsız etmiyor gibi görünse de, çıplak ayakla ilerlemek dayanılmaz derecede rahatsız ediciydi. Kendini suya bıraktığında suyun soğuktan ziyade serin olduğunu görmek onu heyecanlandırdı.

Bir halat ve şamandıraların yüzmek için güvenli bir alan oluşturduğu plajın sınırına kadar yüzdü. Puslu güneş ışığında parıldayan birkaç tekne vardı, *Avanturista* kadar büyük birkaç tanesi tam yelkenle süzülüyordu ve çok sayıda daha küçük sürat teknesi hızla ilerliyor, dalgaların üzerinde zıplıyor, yıkıntıları kıyıya sürükleniyordu.

Sırt üstü tembelce yüzerken, şnorkelle yüzen, yüzen ve yakındaki kayalardan atlayan bir grup Hırvat çocuğu izledi. İçlerinden biri sudan çıktı, bir eli havada, küçük yeşil bir paçavraya benzeyen bir şeyi sallıyordu ve yeşil şeyi sallarken kıkırdayarak başka bir çocuğu kovalamaya başladı. Aniden ikinci çocuğa doğru bir su fışkırdı, çocuk bir kahkaha çığlığıyla eğildi ve ilk çocuk derme çatma su tabancasını fırlattı.

Şimdi merakla, diğer çocukların yüzeyin altına dalmaya başlamalarını izledi, bazıları bir tür deniz yaratığı olduğunu tahmin ettiği daha fazla şey buldu.

Yakınlarda yüzen yaşlı bir adam çocuklara doğru başını sallayarak, "Onlar deniz hıyarı," dedi.

"Ah, merak ettim," dedi Maddie gülümseyerek.

Yaşlı adam hoşgörülü bir gülümsemeyle başını salladı ve çocuklara el sallayarak yüzerek uzaklaştı.

Bir süre sonra çocuklar oyunlarından sıkıldılar ya da belki de zavallı yaratıklar tükendi ve birbirlerini sığlıkların içinde ve dışında kovalayan yeni bir oyuna başladılar.

Maddie kumsala, muhteşem günün ve ılık denizin tadını çıkaran insanlara dönüp bakarken hayatın bu olduğuna karar verdi. Eğer böyle tek bir günü bile boş geçirebiliyorsa, Tara ve Cory gibilere katlanmaya değerdi.

Bölüm 9

"Oldukça iyisin.

Maddie sıçradı, kalemini bıraktı ve dönem dizilerindeki melodramatik bir bayan gibi eskiz defterini göğsüne bastırdı.

"Simon! Kumsalın uzak ucundaki kayaların üzerinde, kendisine biraz mahremiyet sağlamak için bilinçli olarak seçtiği tüneğinden ona baktı. "Ne yapıyorsun burada? Sesi suçlayıcı geliyordu ama bu noktanın meraklı gözlerden, özellikle de misafirlerden uzak olacağını düşünmüştü. Ses tonunu yumuşatarak ekledi: "Diğerleriyle birlikte olacağını sanıyordum. Adamın ötesine baktı, onunla birlikte olmamaları için dua ediyordu. Neyse ki tişörtünü ve şortunu geri çekmişti; kimsenin onu bikiniyle görmesini istemiyordu - vücudu birkaç mankenle kıyaslanamazdı.

Ona kurt gibi sırıttıktan sonra eğilip kalemini aldı ve ona uzattı. Sonra, davet edilmeden, hoş karşılandığından emin bir şekilde yanına oturdu.

'Bir insan ancak bu kadarını kaldırabilir. Biraz dinlenmeye ihtiyacım vardı,' dedi, sesini alçaltarak sırdaş bir tonda ve biraz da eğlenerek. O zaman -' dedi başıyla hala kollarında sahiplenici bir kararlılıkla koruduğu kitabı işaret ederek '- hadi bir göz atalım. Gözlerinde aniden yırtıcı bir spekülasyon parladı.

Maddie yutkundu, beklenmedik bir içgörüyle, onu reddederse bunu bir meydan okuma olarak göreceğini, kazanması gereken bir meydan okuma olarak göreceğini ve bu konuda görmesini istediğinden daha fazlasını okuyacağını fark etti.

"Biraz çizim yapayım dedim. Kitaba olan bağını gevşetti ama kitabı kendisine yaslanmış bir şekilde bıraktı ve denize baktı. "Burası çok güzel. Hiç bu kadar berrak bir deniz ya da bunun gibi bir renk görmemiştim. Zlatni Rat nasıldı?'

Kızın kendisini oyalamaya yönelik acınası çabalarını görmezden gelen Simon öne doğru eğildi ve tembel elini eskiz defterinin üzerine koyarak kıza sırıttı, koyu mavi gözleri kızınkilerle buluştuğunda kahkahalarla doluydu. "Maddie, Maddie," dedi alaycı bir sitemle, "ne yalan ama. Gözlerini onunkilerden ayırmadan kitabı yavaşça elinden aldı ve dizlerinin üzerine koydu.

Tanrım, ne kadar da mavi gözlerdi. Kalbi göğsünde rahatsız edici bir şekilde çarparken, bakışları bir şekilde alaycıdan biraz daha yoğun bir şeye dönüştü ve nefesi boğazında düğümlendi. Simon Beresford

hayatında gördüğü en yakışıklı adamdı. Kızardığını hissetti ve başını eğdi.

Simon kısık bir sesle kıkırdadı. "Peki, burada neyimiz var?

Maddie bir elini bacağının arkasında kenetleyerek kaskatı kesildi. Çizimlerini çok az insan görmüştü. Denizin karşısındaki uzak adaya baktı, görüşü bulanıklaşmıştı.

Simon kitabı çevirdi ve ıslık çaldı. 'Bu çok iyi. Çok iyi. Başını kaldırıp ona baktığında, gözlerini kısarken spekülasyonlar geri dönmüştü. "Kıçımın kenarı. Dirseğiyle onu dürttü. "Sanırım biri domuz turtası anlatıyor.

Gözlerini kırpıştırarak omuz silkti. "Ben... Sadece...

"Burada çok yeteneklisin, güzelim. Adam sıcak elini kızın bacağına koydu, dizinin hemen üstüne ama tam olarak kalçasına değil. Dudaklarına bakıyor olması dışında, onu merakta bırakan belirsiz bir pozisyon. Sonra sanki bakmaması gerektiğini fark etmiş gibi bakışlarını kaçırdı.

'Uzman değilim ama bunun oldukça iyi olduğunu bilecek kadar bilgim var. Amcamın birkaç galerisi var. Her zaman iyi bir gözüm olduğunu söylerdi. Eğer tenise gitmeseydim, muhtemelen onunla birlikte iş yapardım. Uzun zarif parmaklarıyla sayfayı kaldırmadan önce resme dokundu. "Bakabilir miyim?

Maddie sessiz bir şekilde başını salladı, her ne kadar elinden kapmak istese de.

Adamın sayfaları çevirişini izledi, her birini dikkatle ve sessizce inceledi. Paris'in bir sokak manzarası, Bourneville'deki teras evler, evdeki terk edilmiş ayakkabıların koridoru, Nina'nın pastanesinin penceresinden bir detay, Hôtel des Invalides'den ferforje bir balkon, Musée d'Orsay'deki saat.

Adam her bir görüntüyü incelerken nefesini tuttuğunda boğazındaki kuruluk neredeyse acıtıyordu: kalbinin parçaları, hayatının atımları.

Yurtdışındaki yılı için Paris'e geldiği gün yaptığı ilk resme geldiğinde, titrek bir gülümseme verdi. Çok gergin, korkmuş ve heyecanlıydı ama Zafer Takı'nı görünce oturup çizmek zorunda kalmıştı. Bu resim, o yıl için tüm umutlarını ve hayallerini temsil ediyordu ve nasıl bir yıl olduğu ortaya çıkmıştı. Nina ve Marguerite ile tanışmış ve Birmingham'daki sıkışık evin dağınık, dar sınırlarından uzak bir dünya keşfetmişti.

Dışarıda koca bir dünya vardı; tek yapması gereken onun nereye ait olduğunu bulmaktı. Ailesini ne kadar sevse de, daha fazlasını istiyordu.

Simon başını kaldırdı, mavi gözleri ona odaklanmıştı ve tam bir dakika boyunca hiçbir şey söylemedi. Boynundaki nabzın sertçe attığını hissedebiliyor ve onun bunu görüp görmediğini merak ediyordu.

"Bunları hiç kimseye gösterdin mi?" diye sordu, onu dikkatle izleyerek.

Kız cevap vermeye fırsat bulamadan, 'Sana söyleyebilirim. Bunlar inanılmaz. Sen. Sen. A. Çok. Yeteneklisin. Sanatçısın.'

"Gerçekten mi?" diye nefes aldı, midesinde ani bir sarsıntı oldu. "Bunu öylesine söylemiyorsun değil mi?

Güldü. 'Maddie, Maddie, Maddie. Bunu neden yapayım ki?'

Ona utangaç bir gülümseme verdi. "Bilmiyorum ama bunlar sadece benim için. "Buna inanmıyorsun herhalde.

Çaresizce omuzlarını kaldırdı. "Benim gibi insanlar sanatçı olmaz.

"Saçmalık. Bunu sana kim söyledi? Onlarla konuşacağım. Onları senin için pataklamamı ister misin?" Bir çift sahte yumruk kaldırdı ve Maddie'yi güldüren sert bir yüz ifadesi takındı.

Zarif, kusursuz giyimli Simon'ın herhangi birini, hatta Londra galerisindeki iki buz sarışını bile dövmesi düşüncesi gülünçtü, ancak duyguları dokunaklıydı. "Daha önce hiç kimsenin benim için birini "pataklamayı" teklif ettiğini sanmıyorum. Yapısına bakılırsa, bu işi kendisi için yapması daha olasıydı.

"Öyle olmalı," dedi Simon, ona o sıcak bakışlarından birini daha atarak; bu da kendini hiç de ona göre olmayan bir kız gibi hissetmesine neden oluyordu. 'Bir şeyler içmeye gitmek ister misin? Çamların altındaki şu yer mükemmel bir yere benziyor. Adam çoktan ayağa kalkmış, ona yardım etmek için elini uzatmıştı.

Hayır deme içgüdüsünü görmezden gelerek, ne de olsa o bir misafirdi, kendini onun elini tutarken ve ayağa kalkarken buldu.

"Şerefe," dedi Simon, uzun saplı zarif beyaz şarap kadehini kadeh kaldırmak için kaldırdı ve dikkatli bir yudum almadan önce kadehin içinde döndürdü. Maddie de ona kadeh kaldırdı, tanıdığı çoğu erkeğin bira içtiğini düşündü ve sonra onun bir şarap uzmanı olduğunu hatırladı.

Yüzündeki 'meh' ifadesi şarabın yeterince iyi olmadığını ama berbat da olmadığını gösteriyordu. Etrafındaki krem rengi ferforje sandalyelere baktı.

Çam ağaçlarının altında, küçük taş avluların etrafına dizilmiş minderler.

'Burası güzel ve huzurlu bir yer. Tanrım! Bu sabahki kızlar. Çok yorucu. Sahile doğru olan yürüyüşün yarısında, ki bunun üç kilometre olduğunu da eklemeliyim, Tara tabii ki ne kadar uzak olduğu konusunda sızlanmaya başladı. Cory de Tara'nın Johanna Ortiz numarasıyla kendisini gölgede bırakmasını kedi gibi kıskanarak ayakkabıları konusunda ona takılmadan edemedi.

Maddie kaşlarını çatınca nazikçe ekledi: 'Johanna Ortiz şu anda şehirdeki en ateşli mayo tasarımcısı. Tara'nın bikinisi bu sezonun olmazsa olmazıydı. Ve biz daha yattan ayrılmadan Tara Instagram'da iki yüz beğeni almıştı bile. Cory çok kızmıştı. Maddie, son model iPhone'unu havaya kaldırdığını fark etti. Teknede hâlâ iPhone 5'i olan tek kişi o muydu?

"Bunu nasıl başardı?

'Hazırlanması neden bu kadar uzun sürdü sanıyorsunuz? Sosyal medya için doğru selfie'yi çekmek tesadüf değildir. Tara Instagram hesabı için yaşıyor. Tanrım, sahile vardığımızda. Gözlerini devirdi. "Çakıl taşları!" dedi falsetto bir sesle, ellerini taklit edercesine çırparak. "Kimse çakıllı bir plaj olduğunu söylemedi. Başını sallayarak şarabından bir yudum daha aldı ve yüzünü hafif bir memnuniyetsizlik ifadesiyle buruşturdu. "Sonra da yarım saat boyunca hangi şezlongun en iyisi olduğuna karar vermek için etrafta dolaşmak zorunda kaldık. Cory, yanlarında kimse kalmasın diye Douglas'ın ilave yatak parası ödemesinde ısrar etti. Zavallı adam şezlonglar için bir servet ödedikten sonra, Tara ile birlikte gidip çamların arasındaki chi-chi barlardan birinde oturmaya karar verdiler. Bu da geri kalanımıza bir mola verdi. Ben biraz rüzgâr sörfü yapmayı planlıyordum ama malzemem pek yeterli değildi, yine de adamcağız denemeye karar verdi.

"He-man?

"Evet, Tara'nın kankası. Masanın üzerinde bip sesi çıkaran telefonuna baktı ama açmadı.

"Ne, Nick?

'Evet, zavallı kandırılmış ahmak. Tara ile yanlış ağaca havlıyor. Aşık bir köpek yavrusu gibi onu takip ediyor. Kontrol altına alabileceği birine ihtiyacı var. Zavallı adamı burnundan tutup sürüklüyor.

Maddie bunun biraz sert olduğunu düşündü ama Nick'in hak ettiğini aldığını da düşündü.

'Douglas da daha iyi değil. Cory'yi dizlerinin üzerine oturtmalı ve ona iyi bir şaplak atmalı'.

"Bugünlerde bunun pek de PC olduğunu sanmıyorum," d i y e kıkırdadı Maddie, aklına gelen görüntü karşısında.

'O şımarık bir velet, her kuruş için onu sağıyor. Douglas'ı kardeşim gibi severim ama iş kadınlara gelince aklı bir karış havada.

'Çok nazik biri,' diye gözlemledi Maddie.

"Evet, sence? Şüpheci bir kaşını kaldırdı, telefonu tekrar biplediğinde gözleri tekrar sağa kaydı.

"Evet.

'Şehirde acımasız bir çizgi olmadan bu kadar zengin olamazsınız. Hadi ama, mantıklı.'

'Şehir hakkında gerçekten hiçbir şey bilmiyorum. Orada ne yaptıklarını bile bilmiyorum.

Simon güldü. 'Yurtdışında gerçekten biraz masumsun, değil mi? Orası başkalarının parasıyla kumar oynamakta, riske girmekte ve kazanca koşmakta çok iyi olan engereklerin yuvası. Buna yatırım diyorlar. Douglas bu konuda çoğundan daha iyi görünüyor. İyi çünkü okulda her şeyde umutsuzdu. Sanırım bu yüzden onu baş oğlan yaptılar. Teselli ödülü.'

"Onunla aynı okulda mıydın?

"Evet. Silindir şapkalar, kaymakamlar, her şey.

"Tanrım," dedi Maddie, hangi okula gittiklerini sormaktan hoşlanmıyordu ama Eton ya da Harrow olduğunu tahmin ediyordu.

"Evet, iyi bir adamdır. Simon içini çekti ve onunkinin yanındaki sandalyesinde arkasına yaslandı ve sanki bunu yaptığının farkında değilmiş gibi tembelce onun kolunu okşadı.

Bir süre arkadaşça bir sessizlik içinde oturdular; iğne yapraklı dalların arasından görünen manzara bu kadar harikayken bu kolaydı. Buradan sahili, denizi ve suyun üzerinden Hvar'ın puslu hatlarını görebiliyordu. Birkaç çocuk suyun kenarında oynuyordu. Gülen genç bir adam bikinili bir kızı denize doğru çekiyordu, kız ona itiraz ediyor ve su sıçratıyordu, bir yandan da ona gülüyordu. Bir baba, kucağında kıpır kıpır bir çocukla dalgaların arasında ilerliyordu, tombul elleri suyu tutmak için eğilmişti ve bel hizasında duran birkaç yaşlı insan mutlu bir şekilde komşu gibi sohbet ediyordu.

Maddie gözlerini kısarak sahnenin zihinsel bir fotoğrafını çekti. Hayat, eğlence, sıcaklık. Denizdeki komşular. O buna böyle diyordu. "Bu... çok rahatlatıcı," dedi Simon ve Maddie onun hayal kurup insanları izlerken kendisine baktığını fark etti, "ve sana söylüyorum, bu sabahkinden çok daha keyifli. Seninle konuşmak çok kolay. Onu incelerken yüzü ciddileşti. "Sen... sen çok dinlendirici.'

Maddie'nin nabzı attı ama inkâr etmek için yüzünü buruşturdu. Hiç kimse ona huzurlu dememişti; aslında ailesi onun çok fazla fasulye ile dolu olduğundan ve her zaman kendi durumlarında olduğundan şikayet ediyordu.

"Ve çok daha ilginç.

'Ha! Şimdi yalan söylediğini anladım. Cory ve Tara'nın yanında ben çok sıkıcıyım. Onlar heyecan verici hayatlar sürüyorlar - partilere gidiyorlar, ünlü insanlarla tanışıyorlar, seyahat ediyorlar. Göz alıcı, sofistike kariyerleri var.'

"Ah, tatlı Maddie, ne kadar canlandırıcı bir değişiklik olduğunun farkında değilsin," diye söylendi Simon. 'Bu yaşam tarzı beş dakikalığına heyecan verici ve sonra bunun sığ ve asılsız olduğunu fark ediyorsun. Bilirsin işte. Niyetli bakışı, hiç bilmemesine rağmen başını sallamasına neden oldu. Güzel, varlıklı olmak ve bir sürü partiye gitmek ona oldukça eğlenceli geliyordu.

'Hayattan daha fazlasını istediğim bir aşamaya geldim. Daha tatmin edici, daha derin. Sesi derinleşirken, küçük parmağı bileğinin iç kısmını okşadı, neredeyse hiç olmayan heyecan verici bir dokunuş.

Gergin bir şekilde gülümsedi. Onun gibi erkekler asla ona doğru bakmazdı. Hiç kimse tenini böyle okşamamıştı. Nasıl karşılık vermesi gerekiyordu? Far ışığına tutulmuş bir tavşan gibi değil, bu kesindi, ki şu anda nasıl göründüğünü hayal ediyordu.

'Ah, Maddie, çok güzelsin ve bunun farkında bile değilsin. Bunun ne kadar çekici olduğu hakkında hiçbir fikrin yok.

"Ben mi?" diye ciyakladı.

'Gerçek, doğal. Düzgün bir kadın gibi görünüyorsun. Kıvrımları olan. Bakışlarını, ne yazık ki hâlâ nemli olan bikinisi sayesinde ıslak tişörtünden açıkça görülebilen göğüslerine indirdi. "Çok seksi.

Kıkırdadı ve elindeki şarap bardağını neredeyse devirecekti. "Büyük göğüslerim ve büyük kalçalarım var; bu seksi değil.

"*Tam tersine*, ben bunu şehvetli olarak düşünmeyi tercih ediyorum ve neyin seksi olduğuna benim karar vermeme izin verin.

"Bu çok güzel bir şarap," diyerek bir yudum aldı ve buğuyla kaplı soğuk kadehi yanmakta olduğunu hissettiği yanaklarına tutmak istedi.

'Hayır, değil. Boktan bir şey. Konuyu değiştirmeyi bırak. Simon bilmiş, vahşi bir gülümsemeyle gülümsedi. Şimdi ayağa kalkmaya çalışsa muhtemelen bacakları tutmazdı.

"Ee seksi Maddie, hepimiz dışarıda Tara ve Cory'nin şovunu izlerken bu akşam için planların nedir?

"Muhtemelen teknede kalacağım. Ona hızlıca rahatlamış bir gülümseme verdi. "Huzurun ve sessizliğin tadını çıkarıyorum. Aslında her şeyi planlamıştı. Jakuzide birkaç kadeh şarap, ardından dondurucuda bulduğu dondurulmuş bir pizza, böylece yemek pişirmesine bile gerek kalmayacaktı ve teknede tek başına en sevdiği komedi podcast'ini dinleyecekti - kulağa cennet gibi geliyordu.

'Şanslısın. Keşke sana katılabilseydim.'

"Eminim harika vakit geçireceksin," dedi, onun onaylayan bakışlarının farkında bacaklarını oynatarak.

'Ivan'ın tavsiye ettiği restoran kesinlikle iyi görünüyor. Sanırım arkadaşlarından biri oranın sahibi.

"Ah!" dedi Maddie, hemen yüzü kızararak. "Emin değilim.

'Yalancı! Geri ödeme alıyor mu? Yan komisyon. Almak zorunda. O aptal değil. Onu Douglas'ı "idare ederken" gördüm. Douglas'ın rotanın tamamen kendi fikri olduğunu düşünmesine izin veriyor. Telefonu bir kez daha öttü ve bu kez gözlerini devirerek telefona uzandı ve ekranı okudu.

Abartılı bir iç çekişle onu yere bıraktı. 'Korkarım çağrıldım. Yokluğum fark edildi ve zavallı Douglas'ın takviyeye ihtiyacı var. Seni terk etmek zorundayım güzel kız.'

Adam pişmanlık dolu ağır bir iç çekişle ayağa kalktı ve kız şaşırarak ayağa kalktığında yanağını avuçladı ve ona ayak parmaklarına kadar ürpermesine neden olan o ruhunu araştıran bakışlardan birini daha attı. "Belki de akşam yemeğinden erken ayrılmalı ve bu gece yıldızların aydınlattığı bir kadeh şarap için güvertede sana katılmalıyım. Yanağına bir öpücük kondurdu ve arkasına bile bakmadan, onu hafifçe nefessiz bırakarak uzaklaştı.

Bölüm 10

Hava karardıktan sonra liman canlandı; yakındaki restoranların ışıkları parlıyor, el ele yürüyen çiftler, uyuyan küçük çocuklarla itilen bebek arabaları ve yeni bir ziyaretçi akınıyla gelen son feribot. Gökyüzünde hilal şeklinde bir ay parlıyor, gümüş ışığı denizin üzerinde dans eden uzun bir yansıma oluşturuyor ve Maddie kıyıya vuran dalgaları izliyordu. Ön güvertede ayaklarını sarkıtmış, bir kadeh soğuk beyaz şarap içerken, müziği ve teknenin iki yanındaki partiden gelen kahkaha seslerini dinlerken, aslında kendini yalnız ya da evini özlemiş hissetmediğini, sadece biraz düşünceli olduğunu söyledi.

Daha önce gemideydi, kamarasında uyukluyordu - herkesin yolundan çekilmek olarak da bilinirdi - diğerlerinin üstlerini değiştirmek ve akşam yemeği için hazırlanmak üzere gemiye döndüklerini duyduğunda. Nick hariç herkes güvertenin altındaki kamaralarda olduğu için gürültü çabucak kesilmişti ve tek duyabildiği Nick'in yan kamarada dolaşıp durduğuydu. Duvarlar daha önce fark ettiğinden daha inceydi. Sonra tanıdık bir müzik sesi duydu. John Newman mı? Kulaklarını dikti. Evet, kesinlikle John Newman. *Love Me Again.* Hiç değilse Nick'in iyi bir müzik zevki olduğunu bilmek güzeldi. Ve etrafta başka insanların da olduğunu bilmek oldukça rahatlatıcıydı. Günü tek başına geçirmek hoşuna gitmiş olsa da, yalnızlık için yaratılmamıştı.

Ve işte yine tek başınaydı, herkesin iyi vakit geçirmesini dinliyordu. Simon'ın diğerlerinden uzaklaşıp uzaklaşmayacağını merak ederek saati kontrol etmediğini söylerse yalan söylemiş olurdu. Pizzasından, jakuziye dalmaktan ve teknenin kendisine ait olmasından keyif almıştı ama şimdi... geceyi paylaşacak birinin olması oldukça hoş olurdu. Fazla hüzünlendiğine karar vererek bacaklarını içeri çekti ve masaya oturdu, Kindle'ını eline aldı, yarı karanlıkta bir gerilim romanı okumanın en iyi fikri olduğuna tam olarak ikna olmamıştı ve sesler duyduğunda okumaya yeni başlamıştı.

"Beni taşı, Nicky. İskele iskelesine.' Tara'nın çapkın kıkırdamaları suyun üzerinde süzülüyordu. Kahretsin, o tür bir arkadaş değil. Bu ikisi dışında herkes, diye düşündü.

Nick'in buna mecbur kaldığını düşündüren itiş kakış sesleri duydu, sonra da boğuk kıkırdamalar ve mırıldanmalar duydu, bunlardan da bir sürü öpüşme olduğunu tahmin etti. Yuk.

İkisi güvertede belirdi, Nick Tara'nın minik bedenini kollarında taşıyordu. Uzun, çok renkli bir palto elbisenin içinde bir tür peri prensesine benziyordu, uçuşan şeffaf kumaş Nick'in kollarının üzerinde ipekten kanatlar gibi dalgalanıyordu. Bir resim kadar güzeldi ve o da bunu biliyordu. Maddie kendini zavallı bir adamın kollarındaki görüntüsüyle karşılaştırmadan edemedi. Ağırlığın altında eziliyor ve sendeliyorlardı. Bu onu gülümsetti. Ne kadar güçlü olursa olsun Nick muhtemelen onu kaldıramazdı.

Gölgelerde oturduğunu fark etmemişlerdi ve onları uyarmak için kasıtlı bir ses çıkarıp çıkarmama konusunda karar veremiyordu.

Nick Tara'yı nazikçe güverteye indirdi, sanki kırılgan bir porselen parçasıymış gibi vücudundan aşağı kaydırdı ve sonra ellerini sırtından aşağı kaydırarak poposunu avuçladı.

'Mmm, oh, Nicky... Oh... Oh, Nicky, sevgilim...' İnce kollarını onun boynuna dolamış, elleri saçlarını okşuyordu.

Maddie, Tara'nın nefes nefese mırıldanmaları karşısında irkildi. Bunu görmeyi hiç istemiyordu.

"Senin kamaran mı benimki mi?" diye sordu Nick.

Tara kollarını çözdü ve birkaç adım attı. 'Diğerleri bizi bekliyor olacak. Sadece şalımı alacağımı söylemiştim.

"Tara -" Nick onun yanağını okşadı "- eminim geri dönmememize aldırmazlar.

'Ama nereye gittiğimizi merak edecekler. Neden geri dönmediğimizi.

"Endişeleneceklerini sanmıyorum," diye alay etti. "Muhtemelen iyi bir fikirleri vardır.

Hayatım, yapamayız. Sadece şalımı alacağım ve hemen geri dönebiliriz. Uzun sürmez. Bununla birlikte, merdivenlerden aşağıya, alt güverteye doğru hızla uzaklaştı.

Maddie'nin kıkırdamak istemesine neden olan ağır bir iç çekişle Nick döndü ve yatın kenarındaki korkuluklara doğru yürüyerek iki eliyle onları kavradı.

Dudaklarını birbirine kenetleyerek şarap bardağına uzandı, orada olduğunu fark etmemesini umarak sandalyesine çöktü ve ne yaptığına dikkat etmediği için bardağını şarap şişesine vurdu.

Nick dönüp baktı. "Kim...? Oh, sensin!'

'Evet, benim.'

"İnsanları gözetlemekten zevk mi alıyorsunuz?" diye sordu acı acı.

"Özellikle değil, ama ikiniz ateşli ve ağırlaşırken, '*Affedersiniz, ben binayı boşaltırken durabilir misiniz?*' demek biraz zordu.

Ellerini ceplerine soktu ve arkasını dönerek korkuluklara doğru yürüdü ve sonra tekrar geri döndü.

Maddie gitmeyi reddederek kitabını aldı ve okumaya devam etti ya da en azından okumaya çalıştı. Nick'in düşünceli varlığı dikkatini dağıtıyordu, özellikle de volta atması. Dakikalar ilerledikçe Maddie kitabını bıraktı.

"Bunu yapmak zorunda

mısın?" "Neyi yapmak?

"Bu! Parmağını bir o yana bir bu yana salladı.

"Oh. Nick utanmış görünüyordu. "Fark etmemiştim..." Saatine baktı ve sonra Tara'nın çıkmasını umuyormuş gibi merdivenlere yöneldi.

Maddie iç çekti. "Bir içki ister misiniz? Sanırım uzun bir süre bekleyeceksiniz.

Tekrar saatine baktı ve yüz ifadesinden hiçbir şey anlaşılmamasına rağmen omuz silkti. "Olabilir.

Birinin uğraması ihtimaline karşı hazırladığı kadehi doldurdu ve ona doğru itti.

"Restoran nasıldı?

"İyi. Pahalı. Zekice. Adam başını çevirdiğinde, ay ışığının aydınlattığı denize karşı siluet oluşturan profilini inceledi. İnkâr edemezdi, o güçlü çene hattı, bir zamanlar kırık olan burnu ve geniş omuzlarıyla, erkeksi bir havası vardı.

"Çay fincanınız değil mi?

"Ben öyle bir şey demedim," diye mırıldandı.

"Gerek yoktu. Sırıttı.

"Bundan büyük zevk alıyorsun, değil mi?" dedi, ağzının kenarları aşağı doğru dönerek.

"Neyin içinde?" diye sordu Maddie, eğlencesi

azalmıştı. "Buraya ait olmadığım gerçeğini yüzüme

vurarak.

Kasvetli sözler onu duraklattı. Suçluluk duygusu onu sıkıştırdı.

"Öyle demek istemedim. Deniyordum ki... Demek istediğim...' Kelimelerin üzerinde tökezledi, onun haklı olduğunu fark etti; tam olarak bunu yapıyordu. "Özür dilerim," dedi sakin bir sesle.

Cevap vermedi, onun yerine telefonunu çıkardı ve tüm dikkatini ekrana verdi.

Kitabına geri dönen Maddie sayfaya odaklanamıyor, onun yerine kelimeleri geri alabilmeyi diliyordu. Bunu neden söylemişti ki? Onu kendi seviyesine mi çekmeye çalışıyordu? Kendimi önemsiz ve küçük hissediyordum.

"Sence Tara iyi mi?" diye sordu bir süre sonra.

"Bilmiyorum. Sence onu kontrol etmeli miyim?

'Normalde evet derdim ama -' Maddie sinsi görünmemeye çalıştı '- hazırlanması oldukça uzun sürüyor. Belki yeni bir kıyafet ya da başka bir şey giyiyordur.

Nick'in dudaklarında alaycı bir gülümseme belirdi. "Uçağa bindiğimizde neden bu kadar çok vakası olduğunu merak ediyordum; artık biliyorum.

Maddie uzlaştırıcı olduğunu umduğu bir ses tonuyla, "Her zaman harika görünüyor," dedi. Daha önce onu incitmek istememişti.

Nick başını salladı ama onun gözlerine bakmadı. "Belki ona beş dakika daha veririm.

İsteksizce ve sadece biraz kaybolmuş göründüğü için bardağını yere bıraktı. "Onu kontrol etmemi ister misiniz? Her zaman temiz havlu ya da başka bir şey getirdiğimi söyleyebilirim.

"İzin verir misiniz? Muhtemelen iyidir ama ne olur ne

olmaz. "Sorun değil.

Aşağıya indi, koridordaki ilk boş kabine girdi ve yataktan temiz havlu setini alarak görevine feda etti, elleri bozulmamış yumuşaklığın üzerinde kapanırken şöyle düşündü: *Bunun için minnettar olsan iyi edersin, Nick Hadley'i tersliyor*.

Tara'nın uyumuş olma ihtimaline karşı kapıyı hafifçe çaldı. Cevap gelmedi ama bir şeyler duyabiliyordu ve sesi iyi gelmiyordu. Kapıyı tekrar çaldı ve yavaşça kolu çevirdi. Kapıyı iterek açarken yumuşak bir sesle 'Tara...' dedi. "Tara, iyi misin?

Ama Tara'nın iyi olmaktan çok uzak olduğu, omuzlarının çökmesinden ve ani sıvı akışından anlaşılıyordu. Banyonun kapısından Tara'nın klozetin üzerine eğildiğini, saçlarını bir elinde toplayıp yüzüne doğru tuttuğunu ve klozete kustuğunu görebiliyordu.

Maddie tereddüt etti, bir yanı zavallı kızı yalnız bırakmak isterken diğer yanı onu rahatlatmak için doğal bir dürtü hissediyordu ama sonra Tara'nın ikincisi için ona teşekkür etmeyeceğine karar vererek geri çekildi ve kapıyı arkasından dikkatle kapattı.

Tara ve Nick'in tekrar dışarı çıkma olasılığı düşük olduğundan, güverteye geri dönmek için acelesi yoktu, bu yüzden aşağıdayken karar verdi

Yakındaki kulübelerdeki yatakları hemen kapatırdı.

Tam işini bitirip Nick'e zavallı Tara'nın hasta olduğunu ve bir yere gitmesinin mümkün olmadığını söylemek üzereydi ki Tara'nın kapısının çarpıldığını duydu. Güverteye çıktığında Tara'nın kendine has kokusu olan nane ve Black Opium'un güçlü kokusuyla şaşkına dönmüştü ama onu yepyeni bir kıyafet içinde görünce şaşırdı - farklı beş inçlik gladyatör altın sandaletler ve neredeyse kalça çatlaklarını görebileceği kadar aşağıya inen yarım yaka bir elbise, Maddie'nin kıkırdamak istemesine neden oldu - kalça çatlağı göz alıcı modelle ilişkilendirebileceğiniz bir kelime değildi. Çıplak sırtını örtecek herhangi bir şaldan kesinlikle eser yoktu.

"Gidelim mi sevgilim?" diye bağırarak kolunu Nick'in boynuna doladı.

"Emin misin? Bir sorun olmalı diye düşündüm, o kadar çok gitmiştin ki uzun.'

"Siz erkekler, her zaman hazırlanmamızın ne kadar uzun sürdüğünden şikayet edersiniz. Tara gözlerini devirdi, ellerini kalçalarına koydu ve ona tatlı tatlı gülümsedi. "Buna değerim, değil mi?

Maddie ona baktı, parlayan gözlerine ve elmacık kemiklerindeki yüksek renge dikkat etti. Çoğu insan hasta olduğunda solgun ve yeşil olurdu. Maddie olsaydı iki yanağına da rimel sürerdi ve kendini cehennemde gibi hissederdi. Tara parlak ve heyecanlı görünüyordu. Sanki uyuşturucu falan almış gibiydi. Ve sonra anladı.

Yemekten doğruca gelmişlerdi. Tara geri gelmeleri için ısrar ediyordu. Lekeli havlular. Kirli klozet. Ne kadar üzücü.

"Şimdi geri dönmek istediğine emin misin?" diye sordu Nick, hiç kıpırdamadan. "Diğerleri muhtemelen gitmişlerdir.

Öyle. Cory bana mesaj attı. Şu anda bulundukları sevimli bir kokteyl bar var. Gel hadi. Onun kolundan çekiştirdi. "Daha erken.

"Erken mi? Nick güldü ve saatine baktı. "Bazılarımız bu saatte yatmayı düşünüyor olurdu.

'Sevgilim, bazen çok hödük oluyorsun. Cidden, kimse bu saatte yatağa gitmez. Onu alnından öptü. "Daha çok erken. Hadi, geç kalacağız.'

Tara'nın normal insanlardan farklı bir zaman çizelgesinde çalıştığı açıktı.

Maddie, Nick'in ayağa kalkarken yüzünde beliren teslim olmuş ifadeyi ilk kez görüyordu. Yorgun görünüyordu ve aslında onun için biraz üzülmüştü. Tara'dan hoşlanmasa da onun için de biraz üzülüyordu.

"Tamam o zaman. Hadi partiye gidelim.'

Tara'nın topukları iskeleye vururken Maddie telefonunu çıkarıp Google arama sayfasını açtı ve *bulimia* kelimesini yazdı.

Bölüm 11

Nick sudan çıkarken çakıl taşları ayak tabanlarını ısırınca yüzünü buruşturdu. Boynuz şeklindeki ünlü plajın tıklım tıklım dolu olduğu dünle kıyaslandığında burası ıssızdı ama sabahın altı buçuğunda bu pek de şaşırtıcı değildi. Gecenin geç saatlerine rağmen vücut saati onu hâlâ beş buçukta uyandırmakta ısrar ediyordu.

Dünkü rüzgâr sörfünden dolayı omuzları biraz ağrıyordu ama buna değmişti. Kielder Water'daki rüzgârlı baraj gölünde yıllarca rüzgâr sörfü yapmanın karşılığını almıştı. Beresford'un yüzündeki kendini beğenmiş gülümsemeyi ve Nick gibi birinin hiç rüzgâr sörfü yapmamış olduğuna dair ukala varsayımını silmekten hâlâ zevk alıyordu.

Eşyalarını toplayıp sırt çantasına yerleştirdi, çamlık boyunca geri koşmaya hazırdı ve ıssız plajın, sarp kayalık tepenin manzarasının ve uzaktaki kasabanın birkaç fotoğrafını çekip Hadley Massive ailesinin Whatsapp grubunda paylaştı.

Bu sabah sahilde.

Çok kıskandım. Burada yağmur yağıyor. Arayan Gail'di.

Ne Billy arkadaşı yok, herkes nerede? diye sordu Dan.

Herkesi korkutup kaçırdı, diye espri yaptı Jonathon.

Çok güzel görünüyor. Umarım harika vakit geçiriyor ve e ğ l e n i y o r s u n u z d u r. Tara'ya sevgilerimizi ilet.

Annesinden gelen mesajı gören Nick yüzünü buruşturdu. Bunu ummuştu. Yolculuk onlara birlikte daha fazla zaman geçirme şansı verecekti ama Tara'nın her zamanki gibi zor olduğunu hissediyordu. O bir gece kuşuydu, o ise bir tarlakuşuydu. Belki bugün ikisinin birlikte öğle yemeğine çıkmasını, herkesten uzakta birlikte kaliteli zaman geçirmelerini önerebilirdi.

Bu plandan memnun bir şekilde düzenli bir koşuyla yata doğru yola koyuldu, çam ağaçlarıyla çevrili yürüyüş yolunda ilerlerken rüzgâr kısa nemli saçlarını karıştırıyordu.

Zorlukla nefes alarak yürümeye başladığında liman biraz daha kalabalıktı. Saat hâlâ yediyi biraz geçiyordu. Birkaç mürettebat *Avanturista*'nın yanına demirlemiş yatlarda güverteleri temizliyor, kahvaltı için masaları hazırlıyor, ahşap korkulukları cilalıyordu. Herkes çok çalışkan görünüyordu. Hepsinin yapacak bir işi vardı. Çiftliği, sabah rutinini düşündü. Babası Rex'le birlikte çoktan Starbridge Fell'e gitmiş olmalıydı. Nick geminin kapalı, üstü örtülü lombozlarına baktı.

Yat. Yaşam belirtisi yoktu ve en az bir buçuk saat daha olmayacaktı.

İç çekerek alçak duvarlardan birine oturdu, yürümeye devam edip etmeme konusunda tereddüt ediyordu ki Maddie'nin kolunda hasır sepetiyle iskeleden indiğini gördü.

"Günaydın," diye seslendi.

Kadın irkilerek sıçradı. "Nick..." İskeleden ona doğru baktı. "Kimsenin yukarıda olduğunu bilmiyordum.

"Kimseyi uyandırmak istemedim.

"Yeterince makul. Onun saçlarına baktı. "Yüzmeye mi gittin?

'Koş ve yüz. Zlatni Rat'a gittim. Birkaç fotoğraf çektim.

"Eğer o tarafa gitseydiniz -" gülümsemesini gizlemeye çalıştı ve ters yönü işaret ederken başarısız oldu "- sadece kısa bir yürüyüş mesafesinde güzel küçük bir plaj var.

Neden onu her zaman tam bir aptal gibi hissettiriyordu?

"Koşmak istiyordum ama bir dahaki sefere öğrenirim. Nereye gidiyorsun?' 'Market ve kasaba.'

Her ikisi de yatta tek başına oturmaktan daha ilginç geliyordu. "Peşine takılmamın sakıncası var mı?

"Bana yine kahve ısmarlayacak mısın?" "Sıra sende değil mi?

"Ben sadece fakir bir güverte tayfasıyım.

Gözlerini devirdi. "Tamam o zaman.

'İstersen yine benim sepetimi taşıyabilirsin. Ağır şeyler taşımaktan hoşlanıyor gibisin. Evet, yine sırıtıyor, adamın pazularına bakıyordu.

"Bence Tara, kendisinden ağır bir şey olarak bahsettiğini duysa çok sinirlenirdi.

"Ne demek istediğin hakkında hiçbir fikrim yok. Maddie onun yanından geçip solundaki kısa ve keskin tepeye doğru ilerledi.

Nick boğuk bir kahkaha attı ve onu takip etti.

Pazar renk cümbüşü içindeydi; birçok tezgâh gökkuşağı gibi bir dizi meyve ve sebzeyle doluydu. Kenarlarından dökülen dolgun yeşil üzümlerle dolu sepetler, taze incir torbalarının, nektarin, şeftali ve portakal tepsilerinin ve yanlarındaki bir kutuda koyu yeşil fasulyelerle mükemmel bir şekilde yan yana duran en parlak kırmızı domateslerin açık karton tepsilerinin yanında sıralanmıştı. Yukarıdaki bir rafa dizilmiş uzun ince şişeler

yerel zeytinyağı ve lavanta demetleri. Hırvat sesler etraflarını sarmış, sohbet ediyor, satın alınanlar gevrek kahverengi kağıt torbalara doldurulurken pazarlık ediyorlardı.

Maddie ileri atıldı. 'Tanrım, şu domateslere bak; onlardan biraz almalıyım. Ve karpuz. Karpuz sever misin?'

Nick omuz silkerek Maddie'nin yanına geldi, devasa boyutlardaki oval yeşil çizgili karpuzlara ve önceden kesilmiş eşit büyüklükteki dilimlere baktı. Bu daha önce hiç denediği bir şey değildi ama bunu Maddie'ye itiraf etmeyecekti. Hiç şüphe yok ki bu, Maddie'nin sadece onun için ayırmış gibi göründüğü o sırıtkan gülümsemelerinden birini daha ortaya çıkaracaktı.

"Fena değil," diye geçiştirdi, koyu renkli çekirdeklerle bezenmiş pembe ete baktı, lezzetinden habersizdi.

'Evet, bu konuda sana katılıyorum. Lezzetli görünüyor ama su dışında pek bir tadı yok. Ona spekülatif bir bakış attı. 'Bahse girerim Tara bunu seviyordur. Muhtemelen düşük kalorilidir.

Güldü. 'Oldukça sağlıklı bir iştahı var. Kalorilere dikkat etmesi gerektiğinden emin değilim.

Maddie gözlerini kıstı, ağzını açtı ve aniden arkasını dönmeden önce kapattı. Onun bu alışılmadık ihtiyatlılığı karşısında şaşırmıştı. Daha önce hiç kendini tutmamıştı. Tara'ya ayıracak vakti olmadığı açıktı; onlar tam bir tebeşir ve peynir gibiydiler. Birbirinden daha farklı iki kadın bulamazdınız.

Maddie, aynı anda üç farklı tezgâhı idare ediyor gibi görünen genç bir Hırvat kadının dikkatli gözleri altında meyveleri dikkatle ve derinlemesine incelemeye kendini adadığında sessizlik oldu.

Onun dalgınlığından yararlanarak onu inceledi. Kendisinden sadece birkaç santim kısaydı ama daha geniş olmasına, geniş yüzücü omuzlarına ve uzun bacaklarına rağmen orantılıydı. Güçlü bir rüzgârda uçup gitmeyeceği kesin, diye düşündü, bol şirket tişörtüne ve şüpheli bir şekilde tanıdık gelen diz boyu kargo şortuna b a k a r a k. Zaten açık altın renginde olan ve beyaz tenis ayakkabılarının avantajlı bir şekilde gösterdiği hafif bronzluktaki bacaklarına bir kez daha baktı. Kısa şortlar içinde iyi görünürlerdi. Peki bu düşünce nereden gelmişti? Görüntüyü beyninden silmeye çalıştı. Onu o şekilde görmekle ilgilenmiyordu, diye düşündü aceleyle, kız ona doğru döndüğünde, biraz yakalanmış hissediyordu.

"İyi misin?" diye sordu Maddie.

"Evet, tamam," dedi, sesi hafifçe boğuklaşmıştı. Ve sonra tıkladı. "Güzel şort.

Sertleşerek, sanki dalga geçiyormuş gibi adama kaşlarını çattı ve sonra onunkine bakıp güldü, lacivert şortunu kum rengi olanlarla karşılaştırmak için bir bacağını uzattı.

"Şişko Surat?

'Sanırım öyle,' dedi.

"Benimkini kardeşimden aşırdım. Hızlı bir hareketle tişörtünü kaldırarak kumaşın beline dolandığını ve sağlam bir deri kemerle sıkıştırıldığını gösterdi. Orta kısmının biraz hantal görünmesine şaşmamalı.

"Etrafta kıyafet bırakmadığımdan emin olacağım.

"Merak etme, kimse geçen gün giydiğin şortu ödünç almak istemeyecek.

İnledi. "Bunun peşini asla bırakmayacaksın, değil mi?

Bir dakika düşündü ve sonra gözleri parladı. "Hayır. Başını salladı, bukleleri şeytanla dans ediyordu. 'Şimdi, bazılarımız çalışmak için burada. Haydi, yarın adanın başka bir bölgesine yelken açacağımız için meyve stoklamam gerekiyor. Pučišća'ya - sanırım doğru söylüyorum.'

"Diocletianus Sarayı'nın taşının geldiği yer. Kızın gözleri irileşirken Nick sırıttı.

"İyi bilgilendirilmişsin. Bir rehber kitabı yutmak mı? Onlardan kaçınırım. Bir şeyleri kendim keşfetmeyi tercih ederim. Daha maceralı oluyor.

"İşte bu," diye kabul etti Nick, onun meydan okuyan tavrı karşısında eğlenerek. "Ben her halükarda rahatım; TripAdvisor bağımlısı olanlar ağabeyim ve yengem.

"Ah evet, Dan ve Gail. Başını eğerek döndü, güneş kıvırcık siyah saçlarındaki kırmızı ışıkları yakaladı, ağzının köşeleri gizli bir eğlence ve muzip bir zaferle seğirdi.

Nick durdu ve biraz şaşkınlıkla ona döndü. "Unutmuşum. Nina'yı tanıyorsun.'

"Nina'yı tanıyorum. Geniş ağzı yüzünü dolduran bir gülümsemeye dönüştü. Maddie gülümsediğinde gerçekten gülümserdi. Kendine rağmen güldü, ta ki Maddie sinsi bir göz kırpmayla ekleyene kadar, 'O şortla fotoğrafını çekip Nina'ya WhatsApp'la göndermediğim için minnettar olmalısın. Bahse girerim Hadley Massive aile grubunda biraz sopa yerdin.

"Onlara takıntılısın - ödünç almak istemediğine emin misin?

"Hayır, ama keşke şimdi bir fotoğrafım olsaydı.

Teatral bir ürperti verdi. "Bu çok kaba olurdu. "Evet, ama komik. Kadın ona sırıttı.

'Nina ile neden arkadaş olduğunuzu anlayabiliyorum. Zalim ve kalpsiz.'

"Benim kardeşlerim var. Abartılı bir şekilde uzun uzun iç çekti. "Fırsat bulduğumuzda atış yapmayı öğreniyoruz.

"Ve bahse girerim aldığın kadar iyi veriyorsundur," dedi Nick dirseğiyle onu dürterek.

Hınzır bir bakışla başını salladı. "Aynen öyle," dedi ve ikisi de kahkahayı patlattı.

Telefonunu çıkardı. "Buraya gel. Daha önce yaptığı gibi, bacağını onunkinin yanına uzattı ve eşleşen şortlarının fotoğrafını çekti. "Bunu Nina'ya WhatsApp'tan göndereceğim.

"Ona sevgilerimi gönder.

'Mmm, emin değilim. Sizinle başka hangi dedikoduları paylaştı? Endişelenmeli miyim?'

"Muhtemelen, hepinizden uzaklaşmak için yanıp tutuşmasına rağmen Nina herkes hakkında çok konuştu.

"Öyle mi? Nick boynunu ovuşturarak Nina'nın kendisi hakkında ne söylediğini merak etti. Kız kardeşlerin sorunu buydu; tüm sırlarınızı ve en kötü aşağılanmalarınızı bilirlerdi.

"Evet, en çok seni seviyor gibi görünüyor. Maddie durakladı ve sonra ona arsız bir sırıtış fırlattı. "Anlaşıldı.

Kendine engel olamayan Nick koluyla onu dürttü, bunu ikinci kez yaptığının farkındaydı ama onunla birlikte olmanın rahat ve tanıdık bir yanı vardı. Belki de ona evini, erkek ve kız kardeşlerini hatırlatan kolay şakalaşmalardı. "Yaşça en yakın olan biziz ve her zaman çok iyi anlaştık. O kadar da kötü değilim, biliyorsun.

"Hmm, senin de bazı anların var," dedi, gözleri keskinleşerek. "Belki de seni arkadaşlarına göre yargılamamalıyım. Kadının samimi sözleri onu kısa kesmiş ve sinirlenmesine neden olmuştu.

'Tara... o karmaşık biri. Onu benim tanıdığım gibi tanımıyorsun. Maddie homurdandı. "Umarım öyle değildir.

"Ne demek istediğimi biliyorsun. Onda senin fark ettiğinden daha fazlası var. Ortaya koyduğu görüntüye rağmen oldukça güvensiz biri.

Maddie alaycı bir tavırla, "Kendine güvensiz olmak da sana kaltak olma hakkını vermez," dedi.

"Ve kendine güvenmiyor olman, diğer insanlar hakkında şikayet etmeni doğru kılmaz. Bu sözleri söyler söylemez kaba ve adaletsiz davrandığını fark etti. Onun hakkında böyle kişisel bir yorum yapmaya hakkı yoktu. Tara şirret yorumlar yapmaya meyilliydi ve bunu inkâr ederek samimiyetsizlik ediyordu.

"Güvensiz olduğumu kim söyledi? Maddie dönüp ellerini kalçalarına koydu ve başını eğerek ona "sana katlanıyorum" der gibi baktı. 'Ben kendi derimin içinde şeftali gibiyim, üzülme. Sürdüğüm rujla ya da Instagram'da kaç takipçim olduğuyla tanımlanmıyorum. Bu arada, eğer ilgileniyorsan, kırk üç.

Nick bir kahkaha patlattı. 'Kırk üç - bu iyi. Bende on tane var ve bunların yüzde ellisi ailemden. Özür dilerim. Kabalık ettim.'

"Affedildim ve Tara konusunda sürtük gibi davranıyordum. Eminim onu bu hale getiren derin sorunları vardır. Sürekli açlıktan ölmek pek yardımcı olmuyor.

Nick gözlerini kırpıştırdı, ne demek istediğinden emin değildi ama zeytin dalı uzatıldığında onu kavrayacak kadar zekiydi. "Konuyu değiştirelim mi?

Meyveye dönelim. Bana yardım et. Üzüm? Nektarin? Şeftali? Muz? Tercihiniz var mı?'

Ve böylece her şey sona erdi. Somurtmak, kara kara düşünmek ya da surat asmak yok.

Birlikte güzel bir seçim yaptılar ve Nick sepeti ondan alarak pazarın içinden kasaba doğru ilerlediler.

"İşte Ivan," dedi Nick, ileriyi işaret ederek, kaptanın dar sokakta önlerinde yürüdüğünü gördü.

"Nerede?" diye sordu Maddie, biraz da inanılmaz bir şekilde, çünkü kaptan sadece birkaç metre ilerideydi.

"Orada, pembe elbiseli kızla birlikte, ön tarafta yürüyor. "Oh.

"Sorun ne?

'Çift aramıyordum. Sabahın bu saati için oldukça rahat görünüyorlar.'

"Peki bunda yanlış bir şey var mı?

"Evet, Split'te bir karısı ve çocuğu var," dedi Maddie başını sallayarak. 'Onlarla tanıştım. Karısı Zita çok hoş biri.

"Belki de bir arkadaştır," diye önerdi, diğer adama tekrar bakarak.

"Günün bu saatinde mi?" diye sordu Maddie, sesinde bir parça ekşilikle.

"Eh, günün bu saatinde birlikte dışarıdayız," diye makul bir şekilde cevap verdi.

Sanki aptallığıyla dalga geçiyormuş gibi ona acıyan bir yüz ifadesi takındı. "Evet, ama kolunu bana dolamıyorsun.

"Haklısın. Ve hiç beklenmedik bir anda aklına, zamanının yarısını kırabileceğinden endişe ederek geçirdiği, kendisinden çok küçük, narin bir kadın yerine Maddie gibi birinin koluna girmenin çok hoş olabileceği düşüncesi geldi.

"Umarım bizi görmez," dedi Maddie yavaşlayarak.

"Neden? Bu senin değil onun sorunu olur.

'Senin için sorun değil ama benim için garip olur. O benim patronum sayılır. Karaya çıktığında neler yaptığını bilmemeyi tercih ederim.

Maddie'nin gerçekten rahatsız olduğunu görünce, bir yan sokağa sapmalarını ve dar Arnavut kaldırımlı ara sokaklardan birinde bulunan kasaba giden uzun yolu kullanmalarını önerdi.

"Bana şans dile," dedi Maddie, eski moda görünümlü dükkânın kapısını iterek açarken. 'Konu et almaya gelince hiçbir şey bilmiyorum. Daha yeni balık bulabildim ve Ivan'ın ailesinden bir sürü brifing aldım. Ama bu akşamki tarif ızgara et kebapları için. Fazla İngilizce bilmiyorlarsa bu ilginç olabilir.

Nick gülümsedi ama bir şey söylemedi. Belki de bir kez olsun kendini daha iyi gösterebilirdi, diye düşündü onu beyaz fayanslı dükkâna kadar takip ederken.

On dakika sonra dışarı çıktıklarında Maddie onun kolunu okşayarak, "Kahve benden" diye haykırdı. Kahramanım benim! Az önce pastırmamı kurtardın. Kendi kelime oyununa güldü. "Ne yaptığını biliyordun.

"Çiftçi olduğum için olabilir," dedi ciddiyetle, alışveriş sepetini ondan alırken gözlerinde bir parıltıyla. "Bazen benim de işime yarıyor.

'Evet, bugün iyi iş çıkardın. Kahramanım benim. Neşeli bir samimiyetle kolunu onun koluna doladı ve ona kız kardeşi Nina'yı hatırlattı. 'Hadi, burada harika bir kahve dükkânı var; dün buldum. Harika bir manzarası var.

Onun doğal, kolay samimiyetine karşı koyamayan Nick, kendisini çekmesine izin verdi. Kendine karşı tamamen dürüst olsa, onun kendinden emin olmayan, neşeli arkadaşlığı ferahlatıcı bir değişiklik yapmıştı.

Tekneye döndüklerinde Douglas güvertede oturmuş, masanın üzerinde bir şeyler inceliyordu ama başka kimseden iz yoktu.

'Günaydın Maddie, Nick. Yine muhteşem bir gün,' diyerek onları selamladı. "Ivan'ın ne zaman döneceğini biliyor musunuz?

Maddie, Nick'le hızlı bir bakış alışverişinde bulundu. 'Hayır, üzgünüm, istemiyorum.

Neden, bir sorun mu var?'

"Hayır, hayır," dedi Douglas, ama inkâr etmesine rağmen dünyadan bıkmış bir hali vardı.

"Bunları senin için mutfağa götüreyim mi?" diye sordu Nick, kolları hâlâ alışveriş malzemeleriyle doluydu.

"Mutfağı kastediyorsun," dedi Douglas, denizci hassasiyetiyle. "Gemide mutfak var.

'Bu harika olur, teşekkür ederim,' dedi. "Douglas, ben kahvaltıyı hazırlarken kahve ister misin?

"Bu harika olurdu.

Kadın ona meraklı bir bakış attı ama Douglas başını eğmiş yine çizelgelerini inceliyordu. Her zamanki cana yakınlığı ve neşeli neşesinin yerini endişe ve biraz da kaygı almıştı. Doğru olmayan bir şeyler vardı. Bir gecede onu üzecek ne olmuş olabileceğini merak etti.

O alışveriş malzemelerini yerleştirirken Nick de etrafta dolanıyor, çekmeceleri açıyor ve dolapları karıştırıyordu.

"Bir şey ister misin?" diye sordu sonunda, ellerini kalçalarına dayamış, gitmesini bekliyordu. "Bu sabahki yardımın için minnettarım ama şimdi bazı işlere devam etmem gerekiyor.

"Yardım ister misin?" diye sordu, başka bir çekmeceyi açarak.

'Hayır, ben iyiyim, teşekkürler. Ayrıca, siz bir misafirsiniz; burada olmamanız gerekiyor'.

"Evet, ama eminim yardımcı olabilirim, bir şeyler yapabilirim.

"Sağ ol Nick, ama cidden burada olmamalısın. Onu iterek tabak ve çatal-bıçaklarla dolu bir tepsiyi doldurmaya başladı.

"Bunu sizin için halledebilirim.

Döndü ve ona sert bir bakış fırlattı. "Teşekkür ederim ama hayır.

Omuz silkti ve iç çekti. "Sadece yardım etmeye çalışıyorum.

"Yardım etmek yasaktır. Mürettebat el kitabı kurallarında var. Misafirlerin mutfağa girmesine izin vermeyeceksin, yani zaten bir numaralı temel kuralı çiğniyorsun. Ne istiyorsun, Nick?'

"Pastırmalı börek?" diye sordu çocuksu bir umutla.

Gözlerini devirdi. "Aha, demek bu yüzden buralarda takılıyorsun. "Yakalandım.

"Neden öyle söylemedin?

'Sana fazladan iş çıkarmak istemedim ama açlıktan ölüyorum ve kızlar uzun süre ortalıkta görünmeyecek. O zamana kadar ikinci bir kahvaltı için hazır olurum.

"Zavallı bebek," diye alay etti, elini okşadı ve gözlerini devirerek ekledi, "Bana bir dakika ver. Douglas'ın kahvesini yapayım ve masayı hazırlayayım. Büyük, yalıtımlı kafeteryaya uzandı.

"Yapabilirim," dedi, ona ağlamaklı bir köpek yavrusu bakışı atarak.

Kahretsin, görünüyordu... O iri mavi gözleri ve geniş ağzının kıvrımlarıyla kendi iyiliği için fazla yakışıklı görünüyordu. *Öpüşmek için çok daha iyiydi*. Hayır. Nick Hadley onun tipi değildi. Ve kesinlikle onun tipi de değildi. Belli ki uçarı, yüksek bakım gerektiren sopa böceklerini tercih ediyordu.

'Beni işten attıracaksın,' dedi hızlıca, onun etrafından dolanarak. "Sorun değil, Ivan'a şantaj yapabiliriz.

İçinden isteksiz bir kahkaha patladı. Nick Hadley onun tipi olmayabilirdi ama onu güldürüyordu ve bu sabah onun arkadaşlığı hoşuna gitmişti. "Hadi bakalım," dedi ve ona bir tava uzatıp buzdolabından bir paket domuz pastırması çıkardıktan sonra gaz ocağını nasıl yakacağını gösterdi.

Kahvaltı masasını hazırlamak için ağır tepsiyi kaldırırken, "Burayı yakmayın," diye tembihledi.

Geri döndüğünde Nick evindeymiş gibi görünüyordu, bir somunu dilimliyor ve mutlu bir şekilde pastırma tenceresini sallıyordu.

"Tost için fazladan ekmek dilimlememi ister misin?" diye sordu.

"Bu harika olur," dedi ve o daha ne olduğunu anlamadan, küçük mutfak alanında birbirlerinin etrafında dostça çalışıyorlardı.

Tara ve Cory nihayet ortaya çıktıklarında Simon, Siri ve Douglas üçüncü kahvelerini içiyorlardı. Nick'in böyle bir vicdan azabı yoktu ve pastırmalı sandviçini ve bir bardak portakal suyunu Dick Francis kitabıyla birlikte üst güverteye kaçırmış, orada kimsenin ona yağ, glüten ve katkı maddelerinin tehlikeleri hakkında ders vermediği yirmi dakikanın tadını çıkarmıştı.

Seslerini duyunca kahvaltı masasına katılmak için güverteden aşağı indi.

"Günaydın Nicky, hayatım," dedi Tara, yanındaki koltuğu okşayarak. Adam boşluğa kaydı, Tara'nın ne kadar küçük olduğunun farkındaydı.

Maddie ile vakit geçirdim. Her zaman olduğu gibi yine süslü bir bikini içinde kusursuz görünüyordu. Bu seferki soluk mavi kumaştan tek omuzluydu ve göğsünde soldan sağa uzanan ve bugün daha çok şort gibi olan bikini altlarında tekrarlanan abartılı çapraz turuncu bir fırfır vardı.

"Günaydın. İyi uyudun mu? Tara'nın baskın parfümü karşısında burnu seğirdi ama yanağına bir öpücük bıraktı.

"Hayır, hiç de değil. Ben... şey...' Douglas'ın koluna asılan Cory'ye baktı '... Ben biraz... Bir gecede inanılmaz bir haber aldık. Instagram'ın her yerinde. Ne olduğunu asla tahmin edemezsin. Durakladı, gözleri parladı ve telefonunu salladı. "William Randall.

Masanın karşısındaki Cory keskin ve abartılı bir nefes aldı. 'Yapma, Tara. Douglas gidemeyeceğimizi söylüyor. Boynunu tutarken yüzü buruştu, Douglas'a dönmeden önce yüzünü trajik bir ifade doldurdu. "Sana inanamıyorum. Bu... hayatımı değiştirebilir. Bu William Randall.'

"Cory, tatlım, Ivan döner dönmez gidebiliriz ama bu arada çok güzel bir gün bizi bekliyor.

"Ama sıkıcı, eski bir şaraphaneye gitmek istemiyorum. Cory tabağını iterek çatal bıçak takımına çarpmasına neden oldu. "Kilometrelerce uzakta ve oraya varmak sonsuza kadar sürer.

'Üzülme Cory, tatlım, muhteşem olacak. Oraya vardığımızda bayılacaksın, bunu biliyorsun. Douglas onun kolunu okşadı. "Ayrıca, kaptan olmadan hiçbir yere gidemeyiz.

Bu çok saçma. Yetkili sizsiniz. Tekneyi sen kiraladın.
Onu geri getirin.'

Nick zavallı çocuk için üzülüyordu. Cory ona şımarık bir ergeni hatırlatıyordu, ama dürüst olmak gerekirse Nina en kötü zamanlarında bile bu kadar kötü olmamıştı.

"Ama ona yarına kadar burada olacağımızı söyledim," dedi Douglas, yüzünde üzüntü okunuyordu. 'Hvar'a yelken açmamıza daha üç gün var. Bilseydim...' Sözlerini çaresizce sonlandırdı.

Tara saçlarını savurarak, "Hvar'a gitmenin başka bir yolu vardır herhalde," dedi. "Sadece şurada. Kolunu uzatarak suyun hemen karşısındaki adayı işaret etti.

"Tara, aşkım," diye araya girdi Simon sakin bir kayıtsızlıkla, "neden bu oldukça güzel yatın konforunu terk etmek istiyorsun? Ayaktakımıyla birlikte feribota binmek istemezsin, değil mi?

Tara omuz silkti, çenesini küçümseyerek kaldırdı ama bir şey söylemedi.

'Gitmek istediğimiz yere bile gidemeyeceksek mükemmel bir tekneye sahip olmanın bir anlamı yok. Bu çok saçma. Kaptanın gitmesine neden izin verdiğinizi anlamıyorum,' diye homurdandı Cory.

"Çünkü dünya senin etrafında dönmüyor," diye tersledi Siri, kahve fincanını masaya bırakıp önce Cory'ye sonra da Tara'ya ters ters bakarak. 'Bazılarımız Senjkovic Şaraphanesi'ne gitmek istiyor. Harika bir ünü var ve Brač'tayken ziyaret etmemek ayıp olur. Bu tatil sadece sizin ne istediğinizle ilgili değil. Ne kadar vefasızca olsa da Nick neşelenmek istedi. Siri ona karşı koymaya hazır olan tek kişi gibi görünüyordu.

Cory onu görmezden geldi ve Douglas'ın kolunu kavradı. "Ama bugün Hvar'a gitmemiz şart," diye mırıldandı dişlerini sıkarak.

"Bugün Hvar'a gitmenin nesi bu kadar önemli?" diye sordu Nick alçak sesle, kolunu Tara'ya dolayarak onu neşelendirmeye çalışıyordu. Parmakları masanın kenarını kavrıyordu.

"Çünkü," dedi ısrarla.

"Cory, canım, William Randall yarın da orada olacak," dedi Douglas.

"Evet, ama..." dedi Cory.

"Zavallı adama alışması için bir şans verin," dedi Simon. 'Eğer Amerika'dan uçakla geldiyse muhtemelen jet-lag olacaktır.

Cory her zamankinden daha huysuz bir ergen gibi koltuğunda sallanıyordu. "William Randall kim?" diye sordu Nick, kafası tamamen karışmıştı.

Tara kocaman inanmaz gözlerini ona çevirdi. "William Randall. William Randall'ın kim olduğunu bilmiyor musun?'

Ani, neredeyse suçlayıcı sessizlik Nick'in sanki okula geri dönmüş gibi koltuğunda kıpırdanmak istemesine neden oldu. Toplu bir hışırtı oldu, sonra Cory'nin nefesi kesildi ve Simon tabii ki dayanamayarak, "Aman Tanrım," diye mırıldandı.

Douglas nazik bir gülümsemeyle ona doğru döndü, bu da Nick'in kendini daha da küçük hissetmesine neden oldu.

"William Randall bir film yapımcısı. Simon'ın patronluk taslayan tonu net ve keskin bir şekilde çınladı. "Şu anda yeni Marvel filminin yanı sıra yeni bir Charlie's Angels filminin de oyuncu kadrosunu oluşturuyor ve Barbara Broccoli'ye yakınlaştığı fısıldanıyor.

Nick'in boş bakışları karşısında Simon başını salladı. "Bond filmleri mi?" diye Nick'i kızdıran o üstün t a v ı r l a konuştu. "Bilirsin işte.

Barbara Broccoli, efsanevi Bond film yapımcısı Cubby Broccoli'nin halefi mi?

"Evet, bunu biliyorum," dedi Nick, kendini beğenmiş budalaya duyduğu kızgınlığı gizlemeye çalışarak.

'Böylece potansiyel Bond kızları ve diğer roller için arayışta olduklarını bileceksiniz,' diye tersledi Simon.

"Şşşt," diye bağırdı Tara, endişeyle yanlarında demirlemiş olan diğer yatlara bakarak. "Herkese söylemeyin.

Bölüm 12

"Tanrım, her şey orada başlıyor. Simon'ın tembel ses tonu Maddie'yi ürkütmüştü, tıpkı elindeki kirli kahve fincanları gibi. "Bunları nereye koyayım?

Onları ondan aldı. "Teşekkürler. Lavabonun yanına koyayım.'

"Bir süre burada saklanabilir miyim?

Maddie kapıya hızlı bir bakış atarak, "Hayır," dedi. Misafirlerin mutfağa girmemesi gerekiyordu ama Nick bu sabah buna pek dikkat etmemişti.

"Maddie, bana acı. Cory ve Tara bir çift histerik Chihuahua gibi, zavallı Douglas'a saldırıyorlar çünkü onları şu anda Hvar'a götürmüyor.

"Ah, canım. Neden bu kadar çaresizler?'

Simon, Maddie'nin daha önce hiç duymadığı William Randall'ı anlattı. of.

'Tara'nın gözü bir sonraki Bond kızı olmakta ve Cory karar veremiyor "Takım mı olsun yoksa gözlerini mi oysun?

"Kulağa eğlenceli geliyor," dedi Maddie, tüm kirli tabak çanağı lavabonun yanındaki tezgâha taşımaya başlarken.

"Senin için bulaşık yıkamamı ister misin?

Maddie omzunun üzerinden ona şaşkın bir gülümseme verdi. "Hayır, sorun değil.

"Yardım etmekte bir sakınca görmüyorum, biliyorsun," dedi ve onun yanında durup tezgâha yaslanarak ona yakıcı bir bakış attı. "Zavallı Cinders'ın burada tek başına köle gibi çalıştığını düşünmek utanç verici.

Yüzü kızararak başını çevirdi ve yana doğru küçük bir adım attı, bir kapıyı açarken bacakları neredeyse onunkilere değiyordu. "Bulaşık makinesi var," dedi ve kapıyı yere indirdi.

"Ah. Simon gülümsedi. "Öyle bile olsa, bulaşık makinesini istifleyebilirim. "Teşekkürler, ama... gerçekten burada olmamalısın.

Simon bir kolunu kaldırdı ve belini kavrayacak şekilde vücuduna koydu, kolları sadece göğüslerini okşuyordu, o kadar hafifti ki kız bunun kasten mi yoksa kazara mı olduğunu anlayamadı.

'Söylememeliyim, değil mi? Ama söylemezsen kimse bilmeyecek. Adam göz kırptı ve kadının teninde sıcak bir kızarıklık oluştu. Bulaşık makinesine koymak üzere olduğu çay kaşığı elinden düşerek yerde takırdadı. İkisi de onu almak için eğildiklerinde Simon onun kollarını yakaladı ve kendine doğru çekti.

Uzaklaşmaya çalıştı. "Çalışıyor olmam gerekiyordu.

"Neden bunu bir anlığına unutmuyorsun?" diye sordu alçak bir sesle, kaşığı elinden alıp yere bırakırken diğer eli tekrar beline dolandı ve onu daha da yakına çekti. Kollarını kavrayan parmaklarının altındaki gömleği ketendi, pahalı ve bakımlı kokuyordu. Pürüzsüz, temiz traşlı tenine bakarken hafif, hafif bir tıraş losyonu burnunu okşuyor, gözleriyle buluşamıyordu.

"Utanma Maddie," diye fısıldadı başını eğerken. "Oldukça sevimli olsa da.

Sözlerinin okşayıcılığı, nabzını yüksek hızlı bir koşuya fırlattı.
Lanet olsun, Simon Beresford onu öpecekti.

Simon Beresford'un onun dudakları üzerinde gezdirdiği dudaklar pürüzsüz ve alıĢılmıĢtı ve kız ilk baĢta limon gibi durmaktan baĢka bir Şey yapamayacak kadar ŞaĢkındı. Simon Beresford onu öpüyordu. Onu, Maddie Wilcox'u. Dizleri komik bir dönüş yapmaya karar verdi ve sallanmaya başladı.

"Maddie, sen muhteşem bir kadınsın," diye mırıldandı ağzının içinde, eli omurgasında ilerlerken. Adamın ağzı Maddie'ninkinin üzerinde şekillenirken Maddie yutkundu ve onu öpmeye çalıştı ama dudakları donmuş gibiydi. Bu Simon'ı rahatsız etmedi; ağzını onunkine bastırdı, onu açmaya teşvik etti ve açtığında, bir parça çekingenlikle - burada kendi liginin çok dışındaydı - dili ağzına kaydı ve öpücüğü derinleştirdi.

Burnunu çarpmamak, nefesinin kokup kokmadığından endişelenmek ve doğru yapıp yapmadığını merak etmek gibi mekanik işlere kendini kaptırdığı için kapının açıldığını duymadı. Arkasından biri boğazını temizlediğinde yerinden sıçradı.

İrkilerek geri çekildi, kalbi hızla çarpıyordu ve Nick'in onaylamayan bakışlarıyla karşılaştı.

"Bir şey mi istedin Hadley?" diye sordu Simon, üstün bir kaşını kaldırarak. Maddie o kadar kızardı ki teninin cızırdayacağını sandı.

"Sadece bunu getirdim. Nick öne doğru yürüdü ve bir ekmek sepetini orta tezgahın üzerine bıraktı ve başka bir şey söylemeden oradan ayrıldı.

"Ah, kahretsin," dedi Maddie, ellerini yanan yanaklarına götürerek.

"Sorun yok," dedi Simon. 'Onun için endişelenmene gerek yok, o sadece bir
oik.'

Maddie bir şey söyleyemeden Simon saatine baktı. 'Ve korkarım ki görevlerim bekliyor. Zavallı Douglas'ı cehennem kedilerine eşlik etmesi için bırakamam.

Bugün tek başına. Zavallı adamın biraz manevi desteğe ihtiyacı var. Seni bırakıp gitmeliyim. Onu tekrar öptü, eli tembelce göğsünü kavradı ve hafifçe sıktı. Beklenmedik derecede tanıdık gelen bu dokunuş karşısında kadın kaskatı kesildi.

'Ama bulaşık makineniz olduğuna sevindim. Burada sıcak bir lavabonun başında köle gibi çalıştığını düşünmek bile istemiyorum. Bununla birlikte, kapı aralığında durup ona hızlıca göz kırparak uzaklaştı.

Evet. Bu ... Maddie tezgâha tutundu. Beklenmedik ve... Hayal gücünün hiçbir sınırında iffetli biri değildi ama belli ki sofistike insanlar onun alıştığından çok daha hızlı hareket ediyordu.

Yanaklarındaki rengin geçmesini bekledikten sonra bulaşık makinesini hızla doldurdu.

Sonunda dengesinin yerine geldiğini hissettiğinde güverteye geri döndüğünde tüm partinin kendilerini şaraphanede öğle yemeğine götürecek iki taksiyi beklediğini gördü.

Maddie'nin geçmek zorunda olduğu en üst basamakta duran Tara topuklarından biriyle yere vuruyor, yüzü isyankâr bir kaş çatmayla buruşuyordu; birkaç adım ilerideki Cory ise kollarını sıkıca göğüslerinin altında kavuşturmuş masaya yaslanmış, burnunu havaya dikmiş, Douglas'ın kendisine yöneltmeye çalıştığı her kelimeyi duymazdan geliyordu.

Nick çantasını alırken Tara, "Bence bu tam bir zaman kaybı," diye mırıldandı.

"Siri gitmek istiyor, Douglas da öyle," dedi acı bir diplomasi denemesiyle.

"Tamamen bencilce davranıyorlar. Bu benim için büyük bir fırsat olabilir. Douglas'ın bu kadar zor davrandığına inanamıyorum. Bu onun teknesi. Yeni bir kaptan bulmalı.'

'Tara, rahatla, tatildesin. Birkaç gün içinde Hvar'a varacağız. Eğer bu adam yeni geldiyse, henüz bir yere gitmiyor demektir.

"Bu da gösteriyor ki," diye alay etti Tara, "Hollywood'u tanımıyorsun.

"Doğru," dedi Nick sıkıca ısırarak.

'Kişisel jetleri, süper yatları var. Her an ayrılabilirler. Ağlamaya hazır görünüyordu. "Öyle partilere gidiyorlar ki, "Adama, yatıma, villama gel" diyen biriyle tanışıyorlar ve sonra gidiyorlar. Parmaklarını şıklattı. "Aynen böyle. Anlayamazsınız. Nasıl anlayabilirsin ki? Ailenizden biri hiç taşındı mı, köyü terk etti mi, bırakın partiyi?

Ah, diye düşündü Maddie, ama Nick'in yüzü, çenesindeki gerginlik dışında ifadesizdi. Denize bakmak için Tara'dan uzaklaştı.

"Hvar'a gitmem gerekiyor," dedi Tara, sesi uzun bir sızlanmaydı.

Maddie asıl ihtiyacının iyi bir tokat olduğunu ve Nick'in de kıçına bir tekme yemesi gerektiğini düşünüyordu.

Bölüm 13

Ivan kaşlarını çattı ve başparmağıyla çizelgelerden birini işaret etti. Douglas başını sallayarak onu işaret etti.

Parti şarap imalathanesi gezisinden saat üçten kısa bir süre sonra dönmüştü ve Ivan da çok geçmeden neşeli adımlarla ve neşeli bir sırıtışla tekneye binmişti.

"Teknede her şey yolunda mı?" diye sordu, onu mutfağa kadar takip ederek, bu akşamki kebaplar için eti marine etmeye başlamıştı.

"Teknede her şey yolunda," dedi, yeterince dürüst olduğunu düşünüyordu. Konukların planlarını değiştirmek istemeleri onun sorunu değildi.

Ivan'ın sevimli gülümsemesi yaklaşık on dakika sonra kaybolmuştu ve Douglas'la birlikte masada oturup son bir saattir haritaları işaret ediyor ve kurcalıyorlardı. Maddie mutfaktan çıkmaya cesaret ettiğinde hâlâ aynı şeyi yapıyorlardı. Maddie onlara doğru bakarken Ivan ellerini havaya kaldırdı ve haritayı işaret ederek başını salladı. Douglas kollarını kavuşturmuş, ağzını inatçı bir şekilde kapatmıştı.

Aslanın inine girmeye cesaret etme zamanı. "Sana içecek bir şey getireyim mi?" diye sordu Douglas için oldukça üzgün hissederek.

Minnetle başını kaldırdı. 'Bir G ve T istiyorum, duble olsun. Ivan?'

Ivan kaşlarını çattı. "Buzlu viski. Görünüşe göre kaptanın davet edildiği takdirde konuklara katılmasında bir sakınca yoktu.

İçeceklerle geri döndüğünde, tablolardan kaçınarak onları yere koydu.

"Hvar'a gittiğimizde demirleme yeri olmayacak," dedi Ivan endişeli bir ifadeyle. 'Limanın dışında demirlemek zorundayız. Bu alışverişi ve yiyecek içecek işini zorlaştırabilir. Başını kaldırıp Maddie'ye baktı, kaşları çatılmıştı. 'Yarın Hvar'a gidersek, bu yeni planla limanın dışında bir haftadan fazla zaman geçireceksin. Ne zaman bir şey yapmak isteseniz tekneyle şehre inmek zorunda kalacaksınız. Hvar çok kalabalık; her yolculuk yarım saatten fazla sürebilir. Her şey planlandı. Yiyeceklerin nereden alınacağı. Ne zaman.'

Maddie gözlerini büyüttü ve başını salladı.

'Maddie çok yetenekli genç bir kadın. Eminim üstesinden gelecektir,' dedi Douglas içkisinden büyük bir yudum alarak. 'Hvar açıklarında demir atarsak, denize açılma imkânımız var. Sen ya da Maddie bizi götürüp getirebilirsiniz.

Ivan dudaklarını büzdü ama Maddie onun kozunu oynamak üzere olduğu izlenimine kapıldı. 'Büyük bir sorun var. Limandan uzaktayken bu kadar uzun süre tek bir yerde kalmak yakıt ikmali yapamayacağımız ya da su depolarını dolduramayacağımız anlamına geliyor. Suyun karneye bağlanması gerekebilir. Eğer suyumuz biterse duş alamayız. Tuvalet yok.'

Douglas iç çekti. "Su depolarının ne sıklıkla doldurulması gerekiyor?" "Normalde birkaç gün idare edebiliriz... Sizin partiniz. Çok kullanıyorlar. Douglas yüzünü buruşturdu.

Maddie, havluların arasından geçiş şekillerine bakarak Tara ve Cory'nin günde en az iki, hatta üç kez duş aldıklarını tahmin ediyordu.

'Peki bugün doldurursak, su ne kadar dayanır?

"Birkaç gün, bir hafta değil," dedi Ivan. 'Ve Korčula'ya geçmeden önce Hvar'da doldurabileceğimiz bir demirleme yeri bulabileceğimin garantisi yok.

'Bu...' Douglas tereddüt etti '... kötü olur. Kızlar Hvar'a bir an önce gitmek için gerçekten çok heveslilerdir.

"Çok güzel yerleri ziyaret edeceğiz," dedi Ivan, bir uzlaşmaya yaklaştıklarında gülümseyerek. 'Ve liman kıyısında demirleyebiliriz. Su depolarını doldurur ve...' Cory onlara doğru sürüklenirken sesi kesildi ve elini Douglas'ın omzuna koyarak durdu.

Douglas yutkundu.

'Her şey ayarlandı mı? Hvar'a ne zaman gidiyoruz? Douglas'a o güzel gülümsemelerinden birini verdi, onu dudaklarından öpmek için eğilirken mavi-siyah saçları göğsüne döküldü.

"Mesele şu ki, sevgilim..." dedi Douglas, Ivan'a temkinli bir bakış atarak. "O kadar basit değil.

"Ne demek istiyorsun? Cory'nin sesi tizdi. 'Bu bir tekne. Bu da su. Hvar orada. Onu görebiliyoruz. Neden gidemiyoruz?'

"Yapabiliriz, tatlım. Sadece bu o kadar kolay değil. Düşünmemiz gereken başka şeyler de var. Yakıt ikmali. Su. Onsuz gitmek zorunda kalmak istemezsin -'

"Douglas, söz vermiştin. Bana bunu yaptığına inanamıyorum. Çocukça bir 'Urrrgh' ile arkasını döndü ve tepinerek uzaklaştı, limon sarısı şifon elbisesi bir çöl fırtınası gibi arkasında dalgalanıyordu.

Douglas yüzünü buruşturdu ve kadehini boşalttı. "Bu pek iyi gitmedi.

Ivan onun kolunu okşadı. 'Bazen kimin yetkili olduğunu göstermek iyidir. Patron sen ol.

Onun sözleri Douglas'ın omuzlarını dikleştirdi. "Haklısın. Programımızı değiştirmek için bu kadar yaygara koparmak aptalca. Orijinal planımıza sadık kalacağız.

Akşam yemeği çok daha geç olacaksa kebaplar sert ve kuru olacaktı. Maddie tekrar saatine baktı. Saat sekizdi ama Douglas her zamanki gibi geç kalan Cory ve Tara'yı beklemeleri konusunda ısrar etmişti.

Görünüşte daha fazla içecek ikram etmek ve daha fazla ekmek isteyen olup olmadığına bakmak için güverteye geri döndü ve Tara'nın masaya doğru ilerlediğini görünce rahatladı. Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun. Masaya doğru ilerleyerek boş ekmek sepetini kaldırdı ve Nick'le göz göze geldi.

Omuz silkti. "Acıkmıştım.

"Kuzu kebap için yer bıraksaydınız daha iyi olurdu; eti siz seçtiniz.

"Her zaman yerim var, merak etme.

"Umalım da mahvolmasınlar," diye fısıldadı ve mutfağa doğru yönelmek üzereydi ki Tara'nın kesik ses tonu onu durdurdu.

'Hiçbirinizin en ufak bir sempati duymadığını görünce, Cory ve ben kamaramda akşam yemeği yiyeceğiz - o gerçekten üzgün. Kız kıza bir gece geçireceğiz. Netflix filmi izleriz. Bizim için endişelenmene gerek yok. Uzun boynunu kaldırdı ve Maddie'ye dönmeden önce burnunun ucuyla toplanan gruba kibirli bir şekilde baktı. 'Akşam yemeğini kamarama gönder.

"Oh, ve Douglas... Cory bu gece benim odamda uyuyacak. Ona muzaffer bir gülümseme fırlattı.

Bütün konuşma boyunca Nick'e bir kez bile bakmadı.

O uzaklaşırken, Simon bıyık altından gülmeye başladı. 'Demek bu sana söylendi, Douglas. Bu gece yulaf alamayacaksın.

Siri de gülmeye başladı, ta ki Douglas'ın aslında biraz üzgün göründüğünü fark edene kadar. 'Hey, üzülme bebeğim. Sadece öfke nöbeti geçiriyor. Kendine gelecektir. Değişiklik olsun diye ona karşı çıkmanın zamanı geldi.

"Biliyorum," diye iç geçirdi Douglas.

"Gerçekten yapmalısın," diye ekledi Simon. "Bazen sana bok gibi davranıyor.

Siri Simon'ın kaburgalarını sertçe dürttü ama Douglas ona kederle gülümsedi. "O haklı. Ben bir kuklayım.'

Maddie'yi şaşırtan bir şekilde Siri ona doğru eğildi ve elini sıktı. 'Ben öyle demezdim. Sen çok iyi kalplisin ve o utanmazca

senden yararlanıyor. Belki de bu sefer ona karşı durmak sana iyi gelecektir. Bırak öfke nöbeti geçirsin. Görmezden gel.'

"Öyle mi dersin?" diye sordu sesinde umutlu bir yükselişle.

Elini tekrar okşadı ve kararlı bir şekilde, 'Evet, biliyorum,' dedi.

Simon, "Cüzdan iplerini elinde tutan sensin," diye araya girdi. Siri ona ters ters baktı.

"Haklısın, ihtiyar.

Maddie'nin kalbi onun sessiz teslimiyetine dayanamadı ve Simon'ın gereksiz yere acımasız davranmasına sinirlendi. Douglas'ın Cory'yi gerçekten sevdiği ya da en azından sevdiğine inandığı çok açıktı. Simon'ın duygusuz sözleri altta yatan alt metni vurguluyordu: Cory Douglas'ın parasını ondan daha çok seviyordu.

Bütün bunlar olurken Nick'in yüzü tuhaf bir şekilde kayıtsızdı, sanki tarafsız bir izleyiciydi. Kadının kendisine baktığını fark edince arkasını döndü ve gözlerini mehtaplı denize dikti.

Akşam yemeğinin geri kalanı sakin geçti ve Split'teki marinadan ayrıldıklarından beri ilk kez herkes saat onda yattı, Maddie bunun için oldukça minnettardı. Yaşadığı onca dramdan sonra kendini bitkin hissediyordu, bu yüzden erken bir gece çok iyi gelmişti. Ivan'ı güvertede tek başına viski içerken bıraktı, kendinden oldukça memnun görünüyordu.

Geceleyin Nick'i bir şey uyandırdı - sudan yansıyan delici fısıltılar. Bir süre dinledikten sonra bavulların kaldırım taşları üzerindeki tekerlek seslerini duydu. İç çekerek saatine baktı - sabahın dördü ve hâlâ karanlıktı. Yetişmesi gereken bir feribotu olan şanslı bir insan. Aptalca bir an için neredeyse hafif yorganı geriye atıp "*Beni bekleyin*" diye bağıracaktı. Onun burada ne işi vardı?

Dürüst olmak gerekirse, dün gece... şok olmuştu - belki de bu çok ağır oldu - onu rahatsız etmek daha iyi bir ifadeydi. Yedi kişilik bir ailede, çeşitli kayınvalideler ve bir düzine kuzenle birlikte, bazı dramlar olmadan yaşayamazdınız ama aile mutfak masasının etrafındaki anlaşmazlıklar ne olursa olsun, her zaman bir dereceye kadar anlayış veya sempati vardı.

Önceki akşamki tatsız yorumlar, alttan alta dönen iğrençlikleriyle midesinde hafif bir çalkantı ve bu insanlarla arasına mesafe koyma isteği bırakmıştı.

Huzursuzdu ve tatile gelmekten duyduğu pişmanlık düşüncelerini bulandırıyordu, sonunda uykuya daldı ve Simon yarı yolda güverteye fırlayana kadar onu uyandıran şey hakkında başka bir şey düşünmedi

Ertesi sabah kahvaltıya, Tara ve Cory'nin kahvaltı isteyip istemediklerini kontrol etmek üzere gönderilmişti. Ivan kalkış için hazırlık yapıyor ve Maddie'nin usturmaçalara yardım etmesi ve demirleme halatlarını çözmesi için mutfak görevinden alınmasını sabırsızlıkla bekliyordu. Nick birkaç kez neredeyse ayağa kalkıp yardım teklif edecekti.

"Lanet olası aptal sürtükler," diye homurdandı Simon, bir kâğıt

sallayarak. "Ne?" diye sordu Siri ağzında bir tostla.

Simon elindeki kâğıdı, son yarım saattir somurtkan bir ifadeyle kahvesine bakan Douglas'ın önüne bıraktı. "Sadece denize kaçıp gittiler.

Douglas başını kaldırdı ve Siri masanın etrafından dolanarak omzunun üzerinden kâğıdı okumaya çalışırken o da kâğıdı kaptı.

Dudakları titredi ve Nick gerçekten ağlayabileceğini düşündü. Siri onun omzunu sıvazladı, gözleri şaşkınlıkla açılmıştı.

"Ne oldu?" diye sordu. "Cory ve

Tara Hvar'a gittiler.

Kelimeler hiçbir anlam ifade etmiyordu. "Ne zaman?

"Bu sabah saat dört civarında," dedi Maddie, birkaç kafa suçlayıcı bir şekilde döndüğünde hemen ekledi, "Bir sürü fısıltı duydum ama hiçbir şey düşünmedim. Hiç hayal etmemiştim...'

"Nasıl?

"Su taksisine binmiş olmalılar," dedi Ivan. 'Hvar'a sadece katamaran var ve o da beşe çeyrek kala kalkıyor.

Nick başını salladı ve telefonunu çıkarıp Tara'dan bir mesaj gelip gelmediğine baktı. Tek kelime bile yoktu. Dişlerini sıktı.

'Ama bu delilik,' dedi Siri. 'Oraya vardıklarında ne yapacaklar? Nerede kalacaklar?

"Bir çift havai kafanın bu kadar ileriyi düşünebileceğini mi sanıyorsun?" diye hırladı Simon. "Şımarık sürtükler.

Douglas aniden, "Bu kadar yeter," diye tersledi ve Simon'a döndü. "Cory hakkında böyle konuşma. Keskin bir hareketle ayağa kalktı, devirdiği kahve fincanını umursamadan kokpit bölümünde Ivan'ın dümende durduğu yere doğru yürüdü, vücut dili birden otoriterleşti ve yüzüne acımasız bir kararlılık damgasını vurdu. 'Hvar'a gidiyoruz. Şimdi. Motoru çalıştırın.

Ivan'ın gözleri bir an için parladı ama başını salladı. Birkaç dakika içinde, ürkmüş bir tavşan gibi görünen Maddie'ye bir düzine emir yağdırdı.

hangi yönde çalıştırılacağı veya ilk olarak hangi komutun takip edileceği.

"Yardım edeyim," dedi Nick ayağa fırlayarak, diğerlerinden uzaklaşmak istiyor ve ne düşündüklerini umursamıyordu. "Sol taraftaki ipi almamı ister misin?

Siri'nin çılgınca kahve temizlediği masadan uzaklaşırlarken Maddie, "Çizgi," dedi. 'Bir sebepten dolayı onlara halat deniyor. Ve teknenin kıç tarafında olduğumuz için sancak tarafındayız.

"Yardım etmemi istiyor musun, istemiyor musun?" Adam ona ters ters baktı. "Sadece oturmak yerine bir şeyler yapmayı tercih ettiğim için, özellikle de böyle bir atmosferde.

'Evet, biraz garip olmalı. Kız arkadaşın ranza yapıyor ve sana söylemiyor.'

Nick kendini tutamadı ve homurdandı. "Nasıl olduğunu söyle, neden yapmıyorsun?

"Oh, Tanrım. Maddie elini ağzına götürdü. 'Az önce bunu mu söyledim? Çok özür dilerim.'

"Taktik içgüdüsü size geniş bir alan bıraktı, değil

mi?" "Korkarım öyle.

Merak etme. Bana bilmediğim bir şey söylemiyorsun. Kız arkadaşım bir ranza yaptı ve bu çok kaba. Korkakça davranmamana sevindim. Şimdi, hadi, şu *satırları* çözelim.'

"Teşekkür ederim, yardımınız için minnettarım. Kadının minnettar ve içten gülümsemesi omuzlarını sıkan gerginliği unutturdu.

Halatlar bağlandıktan sonra, Ivan dümeni limanın dışına doğru kırmaya başladığında, motorun pervanesi suyu çalkalayıp arkalarında küçük bir iz bırakarak yata geri döndüler.

Maddie'yi takip eden Nick iskele tarafına gitti (bakın, öğreniyordu) ve Maddie diğerleriyle ilgilenirken o taraftaki usturmaçaları çekti.

Teknenin pruvasına doğru ilerlerken, Douglas'ın geminin pruvasından suyun üzerine doğru çıkıntı yapan küçük yürüme yolunda durduğunu gördü. Simon onu takip etmişti ama Douglas aniden Simon'ın kolunu öfkeli bir küfürle silkeleyince Nick şaşırdı.

İyi, diye düşündü Nick. Simon'un saf bir zehir olduğuna karar vermişti. İki yüzlü, arkadan bıçaklayan küçük bir ahmak. Onunla tanıştığından beri ondan hiç hoşlanmamıştı. Sürekli Douglas'ın kulağına fısıldıyor, başkaları hakkında yorumlar yapıyordu,

Cory kadar asalak olduğu zamanlar. İçki ve yiyecek tüketilen her durumda Simon'ın cüzdanının ortalıkta görünmediğini fark etmişti. Son derece cömert olan Douglas, tekne kirasının parasını ödemiş olmasına rağmen hesabı her zaman kendisi öderdi. Nick geçen gece bir tur içki içmeyi başarmıştı ama Douglas kendisinin ve Tara'nın öğle ya da akşam yemeklerini ödemesine izin vermemişti.

Simon Douglas'ı tek başına bırakarak uzaklaştı. Adam biraz yalnız kalmak ister gibi görünüyordu, bu yüzden Nick usturmaçaları tekneye çekmeye devam etti, ama kafasını kaldırdığında Douglas yanına gelmişti.

"Sizce ne yapmalıyım?" diye sordu perişan bir halde. 'Diğer herkes kendi iki kalemini atmak istiyor gibi görünüyor. Tara'dan haber aldın mı?

Nick kısaca, "Hayır," dedi.

Cory'ye mesaj attım. Ona yolda olduğumuzu söyledim. Ağzı aşağı doğru döndü. 'Tabii küçük maymun vardığımızda mesaj atmamı ve onunla nerede buluşacağımı bildirmemi istedi. Onun peşinden geleceğimi biliyordu. Öğle yemeği için yerleri araştırıyorlar.

"Yeterince makul. Nick durakladı. "Yine de onları her zaman bekletebilirsin.

"Ne demek istiyorsun? Douglas kaşlarını çattı.

'Oldukça aceleci bir uçuş gibi göründüğüne göre, gece kalacak bir yerleri olmadığını varsaymak doğru olur. Gerçi iyi görünmesi için yanlarına biraz bavul almışlar. Sabahın erken saatlerinde kaldırım taşları üzerindeki tekerlek seslerini hatırladı. "Bu da bütün günü çantalarını yanlarında taşıyarak, barlarda ve restoranlarda takılarak geçirecekleri anlamına geliyor. Yakında sıkılacaklar. Bu gece gemiye döneceklerine güveniyorlar ama acele etmeyebiliriz. Onları biraz terletebiliriz. Hvar'da olduklarını biliyorsun. Güvendeler.'

Douglas'ın yüzünde yavaş ve isteksiz bir gülümseme belirdi. 'Sen bir stratejistsin. Bunu sevdim. Yavaş düşün, uzun plan yap.

Nick kuru bir sesle, "Onun gibi bir şey," dedi.

"Evet, yolculuğumuz planladığımızdan daha uzun sürebilir," diye önerdi Douglas, yüzüne daha önce kazınmış olan mutsuzluğun yerini neredeyse melek masumiyeti almıştı. "Ve Hvar'da demirleme yeri yok. Nick ellerini kaldırdı, kim bilir?

tarzı bir jest. "Demir atacak bir yer bulmak biraz zaman alacak. "Ve sonra motorun kalkması biraz zaman alacak.

"Ve o zamana kadar saat gece on gibi geç olabilir. "Hatta on bir bile olabilir.

Nick güldü. "Onlara gerçekten acı çektirmek istiyorsun. Douglas yüzünü buruşturdu. "Oldukça yaramazlık yaptılar.

"Douglas, onlar okul çocuğu değil. Onlar iki yetişkin kadın, kaprisli, bencil ve düşüncesiz. Bu yat, bu tatil gerçek bir zevk. Çok para ödediniz. Douglas itiraz etmeye başlayınca elini kaldırdı. "Ama bunu bir kez olsun kimseye söylemedin. Bir kez olsun hiçbirimizi borçlu hissettirmedin. Siz cömert bir ev sahibisiniz. Ve o ikisinin - Cory'nin kız arkadaşın olduğunu biliyorum - senin misafirperverliğin ve cömertliğinle bu kadar bariz bir şekilde dalga geçmelerine çok kızdım. Sadece düşüncesiz değiller, aynı zamanda kendini beğenmişler ve dürüst olmak gerekirse bu beni gerçekten yaraladı.

Douglas omuz silkti, normalde pembe olan yanakları daha da pembeleşti.

Douglas sonunda, "Bence Nick, bu harika bir fikir," demeden önce sessizce yan yana durdular. Sanırım poker oynamıyorsun?

'Sadece kardeşlerimle. İkinci büyüğüm, Jonathon, bir kart köpekbalığıdır.

'Siri'yle oynuyorum; o da iskambil kağıtlarında oldukça iyidir. Bira ister misin?'

Maddie tepsisinde dengede duran üç şişe birayla merdivenlerden üst kata çıktı ve şamatalı kahkaha seslerini takip etti.

Alt katta, ana güvertede, Maddie nedenini bilmese de Simon gölgede tek başına somurtuyordu. Kulaklıklarını takmış, güneş gözlüklerini takmış ve yüzünü denize dönmüştü. Maddie daha önce ona bir içki teklif ettiğinde, Simon başını küçümser bir tavırla sallamış, onun sadece işe alınmış bir yardımcı olduğunu hatırlatmıştı.

Merdivenlerin tepesinde manzarayı seyretmek ve rüzgâr saçlarını okşarken teknenin yumuşak hareketinin tadını çıkarmak için durakladı. Hava yüzünde dalgalanarak taze ve keskin bir his verirken, güneş kollarındaki ve bacaklarındaki deriyi lezzetli bir parıltıyla ısıtıyordu. İşte hayat buydu. Yat açık denizde Hvar'a doğru süzülürken motor gümbürdüyordu ve Ivan artık programdaki değişikliğe alıştığı için sonunda Karasakal taklidi yaparak etrafta tepinmeyi bırakmıştı.

"Ah, işte buradasın Maddie," diye seslendi Douglas avazı çıktığı kadar, sanki beş dakika değil de saatlerdir kayıpmış gibi. Güldü; adam dumanı üstündeydi ama Douglas o keyifli sarhoşlardan biriydi, mutlu, güler yüzlü ve çok konuşkandı. Yolculuğa çıktıklarından beri onu en rahat gördüğü andı.

"Merhaba Maddie," diye seslendi Siri, kartlarını yüzünün önünde tutarak sadece yaramaz dans eden gözlerinin görülebilmesini sağladı.

Üçü son iki saattir kâğıt oynuyor ve bira stoklarını durmaksızın içiyorlardı.

"Kim kazanıyor?" diye sordu, yerel Hırvat birası olan Karlovačko'nun soğuk şişelerini dağıtırken.

"Nick!" diye bağırdı Siri tiksintiyle, mutfaktan aşırdığı azalan kibrit çöpü yığınını dürterek. "Masum ve temiz bir hayat sürüyormuş gibi davranıyor. Huh!'

"Uzun, karanlık kış geceleri. Küçük kibrit çöpü dağına beceriksizce vurarak sırıttı.

"Ve sırtımdaki gömleği kaybetmek üzereyim," dedi Douglas neşeyle, tek bir kibrit çöpünü sallayarak. "İyi ki şehirde bu kadar kötü değilim; o zaman Cory beni tanımak istemezdi.

Üçü de ona bakarken toplu bir duraklama oldu. Birasından uzun bir yudum aldı ve baykuş gibi gözlerini kırpıştırarak denizin üzerinden uzaklara baktı. 'Mmm, bu iyi bir şey ve hepiniz bana öyle bakmayın. Ben aptal değilim. Bir an için Nick'in kuzey sesli harflerini ödünç aldı. Bakışlarını başka yöne çevirdi, sesi daha kısıktı. 'Benimle sadece param için birlikte olduğunu biliyorum. Mantıklı. Benim gibi kısa boylu, çirkin bir adamla böyle muhteşem bir kız. Senin gibi değil Nick, yakışıklı, atletik. Tara'nın senden hoşlanmasına şaşmamalı.

Siri onun elini tuttu. "Douglas Spencer-Jones, sakın bunu söylemeye cüret etme. Sesi yavrusunu koruyan bir anne ayının tüm vahşiliğiyle titriyordu ama ona bakarken gözleri yumuşadı. "Sen tanıdığım en nazik adamsın.

"Ben lanet olası bir aptalım, işte ben buyum. Bira şişesini salladı. "Aptalın tekiyim ama onu seviyorum. Yüzü özür dilercesine buruştu, Siri'nin gözlerindeki ani kasvetten habersiz, yüzü merakla ifadesizleşti.

Ve o anda Maddie bunu gördü. Siri, Douglas'a aşıktı.

Siri'nin mutsuzluğundan habersiz ve Douglas'ın açıklamasından rahatsız olduğu belli olan Nick'e baktı, o da yüzünü buruşturarak birasını uzun uzun yuttu.

"Size getirebileceğim başka bir şey var mı?" diye sordu.

"Otur ve bizimle bir bira iç. Douglas aniden ayağa kalktı. "Poker oynayabilir misin?

"Korkarım hayır," dedi Maddie kibar bir gülümsemeyle. "Ve öğle yemeğini hazırlamam gerekiyor.

'Sen iyi bir kızsın. Neden senin gibi güzel bir kıza aşık olamıyorum?" diye sordu kederli bir iç çekişle.

Maddie çaresizce Siri'ye baktı, o da gözlerini devirip göz kırptı, az önceki duygularının kısa bir işareti silinip gitmişti. 'O senin için fazla iyi, Douglas. Bir kere, nasıl sıkı çalışılacağını biliyor ve süslü püslü bir serseri değil.

"Sert, Siri, sert.

"Hayır, değil," dedi, kendini sandalyesine geri attı, bileklerini çaprazladı ve birasından bir yudum aldı. 'İtiraf et, Cory hiçbir şey yapmıyor. Arada bir çekimlerde oyalanıyor. Ne yapıyor? Bu yıl iki iş yaptı. Güçlü bir iş ahlakın varken neden buna katlanıyorsun anlamıyorum. Paradan geliyor olabiliriz ama ikimiz de her şeyin bize bir tabakta sunulmasını beklemiyorduk. *Vogue*'daki ilk işimde sadece CEO'nun en iyi arkadaşının kızı olmadığımı kanıtlamak için leş gibi çalışmak zorunda kaldım. Charles da Citibank'ta işe başladığında sırf onun vaftiz oğlu olduğun ya da oğluyla aynı okulda okuduğun için sana kolay bir zaman tanımadı.

Nick, Maddie'yle göz göze geldi ve kaşlarını belli belirsiz kaldırdı. Maddie cevap niteliğinde bir gülümsemeyi bastırdı.

"Siri, bu kadar heyecanlanma. Douglas onun elini okşadı. "Anlamıyorsun. Cory'nin kendine güveni yok. Bana ihtiyacı var... O sadece -'

"Avantaj sağlıyor. Siri'nin sesi düzdü.

"Şimdi, şimdi. Douglas onun elini tuttu. "Benim için endişelenmene gerek yok. Bu benim sorunum ve ben büyük bir çocuğum.

"Daha çok büyük aptal," dedi Siri, elini geri sıkarken yüzüne bir gülümseme geri döndü. "Sadece incindiğini görmekten nefret ediyorum.

'Hımm,' dedi Douglas. "Hayatta kalacağım. Yüzünde ani bir yaramaz sırıtış belirdi. "Ama kolay lokma olmam için bir neden yok. Nick'e baktı. "Eh?

Nick bir an şaşkın şaşkın baktı, sonra yüzü aydınlandı ve Douglas'a başıyla onay verdi.

"Maddie, canım, bu akşam yemekte sadece dördümüz olacağız.

"Dört mü? Ama değil... ama bir saatten kısa bir süre içinde Hvar'ın hemen dışında demirlemiş olacağız'.

'Evet -' Douglas'ın gözleri neşeli bir yaramazlıkla dans ediyordu '- ama Cory ve Tara bunu bilmiyorlar. İşimiz bitince gidip onları alacağız.

Hazır.' Saatine baktı. 'Ne düşünüyorsun, Nick? On buçuk, on bir gibi mi?'

"Ah," dedi Maddie kıkırdamamaya çalışarak. "Anladım.

Siri ayağa kalktı ve Douglas'a kadeh kaldırmak için şişesini kaldırdı. "İkisinin de dünyanın kendi etraflarında dönmediğini fark etmelerinin zamanı gelmişti. Yürü be, Douglas.'

Bölüm 14

Adaya yaklaştıklarında, güneydoğu ucunu dönerek Hvar kasabasına doğru ilerlerken, yelkenli teknelerin sayısı çoğaldı ve Ivan dümeni zaten kalabalık olan ve diğer teknelerin demirlediği bir girintiye kırdı.

"Burası kalmak için iyi bir yer," diye açıkladı Ivan. 'Korunaklı ve hemen kıyı boyunca uzanan limandan çok uzak değil. Gerçi şimdiden çok kalabalık. Sadece yüz metre ötedeki bir tekneden gelen müzik tınıları suyun üzerinde yankılanıyordu. "Tekneye binmek yaklaşık yirmi dakika sürecek. Hiç motorlu tekne kullandınız mı?

"Hayır," dedi Maddie, omurgasından aşağıya doğru akan bir telaşla. "Araba kullanabilir misin?

"Şey... sayılır. Ivan başını eğdi.

'Sınavımı geçtim ama o zamandan beri hiç araba kullanmadım. Sigortayı karşılayamadım.'

"Ama nasıl olduğunu biliyorsun?" Başını salladı.

"Öğleden sonra yemekten sonra sana ders vereceğim. "Neden? Neden arabayı süremiyorsun?

'Çünkü birkaç günlüğüne burada olacağız. Ben arkadaşlarımı ziyarete gidiyorum. Misafirleri limana sokup çıkarmanız gerekecek. Demirleyecek bir yer de yok, yani taksi gibi bir şey. Onları bırakırsın ve çağırdıklarında geri gelirsin. Öğle yemeğinden sonra denize açılırız.

Öğle yemeği sırasında, Maddie karides salatası servis ederken, Cory'den ilk ağlamaklı mesaj geldi.

Ne zaman gelmeyi düşünüyorsun?

Douglas bunu okuduğunda Simon telefonu elinden kaptı ve kötü niyetli bir bakışla masanın etrafına bakındı. 'Tamam, ne diyeceğiz? Onları sinirlendirecek miyiz yoksa diken üstünde mi tutacağız?

Douglas telefonunu geri almak için gönülsüz bir girişimde bulundu. "Ona yolda olduğumuzu söyleyeceğim ve tahmini varış zamanını ona bildireceğim.

"Bunun neresi eğlenceli? Simon telefonda kelime kelime konuşmaya başladı: 'Hayır. Fikir. Öğle yemeği için durduk. Ve yüzmek için. Bir şeyler içmek için güzel bir yere uğrayacağım. Sonra görüşürüz.

"Ben olsam cevap vermeye zahmet etmezdim," dedi Siri. 'Kesinlikle onları güveçte bırakın.

Maddie, Nick'in telefonuna hiç bakmadığını fark etti ve Tara'dan haber alıp almadığını merak etti. Yukarıdaki poker oyununun görünüşteki kahkaha ve neşesine rağmen, çenesinde belirgin bir gerginlik vardı.

"Onlara yakında orada olacağımızı söyle," dedi Nick soğukkanlılıkla. 'Onlara ne söylersen söyle, yeterince çabuk olmayacak.

"Tara'dan haber almadın mı?" diye sordu Simon sahte bir sempatiyle.

"Hayır," dedi Nick, görünüşe göre hiç etkilenmemişti.

Maddie onun görünürdeki metanetine hayran kalmıştı, yoksa bu yanlış yönlendirilmiş bir sadakat miydi? "Ama telefonunu şarj etmeyi hatırlamakta pek iyi değil.

Simon, Douglas'ın telefonunu Nick'e geri verirken alaycı bir gülümsemeyle, "Bu sabah Instagram'da epey meşgulmüş," dedi. "Hvar oldukça çarpıcı görünüyor.

Nick, "Instagram'a pek fazla girmiyorum," dedi.

"Hayır, koyun manzaraları çekmeye pek gerek olduğunu sanmıyorum.

"Koyun mu?" diye sordu Siri. "Nick neden koyun fotoğrafları yayınlamak istesin ki?

Simon sahte bir kahkaha attı. "Bilmiyor muydunuz? Tara bizim Nick'in iyi niyetli bir koyun çiftçisi olduğunu ağzından kaçırdı.

"Biri olmak zorunda. Nick omuz silkti ama çenesi daha da sertleşmişti. 'Süslü kazaklarınızın yünü nereden geliyor sanıyorsunuz? Uzaydan küçük paketler halinde mi düşüyor?

Simon omuzlarına gelişigüzel düğümlenmiş ince yün kazağının kollarına hafifçe vurdu ve Nick'in yorumunu duymazdan geldi.

Douglas, "Koyun çiftçisi olmakta yanlış bir şey yok," diye hiddetlendi ve Maddie'ye göre işler daha da kötüye gitti.

"Kimse öyle bir şey olduğunu söylemedi," dedi Simon, ağzındaki alaycı kıvrım bunun tam tersini ima ediyordu.

Maddie içini çekti ve mutfağa çekildi. Bazen Simon tam bir kaltak olabiliyordu.

Sanki aklından geçenleri okumuş gibi, kısa bir süre sonra elinde su servisi için kullandığı büyük cam sürahiyle çıkageldi. "Su tazeleyeyim dedim. Ona bir gülümseme fırlattı. Kadın ona başıyla kısa bir selam verdi ve tezgâhın üzerindeki karides kabuklarını temizleme çabalarına yeniden başladı.

"Maddie, bana kızgın değilsin, değil mi?

"Neden olayım ki? Yüzünü ona döndü, kollarını kavuşturdu ve sonra hızla açtı, çünkü ne duymak istediğini merak ediyor gibiydi

söylemek zorunda kaldı.

"Anlayabiliyorum - ağzın aşağı doğru dönüyor ve biraz büzülüyor. Öne doğru eğildi ve kızın alt dudağına dokundu. "Bu çok seksi.

Gözlerini devirerek geri çekildi. "Saçmalama -" dedi adamın eline vurarak, her ne kadar içinde küçük, saf bir parça uyanmış ve fark etmiş olsa da. Bezini ıslatmak için musluğa uzandı.

Birdenbire sahte bir telaşla ellerini göğsünde kavuşturdu. "Sakın bana Nick'ten hoşlandığını söyleme? Ve ona kötü davrandığım için bana kızgınsın?

'Şimdi saçmalamaya başladın. Tabii ki Nick'ten hoşlanmıyorum.' Nick'ten hoşlanmıyordu bile - başlangıçta hoşlanmıyordu. Nick ona biraz ısınmıştı.

'Bilmen gerekiyorsa, bu beni rahatsız ediyor. Söylediğiniz bazı şeyler.

Sen çok tatlısın. Sadece şakaydı. Hiçbirini kastetmedim.' Omuz

silkti. "Benimle bir ilgisi yok.

"Ama seni üzüyorsa öyle.

"Üzgün olduğumu söyledim mi?" dedi hemen. 'Daha önce de söylediğim gibi, siz misafirsiniz. Ben sadece mürettebatım.

"Ama sen onaylamıyorsun.

'Simon...' Adamın fazlasıyla yakışıklı yüzüne baktı, yakınlığının nabzının teklemesine neden olduğunun farkındaydı ve ona karşı tepkisini gizlemek için elinden geleni yapıyordu. "Neden umursuyorsun ki? Burada ne işin var?

Simon içini çekti ve onun sabit bakışlarını tuttu. "Çünkü ilgimi çekiyorsun. Bana kendimi... şey, kulağa klişe geliyor ama daha iyi bir insan olmaya çalışmamı sağlıyorsun. Çok dürüst ve doğalsın. Bu çok ferahlatıcı. Daha önce senin gibi biriyle tanıştığımı sanmıyorum. Benimle yemeğe çıkar mısın?" Kollarını onun beline doladı ve boynuna sokuldu, kolunu okşadı, parmakları ensesine kadar gitti.

"Yapamam," diye cevap verdi, kendini geri çekerek, içinden bir heyecan dalgası geçmesine ve içinden küçük bir sesin "*Seninle* yemeğe çıkmak istiyor!!!!" diye haykırmasına rağmen. Bu muhteşem, dergilerden fırlamış, manken yakışıklı adam onu, sıradan Maddie Wilcox'u yemeğe çıkarmak istiyordu.

"Elbette yapabilirsin," dedi Simon onun

kulağına doğru nefes alarak. Kız kıvrandı.

"Gerçekten yapamam.

"Neden olmasın?" diye sordu, sesi alçak ve boğuktu, elleri göğüslerinin alt tarafını sıyırıyordu. 'Harika göğüslerin var, biliyorsun. Sen gerçekten

beni deli ediyor.'

Adam ona doğru bastırırken Maddie yutkundu. "Çünkü ben çalışıyorum ve sen misafirsin.

"Bana söylüyorsun. Parmakları ensesindeki saç çizgisini okşayarak düşünmesini zorlaştırdı. Elleri her yerdeymiş gibi görünüyordu. 'Mürettebatın misafirlerle dışarı çıkmasını engelleyen bir kural mı var? Saçmalık. Kimse kimsenin kimseyle çıkmasını engelleyemez. Ve eğer bir kural varsa bunu İnsan Hakları Mahkemesi'ne götüreceğim.

Nefes nefese, kız gibi bir kahkaha attı ki bu hiç ona göre değildi. "Hâlâ çalışıyorum," demeyi başardı, ancak kulağındaki sıcak nefes yine çok dikkat dağıtıcıydı ve göğsünü sıkan el onu biraz rahatsız hissettiriyordu.

"Ama izin almalısın.

Adam avucunu kasıklarında gezdirirken irkildi ve "Hadi ama sevgili Maddie, bahanelerin tükeniyor" diye fısıldadı.

"İzin alıyorum ama sadece herkes tekneden ayrıldığında.

"Pekala, bu halledildi. Aslında, daha da iyi. Bir gece tekneyi kendimize ayırabiliriz.'

Boğuk, kısık telkinleri çelişkili bir zevk ve endişe duygusu yarattı. Çok sofistike ve dünyevi biriydi. Onunla yatmasını mı bekliyordu?

'Bunun olma ihtimali...' Maddie başını salladı. 'Bak, toparlanmam gerek. Senin de burada olmaman gerekiyor. Adamın gezinen elini itti. Tanrım, sesi çok titiz ve tutucu geliyordu ama adam onun için fazla hızlı hareket ediyordu.

Simon gülümsedi ve onu ağzının kenarından öptü. "Ben gidiyorum, ben gidiyorum. Ve sakın endişelenme. Bu işi bana bırak.

"Bu düğme trim kontrolüdür. Ivan başparmağıyla gaz kelebeğinin üzerindeki düğmeye dokundu. "Trimi yükseltmek için buna basarsınız.

"Beni kaybettin," dedi Maddie, Ivan ona kumandaları gösterirken hafif dalgada teknenin sallanmasını engellemek için bacaklarını iki yana açarak dururken, yatın yukarısında ilk motorlu tekne dersi için bir izleyici kitlesi olduğunun farkındaydı.

"Dur sana göstereyim. Şuraya oturun. Teknenin baş tarafındaki diğer taba rengi deri koltuğa doğru başıyla işaret etti ve motoru çalıştırdı. 'Bu gaz kelebeği; hızınızı artırmak için ileri doğru itersiniz. Yola çıktığınızda çok çok yavaşça ileri itin. Hafif bir sürtünme hissediyor musun?

Maddie hiçbir fark görememesine rağmen başını salladı.

"Bunun nedeni motorun suyun altında olmasıdır, trim motor açısını kontrol eder. Hareket ettikten sonra motoru sudan daha yükseğe çıkarmak için trim yaparsınız, bu da teknenin açısını optimize eder. Kıç tarafı aşağı ve baş tarafı yukarı iter, böylece suda daha az sürtünmeyle ilerlersiniz, bu da daha fazla yakıt tasarrufu sağlar ve teknenin daha hızlı gitmesini sağlar.

"Tamam, motor yukarı, kıç aşağı, baş yukarı.

"İzle. Hızlandı ve sonra düğmeye bastı.

Farkı hemen hissetti; motor hızlanmıştı ve sürüş daha yumuşaktı.

"Ama çok fazla kırparsanız, işte böyle olur.

Düğmeyi basılı tuttuğunda tekne aşağı yukarı zıplamaya başladı. "Bakın, biz buna zıplama diyoruz. Yukarı ve aşağı zıplamak. Devir ya da yakıt tüketimi için iyi değil. Bir sürü genç adamın gösteriş yaptığını görüyorsunuz, bu da ne yaptıklarını bilmediklerini gösteriyor. Ve yolcular için güvenli değil. Yan taraftan birini kaybetmek istemezsiniz. Ona şeytani bir sırıtış fırlattı. "En iyisi yapmamak.

Onu körfezde hızlı bir tura çıkardı ve sonra açık denize çıktı, uçana kadar hızı kademeli olarak artırdı, Ivan direksiyonda duruyordu, dişleri koyu sakalına karşı saf bir zevk sırıtışıyla bembeyazdı. Maddie rüzgârın saçlarını savurması ve asi bukleleri ağzından ve gözlerinden uzaklaştırmasıyla güldü, kalbinin coşkuyla çarptığını hissetti.

"Bu harika," diye seslendi, arkalarında dalgalanan köpüklü beyaz dümene bakarak.

"Evet," diye bağırdı motorun gürültüsünün üzerinde. 'Yakıt müşteride olduğu sürece. Bu bebekler yakıp bitiriyor. Girerken ve çıkarken gözünüz göstergede olsun. Limanda yakıt satıyorlar.

Dönerek tekneyi körfeze doğru geri çevirdi. "Şimdi sıra sende.

Direksiyonu tutma düşüncesiyle avuç içleri karıncalanarak ayağa fırladı, sürücü koltuğuna yerleşti, o anda bunun muhtemelen doğru terminoloji olmadığından oldukça emindi, umurunda değildi. Hayatında hiç motorlu bir tekne kullanmayı hayal etmemişti.

Ama onu serbest bırakmak üzereyken, Ivan büyük bir sabır ve kadının beklemediği bir titizlikle kontrolleri tekrar gözden geçirdi.

'Her zaman teknenin kontrolünün sizde olduğunu hissedin. Hızlı gitmenin madalyası yoktur. Yolcularınızın veya diğer teknelerin güvenliğini asla unutmayın.

etrafınızdaki insanlar. Sözlerini vurgulamak için dümene vurdu. 'Bir motorlu tekne ile ciddi kazalar olabilir. İnsanlar ölebilir.

Maddie yutkundu; bu büyük bir sorumluluktu.

"Yola çıkmadan önce daima etrafınızdaki suyu kontrol edin. Başını yavaşça soldan sağa çevirdi. "Her zaman. İskeleden ayrılırken bile. Yüzücülerin olduğu şamandıralı bir alana asla girmeyin. Yolcularınızın her zaman koltuklarında oturduklarından emin olun. Bazen bu zordur, özellikle de mutlu bir geceden dönüyorlarsa.

"TAMAM. Başını dikkatle salladı, her şeyi hatırlayabilmek için dua ediyordu.

'Ama çok eğlenceli olabilir. Sadece dikkatli olun. Şimdi sıra sizde.'

Adam ona her şeyi anlatırken motor rölantide çalışıyordu, ama şimdi kadın geçici olarak direksiyonu tuttu.

"İşte böyle, gazı hafifçe aç. Tekne ileri doğru hareket etmeye başladı. "Şimdi trimi yukarı çekin. Düğmeye yavaşça bastı, pruva yukarı kalkarken teknenin açısının değiştiğini hissetti ve yavaş yavaş gazı ileri iterek teknenin hızlandığını hissetti. İlk başta temkinli davrandı, kalbi çarpıyordu, bir eliyle dümeni diğer eliyle de gazı sıkıca tuttu, konsantrasyonu tekneye ve motorun sesine sabitlenmişti.

'Trim ile oynayın, bir şeyler hissedin. Bugün koşullar iyi, ancak yaşadığımız hava sizi yanıltmasın; yaz aylarında aniden ortaya çıkan fırtınalar olabiliyor. Eğer su dalgalı ise trimi düşürmek isteyeceksiniz, tekneyi suda daha düz hale getirin, böylece daha dengeli olacaktır.

"Tanrım, umarım bütün bunları hatırlıyorumdur," dedi Maddie.

"Tekne size söyleyecektir; sürtünmeyi, motor devrini hissedebilirsiniz.

Bir süre Ivan'ın son derece sabırlı rehberliği altında gaz kelebeği ve trim ile oynadı ve sonra sihir gibi bir şey tıkladı; her şey bir araya geliyor gibiydi.

Teknenin dalgaları yararak, uzun beyaz bir kuyruklu yıldızın kuyruğu gibi çalkantılı bir iz bırakarak ilerlemesi dünyanın en güzel duygusuydu. Yüzünü rüzgâra doğru kaldırdı, su spreyinin serin ısırığını teninde hissetti ve büyülenmiş bir şekilde, güneş ince damlacıkları aydınlatırken gökkuşağının yanardönerliğini izledi. Kontrolün kendisinde olduğunu hissederek, sıcak güneş sırtını ısıtırken, parlak ışınları dalgaların üzerinde şimşek gibi parlarken rahatladı.

Ivan ona dümeni geniş bir taramayla çevirme alıştırması yaptırdıktan sonra, kendi deyimiyle S virajları yaptırdı, dümeni önce sola sonra sağa çevirerek tekneyi hissetmesini sağladı.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu, diğer koltuğa oturup ayaklarını ön tarafa uzatarak.

'Harika,' dedi Maddie.

"Şimdi daha hızlı," diye ısrar etti, tekneyi gerçekten hissetmeye başladığında.

Ona göz kamaştırıcı bir sırıtma fırlatarak gazı ileri itti, dik durdu, bu denizde yarışırken yenilmez bir ordunun başındaki savaşçı bir prenses gibi hissediyordu. Bu gülünç ve hayali fikre yüksek sesle güldü, bu hiç de eğilimli olduğu bir şey değildi. Belli ki lüks bir yatta olmak başını döndürmeye başlamıştı.

"Woo-hoo," diye bağırdı rüzgâra doğru. "Bu çok eğlenceli. Ona sırıttı.

Ona sert bir bakış fırlattı. 'Ama ne yaparsan yap, misafirlerden hiçbirinin tekneyi kullanmasına izin vermemelisin. Ben teknede onlarla birlikteyken kullanabilirler ve öğleden sonra körfezde bir tur atmalarına izin vereceğim. Ama siz mürettebat olduğunuz için sigortalısınız. Onlar değil.'

"Şaka yapıyorsun," diye güldü Maddie. "Bunu benden başka kimse kullanmıyor. 'Daha sonra Hvar'a gittiğimizde sana birkaç ders vereceğim.

rıhtıma manevra yapıyor.'

Maddie'nin yüzü düştü. "Eek, kulağa zor geliyor.

Güldü. 'Merak etme - çok yavaş gittiğin sürece kolay.

Bunu kabul ettiniz, sorun yok.'

Tekneye döndüklerinde, Siri hariç, güverteden onları izleyen herkes motorlu tekneyle bir tur atmaya heveslendi ve Maddie onları yalnız bıraktı, hepsi tekneye tırmanırken tek başına sessizce dünyaya dönmekten memnundu. Dümene ilk geçen Simon'ı izledi; gösterişli dönüşlerle maksimum hıza ulaşmak için hiç vakit kaybetmedi. Çocuklar ve oyuncakları, diye düşündü, en üstteki güneşlenme güvertesine doğru ilerlerken. Onlar dönmeden önce güneş ışınlarını içine çekmek için muhtemelen yarım saati vardı.

"Ah, merhaba," dedi merdivenlerin başında durarak. Siri başını kitabından kaldırdı. "Merhaba, eğlenceli görünüyordu. "Öyleydi. Çok eğlenceliydi. Hoşuna gitmedi mi?

"Tüm bu testosteron üstünlük için savaşırken, hayır, teşekkürler.

"Evet, anlıyorum. Belki Ivan'dan seni başka bir zaman dışarı çıkarmasını isteyebilirsin. O çok iyi bir öğretmendir. Size bir şey getireyim mi?'

"Hayır, böyle iyiyim, teşekkürler.

Maddie merdivenlerden aşağı inmek için döndü. "Kalabilirsin... Kimseye söylemem.

Maddie gülümsedi. 'Sakıncası olmadığına emin misin? Ben de tam biraz uzanacaktım.

"Beni rahatsız etmiyor. Ama beni neyin rahatsız ettiğini söyleyeyim... o şortlar. Ciddi bir moda suçu.'

Maddie, Nina'yla ilk tanıştığı anı hatırlayarak güldü. "Benim de Crocs'um var.

"Hayır." Siri'nin yüzünü korku kapladı. "Lütfen bana bunun doğru olmadığını söyle. Yine de şortlardan biraz daha affedilebilir olduklarını düşünüyorum.

Maddie kumaşı çekiştirerek onlara baktı. "O kadar da kötü değiller, değil mi?

Siri ürperdi. 'Bu güneşin altındaki her dilde olumlu bir cevap olurdu. Cidden, bir boy aynanız bile var mı? Ayağa kalktı. "Tişörtünü çıkar.

Maddie irkilerek bir adım geri çekildi. Altında bikinisi vardı ama Siri'nin gözlerinde onu endişelendiren kararlı bir parıltı vardı.

"Çekil," dedi Siri, kesin bir meydan okuma imasıyla başını iki yana eğerek.

Maddie yavaşça tişörtünü çıkardı.

"Aman Tanrım. Tam bir rezalet. Bunlar erkek şortu. Bacakların üzerinde puding gibi görünmene şaşmamalı. Bu arada bacakların harika. Maddie'nin etrafında sanki ödüllü bir domuzmuş gibi dolaşıyordu.

"Çıkar onları.

"Ne?

Herkesin içinde bikinisine kadar soyunmak Maddie'nin planladığı bir şey değildi ama Siri çoktan kemeri çekiştirmeye, tokayı çözmeye başlamıştı bile. Kemer gevşer gevşemez, Maddie'nin rahat edemeyeceği kadar kısa bir sürede, Siri bikinisini çekiştirerek indirdi ve birkaç adım geri çekildi, gözleri profesyonel bir değerlendirmeyle Maddie'nin vücudunda bir aşağı bir yukarı gezinirken, Maddie çaresizce tişörtünü kapıp tekrar örtünmek istiyordu.

'Kan ve şimşek, kadın. Muhteşem bir fiziğin var. Ben de öyle düşünmüştüm. Omuzların da harika bu arada. Cidden, böyle bir vücutla gerçekten kıyafet giyebilirsin.

Maddie kıpkırmızı oldu.

"O paçavraların altına saklayarak ne halt ediyorsun?

"Kıçımın muhteşem figürü. Maddie tişörtünü sağa doğru çevirdi. "Sosyetik bir insanın gülme fikri bu mu?

Tekrar takamadan Siri onu elinden kaptı.

"Bedenine bakmıyorum, aşkım. Mükemmel orantılısın. O omuzlar, cidden, ölmek üzereler. Kalça-omuz oranı harika, belin ve göğüslerin var.

"Bir dahaki sefere bana model olabileceğimi söyleyeceksin," diye cevap verdi Maddie alaycı ve mahcup bir tavırla.

Siri kıkırdadı. 'Hayır. O örnek kıyafetleri gülünç derecede küçük yapıyorlar... maliyetleri düşük tutuyor, fazla kumaş kullanmıyorlar. Bu yüzden Tara ve Cory gibi minicik kemik yığınları model oluyor. Ama kimse onların muhteşem vücutları olduğunu düşünmez. Çok kemikli, kıvrımsız ve daha çok erkek gibi.'

"Erkekler onları seviyor gibi görünüyor.

'Evet, o kısmı hiç anlamadım. Güzel yüzler ama yukarıda pek bir şey yok. Maddie'nin vücuduna bir kez daha değerlendirici bir bakış attı ve Maddie çaresizce tişörtünü geri giymek istedi.

"Harika görünebilirsin, biliyorsun.

"Evet, milyon sterlinlik bir bütçeyle, eminim.

"Alo, kiminle konuştuğunuzu biliyor musunuz? Oscar adayları açıklandığında, telefonum bir hafta boyunca 7/24 çalıyor. Mesele bütçe değil, benim yeteneklerim var.'

"Vay canına.

"Evet, A listesindekiler beni hızlı aramaya aldılar. Sence neden Cory ve Tara benimle konuşurken saçmalamayı bırakıyorlar?

"Fark etmiştim. Maddie sırıttı. "Senin mafya falan olduğunu düşünmüştüm.

"Ya da moda dünyasında bir şey. Cevap gülümsemesi kesinlikle şeytaniydi. 'Ama aynı zamanda çok da iyiyim. Bu kıyafetlerin altında küçük bir armut şekline sahibim. Esther Macmillan'ı tanıyor musun?'

"Hayır.

'Görüp görebileceğiniz en kısa bacaklara ve en büyük kalçalara sahip, gelecek vaat eden rapçi. Ve bu konuda çok utangaç, zavallı piliç. Çok tatlı bir kızdı. Onunla işim bittiğinde, son fotoğraf çekiminde bunu asla bilemezdiniz.

Maddie ne diyeceğini bilemeden başını salladı.

"Stil tavsiyesine ihtiyacın var, ben de burada devreye giriyorum.

Maddie zayıfladığını hissetti, kıyafetler konusunda her zaman biraz bilgisiz olmuştu. Denediği tek tük durumlarda da o kadar kötü yanlışlar yapıyordu ki artık uğraşmayı bırakmıştı. Bir süre Fransız kadınlarının mükemmel giyinmeyi bir sanat haline getirdiği Paris'te yaşamış olmak, kendi aşağılık duygusunu pekiştirmişti. Bir kez olsun görünüşünden emin olmak ne kadar güzel olurdu?

"Senin kamaran,

şimdi. "Ne?

'Gardırobunu gözden geçireceğim. Seni düzene sokmak için can atıyordum.'

Gerçeklik devreye girdi ve Maddie'nin kıçına sert bir tekme attı. Hadi ama, o Külkedisi değildi ve Siri de onun iyilik perisi değildi, o sivri diliyle değil. "Bu nazik bir teklif ama siz benim çalıştığımı unutuyorsunuz. Ayrıca, *"*Domuz *kulağından ipek kese olmaz*" sözünü çok iyi biliyordu.

Siri bir kaşını kaldırdı, hakaretten ziyade eğleniyordu. 'Nazikten de öte; çok cömertçe. Amerika'da kişisel stil için yarım günde bin dolar alabiliyorum. Şimdi, diğerleri gelmeden harekete geçin.

Bölüm 15

"Yiyecek başka bir şey isteyen var mı?" diye sordu Maddie. "Hayır," dedi Douglas biraz fazla hızlı bir şekilde.

"Aslında evet," dedi Siri başını meydan okurcasına kaldırarak ve son kalan beyaz şarabını yudumladı. Yemek boyunca çok içmişti. "Biraz peynir istiyorum, lütfen. Ve bir kadeh şarap daha.

"Peynir lütfen Louise," dedi Simon.

Douglas, "Bence artık gitmeliyiz, öyle değil mi?" dedi.

"Onları on buçuğa kadar bekletecek ne oldu?" diye sordu Siri, gözleri parlayarak.

Douglas'ın omuzları çöktü. "Ben... Onlar...

'Onlar istediklerini yapan bir çift şımarık sürtük ve şimdi sonuçlarına katlanabilirler. Her zaman Cory'nin etrafında dolanmandan gerçekten bıktım. Sen onun onda birine bedelsin.

'Ve sürekli seçimlerimi kötülemenden bıktım. Onu seviyorum ve o beni mutlu ediyorsa bunun seninle ne ilgisi var?'

"Ama o seni mutlu etmiyor.

"Mutlu ediyor.

"Saçmalık. Siri'nin hararetli ses tonu gecenin durgun havasına karıştı. 'En son ne zaman bir partideydin ve başka biriyle sohbet etmeyeceğinden emin olarak onu gözünün önünden ayırabildin? Bir film yapımcısına ya da casting direktörüne kirpiklerini kırpıştırdığını görmediniz mi? Kısa bir duraksama oldu, sanki uçurumun kenarında dengede duruyormuş gibi, geri dönüşü olmayan noktanın ötesine geçmeden önceki salise. "Bazılarıyla yatmadığından emin olabilir misin?" diye sordu ve sonra frene basan bir araba gibi geri çekildi, yüzü aniden kül gibi oldu, ne söylediğini fark etti.

Douglas sanki ona vurmuş gibi başını geriye attı, Maddie de vurmuş olabileceğini düşündü.

"Üzgünüm," diye nefes nefese kaldı Siri. "Özür dilerim Douglas. Bunu söylememeliydim.

"Hayır," dedi Douglas, masadan kalkıp peçetesini yere atarak, "yapmamalısın. Ivan'ın kokpit koltuğunda oturduğu salona doğru ağır adımlarla yürüdü. "Yemekten hemen sonra, Maddie masayı toplar toplamaz gideceğiz. Salonun ön tarafındaki kapıdan baş tarafa doğru yürüdü.

Siri hemen gözyaşlarına boğuldu. "Ben... Ben bunu söylemek istememiştim.

"Evet, yaptın," dedi Simon. 'Ve hiç de iyi yapılmamıştı.

"Biliyorum. Bu beni çok kızdırıyor. Ona davranış şekli. Ve şimdi onu gerçekten üzdüm. Karnını sıkıyor, dudağını çiğniyordu. Nick sakince, "Tek yapabileceğin özür dilemek," dedi. 'Her şey unutulup gidecek. Bazen bize en yakın olanların söyledikleri en çok canımızı acıtır. Daha acımasızca dürüst olabileceklerini hissederler çünkü bu bizi ne kadar önemsediklerinin bir yansımasıdır.

Gemi o akşam saat on buçukta liman bölgesine yanaştığında, Tara ve Cory bir çift mutsuz papağan gibi kabin çantalarının üzerine tünemişlerdi.

Hvar karanlıkta parıldıyor, ışıklar limana yansıyor ve ışıklandırılmış dramatik bir kale şehrin siluetine hâkim oluyordu. Artık aşina olduğumuz beyaz taştan yapılmış ilginç görünümlü binalar büyük limanı kaplıyordu, ancak Ivan'ın da söylediği gibi büyük tekneler için çok az demirleme yeri vardı. Bunun yerine, Maddie'ye Noel'den önceki son Cumartesi günündeki bir otoparkı hatırlatan merkezi bir alan çok sayıda motorlu tekneyle doluydu, ancak Ivan tekneyi limanın uzak tarafında, palmiye ağaçları ve bankların bulunduğu küçük bir park alanının yakınındaki daha az kalabalık bir alana yönlendirdi.

"Neredeydiniz?" diye feryat etti Cory. 'Saatlerdir bekliyoruz. Hiç paramız da yoktu çünkü hiçbir yerde kart geçmiyordu. Her şey nakit.

Bu, Maddie'nin Bol'da fark ettiği bir şeydi, ancak neden her yerde bu kadar çok ATM olduğunu açıklıyordu.

"Üzgünüm," dedi Douglas kararlı bir neşeyle, "ama artık buradayız. Kim bir içki ister?

Lansman sırasında en hafif tabirle gergin bir atmosfer vardı.

"Bir kokteyl içmek istiyorum," dedi Siri cevap olarak, her şey normalmiş gibi umutsuzca davranmaya çalışırken Maddie sesindeki hafif gerginliği hissedebiliyordu.

"Soğuk bir bira harika olur," dedi Nick sahte bir cesaretlendirmeyle.

Maddie'ye göre bu sözler çok yapmacık ve samimiyetsizdi.

"Bir içki," diye bağırdı Cory, dehşete düşmüş görünüyor ve Tara'yla bakışıyordu. 'Ama bütün gün seni bekledik. Çok yorulduk.

"Sadece yatağa gitmek istiyorum," dedi Tara özlemle, iri ve parlak gözlerini Nick'e çevirerek. Doğruldu, görkemli saçlarını başının üzerine itti.

Omzundan tutup ona doğru koştu ve kendini ona doğru attı. "Oh, Nicky sevgilim, seni özledim.

Nick aralarına biraz mesafe koyarak geri çekildi ve Tara'nın yüzü ona bakmadan önce kısa bir an için düştü. Maddie, Tara'nın kocaman kahverengi yalvaran gözlerini Nick'e çevirişini, ağzının titreyişini biraz da hayretle izledi.

"Biliyorum, çok yaramazlık yaptım. Zarif kollarını ona doladı. "Sana söylemeliydim ama Cory gelmeye kararlıydı ve onun tek başına gelmesine izin veremezdim.

"Ne yani, mesaj atamıyor ya da telefon edemiyor muydun? Nick kaşlarını kaldırdı.

"Şarjım bitti ve kızacağını biliyordum. Küçük kızın utangaç gülümsemesi ve adamın saçlarını alnından uzaklaştırırken yaptığı çalışılmış jest Maddie'nin biraz hasta hissetmesine neden oldu. Hiç bu kadar acınası bir özürsüzlük görmemişti. Aslında 's' harfini bile kullanmamıştı.

"Yaptığım son derece yaramazca bir şeydi; bunu yapmamalıydım. Onun ötesine baktı. "Tekne nerede?

"Görünüşe göre burada demirleme yeri sıkıntısı var, bu yüzden biraz açıktaki koylardan birine demirledik. Nick'in sesi hâlâ sertti ama Tara bunu fark etmemiş ya da görmezden geliyor gibiydi. Maddie ikincisinden şüphelendi.

'Oh, bu biraz saçma. Orada olmak eğlenceli olurdu. Limanın diğer tarafındaki kalabalık gezinti yerini işaret etti. 'Diğer tarafta bir sürü büyük tekne var. Gerçekten, onları görmelisin. İnsanlar Cristal içiyor. Bütün gün parti yapıyorlar. Tıpkı St Tropez gibi.

"Bu senin kendi hatan, Tara sevgilim," dedi Simon. 'Sen ve Cory acele etmemiş olsaydınız, hafta içinde yerimiz olduğunda demirlemiş olurduk.

'Her şey zaman kaybıydı çünkü görünüşe göre William Randall henüz gelmedi ve ben ve Cory çok sıkıcı bir gün geçirdik. Ve su taksisi buraya gelmek için bize bir servete mal oldu.

Siri her zamanki gibi acımasızca, "Hak ettiğini buldun," dedi, ama Douglas'a hızlı ve temkinli bir bakış fırlattı. 'Şimdi içki içecek bir yer bulalım. Maddie ve Ivan da bizimle geliyor.

Cory'nin gözleri kaydı ve kaşlarını çatarak bir şey söyleyecekmiş gibi ağzını açtı.

"Evet," diye kabul etti Douglas, Siri hariç herkese bakarak. "Ivan'a bir içki ısmarlamak, programını altüst ettikten sonra yapabileceğim en son şey.

Cory ağzını bir Venüs sinek kapanı gibi hızla kapattı.

Ivan yine tüm çekiciliğiyle gülümsedi. "Sorun değil. Maddie yüzünü gölgede tuttu. Bu sabah saat dokuzda söylediği şey değildi. 'Çok güzel bir bar biliyorum. Beni takip edin.

Liman bölgesinin solunda, açık masaları ılık akşam havasının tadını çıkaran insanlarla dolu restoranlarla dolu, taş bayraklı büyük bir meydan vardı. Meydanın uzak ucunda, beşik cepheli bir kiliseye bitişik beş katlı güzel bir çan kulesini daha fazla projektör aydınlatıyordu. Maddie, Hvar'ın çok güzel olduğuna karar verdi.

Yüksek taş binaların birbirini sıkıştırdığı birkaç küçük, dik ve dar sokaktan geçtiler ve yılların ayak izleriyle cilalanmış, ayaklarının altında kayganlaşan beyaz kaldırım taşları boyunca yürüdüler. Dar sokaklarda ilginç görünümlü butiklerin yanı sıra çok sayıda şık ve modaya uygun bar ve restoran sıralanıyordu.

"Tanrım, burası çok güzel," dedi Siri, Maddie'nin yanına geçerek. Sözlerine rağmen sesi sanki coşkulu görünmeye çalışıyormuş gibi zoraki çıkmıştı. "Ve Bol'dan çok farklı.

'Kesinlikle çok daha yoğun,' diye gözlemledi Maddie.

"Ve çok daha zeki," dedi Simon, Maddie'ye dokunarak. 'Sanırım Hvar'ı çok seveceğim.

Siri vitrinlerden birindeki mücevherlere bakmak için durduğunda kulağına, "Bu akşam oldukça güzel görünüyorsun," diye fısıldadı.

"Teşekkür ederim," dedi Maddie, Siri'nin elbisesini ödünç verdiği için minnettar bir şekilde kızararak. Siri, Maddie'nin gardırobunu değerlendirirken oldukça acımasız davranmış ve çok şık olduğunu düşündüğü Breton tişört ve kırmızı pantolon da dahil olmak üzere pek çok parçaya el koymuştu. Teselli olsun diye Maddie'ye birkaç elbise dayatmış, elbiselerin Maddie'nin yeni en iyi kıyafeti olduğunda ısrar etmişti. Arkadaşlar.

Bu beyaz vardiyalı elbise normalde giyebileceğinden çok daha kısaydı ama giyer giymez ona aşık olmuş, aynadaki yansımasına inanamamıştı. Kimdi bu uzun boylu, neredeyse zarif kadın? Douglas'ın beceriksizce, "Tanrım, ne kadar güzel giyiniyorsun," iltifatına karşılık Nick bile ona hayranlıkla bakmıştı. Douglas ve Siri birbirlerine bakmayı reddetseler de, bu durum herkesi güldürmüş, kendini beğenmişlik duygusunu ortadan kaldırmış ve havadaki gerginliğin bir nebze de olsa azalmasına yardımcı olmuştu.

"Herkesi ekemeyecek olmamız ne yazık," dedi etrafına bakarak.

Maddie döndü. Sokağın dibinde Tara ve Nick fısıltıyla hararetli bir konuşma yapıyorlardı ama Tara annesine sarılmış bir koala yavrusu gibi Nick'in yanına kenetlenmişti. İleride Douglas ve Cory, Ivan'ın arkasında el ele yürüyorlardı.

"Siri'yi bırakamayız; çok üzgün.

"Ama kendi başımıza olsaydık, çok daha fazla eğlenebilirdik," diye fısıldadı, eli elbisesinin kenarından kalçasını sıyırdı. Kız sıçradı, kimsenin görmemiş olmasını umarak endişeyle etrafına bakındı.

"Simon," diye tısladı, yüzüne renk geldiğini hissediyordu.

Güldü. 'Ne bekliyorsun ki? Ellerimi senden zor uzak tutuyorum.
Bu çok kışkırtıcı bir elbise. Çok güzel iğnelerin var.'

Ona baktı, midesinin çukurunda korkunç bir endişe duygusu yanıyordu. İltifat ediyordu, değil mi? Güzel insanların arasına karışmıştı. Ama sözleri onu rahatsız etmişti.

"Saçmalama," diyerek ondan uzaklaştı ve Siri'nin onlara yeniden katıldığını görmekten memnun oldu.

'Yarın buraya kesinlikle geri geleceğim. Çok güzel mağazalar var ve şu vitrinde çok özel kolyeler vardı. Maddie'nin elbisesinin sade yakasına baktı. "Bu da sana öğretmem gereken başka bir numara: mücevherler ve eşarplar. Aksesuarlar, hafif seyahat etmenin dostu.

"Belki de Cory ve Tara'ya öğretmelisin," dedi Simon. 'İkisinin de hafif seyahat diye bir şey duyduklarından emin değilim.

Siri cevap vermedi ama çenesi her zamanki asitli gözlemlerini tutuyormuş gibi gerildi ve Maddie'nin yanına geri adım attı.

Ivan onları sokağın kenarındaki birkaç geniş düz basamaktan aşağıya doğru yayılan, duvarlardan sarkan ferforje sepetlerdeki alevli meşalelerle aydınlatılmış oturma alanları olan bir bara götürdü. Boş bardaklarla dolu masalar, dokuma koltuklara doluşmuş gülen insan gruplarıyla çoktan meşguldü.

"Burası çok güzel," dedi Cory nezaketle koltuklardan birine otururken, kolunu arkaya doğru uzattı, sanki buranın sahibiymiş gibi rahat görünüyordu ve köşedeki koltuğun aslan payını kaptı.

"Barın sahibi Mikail benim eski bir arkadaşım," diye açıkladı Ivan. 'Burası Hvar'daki en iyi barlardan biri. Tom Cruise geçen yıl buradaydı, Chris Hemsworth. Bir sürü ünlü insan buraya gelir.

"Herkese iyi akşamlar. Size içecek ne ikram edebilirim?" diye sordu hafif İskandinav aksanlı, cıvıl cıvıl sesli ve muhteşem bir güzelliğe sahip genç bir kız.

beyaz dişli gülümseme. Maddie neredeyse kahkahalarla gülecekti, çünkü istisnasız tüm erkekler onun dalga dalga aşağıya dökülen bembeyaz sarı saçlarını ve uzun, zayıf vücudunu mükemmel bir şekilde ortaya çıkaran derin altın rengi bronzluğunu görünce daha dik oturdular. Tazecik yüzünde en ufak bir makyaj izi yoktu ve Maddie neredeyse Tara ve Cory'nin tüylerinin diken diken olduğunu görebiliyordu.

Tara, "Ben bir Çilekli Daiquiri istiyorum," diye açıkladı.

"Menüde bu nerede?" diye sordu Cory. "Ben görmedim.

"Bir tane yok ama -" sakarin kadar sahte olan şekerli bir tatlılıkla kıza döndü "- eminim bir tane yapabilirsin.

"*Evet*, sorun değil. Barmen Eric, profesyonel bir miksolojisttir. Hiçbir şey onun için çok zor değildir. İskandinav kız, Tara'nın kasıtlı duruşundan habersiz, ona bulaşıcı bir gülümseme verdi.

"Ben de aynısından alacağım," dedi Cory biraz somurtarak, sanki Tara bir kez daha onu gölgede bırakmış gibi.

Maddie aklını başında tutmaya karar vermişti. "Bir kola alayım, lütfen.

"Diyet mi,
normal mi?"

"Normal lütfen.

'Ooh, hayır! Normal içemezsin. Normal kolada ne kadar şeker olduğu hakkında bir fikrin var mı?" diye bağırdı Cory.

Tara, Maddie'nin ortasına küçümseyen bir bakış fırlatarak, "Belli ki öyle değil," diye mırıldandı.

Maddie'nin yanaklarında kıpkırmızı bir kızarıklık belirdi ama tepki vermemek ve hatta Tara'ya bakmamak için yüzünü kontrol etmeyi başardı.

"Ben soğuk bir bira alacağım," dedi Nick hemen. "Sen ne içiyorsun

Siri?" "Benim için bir Pornstar Martini.

"İçinde ne var o zaman?" diye sordu, her zamanki parlak gözlü ışıltısını kaybetmiş olan yüzüne bir gülümseme getirmeye çalışarak. "Sanırım gerçek porno yıldızları değil.

"Oh, Nicky, çok aptalsın. Herkes bir Pornstar'ın içinde ne olduğunu bilir. Tanrım, bunu ilk kez Soho'daki LAB barda içtiğimi hatırlıyorum. Madonna'nın orada olduğu geceydi. Hatırladın mı, Cory?'

"Buyurun. Garson kız içkileri dağıttı ve Maddie sade kolasını herkesle birlikte şerefe kaldırırken, göz alıcı biçimli bardaklarındaki rengârenk egzotik görünümlü kokteylleri biraz kıskandığını itiraf etti. Nick onun bardağını kendi birasıyla tokuşturdu ve Maddie'nin ne düşündüğünü çok iyi biliyormuş gibi göz kırptı.

Cory parlak pembe karışımını yudumlarken, "Mmm, sanırım miksolog tatları iyi biliyor," diye mırıldandı. "Antibes'te içtiğimiz Daiquiri'leri hatırlıyor musun, T?

Tara kıkırdadı. 'Ve Simon şu gelecek vaat eden pop yıldızıyla bahse girdi - adı neydi? - üç tane çilekli daiquiri içemeyeceğine dair iddiaya girmişti.

"Sanırım Bruno Mars'ı kastediyorsun, tatlım," dedi

Simon. "Çok tatlı bir adam değil miydi o? Cory iç

çekti.

"Gerçi St Tro'daki bardaki içkiler kadar iyi değillerdi; hatırlıyor musun Douglas? Tara öne doğru eğildi.

Douglas güldü. 'St Tropez'deki tüm içkiler iyiydi; öyle olmak zorundaydı, çok pahalıydılar ve siz kızlar ön tarafta içmekte ısrar ediyordunuz. İki kat pahalı.'

"Tanrım, çok eğlenceli bir akşamdı," dedi Simon. "Jay-Z'nin yatına gittiğinizi hatırlıyor musunuz?

Cory kıkırdamaya başladı. 'Evet, Douglas'ın bütün gece ona Bay Z dediğini hatırlıyorum. Çok komikti.

"Adamın ünlü olduğunu bilmiyordum. Amerikalıydı, iyi birine benziyordu. Uzun süre yatırımlar hakkında konuştuk. Wall Street'te çalıştığını sanıyordum,' dedi Douglas öfkeyle, ama telefonuna bakarken bir parça gurur da vardı. Doğruldu.

"Genevieve Ellingham'dan bir mesaj aldım!" Mesajını kaydırdı. "Ne kadar neşeli. Bizi öğle yemeğine davet ettiler. Yarından sonraki gün. Bütün yaz için burada bir yer kiralamışlar.

Tara parlayan gözlerini Nick'e çevirerek, "Genevieve'e bayılıyorum," dedi. "Onu çok seveceksin, çok eğlenceli biri. Ve sonra ellerini coşkuyla çırparak konuşmaya geri döndü. "Onu görmek için sabırsızlanıyorum.

'Çok eğlenceli olacak. Evie'yi geçen yıl Vettel'in Grand Prix'yi kazandığı Silverstone'dan beri görmedim ve hepimiz onların evine geri döndük,' diye ekliyor Simon. "Lewis çok kızmıştı.

Maddie arkasına yaslanmış, kolasını yudumlarken hayatında hiç ünlü biriyle tanışıp tanışmadığını hatırlamaya çalışıyordu. Bir JLS konserinden sonra Marvin'le tanışmayı umarak sahne kapısında takılmak, programını imzalamış ve ona gülümsemiş olsa bile muhtemelen sayılmazdı. Kafasını kaldırdığında Nick'le göz göze geldi, Nick göz kırptı ve birasından uzun bir yudum aldı, yüzü tamamen ifadesizdi. Nick'in de tüm bu isimlerden kendisi kadar etkilenip etkilenmediğini merak etti. Şüphesiz Bay Z, Lewis ve Genevieve Ellingham, her kimse, hepsi aynı şekilde tuvalete gidiyor ve aynı havayı soluyorlardı. Onlar

insanlardı, diğer herkesten üstün gezegenler arası bir tür değil.

'Oh, ne eğlenceli. Güzel bir şort giymen gerekecek,' dedi Tara, Nick'in kaburgalarına vurarak, elini yüzüne götürüp çenesini ovuşturarak. 'Ellingham'lara bu halde gidemezsin. Hatta yarın seni saçını kestirmeye götürebilirim. Ona Maddie'nin kusma isteği uyandıran baştan çıkarıcı bir bakış attı. Kadın çok sahteydi.

"Saçımı kendim kestirebilirim, teşekkürler," dedi Nick ve sözleri yumuşatmak istercesine Tara'nın yanağına bir öpücük bıraktı.

"Biliyorum, tatlım. Durakladı. "Hiç göğsüne ağda yaptırmayı düşündün mü?

Nick'in gözleri kesin bir *hayırla açıldı! Ve bu hayatta değil* korku ve Maddie kıs kıs gülmekten kendini alamadı.

"O kadar da acımıyor, sevgilim. Tara'nın çınlayan kahkahası duyuldu.

"Sözüne güveniyorum," diye cevap verdi, Maddie'yle göz göze geldiğinde ters ters baktı; Maddie'nin omuzları gülmekten titriyordu.

Konuşma ilerlediğinde eğildi ve fısıldadı, "Bunu Nina ile paylaşmamı ister misin?

Bölüm 16

"Bekle

.

Maddie orta güverteye baktı. Saat sabahın yedisiydi ve henüz kimsenin ayağa kalkmasını beklemediği için tekneye yeni adım atmıştı. Tekneye döndüklerinde dün gece geç olmuştu ve epeyce kokteyl tüketilmişti ama hâlâ görevde olduğunun bilinciyle kola içmeye devam etmişti.

Simon'ın başı kayboldu ve bir saniye sonra merdivenlerden kıç tarafa indi.

"Bu saatte nereye gidiyorsun, Cinders?" diye sordu, bir kolunun altında bir çift güverte ayakkabısını tutarken hâlâ keten gömleğinin düğmelerini iliklemeye çalışıyordu. İnce karın kasları ve güzelce kaslanmış pürüzsüz bir göğüs ortaya çıkmıştı. Simon'la ilgili her şey pürüzsüz görünüyordu. Daha önce bu kadar mükemmel bir vücut gördüğünden emin değildi. Burada olduğu süre boyunca pek egzersiz yapmamış gibi görünse de, biraz çalışması gerekiyordu. Bu mükemmel kaslara nasıl sahip oluyordu?

"Ben fırına gidiyorum. Hepinizin kahvaltıda biraz karbonhidrattan hoşlanacağını düşündüm. Ona temkinli bir şekilde gülümsedi.

"Tanrım, evet, biraz hassas hissediyorum ama size eşlik etmemi engelleyecek kadar değil. Adam tekneye atladı ve Maddie onun bu küstahlığı karşısında anlık bir kızgınlık hissetti. Hvar'a yalnız başına bir yolculuk yapmayı dört gözle bekliyordu. Dün gece ona biraz fazla gelmişti, tüm bu isim takmalar ve *benim tatilimin seninkinden daha büyük ve daha iyi olması*. Jones'lara ayak uydurmak yorucu olmalı.

Omuzları çökerken teknede bir sarsıntı daha oldu ve Nick'in ortaya çıktığını ve onun da tekneye atladığını fark etti.

"Beni Hvar'a bırakabilir misiniz?" diye sordu. "Saçımı kestirmek istiyorum... gözetimsiz.

"Evet, tabii. Neden olmasın?" dedi Maddie, içten içe onu gördüğüne çok sevinmiş olmasına rağmen acımasızca omuz silkerek. Umarım Simon onun yanında ellerini kendine saklardı.

Nick gidip lansmanın arka tarafındaki koltuklara oturdu ve Maddie'nin yanındaki koltuğu Simon için boş bıraktı.

Tekne yattan uzaklaşırken Maddie trimi hafifletti, pruvanın kalktığını hissetti ve motorlu tekneyi kullanmakta ustalaşmış olmanın verdiği hissin tadını çıkardı. Simon'ın gömleği rüzgârda savruldu ve koltuğunda dönerek

gözlerini Ray-Ban güneş gözlüklerinin arkasına saklamıştı. Gömleğinin düğmelerinin açık olmasının kasıtlı bir dikkatsizlik olduğunu ve tamamen onun yararına olduğunu anlamak için Einstein olmaya gerek yoktu.

"Artık giyinebilirsin Simon," dedi kuru bir sesle, yüzünü rüzgâra dönmüş, ona bakma zahmetine bile girmeden.

"Bütün eğlencemi mahvediyorsun. Güldü, kumaşı toparladı, düğmeleri ilikledi ve gömleğini şortunun içine soktu.

Yanaşma şeklinden oldukça memnundu, motoru durdurdu ve teknenin limana doğru sürüklenmesine izin verdi. Simon onun tekneden atlayışını ve demirleme direklerinden birine hızla bir olta atışını izlerken, Nick hâlâ teknenin arkasından öne doğru tırmanıyordu.

Simon doğruldu ve Nick'in hemen önünde tekneden inerken yan taraftan, "Katılmaktan çekinmeyin," dedi.

'Çok yetenekli ve becerikliydin, izlemekten keyif alıyordum. Bağımsız kadınlar beni gerçekten tahrik ediyor. Nick gözlerini devirdi.

Maddie güvenilir sepetini kaldırarak, 'Çok dolusun...' dedi. 'Dil,' diye uyardı Simon. 'Peki nereye gidiyoruz, Küçük Kırmızı Başlıklı Kız?'

'Ah...' karaladığı nota baktı '... yüzde yüz emin değilim ama bulmak çok zor olmasa gerek.

"Sonra görüşürüz çocuklar," dedi Nick, etraflarından dolanarak. "Sizinle ne zaman buluşayım?

Maddie, "Kırk dakika sonra buraya mı döneceksin?" diye sorduktan sonra ekledi: "Göğüs ağdası da yaptırmayı düşünüyor musun?

Nick ona ters ters baktı ve topuklarının üzerinde dönerek uzaklaştı.

Zita, Stjepana Papafave'de bir yer tavsiye etmişti; Maddie bu yerin önceki akşam gördükleri büyük ana meydan olduğunu hemen fark etti. Sepetini burek, peynirli hilal ekmekleri, küçük galetalar ve Hırvat usulü sosisli ekmeklerin yanı sıra kayısılı kruvasan ve reçelli çöreklerle doldurması sadece birkaç dakika sürdü. Telefonuna göre -Google maps'ten önce insan bunu nasıl başarabilirdi ki- meydanın ilerisinde, çan kulesini geçtikten sonra otobüs terminalinin yakınında büyükçe bir süpermarket vardı.

Simon sabahın erken saatlerinde güneşin altında onunla birlikte yürüdü ve Maddie sanatçı gözlerinin manzarada gezinmesine izin verirken onun sessizliği için minnettardı. Dün geceyle kıyaslandığında meydanın uğultusu

Balık ve pişmiş et kokularının yükseldiği bu sabah kasabada, Maddie'ye kasabanın tarihi kökenlerini ve geçmişte nasıl görünmüş olabileceğini hatırlatan sakin ve uykulu bir hava vardı. Bazı binaların önüne yapıştırılmış modern tabelalar dışında, temel dokusu el değmemiş ve değişmemiş görünüyordu. Her katında kemerli pencereleri olan güzel oymalı çan kulesinin önünden geçerek meydana doğru yürürken parmak arası terlikleri parlak beyaz kaldırım taşlarına çarptı. Sanki kasaba tarihine sıkı sıkıya tutunmuş gibiydi, demir beyaz taştan bir tutamak, topluluğunu ve yüzeyin altındaki dayanışmayı anlatıyordu.

Tepenin zirvesine, ufuk çizgisine hâkim olan kaleye baktı. Dün geceki partiden hiç kimse oraya tırmanma isteğini dile getirmemişti. Boş vakti olur olmaz bunu yapacaktı. Manzara muhteşem olmalıydı.

"Pekâlâ, sırada neresi var?" diye sordu Simon, liman kenarındaki binalardan birini incelerken, keşke çizim defterim yanımda olsaydı diye düşündü.

"Pardon? Hayal kurduğunu fark etti.

'Alışveriş yaptınız. Bir şeyler içmek için durmak ister misin? Köpek tüyü?

Kahvaltı mı?'

'Hayır, teşekkürler, ben iyiyim. Ayrıca, *Avanturista*'ya dönmem gerekiyor. İnsanlar kahvaltılarını isteyecek. Ve beş dakika içinde Nick'le buluşmamız gerekiyor.

"Evet, iyi kalpli Neandertal Nick.

Maddie dikkatli bir kaşını kaldırdı. 'Ondan neden hoşlanmıyorsun? Sana ne yaptı? Diğer koluna geçirmeden önce hızlıca dinlenmek için garip hasır sepeti yere bırakmak için durdu. Sepetin kullanışsız romantizmine kendini kaptırdığı için haklıydı. Gerçekte sadece romanlardaki ve filmlerdeki güzel, hafif kızlar tuhaf sepetlerle ve el arabalarıyla eğlenirdi. Sade, eski bir taşıma çantasıyla yetinmeliydi.

"Ondan hoşlanmıyorum. Simon içini çekti, Maddie'nin aşırı dramatik ve biraz da çalışılmış bulduğu, uzun süre acı çekmiş, sıkılmış bir nefes verişti bu.

Ama onun burada yeri yok. Tara'nın ne düşündüğünü bilmiyorum... aslında ben biliyorum. Biraz Daniel Craig'in onu iyi göstereceğini düşündü. Bu fikri insanların aklına sokmak.

Maddie kendini gizleyemeyen bir sabırsızlıkla homurdandı. "Nick, Daniel Craig'e hiç benzemiyor.

Hayır, daha çok Chris Hemsworth. Tara aptal değil. Kaba ve sert bir görünümü var. Sahneyi oldukça iyi ayarlıyor.

"Hiç sanmıyorum.

'Hadi ama Maddie. Şüphesiz Nick'in çekiciliğini kaba ve hazır bir şekilde görebiliyorsun.

'Sanki bir belediye binasından yeni çıkmış gibi konuşuyorsunuz. Ailesinin kendi evi olduğuna eminim.'

"Ne? Simon şok içinde elini göğsüne götürdü. 'Bana kendi iç tuvaletleri olduğunu söyleme sakın?

"Kuzeyde yaşıyor, kıyamet sonrasında değil," dedi Maddie biraz soğuk bir ses tonuyla. Simon ailesinin evinden ne anlam çıkarabilirdi ki? Tamam, dışarıdaki tuvalet çoktan bir barakaya dönüştürülmüştü ama bir önceki neslin burayı tamamen kullanmasının üzerinden çok da uzun zaman geçmemişti.

"Maddie -" sesi hırıltılı bir tona büründü "- sadece takılıyorum.

Ama bu alay etmek gibi gelmiyordu ve Maddie birdenbire Simon'dan pek hoşlanmadığından emin oldu. Hiç kimse hakkında söyleyecek olumlu bir şeyi yok gibiydi. Simon'ın bir an Tara ve Cory'ye yakınlık gösterdiğini, ama sonra onlar ortalıkta yokken hemen şikâyet edip sızlanmaya başladığını fark etmişti.

Simon umursamaz bir tavırla omuz silkti ve ekledi, 'Dürüst olmak gerekirse, ondan hoşlanıp hoşlanmamamla ilgilenmemi gerektirecek kadar önemli biri değil. Tara yakında onu terk edecektir. Şimdi, benimle bir kahve içecek misin, içmeyecek misin?

"Size zaten söyledim; zamanımız yok.

"Hadi Maddie, gerçekten istediğini biliyorsun. Simon onun boynuna bir öpücük kondurmaya çalıştı ama o geri çekildi.

"Hayır, Simon. İstemiyorum.'

Adam gözlerini devirdi ve sevimli gülümsemesine rağmen kız onun sinirlendiğini hissedebiliyordu. 'Tamam o zaman, tekneye geri dönelim. Hiç eğlenceli değilsin, biliyorsun.

Kolunda izler bırakan sepeti diğer koluna geçirerek onu görmezden geldi ve hızını artırarak kararlı adımlarla küçük liman bölgesine doğru ilerledi.

Simon onun arkasından yürüyor, sanki dünya kadar zamanı varmış gibi ıslık çalıyordu.

Döndü.

Adam ona çekici olduğunu düşündüğünden emin olduğu bir sırıtış fırlattı ama kız onun isteksizliği yüzünden tekneye geri dönmek zorunda olduğunu göremeyecek kadar gergindi.

"Kasıtlı olarak zorluk mu çıkarıyorsun?

Aptalca bir sırıtışla, 'Tamam, tekneye geri döneceğiz' dedi. Benim sürmeme izin verecek misin?

"Hayır," dedi kısaca.

Simon güldü ve elini şortunun cebine soktu. "Bundan emin misin?" diye sordu kontak anahtarını çıkarırken.

"Simon, onları geri ver.

"Sadece tekneyi kullanmama izin

verirsen. "Buna iznin yok.

'Kim bilecek ki? Koya vardığımızda değiştirebiliriz.' "Ben

bilirim ve bir şey olursa sigortalı değiliz.

'Ne olacak ki? Bu bir *Titanik* değil ve son duyduğumda Dalmaçya kıyılarında bilinen bir buzdağı yoktu.

Kız anahtarları almak için hamle yaptığında, adam anahtarları başının üzerinde sallandırdı. "Dikkat et, onları denize düşürmemi istemezsin, değil mi?

Maddie ateşinin yükseldiğini hissedebiliyordu. 'Simon, bu hiç komik değil. Anahtarları bana geri ver ve saçmalamayı kes. Nick'i görmeyi umarak etrafına bakındı. En azından o Simon'la biraz mantıklı konuşabilirdi.

'Hadi ama güzelim, bu kadar katı olmayı bırak. Kimse bilmeyecek. Sigorta konusunda da endişelenmene gerek yok. Bu şeyi gayet iyi kullanabilirim. Brands Hatch çevresinde bir F1 kullandım; küçük bir motorun bana sorun çıkaracağını sanmıyorum. Ben deneyimli bir sürücüyüm.

Kaşlarını meydan okurcasına çatarak tekneye bindi ve gidip dümenin arkasında durarak omzunun üzerinden ona baktı. "Çekilebilirsin.

Maddie elindeki sepeti yere bıraktı. "Simon," diye bağırdı, kollarını kavuşturarak tekneye binmeye niyeti olmadığını belli etti, "Nick'i beklemeliyiz.

Küçük bir tartışmadan sonra hafifçe kıça doğru yürüdü ve elini uzattı. "Hadi, bin.

Tekneye atladı ve sepetini arka koltuğa yerleştirdi. Hâlâ demirlemişlerdi ve Nick'ten hiçbir iz yoktu. Buraya geldiğinde ipi çözebilirdi.

Simon tekneden inip yan tarafa çıktı. "Ondan iz yok.

Bir de baktı ki Simon oltayı eline almış, tekneye atlamış, anahtarı kontağa takıp motoru çalıştırmış ve limandan uzaklaşıyor.

"Simon! Ne yapıyorsun?'

Şeytani bir sırıtışla hızını artırdı ve etraflarındaki teknelerin suda bir aşağı bir yukarı dans etmesini sağladı. 'Biraz yaşa Maddie. Hadi, biraz eğlenelim.'

Rıhtıma bakmak için geri döndü, endişeyle Nick'i arıyordu.

"Onu bırakamayız.

"Elbette bırakabiliriz.

'Simon -' kollarını kavuşturdu '- şimdi arkanı dön. Geri dönmemiz gerek. Nick'i terk etmek istemiyordu. Bu yanlıştı.

'Bu kadar sıkıcı olma. O büyük bir çocuk. Kendi başının çaresine bakabilecek kadar yaşlı ve çirkin.

'Ben sıkıcı değilim. Sen götlük yapıyorsun.' Ve Nick yaşlı ya da çirkin değildi, o ... Midesinde bir şeyler kıpırdadı. Sert, erkeksi, aksiyon kahramanı tarzında muhteşemdi. Kahretsin, nasıl olmuştu da bunu şimdi fark etmişti?

'Ooh, Maddie, bu kadar alıngan olmana bayılıyorum. Aaaaarrrrse,' diye alaycı bir İrlanda aksanıyla tekrarladı.

'Tanrı aşkına, Simon, durup arabayı bana bırakır mısın? Araba kullanmaman gerekiyor. Yavaşla biraz. Ivan beni öldürecek. Omzunun üzerinden geriye, her saniye biraz daha küçülen limana doğru baktı. Nick neredeydi? Ne düşünecekti? Kendisinin de bu işte parmağı olduğunu düşüneceği düşüncesinden nefret ediyordu. Şu anda Nick'in teknede olmasını tercih ederdi.

"Saçmalama, sevgilim. Ben misafirim. Bana bir şey söylemeyecek. Şimdi, bakalım bu bebek neler yapabiliyor.'

Artık o kadar hızlı gidiyordu ki koltuğa tutunmadan ayağa kalkamıyordu. Kontrolü ondan almasının hiçbir yolu yoktu. Onun aptallığına boyun eğerek kollarını kavuşturup diğer koltuğa oturdu ve adam kükreyip göz göze gelmeye çalışsa bile onu tanımayı reddetti.

'Hadi Maddie, neşelen. Bu çok eğlenceli. Eğleniyoruz.'

Başka bir zaman, başka bir çiftin elinde, suyun üzerinde zıplamayı heyecan verici ve keyifli bulabilirdi ama göğüs kemiğinin altına sıkı bir endişe tomurcuğu yerleşmişti ve Ivan'ın ona ne söyleyeceğini merak ederek koltuğun kenarlarına yapıştı.

Motorlu tekne, en iyi noktalara demirlemiş birkaç büyük yatın yanından geçti. *Avanturista*'dan farklı bir ligdeydiler. Yüzen düğün pastaları gibi devasa, çok katlı süper yatlar. Bazıları sessiz ve hareketsizdi, ana güvertedeki masaların üzerine serpiştirilmiş boş cam kadehler, terk edilmiş şampanya şişeleri ve bira kutularının da gösterdiği gibi dün geceki partinin uykusundaydılar, diğerleri ise güverteleri temizlemek, pirinçleri parlatmak için vızır vızır çalışan şık üniformalı mürettebatla küçük bir endüstri kovanı gibiydi, Maddie'nin tahminine göre önceki akşamın enkazını çoktan temizlemişlerdi.

Demirli en büyük cin saraylarından birinin yanından geçerken, içinde üç adam bulunan başka bir motorlu teknenin tam yoluna çıktılar. Diğer tekne keskin bir dönüş yaparak pruvalarını kıl payı sıyırdı ve teknenin ani su dalgalarının oluşturduğu duvarda şiddetle sallanmasına neden oldu.

"Oy," diye bağırdı Simon. "Nereye gittiğine dikkat et! Ama sözleri rüzgâr tarafından sürüklendi ve dalgalı suda ilerlemeye çalışan motorun uğultusuyla boğuldu.

İçlerinden biri neşeyle, zarar vermeyen bir el salladı.

"Serseriler," diye mırıldandı Simon.

"Bunu bilerek yapmadılar," dedi Maddie. "Geçiş hakkına sahip olabilirlerdi. Ivan kesinlikle bazı denizcilik görgü kurallarından bahsetmişti ve tekneyi sürmenin telaşıyla hiç dikkat etmemişti.

"Piç kuruları," dedi Simon, tekne sıçrayarak dönerken, adamlardan biri neşeli bir el daha sallayarak uzaklaşmadan önce çalkantılı dümen suyunu artırdı. "Onlara günlerini göstereceğim. Gazı ileri doğru itti ve tekne ileri doğru sarsılarak Maddie'yi koltuğuna geri fırlattı.

"Yapma!" diye bağırdı ama Simon onu dinlemiyordu. Motor homurdandı ve hıçkırdı, ardından son hıza ulaştığında alçak bir hırıltıya dönüştü. Ayağa kalkarken Simon'ın yüz profilinde acımasız bir açlık vardı, bir eli direksiyonu kavrarken diğer eliyle gazı aşağı doğru tutuyordu, başparmağı trime bastırmıştı.

"Simon, yavaşla!" diye bağırdı Maddie, motor çok alçakken pruva sudan çok yükseğe devrilirken, ama sıcak takibe niyetli Simon önündeki tekneye o kadar odaklanmıştı ki, sudaki inişli çıkışlı zıplamayı fark etmemiş gibi görünüyordu, her çarpma Maddie'nin midesini serbest düşüşte bırakıyordu.

Diğer tekneden bir viyaklama sesi geldi ve tekne gösterişli bir şekilde sağa sola savrulmaya başladı -bu sürücü ne yaptığını biliyordu-. Simon tekneyi daha hızlı itti ve tekne daha yükseğe sıçrayarak

öndeki tekneden gelen dalgalı dalgalar. Tekne sert bir şekilde sağa doğru yuvarlandı, neredeyse devriliyordu.

"Yavaşla! Maddie tekrar bağırdı ama artık çok geçti; tekne diğer teknenin dümen suyuna çarparak tekrar yuvarlandı. Simon tökezledi ve dümeni bıraktı. Tekne çılgınca sağa doğru savruldu. Dümeni tuttu, yakaladı ve sonra tekrar kaybederek tekneyi bir başka vahşi dönüşe gönderdi.

"Simon! Maddie'nin sesi soluk soluğa kalmaktan öteye gidememişti, adrenalin vücuduna hücum ederken nefesini tutmaya çalışıyordu. Tekne bir yandan diğer yana şiddetle sallanıyor, her seferinde açı daha da keskinleşiyordu.

Maddie tutunmaya çalıştı ama ıslak elleri pürüzsüz fiberglas kenarı kavramakta zorlanıyordu. Simon kendini öne atmayı ve dümeni tutmayı başardı. Gelişigüzel tutuşu teknenin ters yönde yalpalamasına neden oldu ve büyük bir gürültüyle dümen çukuruna çarparak sertçe yana yattı. Maddie'nin tehlikeli tutuşu başarısız oldu. Çarpmanın etkisiyle dışarı fırladı ve suyun derisine acı veren bir tokatla denize çarptı. Teknenin beyaz duvarı üzerinde yükseliyor, görüş alanını dolduruyor, yaklaşıyor, yaklaşıyordu... Tanrım, yaklaşıyordu... Son saniyede pervanenin elektrikli testere vızıltısı başının hemen yanından geçip gitti.

Nefes alamadan dalgalar başının üzerine kapandı, onu batırdı ve aşağı itti. Her şey suydu. Yüzüne doğru bastırıyordu. Kulaklarını dolduruyordu. Burnunu yıkıyordu. Ağzına dolan tuz öğürmesine neden oldu. Çırpındı, kolları ve bacakları çırpındı, hangi yönün yukarı ya da aşağı olduğundan emin değildi. Bir çamaşır makinesi gibi savruldu ve döndü ve sonra, merhametle, soğuk ve temiz hava onu rahatlattı. Umutsuzca bir ciğer dolusu hava emdi, başını geriye atarak sudan uzak tutmaya çalıştı, dalgalar ona doğru yuvarlanıp onu aşağı yukarı savururken kaç ya da savaş otomatik suda kalma tepkisiyle kollarını ve bacaklarını sıçrattı. Saçları yüzüne yapışmıştı ve tek koluyla yüzmeye çalışırken bir yandan da saçlarını karıştırıyordu. Tek görebildiği, hızla gözden kaybolan sallanan teknenin arkasından fışkıran beyaz köpük ve köpüktü.

Yavaş yavaş dalgaların yuvarlanışı duruldu ve suya ayak bastı, nefes nefese kaldı, kalbi o kadar sert çarpıyordu ki neredeyse etrafındaki suyun nabzını hissedebiliyordu. Giysilerinin ağırlığının onu sürüklediğinin, denizin onu emdiğinin farkındaydı. Şoktan gevşeyen kasları onu şimdiden güçten düşürüyordu. Kıyı buradan çok uzak görünüyordu ve dalgalar kabarıp etrafını sararken tekneyi göremiyordu. Şüphesiz Simon gelecekti.

onun için geri döndü. Tanrım, ya tekneyi çarptıysa? Ya o da düştüyse? Diğer teknedekiler olanları görmüş müydü? Ya başka bir tekne geldiyse ve onu görmediyse? Kalbi, yıldız patlaması şeklindeki düşüncelerinin hızıyla birlikte atıyordu. Sakin ol, Maddie. Sakin ol.

Kıyı şeridine baktı. Simon onu görebilecek miydi? Dalgalar ve kabarma onu göremeyeceği anlamına geliyordu. Belki de kıyıya yakın demirlemiş yatlardan birine doğru yüzebilirdi. Biraz yardım alabilirdi. Ama o kadar güçlü bir yüzücü değildi. Keşke Nick'i beklemeleri için ısrar etseydi. Simon hangi cehennemdeydi? Ivan onu öldürecekti. Tabii hayatta kalırsa. Birden denizde yalnız olduğunu ve Simon ile muhtemelen şu anda en az bir mil uzakta olan teknedeki üç adam dışında kimsenin onun burada olduğunu bilmediğini fark etti.

Simon'ın onun için geri döneceğine dair hiçbir işaret alamayınca kıyıya doğru yola koyuldu ama denizde yüzmek, su ağır giysilerini emip pençelerken, zor bir işti ve ilerleme kaydediyormuş gibi hissetmiyordu. Daha beş dakika bile olmamıştı ve şimdiden kolları çok ağırlaşmıştı.

Yaklaşan bir teknenin sesi kalbinin hızlanmasına neden oldu; birinin onu görüp biçmeyeceğini umarak yüzmeyi bıraktı. Teknenin beyaz gövdesi giderek yaklaşıyordu. Elini havada salladı, kısa bir süre battı ve burnuna bir su daha doldu.

Tekne yavaşladı ve bacakları rahatlayarak gevşedi, ironik bir şekilde vücudu yüzeyde yüzerken işleri kolaylaştırdı.

"Seni yakaladık," diye seslendi Amerikalı bir ses. Bir sıçrama oldu ve bir cankurtaran kemeri birkaç metre önüne indi. Son gücünü toplayarak ona doğru atıldı ve kemeri iki eliyle kavrar kavramaz biri onu tekneye doğru çekmeye başladı. Eller onu kavrayıp tekneye çekti ve o da sersemlemiş bir balık gibi teknenin kenarından kayarak yere yığıldı.

Motor aniden durdu ve tekne hafifçe aşağı yukarı sallanmaya başladı.

'İşte...' Birisi etrafına bir battaniye sararak onu ıslak, soğuk teninde buz gibi hissettiren sert esintiden hemen korudu. "Artık iyisin. Battaniyenin içinde titriyordu, dişleri o kadar sert gıcırdıyordu ki konuşamıyordu.

Film yıldızı gibi yakışıklı, tiki, iyi görünümlü bir adamın nazik ve ilgili gözleri ona bakıyordu. Gıcır gıcır beyaz bir polo giymiş ve

Süper yatlardan birinde mürettebat olduğunu gösteren chinos üniforması. Aynı zamanda Simon'ın binmeye karar verdiği sürat teknesindeki üç adamdan biriydi.

"B-b-b-b-beni kurtardığın için teşekkürler..." dedi dişleri gıcırdayarak, dilini ısırabileceğinden endişelenerek dikkatlice.

Sorun yok. İyi misin? Yaralandın mı? Kafana darbe almadın mı? Etkili ve soğukkanlı bir şekilde vücudunu taradı. "Kan yok, bu iyiye işaret. Pervaneyle karşılaşma sonrası kötü şeyler gördüm ve hiç hoş değillerdi.

Başını iki yana salladı.

'Aaron, dostum, ona bacağını kaybeden bebekten bahsetme. Yardımcı olmuyorsun, dostum. Aynı üniformayı giymiş, eşit derecede yakışıklı ikinci bir adam da ilkinin yanına geldi.

Maddie, "İki bacağım da hâlâ burada," demeyi başardı.

"Güzel. Onları kaybetmek istemezdim. Aaron ona sırıtarak Amerikan kahramanı dişlerini gösterdi. Kendini dezavantajlı hissetti. "Sen İngilizsin.

'Baştan sona,' diye cevap verdi.

"Evet. Arkadaşın kim? Denize doğru başını salladı.

'Arkadaş değil. Misafir. Araba kullanmak istedi.' Maddie başını salladı. "Ona izin verdim. Bunu yapmamam gerekiyordu.

"Mmm, misafirler ağırlıklarını ortaya koyduklarında zor olabilir.

"Bunu duydum," dedi çok daha yüksek ve güçlü bir Amerikan aksanı, gürleyen bir kahkaha ile. Yaşlı bir adam ortaya çıktı. "Ama teknenin sahibi benim, bu yüzden tekneyi benim kullanmama izin var.

İki genç adam ona sırıttı ve içlerinden biri, "Duyduğuma göre her şeyi yapmaya izniniz varmış," dedi.

Adam onu sırtından alkışladı. "Ve sen de yapmamam gereken zamanlarda benim sağduyulu sesimsin. Döndü ve Maddie'nin önünde çömeldi. 'İyi misin tatlım? Kötü bir -' fazladan iki a ile telaffuz etti '-dökülme oldu.

"Şimdi kendimi çok daha iyi hissediyorum... tam olarak kuru toprakta değilim - kuru tekne?" Güldü. "Suyun dışında.

'Evet, o. Beni kurtardığınız için teşekkür ederim.'

En azından bunu yapabilirdik. Arkadaşın üsse geri döndü. Ona yolun kuralları hakkında küçük bir konuşma yaptık.

'Benim hatam, yapmalıydım -'

'Tatlım, bir pislik için özür dilemene gerek yok. Nasıl hissediyorsun?'

"Soggy. Utanç içinde. Bitkin.'

"Bitkin. Sevinçli bir kargayla onun İngiliz aksanını taklit etti. "Bayıldım. Tıbbi olarak nasıl hissediyorsun demek istemiştim.

Maddie omuz silkti. "Yaşayacağım.

'Siz İngilizler, yetersizliğinizle beni güldürüyorsunuz. Buradaki insanların yarısı beni dava etmekle tehdit ederdi.

"Beni sen kurtardın.

'Bazı insanlar için bu ölçü olmaz. Oradaki arkadaşın ilk başta çok kızdı. Çıkışta dava açmak istedi. Onu kestiğimizi söyledi. Max onu hemen susturdu.

"Ben iyiyim. Karnını tutarak yüzünü buruşturdu, bu da yuttuğu deniz suyunun etrafa yayılmasıyla korkunç derecede hasta hissettiği gerçeğini gizlemek için yaptığı soğukkanlı girişimi mahvetti. "Ah, Tanrım," diye inledi, aniden ateşi çıktı, çenesindeki o korkunç ağrı her an kusacağının sinyalini veriyordu.

Aaron hızla hareket etti ve başını yana çevirecek şekilde vücudunu döndürdü. Midesinin içindekiler korkunç bir gürültüyle patladı. Utançtan ölmek istiyordu. Tekrar tekrar kustu. Bu neredeyse denizde olmak kadar kötüydü. Burnu sızlıyor, başını sarkıttıkça gözleri sulanıyor, teknenin sallanması kendisini daha da kötü hissetmesine neden oluyordu.

Tekrar ayağa kalktığında Max'in elinde ona doğru tuttuğu bir şişe su ve Aaron'da ıslak mendil dolu bir küvet vardı. "Vay canına, bir çift süper kahraman gibisiniz," dedi, bunu neden ağzından kaçırdığını merak ederek.

Yaşlı adam güldü. "Bunu sevdim. Belki üniformamı değiştiririm. Pelerinler. Pelerin yapabiliriz.'

"Bill, kusura bakma ama," dedi Max, "pelerin olmaz. Chino pantolon gayet iyi. 'O da öyle dedi,' diye ekledi Aaron.

Bill omuzlarını kaldırdı ve Maddie minnetle ıslak mendili alıp ağzını temizlerken ona gülümsedi. "Maaşlarını benim ödediğimi asla tahmin edemezsin. Sonra sesini alçalttı. 'Onlar iyi çocuklar. Şimdiye kadar sahip olduğum en iyi ekip, ama bunu söylediğimi onlara söylemeyin. Ona göz kırptı.

"Olmaz," dedi ciddiyetle, hasta olduğu için kendini çok daha iyi hissediyordu. Kalbi göğsünden çıkmaya çalışmayı bırakmış ve korku dolu panik duyguları yatışmıştı. "Ve ben de..." başını eğdi "... teknenin yan tarafı için üzgünüm.

'Sorun değil. Eminim temizleyecek birini bulabilirim. Ekip sahibi olmanın en güzel yanı da bu. Hem Max'i hem de Aaron'u sırıtışına dahil etti.

"Lafı açılmışken -" daha dik oturdu, battaniyeye sarıldı "- geri dönmeliyim. Beni bırakabilir misin?

"Hiç de değil," dedi Bill. 'Ama doktorum sizi kontrol edene kadar olmaz, küçük hanım.

"Doktor?

"Evet, şu beyaz önlüklü adamlardan biri. Bronzlaşmış, yıpranmış yüzünde gözleri parlıyordu. "Kadın olması dışında.

"İngiltere'de doktorlarımız var," dedi bastırarak, dudaklarını büzdü ama gülümsemesini gizleyemedi. "Ama ben kendimi iyi hissediyorum. Ve işe geri dönmem gerekiyor.

"Doktorum sana onay verene kadar olmaz. Kafanızı çarpmadığınızdan emin misiniz?

"Şey... evet," dedi, sesi hiç de emin gelmiyordu çünkü sol tarafının tamamı, özellikle de kulağı suya çarptığı yerden acıyordu. "Dürüst olmak gerekirse, ben iyiyim.

"Seni kontrole götürüyoruz. Doktor her şey yolunda dediğinde çocuklardan biri seni geri götürebilir.

"Tatlım, bu arada senin adın ne? - O doktora dünyanın parasını ödüyorum; New York'tan ayrıldığımızdan beri çalışmadı. Canlı biriyle yeniden tanışmak ona iyi gelecektir.

"Ben Maddie.

Ben de Bill. Bu iki adam da Aaron ve Max. Aslında karımın yeğenleri ama lanet olası bir nedenden dolayı çalışmakta ısrar ediyorlar. Bill umursuyormuş gibi görünmüyordu; aslında bunu bir parça gururla söylemişti. "Üç yabancı Yankiyle birlikte bir tekneye binmek konusunda endişeleriniz varsa size kimlik verebilirim.

Maddie dudağını çiğnedi. 'Sanırım biraz safım. Beni boğulmaya terk etmek yerine kurtaracak kadar nazik olduğunuza göre, muhtemelen iyi adamlar olduğunuzu düşündüm.

Bill başını iki yana eğdi ve başıyla onayladı. "İyi bir noktaya değindiniz, küçük hanım.

Bölüm 17

Bill'in teknesi bir tekne değildi. Yüzen bir malikane, bir saray, küçük bir köydü.

Aaron onun tekneden inmesine yardım edip merdivenlerden çıkmasına rehberlik ederken, kızın gözleri katıksız zenginlik karşısında fal taşı gibi açılmıştı. Kahretsin, ayakkabıları sırılsıklamdı ve giysileri sırılsıklamdı, bacaklarından aşağı damlıyor ve arkasında küçük su birikintileri bırakıyordu.

"Neden devlet odalarından birinde duş almıyorsunuz, ben de kamarotuma size kıyafet hazırlamasını söyleyeyim?

"Çok naziksiniz, teşekkür ederim.

Bill ona gülümsedi. "Ne kadar da kibarsın, değil mi?

Maddie homurdandı. 'Sanırım ilk kez biri bana küçük dedi. Beş yaşındayken bile iri kemikli biriydim.

'Sağlıklı ve mutlu; isteyebileceğin tek şey bu. Yemek yedin mi?' Kendi kendine güldü. "Aptalca bir soru. Hepsini daha yeni getirdin. Neden temizlenip güverteye gelmiyorsun, doktoru gördükten sonra kahvaltıda bana katılmıyorsun?

Kız cevap veremeden, sıcak bir duş teklifini geri çevirecek değildi ya, adam çekip gitmişti.

"Her zaman böyle midir?" diye sordu Maddie, onun hayattan daha büyük varlığı olmadan oda birdenbire daha boş hissetti.

"Bill hayır cevabını kabul etmekten hoşlanmaz ama iyi bir adamdır. Gerçekten iyi bir adam. Bana, Max'e ve anneme çok iyi bakar. Biz küçükken babam annemi temizledi ve gitti. O zamandan beri anneme bakıyor. Bu yüzden yaz tatilinde çalışıp borcumuzu ödemeye çalışıyoruz. Üniversite harcımızı o ödüyor, o yüzden bu doğru geliyor.

Bu onu tehlikede olmadığı konusunda rahatlatmıştı. Dürüst olmak gerekirse, kurtarıldığı için o kadar minnettardı ki, beyaz köle ticaretine satılmakla ilgili tüm endişeleri aklının bir köşesine itilmişti. Şimdi güvendeydi ve tekrar sıcak ve kuru olmak üzereydi, Simon'ın nasıl olduğunu merak ediyordu ve onunla konuşmak zorunda olmadığı için mutluydu. Davranışları karşısında bir an öfkelense de sakin bir nefes aldı.

Aaron kamaranın kapısını açtığında Maddie, "Vay canına, burayı gerçekten de batırmışsın!" dedi.

Güldü. 'Hiçbir masraftan kaçınılmamış. Güzel, değil mi?'

"Kaç kabininiz var ve hepsi bu kadar büyük mü?

'Bu daha büyük olanlardan biri ama ana gemi kadar büyük değil; o muhtemelen üç katı büyüklüğünde. Ve gemide yirmi kamaramız var. Sinema, tabii ki. Kokteyl bar. Yüzme havuzu. Sauna. Jakuzi.'

Maddie başını salladı, yutkundu, bir an için ne diyeceğini bilemedi. "Çok fazla tekne var.

"İşte size süper yat. Bir başka gülümsemeyle başıyla bir kapıyı işaret etti. 'Duş şurada, bir sürü havlu var. Şampuan, sabun. Başka bir şeye ihtiyacınız var mı?

'Sadece ıslak eşyalarım için bir çanta. Gemide bir torba pirinç olduğunu sanmıyorum. Kargo şortunun cebinin düğmelerini açtı ve telefonunu çıkardı. "Denemeye değer sanırım.

"Ah, kahretsin. Oldukça iyi ıslanmış. Sanırım hanımefendi, yeni bir tane almanız gerekecek.'

"Sanırım muhtemelen haklısın," dedi üzgün bir iç çekişle.

'Neden ... şey ...' diye renklendirdi '... ıslak eşyalarını değiştirip atmıyorsun? Görevli muhtemelen külotunuzu ve bikini üstünüzü durulayıp kurutabilir, ben de yatağın üzerine kuru bir şeyler bırakırım. Acele etmeyin. Doktor Cannon burada olduğunu biliyor. Sence geri dönüş yolunu bulabilir misin?'

Maddie güldü. "Sanırım idare edebilirim.

"Evet, denize düşmediğin sürece.

"Teşekkür ederim.

Banyoya girdi, hızla soyundu ve bir eliyle bikinisini kapıdan dışarı fırlattı.

"Teşekkürler," diye bağırdı.

"Sorun değil. Acele etmeyin.'

Kamara kapısının kapandığını duydu ve eteklerinde bir sıra soluk mavi işlemeli çiçek bulunan kocaman lacivert banyo çarşaflarından birine sarınarak odaya geri döndü. Oh, Tanrım, süper kabarıktı.

Vay canına. Maddie odanın etrafına bakındı. *Avanturista*'nın lüks olduğunu düşünmüştü; bu... olağanüstüydü. Yatağın üzerindeki bembeyaz çarşaflarda yatın adı yazılıydı. Ayaklarını yutmakla tehdit eden pelüş bir halı.

Vay canına, banyo *Avanturista*'daki kabini kadar büyüktü. Şu kova başlı duşa ve her iki taraftaki farklı duş başlıklarına bakın, içine girmeniz için size yalvarıyor. Bir sıra pahalı

Yukarıdaki gizli ışıklarla aydınlatılmış dumanlı bir cam rafa dizilmiş banyo malzemeleri ciddi anlamda özel görünüyordu ve onları eline aldığında ESPA olduklarını keşfetti. Bergamot, yasemin ve biraz da sedir ağacının nasıl koktuğunu öğrenmek için şişelerden birini kokladı.

Darmadağınık bir melez gibi görünmesine rağmen aynada kendine sırıtarak duşa daldı; duş, denize dalmasının yarattığı utanç ve rezilliği temizlemek için harika bir iş çıkarmıştı.

Yemyeşil banyo malzemelerini kullanarak nefis bir koku bulutu içinde çıktı, ıslak saçları daha önce hiç olmadığı kadar yumuşaktı. Büyük banyo çarşafını etrafına sardı ve saçlarını başka bir havluya toplayıp türban tarzında sardı. Tabii ki banyo kapısını açar açmaz havlu gözlerinin üzerinden aşağı kaydı. Onu kurtarmaya çalışırken, körlemesine bir adım attı ve ...

"Aargh! İki el kollarını kavradığında sıçradı. İrkilerek başını kaldırdı, düzgün görmeye çalıştı ve birine kafa attı.

"Ah, Maddie!

Havluyu çekip çıkardıktan sonra başını kaldırdığında Nick'in karşısında durduğunu ve elini burnuna bastırdığını gördü.

"Nick! Ona baktı, sanki gerçekten o olup olmadığını kontrol etmek istercesine gözlerini kırpıştırdı. "Ne yapıyorsun burada?

"İyi olduğundan emin olmak için," diye mırıldandı burnunu ovuşturarak. "Yani, buraya nasıl geldin?

"Beni Hvar'da terk ettikten sonra -" ona ters ters baktı "- bir su taksisine atladım ve neler olduğunu gördüm, ama çok uzaktaydım. Başını iki yana salladı. "Teknenin seni ezip geçeceğini sandım. Ama sonra, biz daha yaklaşamadan, üç lanet yabancıyla birlikte bir tekneye bindin -' gözlerini öfkeyle devirdi '-. Aklından ne geçiyordu?'

"Ciddiyim! Maddie ona ters ters baktı. "Tanrı'ya şükür kıyıya kadar yüzmek zorunda değilim diye düşünüyordum.

'Çok komik, ama onlardan seni geri götürmelerini isteyemez miydin? *Avanturista* mı? Seninle birlikte ters yöne gittiklerini gördüğümde ... peki ne düşünmem gerekiyordu?'

"Beyaz köle ticareti için satıldığımı tabii ki," diye yanıtladı Maddie, onun bu gülünç davranışı karşısında gözleri parlayarak.

'Bekâr bir kız, üç erkekle birlikte bir teknede kim bilir nereye doğru yol alıyor. Sence endişelenmemeli miydim?'

Artık kalbi durduğu için adamın yüzüne baktı. "Tamam. Sende bir ..." O zaman saçlarını kestirdiğini fark etti. Tanrım, saçını kestirmişti. Aptalca bir nedenden ötürü, onu görünce nefesi boğazında düğümlendi, sanki bir saat içinde onun neye benzediğini unutmuştu ve şimdi farklıydı. Kendi kendine sertçe, daha uzun, daha tüylü bir tarzı tercih ettiğini söylese de ona yakışmıştı. Daha önce yumuşatılmış olan yanakları ve keskin çene hattı şimdi tamamen keskindi. Birdenbire çok erkeksi, çok yakışıklı... daha önce olmadığı kadar korkutucu olmuştu. Altın sarısı bronzluğuna rağmen biraz solgun görünüyordu.

"İyi misin?

Kalbi bir an yaşıyormuş gibi görünürken ona baktığını fark etti. Bugün Tara ve arkadaşlarının altın dünyasına aitmiş gibi görünüyordu ve bu onun için biraz üzülmesine neden oldu.

"Çok iyi, teşekkürler.

Sesine biraz alaycı bir hava katmak onu hemen biraz daha ... ya da biraz daha az tuhaf hissettirdi.

"Kazadan sonrasını
kastetmiştim. "Ne demek
istediğini biliyorum.

"Peki ne oldu? Görecek kadar yakın değildim.'

Başını kaldırdı ve onun yoğun, hesapçı incelemesi altında renklendi.

Simon'ın teknenin kontrolünü ele geçirmesine izin verdiği için kendini aptal gibi hissediyordu. Onu durdurmalıydı.

"Tekneden düştüm.

"O kısmı gördüm," dedi Nick, yatağa oturup, sanki dünya kadar zamanı varmış gibi kendini evinde hissetmeye başladı.

Maddie iç çekti. "Simon... Tekneyi kullanmak istediğine karar verdi.

"Sen de ona izin mi verdin? Nick kaşlarını çattı. 'Sanırım tekneyi terk
etmek onun fikriydi.
"aptal ahmak" geride kaldı.'

"Hayır, ona izin vermedim! Kızın cevabı öfkeliydi. Onun ne tür bir insan olduğunu düşünüyordu? "Anahtarları elimden aldı. Sonra da geri vermedi. Oturup seni beklemeye hazır olduğunu düşündüğümde, motoru çalıştırdı ve ben daha ne olduğunu anlamadan arabayı sürüp gitti. Yemin ederim onu durdurmaya çalıştım.

Nick biraz yatışmış görünüyordu ama ağzı hâlâ hoşnutsuzlukla kapalıydı. "Manyak gibi sürüyordu.

"Evet... ve ona yavaşlamasını söylemiş olabileceğimi düşünmüyor
musunuz?

"Seni suçlamıyorum.

Teşekkür ederim. Büyüksün.'

'Oh, Tanrı aşkına. Öldürülebilirdin.'

"Umursadığını bilmiyordum," diye karşı çıktı öfkeyle ve sonra kendi çocukluğundan tiksinerek yüzünü buruşturdu.

'Bu söylediğin çok aptalca bir şey. Elbette ben... şey, hiç kimse bir başkasının zarar görmesini istemez.

"Özür dilerim. Yorgun bir nefes aldı ve aniden kendini bitkin ve biraz da sersemlemiş hissederek yatağa oturdu. Olabileceklerin büyüklüğü üzerine çökerken başını ellerinin arasına aldı. "Kahretsin," dedi kısık bir sesle.

"İyi misin?

Cevap vermedi; boğazında kocaman bir yumru vardı.

"Maddie?" Gözlerini daha sıkı kapattı, kendi içine gömülmek istiyordu. Nick'in sıcak kolu kadının omuzlarına dolandı ve onu kendine çekti.

Onun sıcak ve güçlü bedenine sokulduğu için minnettar bir şekilde başını çevirdi ve bir hıçkırığı bastırırken omuzlarının istemsizce titrediğini hissetti. Tanrım, çok daha kötü olabilirdi. Bir pervanenin ne kadar zarar verebileceğini kim bilebilirdi? Ya da gövde onu biçmiş olabilir miydi?

'Hey, sorun yok. Sen iyisin.'

Kolundaki nazik yatıştırıcı darbelere odaklandı. "Her

ihtimale karşı doktorlarını görmeni istiyorlar.

Maddie başını salladı ve ona bakmak için başını kaldırmadan önce birkaç derin nefes aldı. Ciğerlerindeki tüm hava buharlaştı. Adam çok yakındaydı. Kalbinin göğsünde gülünç bir hızla çarptığını duymaması için dua ederek onun çene çizgisine baktı. Nick'in yontulmuş kemik yapısı Simon'ın pürüzsüz ve düzgün yüz hatlarından farklıydı. Nick'in üst dudağı hafifçe çarpık bir yay şeklindeydi, günlük kılları kırmızı altın renginde parlıyordu ve burnunda belirgin bir şişlik vardı. Gülümsediğinde bir gözü diğerinden daha fazla kırışıyordu.

"İyi olduğundan emin ol," dedi, kız konuşamayacak kadar sersemlemiş bir halde ona bakarken sesi sorgulayıcı bir şekilde yükseldi. Küçük gri parçacıklarıyla beneklenmiş mavi gözler onu inceledi. "İyi misin? Şoka falan girmedin değil mi?

Hızlı bir nefes verişle başını salladı. 'Hayır, ben iyiyim. Biraz sarsıldım ama iyiyim. Giyinmeliyim. Amerikalılar, ha? Bir doktora görünmem için can atıyorlar. Gemide kendi doktorları var.'

"Evet. Aklıma gelmişken, Max seni yukarı çıkarmak için on dakika içinde döneceğini söyledi. Sen giyinirken ben dışarıda bekleyeceğim. Yatağın üzerinde duran ve hâlâ etiketleri üzerinde olan yeni siyah bikiniyi, turkuaz keten tuniği ve bir çift düz beyaz parmak arası terliği başıyla işaret etti.

'Vay canına, çok etkileyici. Adam kaçırmak için her şeyi giymişsin,' dedi Maddie, güzel tuniği parmaklayarak.

Nick gülümseyerek, "Bunu ancak sen söyleyebilirsin," dedi.

'Sanırım zengin insanlar işleri farklı yapıyorlar. Her olasılığa karşı her şeyin yepyeni yedekleri var. Ben banyoda giyinirim. İsteksizce ayağa kalktı ve yeni kıyafetlerini aldı. "Hemen dönerim.

"Merhaba, siz Maddie olmalısınız. Doktorun çok kısa, derli toplu, neredeyse erkeksi siyah saçları vardı; saçlarının arasında dağınık gri iplikler ve ufak tefek, düzgün bir yapısı vardı.

"Sen İngilizsin! Maddie onun oldukça kesin ve kırpılmış aksanını duyunca ağzından kaçırdı.

'Evet, ama Florida'da emekli oldum ve kocam öldüğünde Bill ve Gloria gemide bir sağlık görevlisine ihtiyaç duyduklarına karar verdiler. Bu zor bir karardı, değil mi?

"Eminim," dedi Maddie kibarca.

Ben Dr Cannon, ama siz bana Zoe diyebilirsiniz. Bill herhangi bir törende ayakta durmaya inanmaz. Aslında size Bayan, Ms ya da Miss diye hitap etmesi hiç de iyiye işaret değil.

"Ah. Maddie yüzünü buruşturdu.

'Bir sahtekarın kokusunu saniyeler içinde alabilir ve sosyal tırmanıcılardan ya da dalkavuklardan hoşlanmaz. Sanki beş yıldızlı yardım teklif edilmiş gibi görünüyorsun. Eğer öyle olmasaydı, bir battaniyeye sarılmış olurdun ve ben de seni motorlu teknede görürdüm. Bill mahremiyetine önem verir. Bill istemeseydi bu geminin merdiveninin bir basamağına bile adım atmazdın. Sanırım erkek arkadaşın gemiye alınmadan önce üçüncü dereceden dayak yemiş. Çekmecelerden birinden bir stetoskop çıkardı.

"Erkek arkadaş mı? Nick bundan hiç söz etmemişti.

'Yakışıklı sarışın. Öyle olduğunu iddia etmişti.

"Endişeli arkadaş muhtemelen onu kategorize etmenin en iyi yolu," dedi Maddie, kalbinin umut dolu küçük çırpınışına şaşırarak.

Doktor başıyla onayladı. "Oldukça neşeli görünüyorsunuz. Size bir göz atayım mı? Herhangi bir kötü etki olmadığından emin olalım.

"Pekâlâ, gidebilirsiniz; siz ilgili arkadaşınızın yanına dönebilirsiniz, ben de kitabıma ve biraz daha güneşlenmeye dönebilirim. Beklenmedik bir göz kırpmayla stetoskopunu yerine koydu ve kapıyı bir çırpıda kapattı.

"Zor iş.

Zoe güldü. 'Güneş yanığı ya da eşek arısı sokmasından başka bir şeyi olan bir hasta görürsem şanslıyım, şikayetçi olduğumdan değil ama bazen biraz sıkılıyorum. Bazen muayenehanemi özlüyorum ama stresi ya da yağmuru özlemiyorum. Bu işte asla D vitamini eksikliği çekmeyeceğim.

Endişeli Arkadaş kapının dışında bekliyor, tahta parmaklıklara yaslanmış, şimdi iş çıkış saatindeki bir otoyol kadar kalabalık görünen koya bakıyordu.

Sadık bir bekçi köpeği gibi hemen arkasını döndü ve ona baktı. "Her şey yolunda mı? Kızın yüzünü incelerken gözleri kısıldı.

"Evet. Öne doğru uzandı ve onun kolunu okşadı, endişesinden etkilendi. 'Tıbbi olarak her şey yolunda. Ve o senin bulaşacağın türden bir doktor değil. Saçmalık yok. Tam bir İngiliz.

"Güzel.

"Artık endişelenmeyi bırakabilirsin.

"Ben..." Nick biraz savunmaya geçer gibi oldu ama sonra yüzü yumuşadı. "Tamam, öyleydim. Soru sorarcasına omuzlarını kaldırdı. "Nina'ya ne söyleyecektim?

Maddie güldü ve dirseğiyle onu dürttü. "Evet, çünkü o tam bir dev.

Ana güverteye ulaştıklarında Bill bir tentenin altında oturmuş, önündeki masada iki telefon, büyük bir A4 defter ve kalın bir dolmakalemle birlikte üçüncü bir telefonla konuşuyordu. Yaklaştıklarında başını salladı ve elini kaldırdı. "Beş dakika -" diye mırıldandı "- buyurun. Bir şişe kahve, bir su kazanı ve bildik Earl Grey, yeşil ve papatyadan egzotik Rooibos, Black Dragon Pearl, Gyokuro ve Jade Oolong'a kadar her şeyin bulunduğu gevşek çaylarla dolu ahşap bir kutu ile yan taraftaki bir büfe masasını işaret etti.

Nick hemen canlandı. "Bir fincan çay ve yiyecek bir şeyler öldürebilirim.

"Sen böyle yapmazsın," diye alay etti Maddie. Ona sırıttı. "Büyüyen çocuk.

"Hala mı? Otuzda ne...?'

"Bir centilmen asla yaşını belli etmez," dedi Nick gülünç bir nazlı sesle, ona göz kırptı ve sonra yüzünü buruşturdu. "Gerçi, alışık olmadığım bu kadar yemek ve tembellik yüzünden şortum biraz dar gelmeye başladı. Tanıdık FatFace kargo şortunun bel bandını çekiştirdi.

"Şortla ilgili tek sorununun bu olduğunu sanmıyorum.

Nick ilginç bir şekilde savunmacı görünüyordu. 'Hâlâ o şortlardan mı bahsediyorsun? Onların nesi var?'

Ona sırıttı. 'Onlar... kısa. Ve pembe. Adam inledi.

"Bunlar keten.

"Evet, bunun farkındayım.

"Dönüşleri var. "Ve?

"Çok kampçılar.

Nick gözlerini kapattı, ama bu onun hafifçe yüzünü buruşturduğunu görmeden önce değildi. "Belki de kamp tarafımla temas halindeyimdir.

Maddie ani bir sırıtışla, 'Temas kurmak var, bir de hissetmek var,' diye karşılık verdi.

"Tara gerçekten onları giymemi istiyor. Bu Ellingham'lar...' Ellerini soru sorar gibi uzattı. "Önemli. Zenginler. Ve hepsi birbirini tanıyor.

"İyi olacaksın. Maddie onun elini okşadı, bunun kendi sorunu değil de onun sorunu olmasından memnundu. 'Unutma, onlar da herkes gibi aynı şekilde işiyorlar. Ayrıca, Chris Hemsworth kampı görünümünü güzelce sallıyorsun. *Herkes* seni sevecek.

"Ben de bundan korkuyorum," dedi Nick.

İkisi de kendilerine bir bardak taze sıkılmış portakal suyu aldılar ve Bill hâlâ telefonla konuştuğu için ne yapacaklarını bilemeden birlikte oyalandılar. Tam o sırada diğer telefonlardan biri çaldı ve Bill telefonu kaptı.

George? Grayson'la telefondayım... Bana iyi haberler ver... Ne? Tanrı aşkına, şaka mı yapıyorsun? Apandisitmiş, kıçımın kenarı. Bu bütün haftanın içine etti... Evet... Bakalım ne yapabileceksin.'

Asıl aramasına geri döndü, omuzları çökmüştü ve diğer telefonu tek parmağıyla masanın etrafında itiyordu. "Evet, bunu anladın mı?" Ağır bir şekilde iç çekti. "Benson hastanede, apandisiti patlamış. Dün gece. Sanırım bu da uçağı kaçırmak için iyi bir sebep. İkimiz için de. Programı suya düşürdü. Saunders'ı bulmam haftalarımı aldı.

Elimizdekilerle idare etmek zorundayız. Hayır, ideal olmadığını biliyorum. Sona bu kadar yaklaşmayı hiç istemezdim ama George Benson'ı beklememiz konusunda ısrar etti çünkü o en iyisi.

Portakal sularını alıp Bill'in sohbetini bölmek istemedikleri için bitişikteki salona girdiler ve Maddie hemen uzak duvarda asılı duran bir tabloya dikkat kesildi.

Gözleri parladı. Tabloyu incelemek için hareket etti ve sonra önünde durdu. "Oh," diye nefes aldı.

"Ne?

"Bu... Aman Tanrım, bu gerçek. İlk başta bunun bir baskı olduğunu düşünmüştü ama hayır, çok ince fırça darbelerini, pastel renklerin saflığını ve soyut şekiller arasındaki çizgilerin bulanıklığını görebiliyordu.

"Bu da ne?" diye fısıldadı Nick ama diğer duvarda aynı derecede yürek hoplatan başka bir resim fark etmişti.

"Aman..." Parmaklarını uzattı, dokunmak istiyordu ama bunun saygısızlık olduğunu biliyordu; bunun yerine neredeyse saygılı bir huşu ile çerçeveye dokundu.

"Beğendin mi?

Resme o kadar dalmıştı ki Bill'in yaklaştığını bile duymamıştı.

'Bayıldım. Dirk Smorenberg.' Diğerine başıyla işaret etti. "Ve bir Sonia Delaunay.

Nick'in ağzı seğirdi ve etkilenmiş bir ifadeyle başını salladı.

Bill şaşırmış görünüyordu. "Sanattan anlıyorsun; ikisini de bilen çok az insan vardır.

'Sanat tarihi okudum, bir süre Paris'te yaşadım. Art Deco dönemini seviyorum.

"Şimdi biliyor musun?

Maddie dalgınca başını salladı, Smorenberg'in çizgilerini ve renklerini izliyordu. "Evet, özür dilerim," diye özür diledi, dalmış olduğunu fark etmişti. "Bu resimler sadece..." Durakladı ve biraz hülyalı bir şekilde ekledi, "Bu kadar yeteneğe sahip olmayı çok isterdim.

'Biraz var mı? Kaşları birbirine yaklaşarak onu kurnaz bir tilki gibi gösterdi ve Maddie o anda keskin zekâsını görüp servetini nasıl biriktirmiş olabileceğine dair bir fikir edindi.

Kendini küçümseyen bir kahkaha atarak omuz silkti, bu kadar gönüllü olduğu için biraz dehşete düşmüştü.

"Kahvaltı ister misiniz?

Nick'in gözleri parladı ve o da güldü. 'Arkadaşım yapardı. Kahvaltıyı kaçırdık.'

Bill döndü ve Nick'in sırtını sıvazladı. 'Kalbimin adamı. Kahvaltı günün en iyi öğünüdür. Ne istersin? Full English?'

Nick başını salladı. "Bunu asla geri çevirmeyeceğim.

Maddie gözlerini devirdi. "Ne yazık ki bazılarımızın çalışıyor olması gerekiyor. Nick'e baktı. 'Olanları anlatmak için tekneyle bağlantı kurmamın hiçbir yolu yok. Gerçi sanırım Simon onlara söyleyecektir ama benim ya da senin nerede olduğumuzu bilmeyecekler, Nick.

'Telefonumu getirmedim,' dedi. "Özür dilerim. "Benimki iyice su doldu.

Bill onları kahvaltı için beyaz örtüler serilmiş yuvarlak bir masanın bulunduğu başka bir güverteye götürürken, "Evet, hücrenizin dibe vurduğunu duydum," dedi. Masanın üzerinde çiçekler bile vardı.

"Şimdi, siz ne istersiniz? Nick'in pastırma, yumurta ve diğer şeylerden hoşlandığı aşikâr ama şefim çok iyi Eggs Benedict ve acılı ve *haşlanmış* avokadolu -' kelimeyi sefil bir İngiliz aksanı denemesiyle vurguladı '- yumurta yapıyor.

Maddie güldü. 'Haşlanmış,' diye düzeltti otururken. 'Bu çok güzel. Birdenbire sabahın erken saatlerindeki dalış şanslı bir mola gibi görünmeye başladı. Çok sık kahvaltı yapmıyorum...' Bir kahkaha patlatarak sözünü kesti. "Hiç böyle bir kahvaltı yapmamıştım. Elleri manzarayı kapsayacak şekilde uzandı.

"Ben de öyle," dedi Nick, ona doğru komplocu bir gülümseme göndererek. 'Oldukça muhteşem, değil mi? Ve her sabah Tanrı'ya şükrediyorum ki Tüm bunlara sahip olacak kadar şanslıyım. Bunu asla hafife almayın.'

Ah, Krish. Maddie, Nick, bu benim kamarotum, Krish. Kendisi buranın kralıdır.'

"Bunu söylemeniz çok hoş, efendim," dedi Krish, koyu tenli yanağındaki yaramaz gamze sertliğini gizlese de çok düzgün bir İngiliz aksanına sahip bir başkası. "Bu sabah sizin için ne getirebilirim?

'Nick tam İngiliz yemeği alacak. Ben de Eggs Benedict alacağım. Maddie?' 'Ben de aynısından alacağım ve Aaron'un sana bahsettiğini sanmıyorum. Biraz pirinç? Telefonum için.'

"Pirinç mi? Bill şaşkın görünüyordu.

'Telefonumu ıslatmak için. Denemeye değer, ancak bunun ölümden döneceğinden emin değilim.

Bill masadan kalkıp güverteyi çevreleyen salona doğru yürürken, "Pirinci unut," dedi.

Maddie içini çekti ve gözlerini kısarak denize baktı. "Muhtemelen haklısın ama denemeliyim. Yeni bir telefon alması gerekecekti ve bu telefonun kontratının daha yarısındaydı.

"Gemide her zaman olur. Havuzda, yan tarafta. Elinde bir kutuyla geri geldi. "Al bakalım.

Maddie'nin gözleri büyüdü. "Bunu kabul edemem.

"Neden olmasın? Bende bir sürü var. Tek yapmanız gereken SIM kartınızı takmak.

"Ama bunlar bir servete mal oluyor. En yeni iPhone değildi ama onunkinden iki nesil üst modeldi. Ne yapması gerektiğini sorar gibi Nick'e hızlı bir bakış attı ama Nick omuz silkti. Bu durum onun için de en az onun kadar yabancıydı.

'Onlar için para ödemiyorum. Bana veriliyorlar. Kutuyu masaya doğru itti. "Zengin olunca böyle oluyor işte. İronik, zaten bir şeylerin varken sana bir şeyler veriliyor. Bir sürü şey. Kimse fakir insanlara bir şeyler vermez. "Bu doğru," dedi Maddie. "Ama yine de doğru gelmiyor. Nick bir şey söylememesine rağmen, gözlerinde bir onaylama parıltısı vardı.

Bill güldü, derin bir karın gurultusuydu. 'Sen gerçek bir temiz hava soluğusun, küçük hanım. Maddie'nin beyninde bir şeyler pırıldadı. Simon da aynı şeyi söylemişti ama nedense kulağa hesaplı gelmişti.

"Belki benim için bir şey yapabilirsin?

Gözleri onun yüzüne kaydı ve Nick'in yanında kaskatı kesildiğini hissetti.

"Ve bu şekilde değil. Cık cık etti ve başını salladı. 'Ben evli bir adamım. Gloria etrafta aylaklık ettiğimi düşünse saniyeler içinde çocuklara bıçak çekerdi.

Maddie dudaklarını birbirine bastırdı ve Nick açık bir kahkaha attı, ancak Bill yüzü rahatlayıp sırıtana kadar son derece ciddi görünüyordu. "Resim yapabilir misin? Resim yaptığın ya da sanatsal bir şeyler yaptığın izlenimine kapıldım. Haksız mıyım?

"Bu bir... hobi. Bill'le ilgili bir şey -kurnaz bakışları mı? - Bir yabancı olduğu ve bundan sonra yollarının muhtemelen bir daha kesişmeyeceği gerçeği, "Daha fazlası olmasını isterdim ama..." diye eklemesine neden oldu.

"Evet, molaya ihtiyacın var. Soğuk ve keskin gözler onu değerlendirdi,

ani bir yoğunlukla onu kıstırdı. 'Ama bunun için aç olmalısın. Yetenek yardımcı olur ama cesaret,

kararlılık; oyuncuları kazananlardan ayıran da budur.

Maddie ellerine baktı. Kelimeler ok gibi beynine saplanmış ve hedefi on ikiden vurmuştu. Yüzünü suçlu bir renk kapladı.

Londra'daki sanat galerisinde yaşadığı deneyim beklediği gibi sonuçlanmıştı. Neredeyse bu beklentiyle gitmişti. O kızların söylediklerinin senaryosunu onlar için yazabilirdi. Ve o zamandan beri bu reddedilmenin ve onların tutumunun kendi kendini gerçekleştiren bir kehanet olmasına izin vermişti. Tekrar denememişti bile. Cevap içinde patladı. Gerçek, rahatsız edici bir farkındalıkla yüzüne çarptı. Bahanelerin arkasına saklanmak, kendini ve resimlerini aynı şeylerin daha da yaşanması ihtimaline maruz bırakmaktan daha kolaydı.

"Telefon için bana ödeme yapabilirsiniz. Her zerresi keskinleşmiş gibiydi, tüm yumuşaklığı bir noktaya kadar incelmişti, tamamen iş ve odaklanma. "Bazı çizimlere ihtiyacım var. Storyboard'lar. Benson, bunları benim için yapması gereken adam. Muhtemelen duymuşsunuzdur. Apandisiti patladığı için yatıyor.

"Storyboardlar mı?

'Evet, hikaye anlatan bir çizgi film gibi. Sana ne istediğimi söyleyeceğim. Sen çizeceksin. Bunu yapabileceğini düşünüyor musun? Süslü bir şey olmasın. Orantılı sopa adamlar da iş görür.'

'Resim çizebiliyorum,' dedi Maddie. 'Cesaretim ve kararlılığım da var. Sadece bir süredir saklanıyordum.

Paris'ten döndüğünden beri.

"Harika. Kahvaltımızı yapar yapmaz başlayacağız.

Maddie yüzünü buruşturdu. 'Peki ya benim işim? Ekibinden biri firar etse hoşuna gider miydi? Geri dönmem gerek. Kimse onun işini onun yerine yapamazdı. Güvertedeki saate göre sabahın ortasıydı; muhtemelen birileri kahvaltıyı hazırlamış olmalıydı. Ama temizlenmesi gereken kamaralar, hazırlanması gereken öğle yemeği ve muhtemelen alışveriş yapılması gereken akşam yemeği vardı.

Sorun değil. Max'i yerinize bakması için gönderirim, şefim de yemek işini halleder. Sıradaki?'

Maddie gülerek, "Teknemi kontrol etmem gerektiğini düşünmüyor musun?" diye sordu.

Nick, "Simon'ın bu sabahki davranışından sonra Douglas'ın en azından sana izin verebileceğini düşünüyorum," diye araya girdi. Ona minnetle gülümsedi ve o da gülümsemesine karşılık verince Maddie'nin midesi garip bir şekilde bulandı.

Saat bir buçukta kahve içmek için durdular.

Kalemini bırakırken Maddie'nin eli acıdı. Bill tamamlanmış A3 kâğıtlarını salonun dört bir yanına yaymıştı ve şimdi her birinin yanından geçiyor, başını eğiyor, kaşlarını çatıyor ve mırıldanıyordu. Çalışmaya başladıkları andan itibaren çok farklı bir adam ortaya çıkmıştı. Odaklanmış, azimli ve titiz. Keskin taleplerle, açık ve net talimatlarla ve saçma sapan gözlemlerle konuşuyordu.

Şimdi koltuğunun kenarında oturmuş, gerginlik omuzlarını kavrıyor, onun kararını beklerken ağzı kuruyordu. Arada sırada sanki küçük bir ayrıntıyı kontrol ediyormuş gibi öne eğiliyor, sonra da gözlerini kısarak geri çekiliyordu. Maddie kendini bitkin ama aynı zamanda biraz da neşeli hissediyordu. İlk başta onun istediği tarzı yakalaması biraz zaman almıştı ama bir kez yakaladığında

Gerisi kolaydı.

"Gerçekten çok iyisin Maddie. Bill A3 boyutundaki büyük kâğıdı havaya kaldırdı, yüzüne yavaşça memnun bir gülümseme yayıldı. 'Gerçekten çok iyi. Bu olağanüstü bir çalışma.

Gölgede oturup onun için yeni telefonunu kuran ve sadık bir Labrador gibi sabırla bekleyen Nick, Maddie'ye saygı dolu bir bakış atarak çizimlere baktı.

Omuz silkti, hızla renklendi. "Teşekkür ederim ama işin çoğunu sen yaptın.

"Şimdi de alçakgönüllülük yapıyorsun.

Kızarması derinleşti. 'Şey, bunu sen yaptın... çok büyüleyici. Çok net bir vizyonunuz vardı. Bir filmi böyle mi görüyorsunuz? Kafanda mı?'

'Evet, ben başlamadan önce çok net görüyorum, ama projeyi finanse etmeden önce diğer insanların da aynı şekilde görmesini sağlamalıyım. Ama sen, küçük hanım, bunu çok iyi başardın. Bu gerçekten iyi bir iş. Benson'dan daha iyi ve biliyor musun saati birkaç yüz dolar alıyor.

"İngiltere'de ne iş yapıyorsun? Ona bunun mürettebat olarak ilk ve muhtemelen son işi olduğunu zaten açıklamıştı.

"Yapmak mı?

"İş için mi?

'Sanırım buna dinlenmek diyorlar. İşlerimin

arasındayım.' "Tanrım, lütfen bana aktris

olduğunu söyleme.

Maddie kahkahayı patlattı. "Yaklaşamadım bile. Diplomamı yeni bitirdim. Geç başladım. Olgun bir öğrenciydim. Başını kaldırdı ve Bill'in gözlerinin içine baktı. 'Gerçekten istediğim şey bir sanatçı olmak. Ama para da kazanmam gerekiyor.

'Bunun için gitmelisin. Kesinlikle çizim yapabilirsin.

Maddie ona göstermelik bir gülümseme verdi. Sanatçı olmak için farklı olmak gerekirdi. Gerçek sanatçılar sanat okuluna giderdi ama onun üç yıllık bir eğitimi daha karşılamasına imkân yoktu. Sanat Tarihi diplomasını aldıktan iki yıl sonra, sanatı ne kadar sevse de kendi eserlerini yaratmak istediğini fark etmişti. Ama bu bir hobi olabilirdi ve bununla yetinmek zorundaydı.

"Ve her sabah saat beşte mi kalkıyorsun?" diye sordu Bill.

Nick başını salladı. "Hemen hemen. Her zaman yapacak bir şeyler vardır.

Maddie bir yandan storyboard eskizlerini düzenliyor, bir yandan da Bill'in Nick'i ustalıkla çizmesini dinliyordu. Koyun yetiştiriciliğine hayran olduğu anlaşılan Bill, Nick'e bir sürü zekice soru soruyor, Nick de Maddie'yi şaşırtacak şekilde gerçek bir tutku ve coşkuyla cevap veriyordu. Konu teknede ne zaman açılsa Nick hayatı hakkında konuşmaya isteksiz görünmüştü ama son bir saat içinde koyunları derin kar yığınlarından kurtarma ve ilkbaharda kuzulama hikayeleri anlatarak mevsimlerle uyumlu bir yaşam tarzını tarif etti. Maddie bu açık, erkek erkeğe sohbetten çok etkilenmişti.

"Hay aksi, Bill! Max başını sallayarak güverteye fırladı. "Bana borçlusun.

Maddie gülümsemesini gizlemeye çalışarak dudağını ısırdı. "Özür dilerim, seni uyarmalıydım.

"Ne?" diye sordu Bill.

Max, Maddie'yle göz göze geldi ve ürperdi. 'Hayatım boyunca hiç bu kadar kötü bir kabin görmemiştim. Bir Hazmat kıyafeti giyebilirdim.

"Bu hatunun bir sürü kıyafeti olduğu kesin," dedi Max. 'Ve bir sürü sarı saçı... dökülmek operatif olmaktır, dostum. Konuşurken polo tişörtünün kolundan uzun bir altın tel çıkardı.

'Beni koruduğun için teşekkürler. Gerçekten minnettarım'.

"Sorun değil," dedi Max iyi huylu bir sırıtışla ve teşekkürlerini elinin tersiyle itti. 'Hep o guletlerden birini görmek istemişimdir. İçleri çok güzel. Ivan da çok misafirperverdi, bana her yeri gezdirdi.

"Hey, bunlar gerçekten güzel. Maddie'nin çalışmasının önünde durdu.

'Evet, onu tutmayı düşünüyorum. Onun yerini alman için seni gönderiyorum.

Bill, Maddie'ye muzipçe göz kırptı.

Max dizlerinin üzerine çöktü ve ellerini önünde kavuşturdu. "Lütfen, Tanrım, hayır.

Maddie güldü. "Buna alışırsın.

"Sen benden daha iyi bir insansın," dedi Max. "Buna asla alışamam.

"Lafı açılmışken. Geri dönmem gerekiyor.'

Acelesi yok. Ivan hep birlikte yemeğe çıkacaklarını söylememi istedi. O yüzden acele etmenize gerek yok.

"Mükemmel," dedi Bill. 'Bu sonuncuyu da bitirmenin zamanı geldi, istersen güvertede yüzebilirsin. İzninizle, yapmam gereken telefon görüşmeleri var. Amerika iş için açık. Kendinizi evinizde hissedin. Bir şeye ihtiyacınız olursa Max'e sormanız yeterli.

Bill, son bir saat içinde çalmaya başlayan ve görmezden geldiği üç telefonunu toplayarak oradan ayrıldı.

"Bill tam olarak ne yapıyor?" diye sordu Nick, geri çekilen figürü izleyerek.

Max sırıttı. 'Gerçekten hiçbir fikrin yok, değil mi? Bu yüzden sizi bu kadar çok seviyor. Çoğu insan asalaktır. Bir şey isterler ya da ondan etkilenirler.

"Ünlü biri mi?" diye sordu Nick.

"Tanrım, onu tanımalı mıyız? Maddie irkildi ve Nick'e baktı.

'Çalıştığı filmleri duymuşsunuzdur. O bir yönetmen ve yapımcı. Max, Maddie'nin sadece duymakla kalmayıp kardeşi Brendan'la birlikte yerel sinemada birkaçını izlediği filmlerin listesini sıraladı. "William Randall.

Maddie Nick'e baktı ve birlikte kahkahalara boğuldular.

Bölüm 18

Ertesi sabah havada, okul gezisine çıkmak üzere olan çocuklar gibi tedirgin, zorlukla kontrol edilen bir heyecan parıldıyordu. Herkes yeni yüzlerle biraz vakit geçirmenin getireceği yeniliği dört gözle bekliyordu. Maddie dün tüm misafirlerden uzak bir gün geçirmekten kesinlikle keyif almıştı. Nick ise oldukça kafa karıştırıcı bir şekilde ne misafir ne de arkadaş olarak yeni bir kategoriye girmişti. Bill'in teknesinde kendilerini arkadaş ve müttefik gibi hissetmişlerdi ama *Avanturista*'ya döner dönmez huzursuz bir sessizliğe gömülmüşlerdi, sanki ikisi de çizgilerin bulanıklaştığının farkındaydı ama hangi tarafta durduklarını bilmiyorlardı.

"Günaydın Maddie, geçirdiğin kazadan sonra kendini nasıl hissediyorsun?" diye sordu Douglas, üzerinde hafif pamuklu şık bir pantolon ve cebinde tanıdık polo logosu olan Ralph Lauren marka kısa kollu bir gömlek vardı. Ray-Ban güneş gözlüklerini cebine sokmuş, seyrelmiş saçlarını taramış ve bir kez olsun yerinde bırakmış, başarılı bir şehir tüccarı gibi görünüyordu.

İyiyim. Sadece biraz şok geçirdim. Beni kurtaran insanlar son derece ihtiyatlı davranıyorlardı, ki bu çok nazik bir davranıştı.

"Kazaya neden olduklarına göre en azından bunu yapabilirlerdi," diye homurdandı Douglas yüksek sesle.

Yanındaki Simon koltuğunda kıpırdandı. Maddie ona dar gözlerle hızlı bir bakış attı.

Douglas'ın yorumuna cevaben, "Kibarlığın bununla pek bir ilgisi olduğunu sanmıyorum," dedi. "Bizi böyle kesip geçtiklerinde değil. Douglas onun gözlerine nefes kesici bir masumiyetle baktı.

Anlattığı hikaye buydu, değil mi?

'Öğle yemeği için bizi Hvar'a götürecek misin Maddie? Tekrar ata binmek falan,' diye sordu Douglas. 'Yine de seni strese sokmak istemem. Kendini iyi hissetmiyorsan söyle.

"Sanırım iyi olacağım, teşekkür ederim Douglas," diye cevap verdi, kahvaltıdan sonra son toparlama işini bitirmek için mutfağa yönelirken Simon'a bakmayı reddetti.

"Simon! Temizlemek için kapıyı açtığında onu kamarasına sokan sinsi saldırı onu ürküttü.

"İyi misin?

"Ben iyiyim, senin sayende değil. Gözleri parladı.

"Biliyorum, biliyorum. Maço bir aptaldım. Yan tarafa düştüğünü gördüğümde neredeyse kalp krizi geçiriyordum.

"Ve bu benim için geri gelmeni engelledi mi? Maddie bu hareket karşısında hafifçe irkilerek kalçasını dışarı çıkardı ve iki elini onun beline koydu.

"Denedim... ama teknedeki salak ikizler beni yakaladı, bana güzel bir ders verdi ve seni alıp doktorlarına götürecekleri konusunda ısrar ettiler. Simon'ın zor durumda kalmış ifadesi Maddie'nin öfkesini azaltmadı.

"Peki kazaya onların sebep olduğu da nereden çıktı?" diye sordu, kelimeleri hızlı hızlı çıkıyordu.

"Maddie, tatlım. Araba kullandığım gerçeğini örtbas edebilmemin tek yolu buydu. İşini kaybetmeni istemedim.'

"Büyüksün.

"Bana kızgınsın. Kollarını ona doladı, vücudunu rahat edebileceğinden daha fazla yaklaştırdı. 'Bunu sana nasıl telafi edebilirim? Ben bir aptaldım. Özür dilerim. Seni yemeğe çıkarayım.

"Hayır, teşekkür ederim. Onu itti.

"Sen gerçekten delisin, değil mi? Simon bir adım geri çekildi, sesinde bir parça şaşkınlık vardı.

"Tabii ki kızgınım. Onun nesi vardı böyle?

'Üzgünüm, Cory ve Tara'nın sahte öfke nöbetlerine alışkınım. Gerçek duygulara alışık değilim. Oldukça muhteşem görünüyorsun.'

Saçma sapan konuşma. Manyak gibi sürdün. Sana durmanı söylediğimde dinlemedin ve şimdi de başkasını suçluyorsun.

"Kulağa pek hoş gelmiyor, değil mi? Simon nefesini içine çekti. 'Ve sen de beni bu işten sıyırmayacaksın, değil mi? Senin bu yönünü seviyorum. Dürüstsün. Öne doğru eğildi ve onun yanağını okşadı. "Senin gibi bir kadınla hiç tanışmadım. Sesi, kulağa tamamen sahte gelen, hayranlık dolu boğuk bir fısıltıya dönüştü. "İnanılmazsın. Oraya gidip onlara nasıl bir pislik olduğumu ve kazaya benim sebep olduğumu söyleyeyim mi? Ivan'a tekneyi sürmek için ısrar ettiğimi ve senin beni durdurmaya çalıştığını söyle.

"Nefesini boşa harcama," dedi, çarşafları düzeltme bahanesiyle ondan uzaklaşıp yatağın diğer tarafına geçerek. 'Artık bitti. Sorun çıkarmanın bir anlamı yok. Tekneyi benim kullanmadığımı kimsenin bilmesine gerek yok.

"Affedersiniz?" Adamın gözleri, büyüleyici olduğunu düşündüğü bir şekilde dans ediyordu. Aslında işbirlikçi bir budalaya benziyordu ve o mavi, mavi gözler sinsice bakıyordu.

Gözlerini devirdi. 'Fazla seçeneğim olduğundan emin değilim. Bundan bir daha bahsetmeme konusunda anlaşalım.

"Ah, Maddie. Bana hala kızgınsın.'

"Simon, sana kızmak için ne zamanım ne de isteğim var. Onu geçmeye çalıştı ama Simon kolundan yakaladı. 'Altına bir çizgi çekelim. Şimdi izin verirsen, yapmam gereken işler var.

Maddie temizlemek için içeri girdiğinde Tara aslında kamarasındaydı. Rujunu sürdüğü aynadan başını kaldırıp baktı.

"Daha sonra gelmemi ister misin?" diye sordu Maddie, her zamanki kasırga yıkımını görünce biraz düşmüştü.

"Hayır, devam edebilirsin," dedi Tara, ona bir bakış bile atmadan.

Maddie normalde yatak odasından başlar ve yataktaki tüm giysileri toplar ama Tara sandalyeyi kullandığı için onları koyacak yer yoktu, o yüzden banyodan başlamayı tercih etti.

Ekşimiş koku midesini bulandırdı. Tara yine hastalanmıştı, hem de yakın zamanda.

Maddie banyo kapısından geriye baktı ve aynı anda Tara da aynaya baktı. Gözleri yansımada buluştu. Suçluluk duygusu ve beklenmedik bir kırılganlık diğer kadının ifadesini renklendirdi.

Her nasılsa, yüz yüze konuşmak yerine Tara'nın yansımasıyla konuşmak işleri kolaylaştırıyor gibiydi.

"Tara... sen... iyi misin? Görünüşe göre... şey, oldukça hastaydın.
İstersen deniz tutması için haplarım var.

Tara kızardı. Her zamanki narin görünümüyle belirgin bir tezat oluşturan, kıpkırmızı bir yüz kızarması.

"Yoksa başka bir şey mi? Maddie durdu. "Özür dilerim. Beni ilgilendirmez ama... iyi misin?

Tara'nın omuzları biraz çöktü ve sanki acı çekiyormuş gibi gözlerini kapattı. Maddie bir an için saklanmaya çalışan küçük, savunmasız bir çocuğu hatırladı.

"Ben iyiyim," diye fısıldadı, gözlerini açtı ama aynaya değil tuvalet masasına baktı.

"Yardım edebilecek insanlar var, biliyorsun," dedi Maddie nazikçe, diğer kadının hareketsizliğinin farkındaydı.

Tara ürperdi ve sonra başını kaldırdı, gözleri aynada donuklaşmıştı. "Kim?" diye fısıldadı. "Nasıl duracağımı bilmiyorum.

"Doktor mu?" diye önerdi Maddie.

Tara dudağını ısırdı. "Bu... bu..." "İlk
adımı atmak mı?" diye sordu Maddie.

Tara başını salladı ve tam bir şey söyleyecekti ki Cory beyaz tulumunun içinde tertemiz görünerek odaya daldı.

"Tara, Stella McCartney bluzumu ödünç aldın mı? Hiçbir yerde bulamıyorum.'

"Hayır," dedi mağrur bir ifadeyle başını kaldırarak. 'Kamarot kıza görüp görmediğini sordun mu? Belki yerini değiştirmiştir. En azından Londra Moda Haftası'ndaki oda hizmetçisi gibi bir şey ödünç alması konusunda endişelenmene gerek yok. Tara Maddie'ye kaba bir gülümseme fırlattı.

Maddie dudaklarını büzdü, ikisini de görmezden geldi ve banyo lavabosunu temizlemeye geri döndü. Yardım etmeye çalışmak buraya kadarmış.

Bölüm 19

Nick şortunun kumaşını düzeltti ve görünüşe bakılırsa kendisini bir okul çocuğu gibi gösteren ellerini cebine sokma isteğine karşı koydu. Bira şişesini eline aldı, bardağın kenarındaki buğuya rağmen avuçları nemliydi. Bira vitrin süsüydü; denizin ve aşağıdaki tenha koyun inanılmaz manzarasına hakim muhteşem balkonda dururken hiç bu kadar az içmek istememişti. İki saat önce geldiklerinden beri sadece ikinci birasıydı. Nedense midesi ölüme meydan okuyan döngüler yapıyordu. Bu kadar gergin olmak aptallıktı. Maddie'nin dediği gibi, bütün bu insanlar aynı şekilde işiyordu.

Dudaklarında alaycı bir gülümseme belirdi. Şanslıydı, tekneye dönmüştü ve her şey kendisine kalmıştı.

'Nicky hayatım, işte buradasın. Gel ve sosyalleş. Tara onu kolundan yakaladı ve aşağıdaki terastaki kalabalık ortamın içine çekti. Midesi bu hızlı hareketi protesto etti.

'Tara, tatlım. Seni uzun zamandır görmedim.' Havadan öpücükler. Bir sürü hava öpücüğü, diye düşündü Nick. Hava öpücüklerinin nesi vardı?

"Peki kim bu muhteşem yaratık?" diye sordu sanatkâr bir ses. Soru mor bir türban takmış bir kadından geliyordu. Nick yüzünü gülümseme olduğunu umduğu bir şekle sokarken, bir yandan da aklına Alaaddin'i getiren türbana bakmamaya çalışıyordu. Bronzlaşmış ciğer lekeli ellerini yüzüne doğru sallarken neredeyse gözleri kamaşıyordu, tombul parmakları her parmağındaki yüzüklerin etrafında kabarmıştı. Hiç bu kadar çok elması bir arada görmemişti.

"Bu Nicky, erkek arkadaşım. Nicky, bu Arabella Pennistone- Smythe.'

Elindeki birayı diğer eline geçirdi, tam kadının elini sıkacaktı ki, kadın gözlerini yaşartan asitli bir parfümle içeri daldı ve iki yanağına birden vurdu.

"Peki sen ne iş yapıyorsun, yakışıklı genç adam? Kadın ona örümcek bacakları kadar kalın kirpikler fırlattı, adam da bu kirpiklere tiksindirici bir hayranlıkla baktı ve kendi başlarına yürüyüp gittiklerini hayal etti. "Seni geçen ayki *Harper's Bazaar*'da mı gördüm?" Nazlı gülümsemesinde soğuk ve sürüngen bir dokunuş vardı.

"O bir toprak sahibi," dedi Tara biraz fazla hızlı bir şekilde. 'Northumberland'de geniş arazileri var. Güzel bir ülke. Beklenmedik bir şekilde

hem de yeni şişirilmiş statüsüyle ilgili olarak sesine erimiş bir ton kattı. Uçsuz bucaksız demek biraz abartı olurdu. "Bunu biliyor musun?

'Hayır,' diye bağırdı kadın. 'Kuzey Yorkshire'ı iyi bilirim. Cavendish arazisi. Devonshire'ların mülklerinin bir parçası. Chatsworth'un da sahibi onlar. Gerçi Debs 2014'te öldüğünden beri oraya gitmedim. Aileyi tanıyorsun, değil mi?'

Tabii ki biliyorum. Will'i uzun zamandır görmedim. Ya da Celina'yı.'

"Hepsi iyi. Hugo Heyward-Lonsdale'in emlak işine girdiğini biliyor muydun?'

Nick bu konuşmaların hiçbirine katılmasına gerek olmadığını hemen fark etmişti. Midesi yeniden bulanırken, Tara'nın her ikisi için de mahkemeyi yönettiğini fark etti. Terasın yarısına asılmış büyük beyaz bir yelkenin gölgesinde duruyor olmalarına rağmen alnında boncuk boncuk ter biriktiğini hissedebiliyordu. Etraflarındaki sohbetin uğultusu bir an için azaldı ve sonra her zamankinden daha yüksek sesle geri geldi.

"Nicky sevgilim. Tara onu dürttü, parmakları küçük bir kuş gibi keskin darbelerle ön kolunu gagaladı. "Dinliyor musun?

"Özür dilerim. Odaklanması bir ya da iki saniye sürdü.

"Bella parti hakkında ne düşündüğünü bilmek istedi. Tara sesini alçalttı. 'Biraz değersiz olduğunu düşünüyoruz. Yani, muslukta Cristal şampanya sadece gösteriş. Vintage Dom Pérignon servis etmeleri gerekirdi.

Neyse ki inatçı Arabella ondan önce cevap verdi.

'Tatlım, bunu söylemek bana düşmez ama Oscar Ellingham'ın bir gram bile zevki yok. Yeni parayla evlenince böyle oluyor. Çocukları Harrow'a göndermeyi reddetti.'

İstenmeyen bir his çenesini kavradı. Ağzı kurudu ve midesi yükselip yuvarlandı. Tanrım, bir tuvalet bulması gerekiyordu.

Ağzını silmesi ve yüzüne soğuk su çarpması kendini çok daha iyi hissetmesini sağladı. Hâlâ biraz solgun görünüyordu ama umarım midesini rahatsız eden her neyse dışarı çıkmıştır. Zonklayan baş ağrısı muhtemelen sadece gerginlikten kaynaklanıyordu. Doğruldu ve aynaya baktı. Yapmak istediği son şey mücadeleye geri dönmek olsa da bunu yapacaktı. Dizlerinde belirgin bir yeni doğan kuzu yalpalaması vardı.

Bir tutam vatan hasreti yüreğini burktu ve yutkundu, şelalenin sessiz sakinliğini, kuzuların ara sıra melemelerini düşündü. Hayatında kendini hiç evinden uzakta hissetmemişti. Burada ne işi vardı? O

Bir sersemlik dalgası onu sardığında kendini sabitlemek için elini lavaboya koydu.

Hadi, Nick. Şimdi de hasta oldun. İyileşeceksin. Sadece kendin için biraz üzülüyorsun. Kendini toparla.

Yavaş ve dikkatli adımlarla terasa doğru yürüdü ve tanıdık bir yüz görmek için etrafına bakındı. Burada yüz kişiden fazla insan olmalıydı. Rahatlayarak gölgede bir sandalyeye oturdu ve gözlerden uzak bir noktadan insanları izledi. Dan ve Jonathon, alaycı ve gerçekçi gözlemleriyle burada bir gün geçirebilirlerdi; kayınbiraderleri Gail ve Cath de sergilenen farklı modalara bakarak eğlenebilirlerdi.

Saat üçte açık büfe öğle yemeği anons edildiğinde Nick'in midesi hâlâ isyan ediyordu, bu yüzden olduğu yerde kaldı.

"Merhaba, burası güzel bir yer. Size katılmamın bir sakıncası var mı?" diye sordu Siri, bir eliyle dizinin üzerinde bir tabağı dengelerken diğer eliyle de gazoz dolu bir flüt tutuyordu.

"Hayır," dedi, sesi zayıftı, yüklü bir kanepeden bir ısırık alırken kendisine doğru yayılan somon füme kokusuyla irkildi.

"Çok ateşli görünmüyorsun. İyi misin? Bir şeyler yemek ister misin?'

'İyiyim. Şu anda aç değilim. Kendini çok daha iyi hissediyordu.

gölgede oturuyordu. Belki de biraz fazla güneşlenmişti. "Ne

parti ama.

"Evet.

Ona nazik bir gülümseme verdi. "Senin tarzın değil.

Nick omuz silkmeye çalıştı.

Benim de değil. Ama bunu iş olarak görüyorum. Networking. Tatilde olmanız gerekirken bu pek de iyi bir şey değil. Douglas da bu tür şeylerden hoşlandığını söylüyor ama kendini hep bir ofiste telefonla konuşurken buluyor. Ağzı aşağı doğru bir kavis çizdi. "Ben bir aptalım. Gelmemeliydim.

"Partiye mi?" diye sordu, ani bir bıçak darbesi nefesini kesince karnını tutarak.

"İyi misin?

Başını salladı.

'Tatile gelmemeliydim demek istedim. Başa çıkabileceğimi

düşünmüştüm.'

Nick bağırsaklarındaki ani patlamaları görmezden gelerek nazik bir gülümseme takındı. "Başa çıkmak mı?

"Cory ve Douglas'ın etrafında olmakla.

"Yerinde olsaydım..." midesinde bir başka rahatsızlık girdabı belirdiğinde yüzünü buruşturdu "... orada dayanırdım.

"Gerçekten mi?" Siri başını kaldırdı, gözleri umut doluydu.

'Bazen insanların gözlerinin önündekini görmeleri biraz zaman alır -' Ayağa fırladı. "Affedersiniz.

Bölüm 20

Maddie kendi yaptığı derme çatma şövaleye, suluboya kalem koleksiyonuna, boya tüplerine ve fırçalarına baktı. Bill için çizmek resim yapma arzusunu yeniden alevlendirmişti. Her ne kadar Bill onun çalışmalarını cömertçe övmüş olsa da, sanatsal bir yanı yoktu. Sadece onun istediklerini çizmişti.

Su ve turkuaz, lacivert ve gök mavisi. Parlak güneş ışığında denizin ve gökyüzünün renkleri mücevher parlaklığındaydı. Rüzgâr suya vuruyor, çapraz akıntılar teknenin etrafında dalgalanıyor, güneş dans edip yüzeyle oynaştıkça dalgalar gümüş rengine bürünüyor, yıldız ışığı gibi parlıyordu. Maddie körfezde yankılanan ağustos böceklerinin ritmik cıvıltılarını duyabiliyor ve kıyıdaki çalılıklardan havaya karışan çam kokusunu alabiliyordu. Bu sahnenin resmini yapabilir, aslına sadık kalarak yeniden üretebilirdi ama Londra sanat galerisinden Henry Compton-Barnes'ın sözleri kafasında çınlıyordu. *Onların eserlerine baktığınızda, bunu sadece onların resmedebileceğini bilirsiniz.* Herhangi bir sayıda insan aynı sahneyi yakalayabilirdi. Resimleriyle gerçekten ne söylemek istiyordu? *Yüreğinden geldiği gibi resmet,* demişti. Aklı sahildeki güne gitti. Sahildeki insanlar, tombul bebek, gülen kız arkadaş ve yaşlı komşular.

Kalın kartuş kağıdına ilk darbeyi vurduğunda kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu, mavi tam kıvamındaydı, daha derin bir yıkamaya karşı parlıyordu. Görebiliyordu. Sahildeki insanlar, karakterleri kafasında canlanıyordu, bazıları suyun kenarında duruyordu, diğerleri bellerine kadar suya batmıştı ve daha fazlası şamandıraların yanında sallanıyordu. Bir pazartesi öğleden sonrası sahili. İşte oradaydı. Sihir. Bunu hissedebiliyordu. Ödül kazanmayacak bir kompozisyon... ama yürekten geliyordu ve şimdi Henry'nin ne demek istediğini anlıyordu.

Midesinden gelen hafif bir hırıltı ona öğle yemeği vaktinin çoktan geçtiğini ve muhtemelen çay vaktine yaklaştığını hatırlattı. Ayağa kalktı, bacaklarını gerdi ve salondan aldığı çeşitli kitaplarla ağırlaşmış, yanında kuruyan iki resme baktı. Bunlar Beryl Cook'a bir tür saygı duruşuydu, gerçi kimse bunları bir galeriye koymak için elini ısırmayacaktı ama yerel bir dükkânda satılabilirlerdi, tatilcilerin seyahatlerinden bir hatıra olarak alabilecekleri türden şeylerdi. Onlara kendinden bir parça koyduğunu hissetti, insanlarla ilgili eşsiz anıları, onları kendi karakterize edişi.

İkinci resimden oldukça memnun kalmıştı; mahalleli sahilde sohbet etmek ve dedikodu yapmak için toplanmış gibi görünüyordu. O sırada

Zihinsel olarak karakterleri işaretledi - yeni anneler, orta yaşlı en iyi arkadaşlar, yalnız yüzücü, bir karakterde durdu. Ne? İşaret parmağıyla figürün izini sürdü, nabzında ani bir artış oldu. Bu tamamen bilinçsizce yapılmış bir eklemeydi. Dudağını ısırdı. Onun resimde ne işi vardı?

Daha fazla düşünemeden bir teknenin sivrisinek motorundan gelen vızıltı dikkatini çekti. Bütün öğleden sonra bir sürü gelip giden olmuştu ama bu özellikle ısrarcı bir vızıltıydı ve her seferinde daha da yaklaşıyordu. Sancak tarafına geçerek teknenin yan tarafına baktı ve *Avanturista*'ya doğru ilerleyen küçük bir tekne ile yanında k*amburunu* çıkarmış yalnız bir yolcu gördü.

Şoför onu selamladı ve başparmağıyla yolcuya doğru işaret etti. Maddie aceleyle kıç tarafa doğru ilerledi, şimdi büzülmüş figürün üzerindeki giysileri tanıyordu. Sanki kırmızı bilinçaltı onu yeniden canlandırmış gibiydi.

Küçük su taksisi aradaki mesafeyi hızla kapattı.

"Nick!" diye seslendi ve Nick başını kaldırdı, yüzü solgun bir yeşile dönmüştü.

Bir şekilde onu merdivenden yukarı ve güverteye taşımaya yardım etti ve burada korkutucu bir an için ayaklarının dibine yığıldı.

"Berbat görünüyorsun," diye ağzından kaçırdı, korkusu sözlerinin pervasızlığına ince bir ayar vermişti. Kan çanağına dönmüş gözlerini kısarak ona bakarken bir elini nemli alnını kaplayan ter damlalarında gezdirdi. Bir zamanlar şık olan giysileri artık kırışıklar yığınından başka bir şey değildi; beyaz, buruşuk gömleği kuşku uyandıracak kadar lekeliydi.

"Berbat hissediyorum," diye inledi ve kendini oturur pozisyona çekerek ahşap tarafa yaslandı.

O da çok iyi kokmuyordu ama alkol izi de yoktu. "Bir şey mi yedin?

Başını salladı.

'Hadi, seni kamarana götürelim. Sanırım yatağa gitmen gerekiyor.

Gözleri yenilgiyle düştü. "Berbat hissediyorum.

Kadın kollarını adamın kollarının altından geçirip ayağa kalkmasına yardım ederken, adam aniden kadını silkeleyip yana doğru savruldu, bu sırada öğürme krizine girdi ve derhal teknenin kenarına kustu.

Gevşek ve bitkin bir halde, gözleri kapalı, soluk soluğa ve inleyerek orada asılı kaldı.

Bill'in teknesinin yan tarafına kustuğunda yaşadığı onursuzluğu hatırlayarak kendi midesi de sempatiyle sıkıştı.

Zavallı Nick'i kamarasına kadar götürmek, bir elinde bir kova tutarak ve ona destek olmaya çalışarak zor bir işti ve kamaranın kapısından içeri omuz atarak girdiğinde rahatlamıştı. Onu duvara yaslayarak çarşafları geri çekti ve yavaşça yatağa yatırdı. Adam kolları ve bacakları gevşek bir şekilde gümbür gümbür oturdu ve arkasına yaslanıp içten bir inilti çıkararak gözlerini kapadı.

Cildini boyayan yeşil renk onu endişelendiriyordu, aynı şekilde sığ nefes alıp verişi ve göğüs kafesinin hızla inip kalkması da.

'Nick, buraya senin için bir kova koydum. Yatağın başucunda da bir şişe temiz su var. Başka bir şey ister misin?'

Başka bir iniltiyle, başını hayır olarak algıladığı küçük bir hareket yaptı. Biraz çaresiz hissederek ona baktı. Ne yapmalıydı? Bir şeyler olmalı. Onu öylece bırakamazdı.

Bir adım öne çıktı ve adamın ayakkabılarını çıkardı. "Kirli eşyalarını çıkarmak ister misin, ben de senin için durulayayım?

Yanıt gelmedi. Kendi kendine onu daha önce de yüzme şortuyla gördüğünü söyleyerek öne doğru eğildi ve buruşuk keten şortu aşağı çekti. Adam inledi ama kalçalarını hafifçe kaldırdı.

Nick'in nemli şortunun kemerini kavrayarak, bacaklarındaki keskin tüyleri ya da ortaya çıkan kaslı kalçaları fark etmemeye çalışarak şortu aşağı doğru sıyırdı. Yakından ve kişisel olarak Nick tamamen erkekti. Onun nesi vardı ki? Tanrı aşkına, adam hastaydı ve o burada ona bakıyordu. Hızlıca şortu dizlerinden aşağı çekti, şortu kirli ayakkabılarıyla birlikte yere atarken gözlerini bacaklarından kaçırdı.

Şimdi daha cesur hissederek, buruşuk gömleğini çıkarmak için yatağın üzerine diz çöktü. "Nick, burada bana yardım etmen gerekecek," dedi ona dokunarak
hafifçe koluna.

Gözlerinden birini açıp nefes verdi ve sonra nefes almak canını acıtıyormuş gibi irkildi.

"Hadi gel. İki kolundan tuttu ve onu yukarı çekti.

Kadın gömleğinin düğmelerini açmaya başladığında, başını öne eğerek, "Özür dilerim," dedi.

"Sorun yok. Bunu çıkardıktan sonra seni rahat bırakacağım ve uyuyabilirsin.

Kadın gömleği bileklerine kadar indirirken, çocuk gibi itaatkâr bir şekilde her iki kolunu da kaldırdı, parmakları serin teninde ve kollarındaki ipeksi altın tüylerde gezindi. Nefesini içine çekti. Güzel göğüs. Geniş, pürüzsüz, bir

göğüs kasları arasındaki küçük V'yi tozlayan kıllar. Evet, düzgün göğüs kasları. Ve bunların spor salonu antrenmanlarından gelmediğine bahse girebilirdi. Poldark, kalbini ye. Birden Nick'i çıplak göğüslü, saman balyalarını savururken hayal etti ve biraz kızardığını hissetti.

Terbiyeli ol, dedi kendi kendine. Baygın bir ergen gibi davranıyorsun. Bu tür şeyleri yıllar önce aştın.

Gömleği bir kenara fırlattı ve bacaklarını yatağa doğru kaldırarak çarşafı dikkatlice göğsüne kadar çekti. Öğleden sonra sıcağına rağmen teni soğuktu ve kolları tüylerle kaplıydı.

Yüzüne vuran güneş ışığıyla, uyuyan bir İskandinav savaşçısına benziyordu, altın rengi ve güçlü, hastalıktan zayıf düşmüş. Bu onda hesaplanamayacak kadar korumacı bir his uyandırdı. Ona yardım etmek için gerçekçi olarak yapabileceği başka bir şey olup olmadığını görmek için etrafına bakındı ve kovayı yatağın yanına yaklaştırdı, su şişesinin ulaşılabilecek mesafede olduğundan emin oldu ve kirli kıyafetleri topladı. Yanlış hissetmesine rağmen ona bakmaktan kendini alamadı. Onu böyle savunmasız ve cansız görmek kendisini huzursuz hissetmesine neden oldu.

Teknedeki tüm konuklar arasında en hayati, güçlü ve güvenilir olan oydu. Sadece fiziksel güç olarak değil, doğru ve yanlış olanı yapma açısından da. Onun böyle olması kendisini savunmasız hissetmesine neden oluyordu. Simon'la geçirdiği kaza zihninde kimin güvenli, sağlam ve güvenilir olduğunu kategorize etmesine neden olmuştu. Douglas yeterince sağlamdı ama Cory'nin kaprislerinin merhametine kalmış olması onu güvenilmez kılıyordu ve Simon'a olan tüm saygısını yitirmişti. Siri kriz anlarında işe yarayabilirdi ama sadece işine gelirse ve Tara ile Cory'ye gelince, dokuz şiddetindeki fırtınada bir şemsiye kadar işe yarıyorlardı.

Ağır bir iç çekişle kamaradan dışarı süzüldü ve salondaki iPad'e yönelerek Google'da 'birisi gıda zehirlenmesi geçirdiğinde ne yapmalı' sorusunu aramaya başladı.

Nick bir kez daha kustu, kısa bir süre sonra uyandı ve rengi gri ile yeşil arasında bir yerde olmasına rağmen mide ağrıları geçmişti ve ateşi sadece biraz yüksekti. Maddie, Zoe'yi araması konusunda ısrar eden Bill'in Doktoru Cannon'la telefonda konuşmuş ve büyük olasılıkla gıda zehirlenmesi olduğunu ve birkaç gün yatabileceğini tahmin etmiş olduğu için kendini biraz daha kontrol altında hissediyordu. Maddie'yi rahatlatmak için ona bir talimat listesi ve istediği zaman arayabileceği bir davetiye verdi, bu da hemşirelik rolü konusunda kendini çok daha güvende hissetmesini sağladı.

Öyle ki Douglas arayıp bir araç çağırmak istediğinde, bir su taksisi kullanmalarının mümkün olup olmadığını sordu. O gerçekten sevmiyordu

onu terk etti. Tabii ki Douglas buna hiç aldırmadı. Gemiden iner inmez Siri'yi de yanına alarak Nick'in nasıl olduğuna bakmaya geldi. Güvertede bir sürü kahkaha ve ciyaklama sesi duyabiliyordu. Tara Nick'i kontrol etmek için acele ediyor gibi görünmüyordu.

"Yine uyuyor ama kendinde değil. Odasına girdiğinin farkında olduğundan ya da kıyafetlerini çıkardığını hatırladığından bile emin değildi.

"Zavallı adam, partide iyi görünmüyordu.

"Bu heyecan da neyin nesi?" diye sordu Maddie, bir kahkaha tufanı daha duyarak.

"Ellingham'lar hepimizi birkaç günlüğüne villalarında kalmaya davet ettiler. Ivan'la konuştum, planda ufak bir değişiklik var. Yarın tekneyi yakıt ikmali yapmanın ve su tanklarını doldurmanın daha kolay olacağı yeni bir yere taşıyacağız. Stari Grad'a gidiyoruz. Ivan bana buranın mükemmel bir yer olduğunu ve Hvar'a taksiyle gidebileceğimizi söyledi. Hafta içinde bizi almak için Hvar'a geri gelecek. Tekne tamamen sana kalacak. Douglas ona gülümsedi.

Maddie yapabileceği onca resmi düşünerek hoş bir gülümsemeyle başını salladı.

Güvertedeki Tara'dan gelen bir başka tiz çığlık Maddie'nin kaşlarını kaldırmasına neden oldu. Douglas ve Siri, Maddie'nin tercüme edemediği bir bakış alışverişinde bulundular. "Belki de Tara'ya Nick'in gerçekten iyi olmadığını söyleyebilirsin.

Saat on olduğunda Maddie öfkeden kuduruyordu. Tara ve Cory'nin zar zor seçtiği hafif bir akşam yemeği hazırlamıştı, zamanını boşa harcadığı için kızgındı ve Nick'e göz kulak olmaya çalışırken bir yandan da herkese hizmet ettiği için içerliyordu. Tara'nın Nick'in durumuna tamamen ilgisiz kalması şaşırtıcıydı ve domuz kafalılığı Maddie'nin ona bir şey söylemesine engel oluyordu. Tara ilgilenmiyorsa, Maddie de kesinlikle gönüllü olarak bilgi vermeyecekti.

Tara'nın yemek sırasındaki tek yorumu, ertesi gün Ellingham'ların villasına gittiklerinde Nick'in daha iyi olması gerektiğini söylemek oldu. Maddie ortalığı toparladığında herkes yatağına çekilmişti. Nick'i tekrar kontrol etti. Yatağın başucundaki lambanın ışığında hâlâ terli ve nemli görünüyor, huzursuzca dönüp duruyordu. Tereddüt ederek onun yanında durdu. Onu bırakmak yanlış geliyordu. Çabucak karar vererek güneşlenme güvertesine koştu, şezlonglardan birinin minderlerini kaldırdı ve ardından odasından bir battaniye ve yastık toplayarak onun odasında yerde derme çatma bir yatak oluşturdu. Evinden bu kadar uzaktayken onu terk etmek çok adice görünüyordu. Uykuya dalması biraz zaman aldı, her arkasını döndüğünde

ve her hareketinde kulaklarını zorluyordu, ama sonunda hafif bir uykuya daldı.

Uzun, alçak bir iniltiyle uyandı. Hemen ayağa kalktı ve yan taraftaki küçük ışığı yaktı. Saçları terden başına yapışmıştı ve gözleri ani ışık karşısında kısılmıştı.

"İşte, kova," dedi ve tam zamanında kovayı kaldırdı ama adam öğürmesine rağmen içinde hiçbir şey yoktu. Loş ışıkta acınacak halde görünüyordu ve Maddie'nin kalbi ona gitti. Yüz bezini banyoda tekrar ıslattı ve yatağın kenarına oturarak yüzünü nazikçe sildi. Adam gözlerini açtı. "Maddie?" diye mırıldandı.

"Evet.

"Çok güzel, teşekkürler. Başını kaldırdı, gözleri bulanıktı ve zar zor odaklanıyordu. "Saat kaç?

"Saat üç civarı.

Sanki bu önemliymiş ve bir şey ifade ediyormuş gibi başını salladı.

"Gıda zehirlenmesi geçiriyorsun. Bill'in teknesinden Dr Cannon'la konuştum. Bir yere kıpırdamamanız gerekiyor.

Yüzünde hayalet gibi bir gülümseme vardı. "Hiçbir yere gitmiyorum.

"Al, bir yudum su iç. Adam susamış bir şekilde içmeye başlayınca, korkusunu gizlemek için sesini yumuşatmaya çalışarak şişeyi çekti ve parmaklarını onunkilere dokundurdu. Onun tekrar hasta olmasını istemiyordu. "Yudumla. Susuz kalacağını biliyorum. Ama küçük yudumlar. Miden için daha iyi olur. Dr. Zoe Cannon için Tanrı'ya şükürler olsun; içten içe dehşete düşmüş olsa da en azından sesi kendinden emin geliyordu.

"Evet, hemşire. Yüzünde yine o belli belirsiz gülümseme belirdi. 'Dişlerimi temizleyebilir miyim? Ağzım iğrenç.'

"Evet. Kadın ayağa kalktı ve adamın bacaklarını yatağın kenarından geçirip yavaşça yere koymasını izledi. Ayağa kalkarken yalpaladı ve kadın onun kolunu kavradı.

"Yardım ister misin?

"Hayır," diye mırıldandı; biraz enerjisi olsaydı daha çok hırıltılı bir ses çıkaracağından şüpheleniyordu. Bir dakika boyunca yalpaladı. Dengede durmaya çalışan bir ip cambazı gibi kolunu uzattı. "Ben... iyiyim," dedi, sesi ahşap üzerindeki zımpara kağıdı gibi boğuktu.

"Hayır, değilsin. Tanrı aşkına, erkek gibi davranmayı bırak ve yardıma ihtiyacın olduğunu kabul et. Eğer kabul etmezsen kimseye söylemem. Bir kolunu o n a doladı ve destek olmak için omzunun altına soktu. Yavaşça yürüdüler.

Maddie adamın vücudundaki gerginlikten, desteğe ihtiyaç duyduğu için pek de mutlu olmadığını anlayabiliyordu.

Banyoda mermer makyaj masasına yaslandı, başı öne eğikti. Etrafından dolandı ve diş fırçasına bir top diş macunu doldurdu.

Aynada kendini inceledi.

"Evet, bok gibi görünüyorsun, bok gibi hissediyorsun, neden pes etmiyorsun, iyi olmadığını kabul edip yardım almıyorsun?" dedi Maddie duyguyla, diş fırçasını ona uzatarak.

"Harika bir hasta bakıcı," diye mırıldandı ağzına tıkıştırarak.

"Gerçek bir hemşire olmadığımı biliyorsun.

Gözlerini kapadı ve dişlerini temizlemeye devam

etti. "Daha iyi misin?

Çok. Ve sanırım kendi başıma geri dönebilirim.'

Ona izin verdi ama yanında durdu ve yatağın kenarına ulaştığında içine çöktü.

"Başka bir şey ister misin?

"Ölmek dışında. Adam titredi ve kadın çarşafları ve adamın daha önce bir kenara ittiği kalın battaniyeyi kaldırıp adamın üzerine örttü.

"Teşekkürler," dedi başını yastıklara yaslayarak, sonra kaşlarını çattı. "Yerde mi uyuyorsun?

Maddie biraz utanarak, "Evet," diye mırıldandı. 'Sadece uykunda hasta olmandan endişelendiğim için. Uyuyan birini izlemek gibi garip bir fetişe falan sahip değilim.

"Bildiğim iyi oldu. Demek istediğim, yerde yattığın için kendimi kötü hissediyorum'.

"Benim kadar kötü değil," dedi Maddie kalçasını ovuşturarak.

"Sen... Sen... bilirsin... kalmak zorunda değilsin. Yere doğru başını salladı.

Bir kaşını kaldırdı.

"Ama ben... gerçekten minnettarım. Orada olduğunu bilmek güzel. Bu taviz ona pahalıya patlamıştı; bunu görebiliyordu. "Yerde olduğun için kendimi kötü hissediyorum. "Sorun değil. Sırtındaki sıkıcı ağrıyı hafifletmeye çalışarak kıpırdandı. 'Oturacağım bir süre sandalyede oturdum. Zaten artık tamamen uyanığım. Söz veriyorum seni uyurken izlemeyeceğim. Ya da tehlikeli fotoğraflar çekip Nina'ya göndermeyeceğim.'

Gözleri çoktan düşmüştü ama sanki bununla savaşıyormuş gibi

gözlerini kaldırdı. 'Uyumaya devam et. Ben iyiyim.

Son bir hamle gibi görünen bir hareketle gözlerini tekrar açtı. "Uyu. Burada. Yatağın diğer tarafını işaret etti ve sanki kelimeler son enerji rezervlerini tüketmiş gibi gözleri tekrar kapandı ve neredeyse onun uykuya daldığını görebiliyordu.

Bir süre onu izledi, solgun yüzünü, gözlerinin altındaki koyu halkaları ve hareketsiz yatan, derin bir uykuda kaybolmuş saçlarını inceledi. Kendi gözleri de kaymaya başlayınca onun yanındaki yatağa sürünerek uzandı ve derin bir uykuya daldı.

Bölüm 21

"Bu da ne?" diye sordu Tara, odaya dalarak.

Maddie irkilerek kendine geldi, sözcük bulmakta zorlandı ve sonra yavaş yavaş farkına vardı. Bir noktada Nick yüzünü ona dönmüştü ve kolu şimdi onun beline dolanmıştı.

"Nick! Tara'nın tiz ses tonu Maddie'yi ellerini kulaklarına götürmeye teşvik ediyordu ki bu çocukça ama bir o kadar da tatmin edici olurdu.

Nick! Seninle yatakta ne işi var?'

İçine gömüldüğü yastıklar kadar solgun görünen zavallı Nick kendine gelmeye çalıştı, kolunu yavaşça çekmeden önce Maddie'yle şaşkın bir bakış alışverişinde bulunurken mavi gözleri soluk ve kırmızı çerçeveli görünüyordu.

"Tara?

Sana bir soru sordum. Ne. Ne. O. Yapıyor. Burada. Burada?'

Nick kaşlarını çattı ve karnını tuttu, gözleri yanındaki kovayı aradı.

"Tanrı aşkına, o hasta," diye tersledi Maddie, bacaklarını yatağın kenarına doğru sallayıp ayağa kalkarak. 'Bütün gece kusup durdu. Birinin ona göz kulak olması gerekiyordu. Her zamanki gibi göz alıcı görünen öfkeli modele anlamlı bir bakış fırlattı.

"Hımm. Tara ona küçümseyen bir bakış attı. "Nicky hayatım, nasıl hissediyorsun?

"Yaşıyor," diye mırıldandı Nick, kendini yukarı çekti, çarşaflar beline kadar indi ve yastıklara yaslandı.

"Berbat görünüyorsun. Odaya şöyle bir göz gezdirdi. "Toplanmaya başlamamışsın.

"Toplanmak mı? Nick kafası karışmış bir baykuş gibi gözlerini kırpıştırırken saçlarını iterek tutamlar halinde havaya kalkmasına neden oldu. Sevimli bir şekilde buruşuk ve kaybolmuş görünüyordu, Maddie'nin aralarına girip ona sarılmak ve endişelenmemesini söylemek istemesine neden oldu. Hiçbir şey yapmasına gerek yoktu.

'Evet. Toplanıyoruz. Tekneden ayrılıyoruz.'

"Ayrılmak mı? Nick yine papağan gibi tekrarladı.

"Batıyor mu?

Maddie gülümsemesini gizlemek için elini yüzüne götürdü.

Tara ona ters ters baktı. 'Batıyor mu? Neden batıyor olsun ki?'

"Batan bir gemiyi terk ediyorsun," dedi Nick, sanki konuşmaya ayak uydurmakta zorlanıyormuş gibi alnı kırışarak.

Maddie masum bir hava takınarak, "Bu fareler," dedi.

Tara dönüp ona keskin bir bakış fırlattı; daha keskin bir bakış Maddie'yi duvara yapıştırabilirdi.

"Kalıcı olarak değil, aptal. Tara'nın kız gibi azarlayan sesi Maddie'nin dişlerini gıcırdatmasına neden oldu. 'Sadece beş günlüğüne. O küçük kulübeden uzaklaşmaya ihtiyacım var ve banyo başımı ağrıtıyor. Hiçbir şey için yer yok.

"Nereye? Nick düzgün bir cümleyi bir araya getirmekten aciz görünüyordu.

Ellingham'lara dönüyoruz. Hepimizi kalmaya davet ettiler. Toplanmanız gerek. Ivan tekneyi yeni liman yerine taşır taşımaz gidiyoruz. Bu öğleden sonra.'

"Tara," diye araya girdi Maddie, "Nick hiçbir yere gitmiyor. Hâlâ iyi değil.

"Saçmalama," dedi Tara. "Yapmak zorunda. Sesinin tonu yükseldi. Nick'e döndü ve gülünç bir dramla yatağın kenarına çökerek iki elini Nick'in omuzlarına koydu. Minik kuş pençelerine benziyorlardı. 'Gelmek zorundasın. Sensiz gidemem.

Nick gülümsemeye çalıştı ama bu zayıf ve gönülsüz bir gülümsemeydi ve şımarık veledi rahatlatmak için ağzını açtığında Maddie yumruklarını sıkarak onu kaldırıp denize bıraktığını hayal etti.

"Ben... Ben..." Yüzünü buruşturdu, eliyle karnını ovuşturdu.

"O gerçekten hasta," dedi Maddie, onu yakından izleyerek, yanağındaki ince çizgilerin gerildiğini ve boynundaki tendonların keskinleştiğini gördü.

'Ama şimdi daha iyisin, değil mi Nicky? Dün hastaydın. Başını salladı.

"Ve hâlâ iyileşiyor. Maddie onu utandırmak istemiyordu ama yardım almadan tuvalete bile gidemiyordu.

Tara buyurgan bir alaycılıkla kendini toparladı. "Sadece hastaydı. Herkes her zaman hasta.'

Maddie ona sert bir bakış fırlattı. 'Hayır, herkes her zaman hasta değildir. Bu,' dedi kesik bir vurguyla, 'normal değil. Nick'in yatakta kalıp dinlenmesi gerekiyor.

Tara'nın yanaklarında hafif bir kızarıklık belirdi. "Nicky hayatım, gelmek zorundasın. Maddie'ye ters ters baktı. 'Sanırım artık gidebilirsin. Bizi yalnız bırak.

Maddie ayağa kalktı, Tara ile neredeyse burun buruna gelmişti. "Bir doktorla konuştum, Nick'in dinlenmesi gerekiyormuş ve enfeksiyon kapma ihtimaline karşı kırk sekiz saat boyunca ayağa kalkmaması gerekiyormuş.

"Bulaşıcı mı? Tara geriye doğru bir adım attı.

"Evet, viral olabilir. Maddie, nakavt darbesini vurmak için kolunu geri çeken bir boksör gibi, o her şeyi bilen büyükanne nefeslerinden birini içine çekti. "Hastalığa yakalanmak istemezsin, değil mi?

Aslında komik değildi ama Tara'nın fırlama hızı ve Maddie'nin kendini beğenmiş ifadesi onu güldürdü; aslında daha çok canını yakan hırıltılı bir nefesti. Bir buldozer bir noktada midesinin içini kazımış gibi görünüyordu. Kendini en son ne zaman bu kadar acınası hissettiğini hatırlayamıyordu. Hasta olmak berbat bir şeydi.

"Teşekkürler. Yüzünü buruşturdu, kendini yastıklara geri çekmeye çalıştı. "Hemşire misin yoksa Rottweiler mı karar veremiyorum.

"İşte.

Rottweiler, diye karar verdi onun öfkeli ses

tonuna. "Bana bırak.

Yastıkları dolgunlaştırmak için onu itti, yanağı onunkine sürtündü ve adamın burnuna sıcaklık ve pembelik kokusu geldi, yeni uyanmış bir kadın kokusu.

"İşte. Daha iyi mi?'

Başını sallayarak geri çekildi.

'Sence bir süre iyi olacak mısın? Gidip kahvaltıyı hazırlamam gerekiyor.

"Elbette. Ben iyiyim. Bütün gece kaldığın için teşekkürler. Bu...' Güven vericiydi. "Nazikti, özellikle de hala çalışmak zorundayken.

Ona neşeli bir gülümseme verdi, kısa süreli güneş ışığı patlaması bir şekilde onu çok daha iyi hissettirdi. "Ah, ama beklenmedik bir bonus olarak önümüzdeki hafta izinliyim. Sonra ona baktı. "Sen hariç. Açık sözlülüğüne rağmen, bastırılmış bir eğlence bu sözleri renklendirdi.

"Saçından uzak duracağım ve sen de ben burada yokmuşum gibi davranabilirsin.

"Eminim bir iki gün içinde kendinizi daha iyi hissettiğinizde ünlü Ellingham'larda herkese katılabilirsiniz.

"Evet," diye hevessiz bir şekilde kabul etti, her şeyin konfordan ziyade stil için tasarlandığı o beyaz anıt mezara geri dönmek istemediğinden oldukça emindi. Buz beyazı ve bir o kadar da soğuk.

"Bir şey ister misin? Yemek?'

"Tanrım, hayır," dedi hissederek. Maddie ona sıcak ve sempatik bir bakış fırlattı. 'Midem tam bir isyan içinde.

"TAMAM. Dudaklarını büzerek onu inceledi. 'Ben...' bir duraksama oldu, sanki onu bırakmaya isteksizmiş gibi '... daha sonra gelip seni kontrol edeceğim. Yeterince suyun var; az miktarda içmeye devam et.

"Evet, hemşire.

O gider gitmez gözlerini kapattı, kendini yetersiz ve yenilmiş hissetti. Şu anda evde olmak, baldızının kendisine eşlik etmesi için köpeklerden birini evine kaçırması için neler vermezdi? Ah, kendi yatağında olmak, ailenin geri kalanının avlunun hemen karşısında olduğunu ve annesinin kendini bildi bileli her derde deva olarak dağıttığı tavuk suyuyla her an çıkagelebileceğini bilmek.

Gözlerini kırpıştırdı ve aniden bastıran kendine acıma hissini sildi. Kendine gel Hadley. Hastaydın, sistemin saldırı altında; sadece kendini kötü hissediyorsun.

Gözlerini kapadı ve zihninin dolaşmasına izin verdi. Hiç şaşmadan eve dönüyor, herkesin ne yapıyor olacağını hayal ediyordu; Jonathon ve Dan babasıyla birlikte çiftlikteki bazı işlerini yapıyor, annesi WI dos'larından biri için mutfakta kek pişiriyor, köpekler çiftlik kapısında nöbet tutuyor ve koyunlar aşağı otlaklarda kısa yaz yeşil otlarını yiyor olacaktı. Güneşin gökyüzünde zirveye ulaştığını, tepenin dik yamaçlarından aşağıya doğru eğildiğini ve ufuk çizgisinin tepesindeki kayalıkların karanlık yarıklarına doğru yol aldığını görebiliyordu.

Teknenin motoru hız değiştirmiş, yumuşak vuruşu daha güçlü ve kararlı hale gelmişti. Lombozdan, denizde ilerledikçe kıyı şeridinin daha hızlı hareket ettiğini görebiliyordu. Nereye gittiklerini görmek isterdi; bilinmeyene doğru yelken açma hissi biraz rahatsız ediciydi. Yönünü kaybetmişti.

Okumaya çalışıyordu ama aynı paragrafın üzerinden üç kez geçmiş olmasına rağmen hiçbir anlam çıkaramamıştı ki kapısı açıldı ve Tara hiddetli bir enerjiyle çatırdayarak ortaya çıktı. "Nick.

Yorganın altına girip burada değilmiş gibi davranmak için çocukça bir dürtüyle savaştı ve uyuyormuş gibi davranmak için çok geçti, gerçi muhtemelen onu sarsıp uyandıracaktı.

"Tara.

Ellerini ince kalçalarının üzerine koydu ve onaylayan bir gülümsemeyle başını eğdi.

"Peki, kim şimdiden daha iyi görünüyor?

Gözlerini kırpıştırdı, gözleri donuk ve ağrılıydı. Gerçekten mi? "Hissetmiyorum. Gülümsemesine karşılık verme çabası başarısız oldu; kendini hiçbir şey yapamayacak kadar bitkin hissediyordu.

"Kalkacaksın. Sen kalkar kalkmaz.'

"Kalkmak mı?" diye sordu, zihni bulanıktı ve bu fikrin etrafında dönüp duruyordu. Kalkmak mı?

Ayağa kalkmak şu anda Everest'e tırmanmakla aynı sırada yer alıyor.

'Evet, her zaman böyledir. Yataktan kalkıp duş aldıktan sonra kendini milyonlarca kez daha iyi hissedeceksin. Buna teslim olamazsın. Eşyalarını toplamana yardım etmemi ister misin?

Paketleme mi? Şaka yapıyor olmalı.

'Üzgünüm Tara, ama gerçekten gidemem. Kendimi berbat hissediyorum.

"Cory ile konuştum ve senin bulaşıcı olduğunu düşünmüyoruz. O korkunç kız sadece uyduruyordu.'

Korkunç kız mı? Kim? Maddie mi?

'Sadece yediğin bir şey. Muhtemelen o kızın pişirdiği bir şeydir. Eminim ellerini hiç yıkamıyordur.'

Tara avını takip eden bir kaplan gibi odaya girmiş ve gardırobun kapılarını açmıştı.

"Bir bakayım... Ne almak istiyorsunuz?

"Tara -" kendini ayağa kaldırdı, kolları titriyordu "- üzgünüm ama gidemem.

"Ama yapmalısın. Anlamıyor musun?'

'Hayır. Bu açık sözlü dürüstlük bir hataydı.

"Nasıl," dedi Tara öfkeyle, "tek başıma gelirsem nasıl görünecek? Kollarını iki yana açtı.

Nick çaresizce omuz silkti.

"Bir tür ezik gibi görüneceğim, olan bu. Erkek arkadaş bulamayan biri gibi. Cory'nin Douglas'a sahip olması yeterince kötü; çok yakışıklı olmayabilir ama en azından zengin. Derin bir iç çekti. "Zorluk çıkarma Nicky," diye yalvardı, sesi değişti, gözleri keskin bir tavır değişikliğiyle ışıl ışıl ve yumuşaktı. 'Benimle gelmene gerçekten ama gerçekten ihtiyacım var. Bir şey yapmak zorunda değilsin; şezlonglarda uzanıp muhteşem görünebilirsin. Biraz fondötenim var; seni biraz daha az peelingli gösterebiliriz.

Gardırobundaki askıları karıştırmaya başladı. "Yeni keten gömleğin nerede?

"Ben..." Ellerini kaldırdı. Maddie'nin düğmelerini açtığını hayal meyal hatırlıyordu.

"Gerçekten, Nick. Sanırım bu işimizi görür; Hvar'da tekrar alışverişe çıkabiliriz. Villa şehre sadece kısa bir yürüyüş mesafesinde.

Arkasını döndü. 'Hadi, Nick. Kalkıp giyinmen gerek. Ivan bir saat içinde Stari Grad'a varacağımızı söyledi. Taksiler bizi limandan almak için ayarlandı. Akşam yemeği saat yedide.'

Yemek yeme düşüncesi bile istemsiz bir iniltiye neden oldu. Bir taksiye binip diğer insanlarla sarmaş dolaş olma ihtimali karşısında alnından terler boşandı. Yeni ve yabancı bir yerde kalmak bile anlaşılması çok zor görünüyordu. Midesine kramplar girdi, mide bulantısı yeniden başladı. Bu kulübe evi değildi ama tuvalete kaç basamakla çıktığını biliyordu. Yataktan yanlış bir noktada kalkarsa dizini komodine çarpacağını biliyordu. Ayaklarının altındaki kısa tüylü halının verdiği hissi biliyordu.

"Gelmiyorum, Tara. Yastıklara yaslanıp gözlerini kapatırken bir rahatlama hissi yerleşti. İlişkileri boyunca ona ilk kez hayır dediğini fark etti.

"Yapamaz mısın, yapmaz mısın?" diye tükürdü. "Beni bu şekilde hayal kırıklığına uğratmaya hazır olduğuna inanamıyorum.

Gözlerini zorla açtı.

Muhteşem saçlarını bir omzunun üzerinden atarken parıldayan gözleriyle bir anka kuşu ya da ejderha gibi görünüyordu, öfkeyle parıldıyordu ve her zaman olduğu kadar ulaşılamaz bir hayaldi.

"Normalde ültimatom vermem ama... eğer benimle gelmezsen, her şey biter. Bununla birlikte başını havaya kaldırdı ve burnu alnından daha yüksekte dışarı çıktı.

Yorgun bir şekilde başını salladı, bu sahne sekiz yaşındaki Nina'nın Nerf silahıyla oynamasına izin vermediğinde mutfaktan tepinerek çıkmasını anımsatıyordu.

Ama sonra midesine şiddetli bir kramp girdi. Sıcak bir kızarma. Sonra soğuk bir ter. Sistemi sarsıldı. Mücadele etti. Hem de çok. Ama boşuna. Tam zamanında kovayı kaptı ve savaşmayı bıraktı, kusarken ve kusarken sefalete teslim oldu.

Bölüm 22

Gulet saat birden hemen sonra Stari Grad'ın sessiz, şirin ve küçük limanına yanaştı. Birkaç dakika içinde, ormandaki maymunlar gibi çılgınca bir faaliyetin gürültüsü ve gevezeliği, Douglas ve arkadaşlarının birer birer bavulları ve çantalarıyla iskeleden aşağı inip bekleyen taksilere doğru ilerlemesiyle aniden kesildi.

Maddie onlara el salladı.

En son ayrılan Siri, "Umarım Nick iyidir," dedi.

"Ben de öyle," dedi Maddie, bu sabah yine kustuğu için biraz tedirgindi.

"Sanırım artık bir limandasın ve her zaman bir doktor çağırabilirsin," dedi neşeyle.

"Sanırım yapabilirim," dedi Maddie, sesi biraz ekşiydi. Siri ona suçlu bir bakış attı ve çantasını eline aldı.

Nick'e bakmayı umursadığından değil, gerçekten umursamıyordu ama sanki Nick gerçekten onlardan biri değilmiş gibi, hepsinin bunun kendi sorunları olmadığını düşünmeleri onu öfkelendiriyordu. Tara'ya gelince, o konuya hiç girmeyecekti bile.

"Birkaç gün içinde geri döneceğiz. Siri'nin sesindeki uzlaşmacı ton Maddie'yi sinirlendirmişti, her ne kadar Nick'i ikinci kez düşünen tek kişi o olsa da.

"İyi eğlenceler," dedi Maddie, yüzü dikkatle boştu. Siri, Maddie'nin kendisini bir tür kutsamasını ve suçluluk duygusunu azaltmasını bekliyorsa, bunu unutabilirdi.

Siri'nin gergin, özür dileyen gülümsemesi Maddie'yi biraz tatmin etti ama fazla değil.

Her şeyi iki arabaya yüklemelerini, Ivan'ın gerekli evrakları yerel yetkililere kaydettirmek üzere kordon boyunca ilerlemesini ve ardından iki arabanın yavaşça uzaklaşmasını izledi. Nick'in sorumluluğunu tek başına üstlenmiş olmasına rağmen derin bir oh çekti - beş gün boyunca tek başınaydı.

"Hepsi gitti mi?

Başını salladı ve taze bir şişe su uzattı. "Nasıl hissediyorsun?

'Ne gariptir ki, tekrar hasta olmama rağmen kendimi biraz daha iyi hissediyorum. Uyumak yardımcı oldu. Arkamı temizlediğin için teşekkürler.

Güldü. "Bu benim işim.

'Evet, ama...' burnunu kırıştırdı '... Eminim bunun için imza atmamışsındır.

"Buna alıştım. Bir an düşündü ve sonra ona Tara'nın sorununu anlatmamaya karar verdi. "Sesin çok daha iyi geliyor.

'Teşekkürler, karnım biraz ağrıyor ama artık midem bulanmıyor, sadece iğrenç hissediyorum.

"Neden duş almıyorsun?" "Bana

bir şey mi söylemeye çalışıyorsun?

"Hayır. Onun endişeli bakışlarına güldü. 'Bu bana yatağındaki çarşafları değiştirme şansı verecek. Seni bilmem ama yeni çarşaflar beni her zaman daha iyi hissettirir ve bir duş seni biraz daha insani hissettirebilir.

"Yürüyen ölülerden birinin aksine.

"Ah, görüyorum ki bu sabah aynaya bakmışsınız.

İsteksiz bir kahkaha atarak, "Nasıl olduğunu anlatsana, neden yapmıyorsun?" "Duş al." dedi. Kadın banyoyu işaret etti. "Sana yardım edeceğim ama bana bir

Eşyalarımı almak için bir dakika. Bu oda havalandırılsa iyi

olur. "Burası kokuyor demek istiyorsun.

"Mmm, o kadar ileri gitmezdim ama... İsterseniz kabinleri taşıyabilirsiniz.

'Hayır, enerjim olduğunu sanmıyorum. Sadece tuvalete kadar yürümeyi düşünmek bile yeterli.

'Dediğim gibi, bir dakika içinde döneceğim. Bana iki tik verin.'

Elbette bir erkek olarak en iyisini o bilirdi ve kadın temizlik kovası, paspas ve yeni çarşaflarla döndüğünde yatağı boştu ve banyonun kapısı kapalıydı.

Yatağı çabucak soydu ve çarşafları değiştirdi, temizlik setinin bir parçası olan anti-bac mendillerle tüm yüzeyleri sildi.

Ağır kuş tüyü yastıkları yastık kılıflarına geri yerleştirmişti ki banyodan bir patlama, ardından bir çarpma ve bir bağırma sesi duydu. Duş hâlâ çalışıyordu ama başka ses yoktu.

Odanın diğer ucuna fırladı. 'Nick! İyi misin?" diye seslendi banyo kapısından.

"Evet, ben..." Uzun bir sessizlik oldu ve ardından çekingen bir şekilde

"Ee

...hayır. Sanırım biraz yardıma ihtiyacım olacak.'

"İçeri girebilir miyim?" diye sordu. "Müsait

misin? Uzun bir sessizlik daha.

"Hayır, ama biraz sıkıştım.

"Gözlerimi kapatacağım.

Duş kapısı önünde durduğu için kapıyı iterek açmak zor oldu ve Nick'in bacaklarının önünde yayıldığını, duşun yarı içinde yarı dışında olduğunu görebiliyordu. Kıpırdanarak içeri girdi ve Nick'in yüzüstü yerde yattığını görünce minnettar oldu. Böylece biraz utançtan kurtulmuştu. Kapının arkasındaki büyük beyaz havlulardan birini kaparak adamın çıplak poposunun üzerine bıraktı, ancak bunun çok güzel bir popo olduğunu fark etmeden önce değil. İç organları biraz sıkıştı.

"Ne... şey... oldu? En iyi niyetine rağmen, kelimeleri biraz kararsız ve titrek çıktı. Kalçalarını düşünmeyi bırak. Hiç utanması yok muydu? Onun merhametine kalmış hasta bir adamdı ve zavallı adama bakmaması gerektiğini daha iyi bilmeliydi.

Başını kaldırdı ve omzunun üzerinden ona baktı. Vücudunun yarısı klozetin altına sıkışmıştı ve dar alanda kendini yukarı kaldırmak için herhangi bir şey yapmaya çalışmanın neredeyse imkânsız olduğu açıktı.

"Kaydım, aşağı indim, duş başlığını tuttum ve her şey benimle birlikte aşağı indi ve ..." başını yere düşürdü "... tekrar kalkacak enerjim yok.

"Yaralandın mı?

"Hayır. Sadece erkeklik gururum, ki dürüst olmak gerekirse, bugünden sonra eski halinin bir gölgesi.

"Bundan bir daha bahsetmeyeceğime söz vermeme ne dersin?" diye önerdi Maddie, duşu kapatıp ona yardım etmek için eğilirken kendini gerçekçi ve iş adamı gibi davranmaya zorlayarak.

"Şu anda umursadığımdan emin değilim.

'Biraz geriye doğru kıvrılman gerekiyor, sonra dizlerinin üstüne kalkmana yardım edebilirim. Sonra leğeni tut ve ikimiz birlikte seni ayağa kaldıralım.

Bir havlu ancak bu kadar kıpırdanmaya ve çekiştirmeye dayanabilir ve yine de kişinin namusunu koruyabilirdi. Nick'i dizlerine kadar çektiğinde, havlu hayaletten vazgeçti. Nick bir eliyle leğene tutunarak ayağa kalktığında, hâlâ dizlerinin üzerinde olan Maddie'nin göz hizasında dümdüz bir karın, aşağıya doğru ok gibi inen koyu sarı saçlar, kısa bir an için koyu sarı bukleler ve gerçekten görmemiş olmayı dilediği başka şeyler vardı. Yine de bu, ellerini o güzel kalçalarda gezdirdiğinde ya da kalçaları boyunca uzanan erkeksi kas kıvrımını okşadığında neler olacağına dair duyduğu ani hayranlığı engellemedi.

Ayağa kalktı, havluyu kaptı ve beceriksizce adamın kasıklarına doğru itti, bu da işleri daha da kötüleştirdi çünkü havluyu orada tutmak zorunda kaldı ve adamın havluyu ondan almasını bekledi. Keşke umursamaz davranabilseydi ve önemli bir şey yokmuş gibi davranabilseydi. Şimdi ikisi de burada durmuş birbirlerine bakıyorlardı, kızın yanakları alev alev yanarken adamınkiler sadece bir ton daha açıktı.

"Garip," dedi, aşağı bakmamaya odaklanarak. Aynada Nick'in poposunu görebiliyordu, hâlâ nefisti. Nick Hadley'nin çok güzel bir vücudu vardı. Bunu daha önce birkaç kez fark etmiş miydi?

Yutkundu. "Özür dilerim. Bir eliyle lavaboya yapıştı, diğer eliyle havluyu tuttu. Yüzündeki kızarıklık derinleşti.

"Dur, ben yapayım. Şimdi kendini çok kötü hissediyordu, normal bir günde Nick'in muhtemelen buna güleceğini, büyük bir şaka yapacağını biliyordu. Yüzü kızararak özür dilemesi, kendini ne kadar kaybolmuş ve savunmasız hissettiğini vurguluyordu. Gözlerini Nick'in çene çizgisinden ayırmadan havluyu aldı ve beline sardı, elleri Nick'in serin ve nemli teninde gezinirken hareketleri hızlandı. Aralarında ağır bir sessizlik uğulduyordu ve bu samimi dokunuş, onunla ilgilenmek kalbini yerinden oynattı. Adamın çenesindeki altın sarısı kirli sakallara odaklandı, parmakları adamın sıkı karnında gezinip uçlarını içeri sokarken adamın keskin bir nefes aldığını duydu ve göbeğinin altındaki yumuşak saç kıllarının içini ürperttiğini hissetti.

"İşte. Ellerini çekip yanlarına koydu ve itaatkâr bir oyuncak asker gibi dimdik durdu. 'Hepsi bitti. Yatağa dönebilir misin? Ben... şey... burayı toparlayacağım.

Boxer şortu yerdeydi, duş başlığı aşağıya doğru sarkıyordu, hortum gümüş bir yılan gibi saldırmaya hazırdı ve yerde büyük bir su tabakası vardı.

"Mmm," dedi, elini leğenden kapıya doğru götürdü, ıslak zeminde birkaç dikkatli adım attı. Yaşlı bir adam gibi ayaklarını sürüyerek yatağa döndü, ıslak saçlarından akan su damlaları sırtından aşağı süzülüyordu.

"Bekle. Kendini yatağa bırakırken döndü. Elinde yeni bir havluyla aceleyle yanına geldi. 'Hâlâ sırılsıklamsın. Çarşafları nemlendirirsen, faydasını hissetmezsin. Beklemeden, sırtından aşağıya doğru inen su çizgilerini nazikçe kuruladı, havlunun tenine değdiğini görünce göğsünde bir sıcaklık patladı, kasları dokunuşuna uyum sağlamak için hareket etti. Havlu, adamın sivriltilmiş belinden geniş omuzlarına doğru ilerledi ve yoluna çıkan damlaları ıslatarak, pürüzsüz, dümdüz sarı saçların ense kısmını saçak gibi çevrelediği boynuna doğru ilerledi.

tarak. Başını havluya gömüp ıslak saçlarını ovalarken, kalbi göğsünde öyle bir çarpıyordu ki göğüs kafesinin titrediğini hissedebiliyordu. Bir çocuk gibi, yarım ağızla boğuk bir itirazda bulunduktan sonra ona izin verdi.

Bitirdiğinde çarşaf hâlâ nemliydi ve kaşlarını çatarak eleştirdi. 'Nemli çarşaflarda uyuduğun için zatürre falan olmanı istemiyorum. İzin ver senin için kurutayım.

Her zamanki gibi itaatkâr bir şekilde orada oturdu, kadın saç kurutma makinesini başucu lambasının fişine takarken onu bekletirken omuzları yorgun bir sabırla çöktü.

"Bu bir dakika sürmez ve sonra seni rahat bırakacağım. "Güzel,"

diye mırıldandı iç çekerek ve yatağa özlemle bakarak.

Saçlarını parmaklarıyla kabartmaya ve saç kurutma makinesinin üflemesiyle hoyratça kurutmaya başlar başlamaz pişman oldu. Ne yapıyordu ki? Onunla ilgilenmek için bu kararlı dürtü nereden gelmişti? Parmak uçları kafa derisine masaj yapıyor, saçları hassas iç bileğine değdikçe kolunda karıncalanmalar oluşuyordu ama bu sadece bela aramak ve çok uzun bir kış uykusundan uyanmış gibi görünen ve baharı koklayan kirpiler gibi gerinip kıvrılan hormonlarına açık bir davetiye çıkarmak olsa da kendini durduramıyor gibiydi.

"Mmm, bu çok hoş. Nick'in boğuk sesi uyku ve seks doluydu... hayır, seks değil. Kesinlikle seks değil. O lanet hormonlar adımlarında çok fazla bahar ateşi taşıyordu. Sadece uyku. Yorgunluk. Muhtemelen tüm o kusmalar yüzünden ağrıyordu.

"Sanırım artık işin bitti. Neredeyse fişi duvardan çekip çıkaracaktı. "Temiz bir tişört ya da başka bir şey ister misin?

Nick'in gözleri, kızın ani kabalığı karşısında kafası karışmış gibi bulanıklaştı. "Evet. İkinci çekmece aşağıda. Ve sakıncası yoksa... boksörler üstte.

Evet, çünkü onun iç çamaşırı çekmecesini karıştırmayı gerçekten istiyordu. Yumuşak mavi bir tişört çekmecede düzgünce katlanmış duruyordu. "Bu olur mu?" Adam başını salladı ve kadın bakmadan elini üst çekmeceye daldırıp bir çift lacivert jarse boxer çıkardı.

"Teşekkürler Maddie. Adam tişörtü kafasına geçirdi ve Maddie adamın sırtında, kürek kemiklerinin altındaki kasların esnemesini ve şişmesini izledi.

"Size başka bir şey getireyim mi?" diye sordu, çoktan kapıya varmıştı. Burası çok sıcaktı. Bir an önce dışarı çıkmalı ve kendisiyle ciddi bir konuşma yapmalıydı.

"Hayır... şey... ben iyiyim. Sonra onu terk ettiği için kendini suçlu hissetti; gözleri biraz kasvetli görünüyordu ve üzerinde yenilmiş bir hava vardı. "Nereye gidiyorsun?

"Bazılarımız hâlâ çalışıyor.

Yüzünü buruşturdu. "Ve ben de sana fazladan iş çıkardım. Şimdi kendini biraz kaba hissediyordu.

"*Sen* sorun değilsin. Tara'nın üstünden geçtiği havlu yığınını düşündü. "Ama artık limandayız ve çamaşır yıkamak, yiyecek ve diğer ufak tefek şeyleri stoklamak gibi sıkıcı şeyler yapmam gerekiyor. Ve daha fazla yakışıksız düşünceye kapılmadan önce bir süreliğine ondan uzaklaşmalıydı.

Çamaşır, çamaşırları düşün. Çamaşırlar. Havlular. Nick'in bronzlaşmış düz karnına havlu sarmak değil.

"Gitmem gerek. Ev işlerini yapmalıyım. Çaresizlikle kapıyı iterek açtı.

"Uzun sürecek mi?" Kendini küçümseyen bir homurtu çıkardı. 'Üzgünüm, dört yaşında muhtaç bir çocuk gibi konuşuyorum. Git hadi. Ben büyük bir çocuğum. Bu hızlı inkârda onun kendi kırılganlığını hissettiğini ve bundan utandığını gördü.

Gülümsemesini yumuşattı. İri, güçlü Nick'in bu kadar sevimli olabileceği kimin aklına gelirdi? 'Elimden geldiğince çabuk olacağım. Çamaşırları bırakır, bir süpermarkete uğrar ve geri dönerim. İstediğin bir şey var mı?'

Ona utangaç ve umutlu bir bakış attı. 'Canım Lucozade çekiyor. Çocukken ve hastayken annem bize hep ondan verirdi.

Daha güvenli bir bölge; bununla başa çıkabilirdi. Benimkiyle de. Buna yemin etmişti. Burada satılıp satılmadığını bilmiyorum ama sizin için bir bakarım.

Teşekkürler Maddie. Tüm bunları benim için yaptığın için sana gerçekten minnettarım.

Bu tam olarak iş tanımınızın bir parçası değil, değil mi?

"Sorun değil. Midesi, saklayamadığı ve onun pişmanlık dolu bakışlarına neden olan yüksek sesli bir mırıltıyla homurdandı.

'Ve yemek yemedin, değil mi? Ya da uyumadın?'

"Biraz zor bir gün oldu. Kaşlarını kaldırdı. Kahvaltıdan beri bir şey yememişti ve o zaman da her şey çok karışık olduğu için hızlıca bir dilim tost yemişti.

Nick ona gülümsedi, içini aydınlatan utangaç bir gülümsemeydi bu. 'Ve ben yardım etmedim. Git bir şeyler ye. İkimizin de yiyeceksizlikten bayılmasına izin veremem.

"Bir şeyler yemeyi denemek isteyebileceğini düşünüyor musun?

"Emin değilim," dedi ve bunu söylerken esnedi, gözlerini kırpıştırdı. Temiz saçlarına ve yüzündeki biraz daha fazla renge rağmen gözleri yorgunluktan morarmıştı.

"Neden bir süre dinlenmiyorsun ve daha sonra kendini daha iyi hissedersen gelip salondaki ekranda bir Netflix filmi izlemiyorsun?

Sanki kendisine büyük bir ikram sunulmuş gibi bir an için daha dik oturarak aydınlandı. "Bu harika olur.

Ona ani bir sırıtışla karşılık verdi. "İzlemek için ne seçtiğimi öğrendiğinde bunu söylemeyebilirsin.

"Hayatta kalacağım. Ağzı yarım bir gülümsemeyle kıvrılırken her zamanki mizahından bir parıltı vardı. "Bana öyle hüzünlü, ağlamaklı bir film tipi gibi gelmiyorsun.

"Öğrenmek zorunda kalacaksın. Bu neşeli espriyle birlikte odadan çıktı, onun havlunun altında boxer'ına büzülmesini izlemek zorunda kalmadığı için minnettardı.

İki çamaşır torbasından ağır olanını omzuna atan Maddie kendinden emin bir şekilde iskeleye ve güneşe doğru ilerlerken, içinde harita ve net yol tarifleri olan kullanışlı el kitabı için bir kez daha minnettar oldu.

Ayakları sert taş kordona dokundu ve hemen ayaklarının üzerinde biraz dengesiz durduğunu hissetti. Teknenin aralıksız hareketine bu kadar çabuk alışması tuhaftı. Birinci katında ferforje demirle çevrili bir terası olan, korkuluklarının etrafından yeşilliklerin yükseldiği küçük bir otelin karşısına demirlemişlerdi. Bir masada oturan bir çift, tekneye bakarak hevesli bir ilgiyle onları izliyordu. Kendi kendine sessizce güldü; muhtemelen yüküyle birlikte uzaklaşana kadar son derece göz alıcı görünüyordu ve her şeyi çok hızlı bir şekilde perspektife sokuyordu. *Avanturista* küçük limandaki en büyük teknelerden biriydi.

Bavullar ağırdı, bu yüzden oyalanmadı ama Stari Grad hakkındaki kısa izlenimi, bu kadar küçük bir yer için etkileyici olan görkemli binaları ile sessiz ve oldukça güzel bir eski şehir olduğuydu. Ivan ona buranın Avrupa'nın en eski şehirlerinden biri olduğunu söylemişti. Burada uzun zamandır pek bir şeyin değişmediğine dair sessiz, sakin bir his vardı. Eğer Hvar, St Tropez'in eşdeğeriyse, burası da sessiz, rustik ama yine de büyüleyici küçük kız kardeşiydi. Sessiz kordon boyunca yürürken, her iki tarafta yüzlerce yıllık sırları koruyan nöbetçiler gibi duran binalarla çevrili, sessiz ve boş birçok ilginç ara sokak vardı.

Bu hafta herkes tekneden uzakta olduğu için kasabayı keşfetmeye, bazı restoranlara ve küçük barlara göz atmaya gücü yetmişti. Burası

kesinlikle beklenmedik bir tatil bonusu.

Çamaşırhaneyi bulmak hiç zaman almadı ve daha da iyisi, çamaşırların hepsi ertesi sabah toplanmaya hazır olacaktı. Taze meyve ve sebzelerle dolu bir avuç tezgâhın bulunduğu küçük bir pazarın yanından geçtikten sonra, bir süpermarkete gitmeden önce birkaç parça salata stoklamak için iki kat geri döndü.

Ekmek güzel görünüyordu. Beyaz. Nick için tost. Lucozade aradı ama bulamadı.

Ivan'ı aradı. Onu bu kadar çabuk terk etmişti, en azından yardım edebilirdi. 'Bunun ne olduğunu bilmiyorum,' dedi, 'ama Cedevita diye bir vitamin içeceği var. Çocuklara veriyoruz. Portakallı, limonlu ya da üzümlü alabiliyorsun.
Su eklediğiniz bir toz. O nasıl?' 'Eskisinden
daha iyi.'

"Doktora ihtiyacın olursa beni ara.

"TAMAM.

"*Denize mi*? Nick bir kaşını kaldırdı.

"Oldukça uygun olduğunu düşündüm. Bir teknede olduğumuzu düşünürsek. Bu bir yeniden yapım ve ben orijinaline bayılmıştım. Goldie Hawn ve Kurt Russell. Hiç izledin mi?'

"Evet, annemin en sevdiklerinden biri. Goldie'yi çok sever. Ya da belki Jeff'tir?" diye düşündü.

Kucağındaki uzaktan kumandaya baktı. Netflix uygulamasını bulmayı başardığı için oldukça memnundu.

"Bu daha ziyade televizyonu çalıştırıp çalıştıramayacağıma bağlı.

Salonda iki ekran vardı; biri oturma alanının yanındaki büyük merkezi ekran, diğeri de kamaranın sağında daha küçük bir koltuğun hizmet verdiği daha küçük bir ekran. Şimdiye kadar sadece küçük ekranın çalışmasını sağlayabilmişti.

"Bana sormayın, bu işi kardeşim Toby'ye bırakıyorum. O ailenin elektronik dehasıdır. Annem uzaktan kumandada bir şeye bastıktan sonra televizyondaki altyazılardan kurtulmak için eve gelmesini aylarca beklemek zorunda kaldık.

Maddie güldü. 'Annemin de yapacağı bir şeye benziyor. Evdeki televizyon küçük bir arabadan daha büyük, milyonlarca fonksiyonu var ve kimse onu nasıl çalıştıracağını bilmiyor gibi görünüyor.

Karşıdaki deri koltuğa uzanmış olan Nick'e baktı; yarım bardak Cedevita içtikten sonra biraz daha iyi görünüyordu.

oldukça iyi. Ivan için şükürler olsun. En azından onun iyileşmesine yardımcı olacak bir şey yaptığını hissediyordu.

"Bir şey yemek istemediğine emin misin?" Boş tabağına baktı, tavuk salatası yemişti, onun önünde yediği için kendini biraz suçlu hissediyordu.

'Henüz o kadar cesur değilim. Bu iyi gidiyor. Kadeh kaldırmak için içkisini kaldırdı. "Hırvat tedavisi.

"Başka bir şey ister misin?

"Maddie, bir anlaşma yapabilir miyiz? Adam ona baktı, mavi gözleri ciddi ve niyetliydi, bu da kalbinin birazcık çarpmasına neden oldu. 'Eğer ben burada olmasaydım, istediğin her şeyi yapıyor olacaktın. Neden ben bir misafir değilmişim ve gemideki herhangi bir kişiymişim gibi davranmıyorsun?

"Tamam," dedi parlak bir sesle, onun yüzüne bakmaktan kaçınarak. Başka bir kişi. Bunu yapabilirdi. Tek yapması gereken banyodaki çıplak bedeninin görüntülerini ya da bu sabah yanında uyandığında ona verdiği yumuşak, uykulu gülümsemeyi unutmaktı.

'El pençe divan durup beni beklemeni istemiyorum. Zaten yeterince şey yaptın.'

Omuz silkti. "Tamam," dedi, bunun yapılacak doğru şey olduğuna tam olarak ikna olmamıştı.

Sabırsız bir iç çekişle, "Ivan'ın bir misafiri terk etmekten endişe ettiğine dair bir işaret görüyor musun?" diye sordu.

Güldü. "Kasabada çok daha fazla ilgi çeken biri olduğundan şüpheleniyorum, kaçış hızına bakılırsa.

"Kesinlikle, yani kendini suçlu ya da kalmak zorunda hissetmiyor. "Doğru, ama sanki... Çalışmak için buradayım.

"Söylemezsen ben de söylemem. Mavi gözleri parıldadı ve solgunluğuna rağmen aptal midesi o döngü şeyini yaptı. Maddie ona ağabeyinden çok hoşlandığını söylese Nina ne derdi? İşte bu buydu. Aptalca bir aşk. Evet, yakışıklıydı ve onu güldürüyordu ve bir sürü ortak noktaları vardı ve hormonlarını ayağa kaldırıp yalvartıyordu, AMA Tara'yla birlikteydi. Ve kabul edelim, kim onun gibi birini Maddie gibi birine değişebilirdi ki? Altı beden küçücük bir modelin üç katı büyüklüğünde, Birmingham'daki bir belediye binasında yaşayan, doğru dürüst bir işi olmayan biri.

Sanki onun aklını okumuş gibi, "Ama bu geçici bir durum, değil mi?" dedi.

Bu mu?'

Maddie, Nina'nın ona ne kadarını anlattığını merak etti. "Evet, eğitimimi tamamladıktan sonra boştum ve Douglas çaresizdi; aksi takdirde bu işi deneyimsiz olarak alabileceğimi sanmıyorum.

"Bu işte oldukça iyi görünüyorsun.

'Ha! Sen öyle san. Geniş yatçılık deneyiminizden mi?'

Kız şaşkınlıkla irkildi ve gözlerini kaçırdı. "O zaman bu filmi izleyelim mi?

Ağzı gerilmişti ve sanki ona doğru bakmayı reddediyor gibiydi.

"Sorun ne?" diye sordu, ani kapanma karşısında gerçekten şaşırmıştı.

'Hiçbir şey,' dedi. "Filmi izleyecek miyiz, izlemeyecek miyiz?

Kaşlarını çattı, sözlerini analiz etmeye çalıştı. "Şaka yapıyordum, biliyorsun.

Hiçbir şey söylemedi ama dikkatle büyük boş ekrana bakarak televizyonun açılmasını bekledi. Sabırsız bir of çekti ve uzaktan kumandayı televizyona doğru çevirerek nefesinin altından "Keyfin bilir" diye mırıldandı.

İçini çekti ve başını kaldırıp baktı. "Özür dilerim. Götlük yapıyorum. Ve sen bunu hak etmiyorsun. Bir an için Simon gibi konuştun. Bana doğru okula gitmediğimi, Londra'da çalışmadığımı hatırlatmak için hiçbir fırsatı kaçırmaz.

"Simon gibi olduğumu düşünüyorsan, götlük ediyorsun," diye karşılık verdi Maddie. İsteksiz bir kahkaha atarak yüzünü ona döndü.

'Üzgünüm, sen hiç

Simon. Ondan *gerçekten* hoşlanmıyorum. Gözlerindeki hüzünlü ifade onunkilerle buluştuğunda yumuşadı ve bakışlarını birkaç saniye tuttu.

Nick arkasını dönmeden önce konuşulmayan alt metin - ondan hoşlandığı - aralarında dolaştı. "Filmi izleyelim mi?

"İyi fikir," dedi Maddie, uzaktan kumandayı eline alarak.

Ne yazık ki, Nick'in garip önerileri eşliğinde birkaç dakika düğmelere bastıktan sonra sonunda yenilgiyi kabul etti. 'Bütün gece burada kalabiliriz. Korkarım ya küçük ekran ya da hiçbir şey.

Nick omuzlarını kaldırarak ayağa kalktı ve hiçbir şey söylemeden onun yanına oturdu.

Boşuna loveseat denmiyordu, Maddie ona daha fazla yer açmak için köşeye sıkışmak için elinden geleni yapsa da sistemindeki her hormon yüksek alarmdaydı, yanındaki sıcak, canlı, nefes alan bedenin korkunç bir şekilde farkındaydı.

Filmin onuncu dakikasında, hikayenin ironisi - hemşirelik diplomasını almaya çalışırken iki işte birden çalışan üç çocuklu, çok fakir, çok çalışan, dezavantajlı bir anneye karşı düşüncesiz ve kaba davranan süper zengin, kendini beğenmiş, çok partili, süper hıyar bir bekar yat sahibi arasındaki çatışma - Maddie'nin gözünden kaçmamıştı.

Çenesi demir gibi olmuş, kararlı bir şekilde ekranı izleyen Nick'e yan gözle bir kez daha baktı. Bakışları bir kez daha derisinden fışkıran kumlu altın rengi kıllara takıldı. Kes şunu Maddie, dedi kendi kendine. Oturduğu yerde kıpırdandı, huzursuz ve rahatsızdı. Onun kendisine baktığını hissedebiliyor muydu? Elini kalçasının altına saklayarak parmaklarını çaprazladı ve nasıl hissettiğini anlamaması için dua etti.

Filmden keyif alıyor muydu? Bunu söylemek zordu; kendini dimdik ayakta tutuyordu. Belli ki ona dokunmaktan kaçınıyor ve her şeyi kontrol altında tutuyordu.

Sonra onun ağzının seğirdiğini fark etti.

"Komik, değil mi?" dedi, kendini tutamayarak onu dürterek.

'Ne, film mi? Yoksa konusu mu? Nick'in ekrana odaklanması hiç değişmedi.

"İkisi de. Maddie bunun kötü bir fikir olduğunu düşünmeye başlamıştı; belki de onu kendi haline bırakıp yatmaya gitmeliydi.

'O bir karikatür; gerçek değil. Kimse bu kadar kaba ya da kendini beğenmiş olamaz.

Maddie kaşlarını kaldırarak, "Çok ateşliyiz, teknenin parası ödendi ve serin bir yerde oturup partimizin geri kalanını beklemek istiyoruz," dedi.

Nick kızardı ve yüzünü ona döndü, mavi gözlerinde bir parça hüzün vardı. 'Tamam, o gün biraz kötü olduğumu kabul ediyorum. Ama...'

"Ama ne? Maddie başını meydan okurcasına kaldırdı, ağzı o buyurgan sözleri hatırlayınca kıvrıldı. Onu çoktan affetmiş olsa bile bu işten sıyrılmasına izin vermeyecekti. "Kuralların üstünde miydin? Herkesten daha mı önemliydin?

Bir an için gözlerini kapattı, ağzı buruştu ve sonra ona acıyan bir gülümseme verdi. "Pislik gibi davranıyordum. Tara'yı etkilemek için çok uğraştım. Olmadığım bir şey olmaya çalışıyordum. Uzandı ve onun koluna dokundu. "Götlük ettiğim için özür dilerim.

Onun dokunuşuna tepki vermemek için kendini zorladı. Kahretsin, onun kendisine tekrar dokunmasını, o sıcak elleriyle tenini okşamasını istiyordu. Dönüyordu

bir deliye dönüştü.

"Özrün kabul edildi," dedi kibarca.

Nick gözlerini devirdi ve hızlı bir sırıtışla sordu: "Ve sen de biraz pasif-agresif ve kasıtlı olarak zorluk çıkarmıyor muydun?

"Tabii ki hayır," dedi kollarını kavuşturarak, tüm masumiyetiyle, onun sesindeki muziplikten etkilenerek. Ama adamın sözleri onu düşünmeye sevk etti; dürüst olmak gerekirse, kasıtlı olarak düşmanca davranmıştı. 'Tamam, belki biraz daha iyi idare edebilirdim. Omzumda biraz çip vardı. Senin zengin ve havalı bir adam olduğunu ve etrafta dolaştığını düşünmüştüm.

"Ateşkes mi?" diye sordu Nick ve bu kez onu dürttü, ön kolunu onun yanında bıraktı, vücudu boşlukta gevşedi, böylece şimdi uyluk uyluğa kaldılar.

"Ateşkes," diye kabul etti Maddie, yutkunarak, adamın kalçalarındaki tüylerin tenindeki sinir uçlarıyla alay ettiğinin fazlasıyla farkındaydı. Filme odaklanması gerekiyordu. Onun burada olduğunu unutmalıydı.

Uyandığında yanağı yumuşak ve sıcak bir şeye bastırılmıştı ve televizyonun hoparlörlerinden uğultulu bir ses geliyordu. Başını yavaşça Nick'in göğsünden kaldırdı. Göğüs kafesi derin uykunun yavaş, eşit, ritmik nefesleriyle yükselip alçalıyordu. Küçük bir iç çekiş onu rahatlattı. Tekrar uykuya dalmak ve bu fantezinin tadını çıkarmak cazip geliyordu. Bir an için nefesini tuttu, adamın kolunun omuzlarındaki ağırlığının farkındaydı ve onu uyandırmak istemiyordu.

Dışarıda, yansıyan ışıklar mürekkep siyahı denizde parıldıyordu ve diğer teknelerden birindeki insanların alçak sesle konuştuklarını, kahkahalarının suyun üzerinde yankılandığını duyabiliyordu. Saatine baktı; saat sabahın biriydi ve liman çevresindeki bar ve restoranların çoğu kapalıydı.

Başını kanepeye yaslamış olan Nick, dün geceki ağır uykusuna kıyasla çok daha iyi ve huzurlu görünüyordu; onu uyandırmak istemiyordu. Belki de bir battaniye bulup üzerine örtmeliydi.

Uzun kirpikleri yanaklarında dalgalandı ve hafifçe kıpırdandı.

Gözleri açıldı, bir an için mavi ve şaşkındı, sonra ona erkeksi yüzünün keskin hatlarıyla tamamen çelişen tatlı, uykulu bir gülümseme verdi. "Hey, Maddie," dedi, sesi kısık ve alçaktı.

Kalbi küt küt atmaya başladı ve ağzı kurudu. Tanrım, başı büyük beladaydı. Onunla tanıştığından beri bununla savaşıyordu ama... o anda Nick Hadley'i öpmek istedi. Onun da kendisini öpmesini istiyordu.

Bu kötü bir haberdi. Kadının gözleri büyüdü ve adamın ifadesi yumuşadı. "İyi misin?

"Şey... şey... şey... evet." Bir cümleyi bile bir araya getiremiyordu ve adam gözlerinde büyük bir nezaketle ona bakıyordu. Gözlerini kapattı ve Maddie'nin omuzlarına doladığı koluyla onu bir iç çekişle kendine doğru çekti. Maddie gözlerini kapattı. Belli ki adam hâlâ yarı uykuluydu. Dikkatlice,

Adamın tutuşu bir an için sıkılaştığında bir acıyla kendini bıraktı.

Sonra gözleri açıldı ve elini saçlarının arasından geçirirken yeniden odaklandı. "Saat kaç? Uyuyakalmış olmalıyım.

'Saat bir oldu. Ben de uyuyakalmışım.'

"Vay canına, sanırım ikimiz de filmin sonunu kaçırdık.

"Evet," dedi Maddie, sanki onun kollarında uyanmak ev için yazılacak bir şey değilmiş gibi rahat görünmeye çalışarak, tüm uzuvlarının yumuşak ve esnek görünmesine rağmen.

"Şaşırmadım; paramparça olmuş olmalısın. Onun yanağına dokundu. "Dün gece benimle kaldığın için teşekkürler.

"Sorun değil. Maddie onun sözlerini savuşturmaya çalıştı ama o Maddie'nin elini tuttu.

Salonun sessizliğinde gümbürdeyen kalbinin dörtnala atışını kesinlikle duyabiliyordu.

"Hayır, cidden, çok naziksiniz. Doğru düzgün teşekkür ettiğimi sanmıyorum. Buna gerek yoktu ve... gecenin bir yarısı kendimi çok kötü hissettiğimde - hasta olmaktan nefret ederim - yanımda birinin olması çok güven vericiydi.

"Yardımcı olduğuma sevindim. Geri sıkmak gibi aptalca bir şey yaparak kendine ihanet etme ihtimaline karşı elini onun elinden çekmek istedi. Şu anda yaptığı gibi.

"Yardım etmekten fazlasını yaptın. Adamın parmakları kadının parmaklarına sürtündü ve kadın önce parmaklarının birleştiği yere, sonra da adamın yüzüne baktı. İkisi de gözlerini kaçıramadan birbirlerine bakarken o an kendi başına bir hayat kazandı. Adamın gözleri kararırken kulaklarında uğultular duyabiliyordu, kaşları hafifçe çatılmış, alnı kırışmıştı.

'Geç oldu. Biraz uyumalıyız. Maddie elini çekti. "Evet, doğru," dedi Nick, yavaşça ve biraz da beceriksizce ayağa kalkarak.

Kadın onu sabitlemek için elini uzattı ve adam dönüp elini kavrayarak onu ayağa kaldırdı. "Yatma zamanı.

"Evet. Saat kaçta kalkmayı düşünüyorsun?

"Neden?

Omuzlarını kaldırdı.

"Kendi kahvemi kendim

alabilirim. "Biliyorum,

ama...

Başını salladı ve onun elini sıktı. 'Önümüzdeki birkaç gün görevde değilsin. Sadece huzur ve sessizliğin tadını çıkaralım. Eğer iyi olursan sana mükemmel pastırmalı börek yapmanın sırrını gösterebilirim!

"Bir sır mı var?

"Var ve eğer uslu durursan sana kahvaltıda yaparım. Maddie başını

salladı. "Bu doğru gelmiyor.

Tek kaşını kaldırdı.

Kadın iç çekti.

"Pekâlâ.

Nick gülümsedi. "Çoğu insan yattığı için minnettar olur.

"Ben sadece... avantaj sağladığımı hissediyorum.

"Ben olmasaydım, tekne sana kalacaktı.

Maddie, teknenin artık tamamen kendisine kalmasını istediğinden pek emin olmasa da, "Bu da var," diye kabul etti.

Bölüm 23

Maddie kahvesini yudumlarken bir kuşun teknenin yanındaki suda süzülüşünü, kanatlarını daldırıp tekrar gökyüzüne yükselişini izledi. Yandaki tekne ayrılmaya hazırlanıyordu ve hareketliydi, motor suyu çalkalıyordu ve kaptan dümendeydi, mürettebattan ikisi ise demirleme direklerinden halatları çözüyordu. Tekneye atladıklarında ona dostça bir el salladılar ve tekne kanal boyunca açık denize doğru yol aldı.

Maddie boynunu geriye atıp gökyüzüne baktı, gözleri masmavi zeminle tezat oluşturan uzaktaki, neredeyse yarı saydam puf topuna benzeyen bulutları izliyordu. Yine muhteşem bir gündü, insanı hayatta olduğu için mutlu eden türden. Caddenin karşısında, güneş karşıdaki binaların soluk taşlarını ısıtarak altın rengi bir tonla parlamalarını sağlıyordu. Teknenin üzerinde dururken, ayakları hareket eden teknenin salınımına karşı dengede dururken, kendi kendine gülümsedi. Hayat bundan daha iyi olamazdı. Gözleri karşıdaki binayı taradı, detayları hafızasına işledi: hırpalanmış yeşil ahşap panjurlu uzun kare pencereler, ağır taş lentolar ve balkonlara kadar uzanan asma. Bunların her biri, canlı kırmızı sardunyalarla dolu farklı büyüklükteki saksılarla doluydu ve aynı zamanda devasa pişmiş toprak saksılardaki bir çift zeytin ağacının çevrelediği bir çift kapıya çıkan merdivenleri çevreleyen ferforje demir parmaklıkların arasından yollarını gözetliyorlardı.

Renkli tişörtleri ve şortlarıyla, plaj çantaları ve matları taşıyan, dünyada her zaman olan tatil yürüyüşüyle yürüyen bir insan seli geçip gitti: el ele tutuşan çiftler, su kanatları, Lilolar ve şemsiyelerle dolu arabaları iten küçük aile grupları, hepsi de yüzmeye ve güneşli bir güne hazır bir şekilde küçük kasabanın dışına doğru ilerliyordu. Maddie nefes aldı; buranın havası çok temiz ve ferahtı, çam kokusunun yanı sıra havada denizin tınısı da vardı.

Nick'in güverteden gelen ayak seslerini duyarak döndü ve kalbinin aniden yükselmesine aldırmadı.

"Günaydın. Ne güzel bir gün. Yanına gelip manzaraya baktı.

"Öyle. Ve çok daha iyi görünüyorsun.'

'Daha iyi hissediyorum, tamamen insanım. Kahve içmeye hazırım. Çok güzel kokuyor. Elindeki fincanı işaret etti ve kollarını yukarı uzatıp gülerek

Tişörtünü yukarı kaldırdı. "Ve ben bunu dün söylemezdim. Maddie gözlerini kaçırdı. "Ben... Ben sana biraz getireyim.

Dönüp ona baktı, mavi gözleri alaycı bir sitemle doluydu. 'Dün gece anlaştığımızı sanıyordum. Beni beklemiyorsun.'

"Sadece kahve. Olduğu yerde kaydı ve içeceğinden bir yudum daha aldı.

Cık cık etti. 'Bugün burada tek başına olsaydın, ne yapıyor olurdun? Ne gibi planların olurdu?

Cevap vermeden önce bir an bekledi. Günü onunla geçirmek istediğini söylerse ne derdi?

"Kahvemin yanında birkaç dilim tostu üst güverteye çıkarırdım. "Ve?

"Üst güvertede otururdum ve..."

"Ve ne?

"Boya," dedi.

"Resim mi?" Gülümsedi. 'Kesinlikle bolca ilham kaynağın var. Burası çok güzel. Ona baktı. "Ne tür resimler yapıyorsun?

"Şey... suluboya ve eskiz, gerçi ben suluboya kalemleri kullanıyorum, seyahat ederken daha kolay oluyor.

Başını salladı ve sonra kaşlarını çattı. 'Resim yaptığınızı bilmem gerekirdi diye düşünüyorum.

Bill için yaptığın skeçler harikaydı.' "Neden?

'Kız kardeşim aracılığıyla. Senden bahsetti.' Ve sonra o ampul anını gördü. "Pastanesindeki duvar resmini sen yaptın.

Maddie Paris'teki görkemli duvar resmini hatırlayınca gülümsedi. 'Onarılmasına yardım ettim. Rötuşlamak daha doğru olur.

"Böylece resim yapabilirsin.

"Her şey bakanın gözünde. Şimdi kahvaltı hazırlayacağım... ve kendime kızarmış ekmek üzerine haşlanmış yumurta yapıyorum, bu miden için iyi olur. Muhtemelen hala biraz yumuşaktır ve yavaş yavaş yemelisin.

Adam bu fikirden pek de heyecanlanmışa benzemiyordu ve kız onun yüzündeki somurtmayı görünce güldü. Yetişkin bir adamda gülünç görünmesi gerekirdi; bunun yerine oldukça sevimli görünüyordu.

Gemide sadece ikisi varken hayat çok daha kolaydı. Maddie'yle sohbet etmek kolaydı; rahatsız edici sessizlikler yoktu. Yine de ona her zaman dokunma arzusunu bastıramıyor gibiydi. Kucaklayan, dokunaklı bir aileden geliyordu; belki de sorun buydu. Sadece rahat hissediyordu

onunla birlikte. Kahvaltıyı bitirir bitirmez, haşlanmış yumurtanın tadı hayal edebileceğinden çok daha iyiydi ama belki de otuz altı saattir hiçbir şey yemediği için açlıktan ölmek üzereydi, Maddie'yle birlikte tabakları mutfağa götürdüler ve Maddie ellerini yıkarken Maddie de arka planda radyo açıkken kurulanmaya başladı.

En üst güvertede resim yapıyordu ve Hadley Massive grubundaki ailesiyle WhatsApp'ta teknenin manzarasını gösteren bir dizi fotoğraf paylaşırken birkaç saattir oradaydı.

"Bir içki ister misin?" diye sordu merdivenlerin tepesine ulaştığında, içinde buz dolu iki uzun bardak, bir dilim limon ve Coca Cola bulunan bir tepsi taşıyordu. Yukarı gelip onu görmek için bulabildiği en iyi bahaneydi bu. Son bir saattir kitabı dikkatini çekmeyi başaramamıştı ve bunu yapmak istiyordu... onunla birlikte olmak istiyordu.

Maddie ağzında bir kalem, elinde ikinci bir kalemle etrafına bakındı. Başının üzerine yığdığı bukleleri renkli bir eşarpla sabitlenmiş, beyaz çilli tenini vurgulayan posta kutusu kırmızısı bikinisi ve beline sardığı peştemaliyle tam bir bohem sanatçı görünümündeydi. Ağzındaki kalemi çıkarırken gözleri keyifle parlıyordu ve 'Ah, seni yıldız. Bir tane isterim.

Vücudu, yanındaki şezlonga yaslanmış olan tabloyu saklıyordu ama adam yaklaştıkça, bebeğini güneşten koruyan bir anne gibi tabloyu kendine doğru çekti.

Tepsiyi yere bıraktı ve ona bir içki uzattı.

"Bölüyorsam söyle," dedi, yüzündeki ifadeyi çözmeye çalışarak - savunmacı değil ama bir şey, belki biraz temkinli. Rahatsız mı ediyordu? Onun defolup gitmesini mi tercih ederdi? Ve ne zamandan beri bu muhtaç, onun onayını isteyen, lanet olası aptala dönüşmüştü? O hastalık böceği, gıda zehirlenmesi şeyinin cevaplaması gereken çok şey vardı.

"Hayır, ara vermeye hazırdım.

"Çok şey yaptın mı?" diye sordu, kasıtlı olarak rahat bir tavırla. Tamam, meraklı davranıyordu; resmi görmek için can atıyordu ama onu rahatsız etmek de istemiyordu.

Yüzündeki ani ışıltı nefesini kesti. Bir dakika önce iyiydi, sonra biri kalbine yumruk atmıştı. Ve aniden tüm o tuhaf duygular anlam kazanmaya başladı.

Yutkundu. "Bakabilir miyim?

Beyaz dişleri dudağını kemiriyordu. "Özel bir şey değiller. Utangaçlık ve çekingenlik onun alçak ses tonunu renklendiriyordu ve onu zorladığı için kendini kötü hissetti.

"Yüzüne o bakışı yerleştirdiklerine göre, öyle olmalılar," dedi alçak ve ısrarcı bir sesle, uzanıp güven vermek için koluna dokundu. 'Ama bana gerçekten göstermek istemiyorsan, göstermek zorunda değilsin. Sadece meraklı davranıyorum. Onlar özel.

Güldü, sesi öğlenin durgun ve sessiz havasında pırıl pırıl ve canlıydı ve sonra ayıldı, başını salladı ve minnettarlık ifadesiyle ona baktı.

"Ne?" diye sordu, şaşkındı ama aynı zamanda bir ödül kazanmış gibi hissediyordu.

"Bana büyük bir gerçeği gösterdiniz. Kendime hep gerçek bir ressam olmadığımı söyledim. Bu benim gibi insanların yapabileceği bir şey değil. Ama...' ona nabzını hızlandıran göz kamaştırıcı bir sırıtma daha yaptı '... eğer bunlar özelse, o zaman bir ressam olup olamayacağımı nasıl bileceğim?

"Çok iyi bir nokta," dedi Nick, içeride havai fişekler patlarken ve biraz şükür anı yaşarken ifadesini yumuşak tutmaya çalışarak. Sonra daha bir ısrarla, "Senin gibi biri neden ressam olmasın ki?" dedi.

"Geldiğim yer yüzünden. "Başka

bir gezegenden mi?

"Hayır, Birmingham'da bir belediye evinde büyüdüm. Benim gibi insanlar ressam ve dekoratör olmadıkça resim yapmazlar. Bunu yapan insanlar süper yeteneklidir.

'Sanat Tarihi okudunuz. Eminim daha az ayrıcalıklı geçmişlerden gelen pek çok sanatçı tanıyorsundur. Kollarını kavuşturdu ve içinde çalkalanan her şeyi gizlemek için sert bir bakışla ona baktı. Nedense sanki onu daha önce hiç görmemiş gibi hissediyordu. Onun ışık ve hayatla nasıl çatırdadığını ya da kestane rengi çizgilerle örülü parlak buklelerinin güneş ışığında nasıl parladığını nasıl gözden kaçırmıştı? Krem rengi tenindeki, burnunu ve yanaklarını süsleyen çilleri ya da çoğu zaman gülümseyen geniş, hareketli ağzını nasıl görmemişti? Gözlerini dikmiş, karmaşık bir toplamı hesaplamaya çalışır gibi kızın tüm özelliklerini topladığını fark etti. Neyse ki kız kaşlarını çatmış resmine bakıyor ve ona fazla dikkat etmiyordu.

Hiçbir şey söylemedi ve kendine inanmaması canımı acıttı.

Tekrar konuştu. 'Dün gece söylediğim gibi. İstediğin her şey olabilirsin ama bazen yol boyunca taviz vermen gerekir. Ben derim ki

Özel hayattan ödün vermek doğru yönde atılmış bir adım olur, değil mi?

Hızlı bir gülümsemeyle, her zamanki gibi parıldayan kahverengi gözlerini kaldırdı ve başını salladı. "Çok ikna edicisin, Nick Hadley.

"Biliyorum. Gözleri buluştu ve bir an için yine bir şeyler oldu, o hızlı fısıltı. Sesini alçalttı, ona karşı nazikti. "Bana gösterecek misin?

"Tamam," dedi, çenesini savaşa hazırlanan bir savaşçı gibi havaya kaldırarak. "Ama dürüst olacağına söz vermelisin. Ona ciddi bir bakış fırlattı. "Sana güveniyorum.

Kadının ciddi açıklaması kalbinin sıkışmasına neden oldu.

'Eğer beğenmiyorsanız ya da saçma olduğunu düşünüyorsanız bunu söylemelisiniz; aksi takdirde bunları size göstermenin bir anlamı yok.

Nick yutkundu. 'Bu zor bir karar. Çok fazla sorumluluk gerektiriyor. Her şey öznel ve ben uzman değilim. Bir an durakladı, şimdi gergindi. "Onlardan memnun musun?

'Bence her sanatçı her zaman daha iyisini yapabileceğini düşünür. Sanırım risk almam ve birini yuvadan atmam gerekiyor. Onlar küçük yavru kuşlar gibidir. İşlerini bitirdiklerinde ya uçarlar ya da ölürler.

"Tamam o zaman, yavrularını görelim.

Öne doğru eğilerek, şezlongun üzerinde yüzüstü duran kartuş çarşaf yığınının içinden tablolardan birini çıkardı ve kolayca kırılabilecek bir şeyi emanet ediyormuş gibi ona uzattı. Güven.

Ona bakar bakmaz keskin ve emin bir nefes aldı. Hiç de beklediği gibi değildi. Yüksek sesle güldü.

"Aman Tanrım. Bu harika bir şey. Buna bayıldım -' turkuaz sığlıklarda tombul bir bebeği sıçratan köşeli köpeği işaret etti '- ve çok komik. Yaşlı adamı incelemek için daha yakına eğildi, güneş ışığı kel kafasına tünemiş güneş gözlüklerinden yansıyordu. Resim, çakıllı bir kumsalda, ötesindeki adalarla birlikte kendi içinde hikâyeleri olan birkaç vinyeti kapsıyordu. Ona baktıkça, resim onu daha çok içine çekti. Yüzünde geniş bir gülümseme belirdi; kısmen rahatlama, kısmen de gerçek bir zevkti bu. Tanrım, çok yetenekliydi. İnsanları bu kadar basit dokunuşlarla hayata döndürmüştü.

"Kim bu?" Kaşlarını kaldırarak kordonun kenarındaki yalnız bir figürü işaret etti. Güneş gözlüklü, Adonis benzeri bir figür

sarışın kafası, somon pembesi minik şortuyla sahnenin ortasının hemen solunda durmuş, üç genç kız ona bakıyordu.

Maddie'nin ağzı dehşetten küçük bir 'O' şeklinde açıldı, gözleri 'ıyk' dercesine genişledi ve boynundan yukarı doğru kırmızı bir kızarıklık yüzünü kapladı. Bir elini ağzına götürdü.

Nick kollarını kavuşturup ona alaycı bir bakış atarak, "Gururum mu okşansın yoksa gücensem mi karar veremiyorum," dedi.

Maddie'nin ağzı titredi. "Seni süzen kızlar oldukları için minnettar olmalısın.

Nick bir kahkaha patlattı. "Beni her zaman yerimde tutmayı bilmene bayılıyorum.

Kadın omuz silkerek başını eğdi ama adam omuzlarının titrediğini görebiliyordu.

"O sahile adım atabilirim... Oh, zaten oradayım. Kız başını kaldırdığında ona muzip bir göz kırptı. "Bu insanlar. Hepsi çok gerçek. Bu benim büyükannem, kız kardeşim, kuzenimin yürümeye başlayan çocuğu. Neredeyse dondurmanın, ağaçların ve denizin kokusunu alabiliyorsun.

"Boyanın içindeki öğütülmüş çam iğneleri," diye espri yaptı. "Gerçekten beğendin mi?

Ciddi yüzü ona doğru eğilmişti, gözleri geniş ve arıyordu. Sanki tutuyormuş gibi bir nefes verdi. Adamın gözleri kızın ayrılmış ağzına kaydı, birden dudaklarından büyülendi. İşte yine oradaydı, aralarında parlayıp sönen o küçük kıvılcım. Onu öpme. Onu öpme. Beyni, ağzını onun dudaklarına götürme dürtüsüne karşı büyük bir mücadele verdi.

"Gerçekten hoşlanıyorum..." diye mırıldandı, sesi boğuk çıkıyordu. Ondan gerçekten hoşlanıyordu. Bunun farkına varması onu çok etkiledi, diyaframı şok içinde daraldı. Ondan gerçekten hoşlanıyordu. Onunla alay etmesinden hoşlanıyordu. Hiçbir saçmalığı kabul etmemesini seviyordu. Hayatı kucaklayışını seviyordu. Onunla ilgili her şeyi sevmişti.

Kendini ona doğru eğilmiş hissediyordu. Dur. Gözlerini onun yüzünden çekip tabloya dikti, geri çekilirken bile vücudunun isyan ettiğini hissetti.

Onun nesi vardı? Burada Tara'yla birlikteydi; hangi sik kafalı fikrini böyle değiştirdi? Onu terk etmiş olabilirdi ama hâlâ onunla tatildeydi. Tüm masrafları Tara tarafından karşılanan bir tatilde. Bunu yapmamalıydı.

'Bu harika bir tablo. Diğerini de görelim.'

Maddie'nin yüzünde hızlı bir şaşkınlık ifadesi belirdi. Ve bir an için aralarında o garip "az önce ne oldu" havası oluştu.

"Teşekkürler," dedi, sanki o an hiç yaşanmamış gibi kaba ve işine geri döndü. Kalbi sıkıştı; yapmak istediği son şey onu incitmekti.

"Maddie...

"Evet mi? Umut hızlı ve keskin bir şekilde çiçek açtı ve kendini daha da büyük bir sik gibi hissetti.

"Kendinden şüphe etmemelisin.

"Senin için söylemesi kolay," dedi kadın ve adam her şeyi berbat ettiğini anladı. 'Uzman falan değilsin ki. Muhtemelen yerel bir el sanatları sergisi için uygundurlar. Amatör suluboyalar. Farklı resimleri bir araya getirmekle meşguldü.

"Uzman değilim ama..." Ona bakmasını sağlamak için kolunu kavradı. "Bunlar bana bir şeyler hissettirdi. Gerçekten hissettirdi. Mutluluk. Neşe. Burada bir duygu var. Başka bir insana hissettirmek; bu özel bir yetenek. Benim gibi bir cahil bile sende yetenek olduğunu görebiliyor.

"Ah. Maddie ağlayacakmış gibi bakıyordu, gözleri ışıl ışıldı, dökülmemiş yaşlarla parlıyordu.

Ve eğer kızın yanağından tek bir damla yaş süzülmeseydi direnebilirdi.

"Hey. Kendine engel olamadı; gözyaşını sildi ve onu kucakladı. Kollarını onun geniş ve sağlam omuzlarına doladığında, tüllü şalvarı bacaklarını sarıyordu. Tara'nın, onu kendi gücünden korkar hale getiren asılsız hissinden sonra Maddie kendini gerçek ve katı hissediyordu. Maddie'yle eşleştiğini hissetti. Bir eşit.

"Üzülme.

"Üzgün değilim," dedi boğuk sesi, adam onu göğsüne bastırıp yumuşak ve güçlü bedeninin yasaklanmış hissinin tadını çıkarırken. Başını kaldırdı, gözyaşlarını kırpıştırdı. "Özür dilerim. Islak yanaklarını silmek için bir elini kaldırdı. "Sevindim, gerçekten. Sadece biraz üstesinden geldim. Bunları gören ilk kişi sensin.

"Ve sonuncu olmasam iyi olur. Onu sıktı ve isteksizce sıcak bedeninden uzaklaştı. 'Bunları insanlara göstermelisin. Sanırım onları kolayca satabilirsin. Özellikle de Hırvatistan'da tatil yapan insanlara. Buraya dair ne muhteşem bir anı.

Ellerini kadının omuzlarına koyarak onu kendisinden uzaklaştırdı, kendini ele vermekten korktuğu için gözlerine bakmamaya çalıştı. Karıştıramazdı

onunla birlikte. Bu adil olmazdı; bu yolculuk bitene kadar gerçekten özgür bir adam olmayacaktı. Bu da mesafesini koruması gerektiği anlamına geliyordu, en azından duygusal mesafesini, teknede sadece iki kişi oldukları ve onun arkadaşlığından hoşlandığı düşünülürse. Ne de olsa o bir aziz değildi.

Maddie uzun ve serin bir duş aldı, soğuk su ısınmış tenini ferahlattı. Kendini toparlaması gerekiyordu. Bir avuç duş jeli kaptı ve sanki kefaret öder gibi cildini sertçe ovdu. Tanrım, ne kadar utanç verici! Kendini nasıl da rezil ediyordu! Ama güneşlenme güvertesinde Nick'le aralarında garip bir elektriklenme olduğunu hayal etmiş miydi? Nick'in gözlerinin dudaklarına indiğine yemin edebilirdi. Bir ara gerçekten de onu öpebileceğini düşünmüştü. O anda kalbi neredeyse göğsünden fırlayacaktı ve Nick'in dudaklarına baktı. Kahretsin, kendini aptal yerine koymuştu ve adamın frene bastığı anı görmüştü. Ve bu onu ağlatmıştı. Nick onu istemiyordu. Ondan etkilenmiş olabilirdi... ama onu istemiyordu. Nedense bu daha çok acı veriyordu. Kendini kapatma yeteneği. Ama sonra ona sarılmıştı ve... şimdi bile o nazik dokunuşu hatırlayınca kalbi küt küt atıyordu... gözyaşlarını sildiğinde kalbinin göğsünde küt küt attığını hissetmişti. Yine de hemen aralarına biraz mesafe koymuştu. Ve kendine onun burada Tara'yla birlikte olduğunu hatırlatmak zorunda kaldı. Ve onun üzerine gitmemeliydi. Onunla konuşulmuştu. Ve muhtemelen onu sadece eski Maddie olarak görüyordu. Kız kardeşinin bir arkadaşı. Neredeyse Hadley ailesinin bir parçası. Ve öyle de kalmalıydı.

Ama bu onunla öğle yemeğine çıkmasına engel değildi. Arkadaşlık hiç yoktan iyiydi. Bu sadece fiziksel bir çekimdi; belki de onunla daha fazla zaman geçirmek mikroplara maruz kalmak gibi onu bağışık hale getirecekti. Bir havlu almak için duştan çıkarken kıkırdadı, onun bir mikropla karşılaştırıldığında ne düşüneceğini merak ediyordu. Nick'i bu resmin içine çizdiğini nasıl fark etmemişti? Ne açık vericiydi ama. Bu, Nick'in onun düşüncelerinden asla uzak olmadığını gösteriyordu.

Nick'e bir arkadaş gibi davranma konusundaki kararlılığına rağmen, kadınlık gururu Siri'nin ona ödünç verdiği elbiselerden birini çıkarmasına neden oldu. Bu, tam da Siri'nin ona söylediği gibi, uyluğunun ortasında biten ve rengini ortaya çıkaran yumuşak, pas kahverengisi ipek kolsuz bir elbiseydi. Bir rengin ne kadar fark yaratabileceğine inanmak zordu ama aynada kendini hızlıca gözden geçirirken elbisenin saçlarındaki kızıl ışıkları tamamladığını görebiliyordu. Simon'ın her zaman o mavi gömlekleri tercih etmesine şaşmamalıydı.

Ayaklarını tenis ayakkabılarının içine soktu, gardırobunda Siri'nin kınamadığı tek şey olan büyük hasır şapkasını taktı ve çantasını kaptığı gibi Nick'le güvertede buluşmak üzere kamaradan ayrıldı.

Ack! Geniş göğsünün üzerinde güzelce uzanan temiz beyaz bir tişört giymişti. Altındaki kasları zaten görmüş olan kadının hayal gücünün harekete geçmesini engellemek için tişört pek bir işe yaramamıştı.

Ona sırıttı. "Güzel görünüyorsun.

"Ah, bu eski şey," dedi hızlıca, ipeği fırçalarken kalbinin durulması zaman alıyordu, parmaklarının altındaki kumaşın lüks hissinin tadını çıkarıyordu.

"Çok güzel ve şapka - çok çekici.

"Aslında elbise Siri'nin," diye itiraf etti kendini tutamayarak.

'Sana yakışıyor,' dedi. "Gidelim mi? Elini uzatarak onu önden gitmeye davet etti.

İskeleden inip teknenin fotoğraflarını çeken bir grup turistin arasına girdiler; çoğu dönüp bakıyor, birkaçı da birbirlerini dürtüp fısıldaşıyordu. Nick ona göz kırptı, güneş gözlüklerini indirdi ve izleyicilere zarif bir selam vererek koluna girdi ve sanki koyu renk gözlükleri ve onun sarkık şapkasıyla gizlenmiş, insanların tam olarak tanıyamadığı bir çift ünlüymüş gibi uzaklaştılar.

Kasabanın merkezine doğru geniş patika boyunca ilerlerken, "Beğendiğiniz bir yer var mı?" diye sordu.

'Çamaşırları almak için çamaşırhaneye gitmek dışında, hayır. Dün etrafa doğru dürüst bakacak vaktim olmadı. Şu sinir bozucu işleri hatırlayın ve hastam için endişelendim.

"Artık endişelenmeyin. Kendimi milyonlarca kez daha iyi hissediyorum. Midem hala biraz hassas ama tekrar acıktım, umarım bu iyiye işarettir.

'O zaman sakin olmalısın,' dedi.

"Evet, hemşire.

Hırvatistan bayrağı dalgalanan resmi görünümlü bir binanın ve zevkle modernize edilmiş tatil evleri gibi görünen birkaç özel evin önünden geçerek ilerlediler ve sola dönerek çok sayıda restoran ve barın yanı sıra güneş losyonu, şapka ve plaj ayakkabısı satan küçük bir dükkânın bulunduğu geniş bir alana açıldılar.

"Nereden hoşlanıyorsun?" diye sordu Nick.

"Burası güzel görünüyor. Eski bir taş binanın altındaki restoranı işaret etti, her müsait çıkıntıya çiçek saksıları yerleştirilmişti, panjurlar

Parlak bir maviye boyanmış ve dışarıda her biri sarı ve mavi kareli peçetelerle döşenmiş küçük kare ahşap masalar vardı. Ortamla ilgili her şey, birilerinin burayı gerçekten önemsediğini ve olabildiğince çekici ve misafirperver görünmesi için çok kafa yorduğunu gösteriyordu.

"Burası iyi görünüyor," dedi Nick, dışarıdaki duvarda asılı menüyü başıyla işaret ederek. "Tamam," dedi Maddie ve bir masa seçmek için döndüklerinde genç bir adam

kapıdan çıktı.

'Hoş geldiniz, hoş geldiniz. Bugün yemek ister misiniz? Evimizin spesiyalitesi gregada var. Güzel taze deniz ürünleri. Ev yapımı makarna.'

Maddie onun içten coşkusuna gülümsedi. "Kulağa hoş

geliyor. "Evet, iki kişilik bir masa alabilir miyiz lütfen?"

dedi Nick.

"Elbette - güneşte mi yoksa gölgede mi oturmak istersiniz?

Nick onun çilli kollarına baktı. "Gölge mi?" diye sordu.

"Bu harika olur. Ona gülümsedi, düşünceliliği için minnettardı. "Güneşi ne kadar sevsem de dikkatli olmalıyım; o beni sevmiyor. Bu yüzden şapka. Şapkayı çıkardı ve yanındaki boş koltuğa bıraktı. "Her tarafım güneş kremi içinde ama ancak bu kadarını kaldırabilirim.

Garson, içecek siparişlerini almak için bir sürahi su ve bir kase küçük siyah ve yeşil zeytinle geri döndü.

Kendisi için bir kadeh beyaz şarap istedikten ve Nick'in kola sipariş etmesini bekledikten sonra spesiyali sordu. Gregada'nın balık ve patates güveci olduğu ve Tonka ile Vesna'nın Hırvatistan'daki ilk gecesinde pişirdiklerine çok benzediği ortaya çıktı.

"Kulağa hoş geliyor; sanırım bunu alabilirim. Garson gözden kaybolunca Nick'e döndü. "Bence bir süre balık ve kabuklu deniz ürünlerinden uzak durmalısın. 'Kesinlikle. Hvar'daki restoranda yediğim balık güvecinden kaynaklandığına eminim. İçinde midye de vardı.

Makarna yemeği kulağa hoş geliyor, Gregada. Komik, bugünlerde her yerde makarna bulabiliyorsunuz.

"Ah, şimdi size burada makarna hakkında bir şeyler anlatabilirim," dedi Maddie, Tonka ve Vesna'nın aşçılık dersine her zamanki gibi minnettar. 'İtalya'dan o kadar da uzakta değiliz. Hırvatistan'da kendi makarna yapma gelenekleri var. Fuzi, yassı elmas şeklindeki makarna parçalarıdır ve daha sonra bir tüp şekli oluşturmak için bir kavela etrafında yuvarlanır.

"Etkilendim.

Garson içkilerini getirirken kendini beğenmiş bir sırıtışla 'Hepsi hizmetin bir parçası,' dedi. 'Ve doktor şapkamla, makarnanın mideniz için iyi bir seçim olduğunu söyleyebilirim.

'Yeteneklerinizin sonu yok mu? Aşçı, ressam ve hemşire.'

"Yok," dedi Maddie kendini beğenmiş bir ifadeyle başını eğerek ve kadehini kaldırarak. "Şerefe.

Güldü. "Şerefe.

Yemekleri geldiğinde Nick, küçük tavuk parçaları ve otlarla süslenmiş soluk sarı makarnayla dolu tabağı görünce içten bir inilti çıkardı. "Doğru dürüst yemek. Çok acıktım.

Gregada'nın tadı da kokusu kadar lezzetliydi, hafif et suyu otlar ve beyaz şarapla tatlandırılmıştı ve bütün balık mükemmel bir şekilde pişmişti, patates parçaları ise sert ve lezzetliydi, ama kesinlikle yemek kıskançlığı vardı. Nick'in yemeği harika görünüyordu.

"Biraz denemek ister misin?" diye sordu Nick.

"Paylaşmanın sakıncası yok değil mi?" diye sordu alaycı bir gülümsemeyle. "Yüzündeki acınası ifade yüzünden olmalı.

"Ha, bizim evde arkanızı döndüğünüzde biri sosislerinizden birini çalmış olur.

Güldü. 'Bizimkinde de durum aynı. Herkes kendi başının çaresine bakar. Tahmin edersiniz, üç kardeşiz.

"İşte..." Tüplerden birkaçını kaldırdı ve çatalını uzattı. Hiç düşünmeden, çatalı sabitlemek için elini Nick'in koluna doladı ve saçlarıyla pürüzlendirdiği tenine dokunur dokunmaz hormonları yine aptal dilencileri oynamaya karar verdi. Gözleri Nick'in gözlerine kaydı, acaba o da bu elektriklenmeyi hissetmiş miydi diye düşünürken Nick'in onu izlediğini gördü, çatalın dişleri dudaklarını okşarken bakışları sabitti.

Ağzını açtı, makarnayı alırken yanaklarında bir kızarıklık hissetti, kalbinin göğsünü doldurmadan havalandığını hissetti. Bir çiftin yapacağı türden bir şey gibi hissetti. Göz buluşmalarını durdurması gerektiğini söyledi kendi kendine, "Çok hoş," dedi o kadar ilkel bir şekilde ki Nick bir kahkaha patlattı ve neyse ki o an bozuldu.

"Bana hep hoş kelimesinin anlamsız olduğu ve asla kullanılmaması gerektiği söylendi" dedi.

'Ve bu makarnanın hakkını vermiyor; çok lezzetli. Şimdi canım makarna çekti. Bu gerçekten iyi bir makarna. Benimkini denemek ister misin?'

"Sanırım şimdilik güvenli bir şekilde oynayacağım.

"Muhtemelen iyi bir fikir. Onu tekrar emzirmek zorunda kalırsa neler olabileceğini kim bilebilirdi ki?

Öğle yemeğinden sonra küçük, dar ve gölgeli sokaklarda dolaştılar; buralarda ön odalardan biraz daha fazlası olan birkaç küçük dükkân vardı. Bir gurme şarküteride Maddie ilginç görünümlü makarnalar aradı ve birkaç paketin yanı sıra bazı galetalar, harika kokan küçük kendir torbaları, biraz trüf yağı ve evdekinden çok daha ucuz olan bir torba kabuklu ceviz aldı. Sebastian'ın ona öğrettiği basit bir makarna yemeği fikri vardı ve umarım Nick'in hoşuna giderdi.

Çamaşırhaneye doğru giderlerken Maddie kaldırımdaki kafelerden birinde oturan tanıdık bir esmer gördü. Nick'i dürttü. "Bak, bu Ivan.

Esmer, çekici bir başka genç kadınla oturuyordu ve ikisi de birer kadeh şarap içiyordu.

"Ve başka bir bayan arkadaş," diye gözlemledi Nick. 'Sanırım denizcilerin her limanda farklı bir aşk yaşadığı doğru.

"Umalım da bizi görmesin.

"Neden? Utanacak bir şey yok ki.

'Utanmıyorum; sadece dilimi tutabileceğimden emin değilim. Onun kızı olacak kadar genç.'

Küçük bir ara sokakta gözden kayboldular ve kaldırım taşlarının üzerinde ilerlediler.

"Şuna bakın," dedi Nick, büyük geniş pencereleri olan çift cepheli bir binanın önünde durarak.

"Çok güzel," dedi Maddie, sergilenen dramatik resmi inceleyerek. Altınlar, kırmızılar ve pembeler stilize bir gün batımının bulutlarını renklendirdi.

'Fotoğraflarınızla birlikte uğrayabiliriz. Bakalım ilgilenecekler mi? "Saçmalama," dedi Maddie.

"Neden olmasın?

"Çünkü...

Yan yana durup resme bakarlarken Nick sessizliğin uzamasına izin verdi. Kolu onunkine değdi.

Yüzü buruştu. Nick sanat hakkında ne bilirdi ki? Ama sıradan insanlar resim satın alırdı. 'Sen halka açıkladığım ilk kişisin ve şimdi onları satmamdan bahsediyorsun.

"İstemiyor musun?

'Elbette, çok isterim... Gerçekten insanların bunları satın alacağını düşünüyor musunuz? Ya hayır derse?" Dükkânda tezgâhın arkasındaki adamı işaret etti.

'Ya yaparsa? Ne olur? Gökyüzü çökecek. Sen sanat tarihçisisin. Başta bütün uzmanlar Monet'den nefret etmedi mi?'

"Çok iyi.

"Ve şimdi ona bak. "O

öldü.

"Ölü ama çok ünlü.

Maddie güldü. "Yani hayatta ve ünlü olmaması bir

bonus. "Evet, peki ya evet derse?

"Bu... harika olurdu.

'Gördün mü, işte böyle. Gerçekten de her iki taraf da kazanıyor.

'Bunu nasıl anladığınızdan emin değilim. Ama sanırım kaybedecek bir şeyim yok. Eğer yüzlerine gülerse tekrar tekneye atlayıp uzaklaşabilirlerdi.

'Ama bowlinge gidip kendimi satma düşüncesi...' "Bunu senin

için yapabilirim," dedi başını iki yana eğerek.

"Senden bunu yapmanı isteyemem.

"Neden olmasın? Bak ne diyeceğim, neden sen çamaşırhaneye gitmiyorsun, ben de tekneye dönüp portföy çantanı getireyim?

"Ne, şimdi mi?

"Demir sıcakken dövülür. Hadi Maddie, kaybedecek neyin var? Tabii hepsi sende kalsın istemiyorsan?'

Göğsünde heyecan dalgaları yükseldi.

"Tamam," dedi, "yapacağım.

"Aman Tanrım. Aman Tanrım. Maddie galerinin köşesini döner dönmez kaldırımın ortasında durdu. "Resimlerimle ilgileniyor. Küçük bir dans yapmaktan kendini alamadı. "Resimlerimi seviyor. Benim resimlerimi.

Nick çok kendini beğenmiş görünüyordu. Onun kolunu yumrukladı. "Sakın sana söylemiştim demeye kalkma. Sırf yapabildiği için sokakta küçük bir dönüş yaptı, kalbi sevinçten zıplıyordu.

"Aferin," dedi ve onu kocaman kucakladı, yakışıklı bronz yüzü sadece birkaç santim ötede ona bakıyordu. "Sana söylemiştim.

"Yaptın. Kız heyecandan köpürerek ve Nick'in kollarını tutarak ona gülümsedi. 'Aman Tanrım, Nick. Aman Tanrım. Mavi gözleri gururla parlıyordu ve gülümsemesi neredeyse onunki kadar genişti.

"Gördün mü, resim yapabiliyorsun. Yanağına kocaman bir öpücük kondurdu ve onu kucağına alıp etrafında döndürdü. "Sana söylemiştim! Sana söylemiştim, sen

Harika.'

Kadın ona doğru güldü. "Teşekkür ederim. Hepsi senin sayende. Beni zorladığın için.

Onu yere bırakmaya giderken, engebeli kaldırımlarda hafifçe tökezledi ve onu tutuşunu ayarlamak zorunda kaldı. Onu daha sıkı kavradı ve vücudu onunkine çarpa çarpa kaydı, sinir uçları onu sabitlemek için belini saran güçlü kollarını hissettiğinde hayata sıçradı. Kalça kalçaya, ona yaslanarak dinlenmeye başladı, adamın sıcak nefesi yüzünü yelpazeliyordu. İçini bir sıcaklık dalgası kapladı. Adamın yüzündeki sırıtma, bir an için birbirlerine iri gözlerle baktıklarında durdu.

"Teşekkürler Nick," diye fısıldadı onun ağzına bakarak. Tanrım, çok mu açık konuşuyordu? Adamın adem elmasının eğimini gördü.

Kolu hala kızın belindeyken, sert bir sesle, "Hepsi hizmetin bir parçası," derken onu hızlıca sıktı.

Bir adım geri çekildi. "Bence gidip kutlamalıyız. Hâlâ

sesini bulmaya çalışarak başını salladı.

"Ve sizin için sözleşmeye bakabilecek Hırvatça bilen birini bulun. Nick iş adamı gibi başını salladı. Gözleriyle buluşmayan bir gülümseme yaratırken kısa bir an göz kırptı. "Hadi Picasso, sana bir içki ısmarlayayım.

Ivan hâlâ genç ve güzel Hırvat kadınla aynı masada oturuyordu ama onların yaklaştığını görünce neşeli bir el sallayışla ve en ufak bir utanma belirtisi göstermeden onları selamladı.

"Maddie, Nick. Onları gördüğüne sevinmiş görünüyordu. "Nasılsınız?

"Biz iyiyiz," dedi Maddie ve ona geniş bir sırıtış attı, az önce olanların büyüklüğü ona çarptı ve Ivan'a açıklarken gerçek olduğunu hissetti. 'Hırvatçayı çevirmek için yardıma ihtiyacım var. Yardım edebilir misiniz?

Ivan hemen gülümsedi, beyaz dişleri koyu renk sakalında parlıyordu ve "Evet, elbette," dedi ve kendisine sevgi dolu bir gülümseme veren genç kadına Hırvatça bir şeyler söyledi.

"Sonra da belki bana ve kızım Gordana'ya katılmak istersiniz.

Birbirlerine bakmaktan kaçınırlarken Maddie, Nick'in ayağının kendisininkine hafifçe dokunduğunu hissetti.

"Gordana, bu Maddie ve bu da Nick.

"Merhaba," dedi. 'Babam bana sizden bahsedip duruyor. Bunun yaptığı en iyi seyahatlerden biri olduğunu söylüyor. Koyu renk gözleri eğlenceyle dans ediyordu. "Özellikle de misafirlerin çoğu neredeyse bir haftalığına gittiğinden beri.

Maddie güldü. "İşleri kolaylaştırıyor. Nick'e yan gözle baktı. 'Şimdi sadece sonuncusundan kurtulmam gerekiyor. Ne önerirsin? Onu denize mi atayım?

Gordana güldü.

Nick onu dürttü ve tekrar o rahat şakalaşmalarına döndükleri için rahatladı. 'Beklemek isteyebilirsin. Bir tablo satarsan işine yarayabilirim.

"Eğer yaparsam, senin için bir erteleme düşüneceğim.

İçki sipariş ettiler ve Maddie telefonundaki resimleri Gordana ve Ivan'a gösterdi. Galeri sahibi Franjo'ya teslim etmeden önce dikkatlice fotoğraflarını çekmişti. Son kararını vermeden önce resimleri iş ortağına gösterecekti ama Maddie ilgileniyorsa bir sözleşme imzalaması ve birkaç gün içinde geri dönmesi gerekiyordu.

"Bunlar çok iyi resimler. Gordana'nın net ve gerçekçi sözleri, tartışılmaz kaliteleriyle Maddie'nin duraksamasına neden oldu. Gerçekten resim yapabiliyordu. Birileri onun çalışmalarıyla ilgileniyordu. Bill eskizlerini beğenmişti ama bu ona sanattan çok iş gibi gelmişti. Yeteneğini iyi bir etki yaratmak için kullanabiliyordu. Ve adam çaresizdi. İhtiyacı olan işi yapmayı başarmıştı. Ama bu gerçek bir adımdı, daha önce hayal etmeye bile cesaret edemediği bir adım.

Ivan, Maddie'nin aklından geçenleri okumuş gibi kızına alaycı bir bakış atarak, 'Çok iyi,' dedi. 'Tebrikler Maddie. Gidip kutlamalıyız, ama umarım bu... nasıl derler... kafanı büyütmez. Yolculuğun geri kalanında yemek pişirecek ve temizlik yapacak birine ihtiyacım var.

"Merak etme Ivan -" durakladı ve yüzündeki muziplik karşısında kaşlarını çatan Nick'e baktı "- yerine geçecek birini bulabileceğime eminim. Nick bana onun tava ve pastırma konusunda çok becerikli olduğunu söyledi.

Onun elini itti. "Ve şimdiden çizmelerine göre çok büyük.

"Çizmelerine göre çok büyük; bunu sevdim," dedi Gordana.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu Ivan, Nick ve ona bakarak. Bir zamanlar Hırvatistan'daki görkemli evlere eşdeğer olan Villa Apolon'un oldukça gösterişli terasında oturuyorlardı. Suya bakıyordu ve *Avanturista*'nın şu anda demirli olduğu yerden sadece birkaç yüz metre uzaktaydı, ancak yine hareket halindeymiş gibi görünüyorlardı.

"Benim bir sorunum yok," dedi Nick, "ama bu Maddie'ye bağlı.

Ne de olsa o misafirdi ve kendisi hâlâ tayfaydı. Rıhtımın kenarında hafifçe sallanan tekneye doğru baktı.

Ivan'ın beş dakika önce aldığı bir cep telefonu çağrısının ardından yaptığı ricaya yanıt olarak, 'Tekneyi hareket ettirmek istiyorsan, benim için sorun değil,' dedi.

"Arkadaşım çok minnettar olacak, teşekkür ederim.

Avanturista daha büyük ve sınırlı bağlama yerlerinden birini kaplıyordu ve Ivan'ın arkadaşının bağlama yeri yoktu ve bir grup insanı birkaç geceliğine limana getirmek istiyordu. Aslında teknenin çok da uzak olmayan bir yerde demirlediğini görebiliyorlardı, bu durum havaalanında iniş için yer bekleyen bir uçağın daireler çizmesini andırıyordu.

Maddie alışveriş torbasını göstererek, "Bugün için erzak stokladım bile," dedi. "Ve temiz havlularımız var.

'Bu iyi ve -' Ivan durakladı '- teşekkür olarak, sizi demirlemek için çok güzel bir yere götüreceğim. Gizli bir koy. Tajna koyu. Ve birkaç gün sonra buraya geri gel.

'Çok güzel ve çok huzurlu,' dedi Gordana. 'Kimse orada olduğunu bilmiyor. Çok az insanın bildiği çok özel gizli bir yer. Su büyülü, çok berrak ve sakin. Suyun ne kadar temiz olduğunu kaç tane deniz kestanesi olduğuna bakarak anlayabilirsiniz. Temiz suyu severler. Şnorkelle dalış ve kürek sörfü için çok iyi bir nokta. Ve çok özel, en yoğun zamanlarda bile. Kimse oraya gitmez.

"Nasıl olur?" diye sordu Nick bir dereceye kadar kuşkuyla.

"Çünkü haritalar yanlış," dedi Ivan gözlerinde hınzır bir parıltıyla. 'Bazı yerlerde su, haritaların gösterdiğinden daha derindir. Ve bu, yerel halk arasında iyi saklanan bir sırdır. Ne yaptığınızı bilmeniz gerekir... ama ben bu suları iyi bilirim. Babam biz Trogir'e taşınmadan önce burada balıkçıydı.

"Kulağa cennet gibi geliyor," dedi Maddie, zaten orayı görmeye hevesliydi. 'Ve mükemmel zamanlama. Sözleşmeyle birlikte birkaç gün galeriye dönmemize gerek yok. Belki de bu kadar güzel bir yerde resim yapabilir ve Franjo'nun söyleyeceklerini aklımdan çıkarabilirim.

Üçü de aynı bıkkınlık ifadesiyle ona baktı. Ellerini havaya kaldırdı. "Gergin olmaya iznim var.

'Gergin, evet. Başka bir şey, hayır,' dedi Nick.

'En büyük sen olmadığına emin misin? Birdenbire çok otoriter oldun.

"Otoriter değil, gerçekçi," diye karşı çıktı Nick, sandalyesinde arkasına yaslandı ve

Kolunu sandalyesinin arkasına dayadı. Parmaklarının -kazara olduğundan emindi- çıplak omzuna dokunduğu yerde teninde karıncalanmalar oluştu.

Nick'in tişörtü rahat bir hareketle kalkıp şortunun bel bandının üstündeki erkeksi tüylerle o büyüleyici bronzlaşmış göbeği ortaya çıkarınca Maddie yutkundu. Tanrım, Nick ve o birkaç günlüğüne yalnız kalmışlardı. Şeytanla masmavi deniz arasında kalmaktan bahsediyordu ama hayır diyemiyordu. Nick misafirdi. Ivan kaptandı; ona oy verilmemişti. Üstelik Ivan çoktan telefona sarılmış, ayağa kalkıp terasın kenarına gitmiş ve yaklaşmakta olan tekneyi el sallayarak selamlamıştı.

"Her şey halloldu," dedi Ivan. 'İçkilerimizi bitirir bitirmez seni oraya götüreceğim. Sakıncası yoksa Gordana ile biraz vakit geçireceğim. Kızına döndü. "Preseckis'in teknesini ödünç alıp beni limana geri getirebilirsin.

"*Da. Da.*' Ellerini birbirine çırptı. '*Hvala*, teşekkür ederim. Annem yarın Bartul'la birlikte geliyor. Bir aile partisi yapabiliriz.

Gordana aceleyle komşusunun teknesini ödünç almaya giderken Nick, "Herkes için kazançlı bir durum gibi görünüyor," dedi, böylece Ivan'ı limana geri getirebilecek ve denize indirmelerine izin verebilecekti.

Yarım saat içinde *Avanturista* demirlemiş olduğu yerden kayarak çıkıyor, Ivan'ın arkadaşının teknesini geçiyor, denize indirilen küçük bir tekneyi çekiyordu ve bir saat sonra Maddie ve Nick güvertede durmuş, küçük tekne Stari Grad'a doğru uzaklaşırken Gordana ve Ivan'a el sallıyorlardı.

Bölüm 24

'Sonunda yalnız kaldık,' diye alay etti Nick, içinde neşeyle el sallayan Gordana'nın bulunduğu küçük tekne gözden kaybolurken. 'Ve şaka yapmıyorlarmış. Burası kesinlikle cennet gibi. Kesinlikle insan yerleşimine dair hiçbir iz yok.

Yan yana durmuş, küpeşteye yaslanmış, derin bir sessizlik içindeydiler. Teknenin gövdesine çarpan suyun sesi, yukarıdaki halatların belli belirsiz şıngırtısı ve masmavi gökyüzünde başlarının üzerinde dönüp duran bir şahinin tiz çığlığı dışında körfezde sessiz bir durgunluk vardı.

Maddie pek çok güzel şey görmüştü: tablolar, heykeller, pek çok ünlü sanat eseri. Paris'in göz alıcı binalarını -Notre Dame, Musée d'Orsay, geceleri Eyfel Kulesi- görmüştü ama bu nadir anda, hiçbir şeyin bu küçük, mükemmel hilal şeklindeki koyun sade güzelliğine yaklaştığını düşünmüyordu. Ivan tekneyi koyun dar girişinden geçirirken kalbi duracak gibi olmuştu, garip bir açıyla ayarlanmıştı, girmek için biraz yetenekli manevralar gerekiyordu ama bu küçük koyun açık denizden geçen teknelerin görüşünden gizlendiği anlamına geliyordu.

Kıyı şeridi ağaçlarla çevriliydi ve körfezin uzak ucunda, o bildik bembeyaz taşlardan oluşan kayalık bir çıkıntının çevrelediği küçük, ıssız bir plaja açılan beyaz gölgeli bir sınır vardı. Su, güneş ışığında parıldayan dalgalar halinde körfez boyunca uzanıyordu ve o kadar berraktı ki, koyun dibindeki kayaları ve taşları ve yollarına devam eden balık sürülerinin gölgeli şekillerini görebiliyordu.

Bir şahin ağaç çizgisinin üzerinde süzülüyordu ve Maddie şahinin aniden aşağıya doğru alçalmasını izledi.

Maddie, Nick'in sözleri karşısında duyduğu ürpertiyi görmezden gelerek, "Muhteşem," dedi. Sadece Nick ve o.

"Yüzmek ister misin?" diye sordu Nick. "Su çok davetkar görünüyor.

'Evet,' dedi Maddie aniden. 'Biliyor musun? Bol'daki o ilk günden beri denize girmedim, ki bu yıllar önceymiş gibi geliyor. Alaycı bir sırıtışla eklemeden önce durakladı, "Yani, gönüllü olarak değil.

İkisi de üzerlerini değiştirmek için kendi kamaralarına koştular. Tabii ki Nick ondan önce suya girmişti. Mutfağın yanındaki dolabı hatırlayarak, yolda durup birkaç şnorkel ve maske çıkardı. Paletlere baktı ve çok fazla ağır iş gibi göründüklerine karar verdi

alt güverteye ve teknenin kıç tarafındaki merdivene atlamadan önce.

"Seni ne tuttu?" diye seslendi Nick, saçındaki suyu savururken güneş ışığı damlaları pırıl pırıl elmaslara dönüştürüyordu.

"Bunlar," diye bağırdı, bir elinden maskeleri sarkıtarak. Bir tanesini adama doğru fırlattı ve tam önüne sevindirici bir sıçramayla düştüğünde nişancılığından memnun kaldı.

"İyi atıştı," diye seslendi Nick'e. Nick ona kendini beğenmiş bir bakış fırlattı, "Geliyor musun, gelmiyor musun?" İkinci maskeyi Nick'e doğru fırlattı ve merdivenden aşağı indi, derisinin üzerinde gezinen suyun soğuk parmakları karşısında irkildi. Lanet olsun, Nick'in önünde kız gibi 'Hava soğuk' numarası yapmak istemiyordu ama hava buz gibiydi ve sadece kalçasının ortasına kadar inebilmişti.

Daha fazla karar veremeden, bir çift soğuk el belini kavradı.

"Arrgh," diye ciyakladı ve sonra geriye doğru çekildiğini hissetti.

Yüzeye çıktığında Nick'in ona sırıttığını gördü. İlk şoktan sonra suyun oldukça hoş olduğunu fark etti.

"Sen, sen..." Bileğinin bir hareketiyle ona doğru su sıçrattı ve o kovalarken adam geriye doğru yüzmeye başladı. Kız onun ayaklarından birini yakaladı ve ateşle oynadığının farkındaydı çünkü o daha güçlü bir yüzücüydü.

Yüzeyin altına eğildi ve gözden kayboldu. Uh oh. Berrak suyu tararken içini küçük bir korku heyecanı kapladı ve sonra onu fark etti ama artık çok geçti; adam arkasından yaklaştı, onu kaldırdı ve denize geri fırlattı.

Tekrar ayağa kalktığında, gözlerine yapışan saçlarını silerken, ona ters ters baktı, ki o hala bir deli gibi sırıtıyor ve kendinden çok memnun görünüyorken bunu yapmak zordu.

"Buna pişman olacaksın, Nick Hadley.

"Öyle miyim?" diye gözlerinde hınzır bir parıltıyla alay etti.

"Evet," diye söz verdi ona. 'Sadece bekle. Tek gözün açık uyuyacaksın.

"Sözler, sözler. Ona doğru yüzdü ve yanlarında suda sallanan şnorkel maskelerinden birini kaptı. "Ateşkes mi?

Gözlerini kıstı ve yüzünü buruşturarak bir an için onu inceledi. Eğer biri hiç iyi niyetli görünmüyorsa... "Sana güvendiğimden emin değilim.

Ona bir kez daha yaramazca gülümsedi. 'Muhtemelen mantıklı. Bir denemek ister misin?" Maskeyi havaya kaldırdı.

'Daha önce hiç şnorkelle dalmamıştım. Çok güzel bir kelime.'

Ben de öyle. Kuzey Denizi'nde buna pek gerek yok. Takılmak için çok soğuk,' dedi Nick. 'Tanrı'ya şükür burası daha sıcak.

"Grand Union Kanalı'nda buna pek gerek yok," diye karşılık verdi. 'Sanırım evimde bana en yakın su kütlesi orası. Burası cennet.

Nick maskesini çekmeye başladı ve şnorkelin ağızlığını ağzına soktu, saçının arkasındaki kayışı çekiştirirken bir dakika bekledi, lastik kayış birkaç acı veren saç telini çekip çıkardı.

"Hazır mısın?" diye sordu Nick, onun önünde suda ilerleyerek. "Hadi sahile doğru yüzelim.

"TAMAM.

Kızın maskeyi ve şnorkelin ağızlığını yerine oturtmasını izledi; biraz klostrofobik bir his veriyordu ve kız bundan hoşlandığından emin değildi. Nick sanki onun aklından geçenleri okumuş gibi elini uzattı ve yüzünü suya indirirken güven verici bir şekilde sıktı.

Maskenin kısıtlayıcı hissini hemen unutmuş, güneşin suya yeşil, mavi ve gümüş renklerini verişinden büyülenmişti. Yüzeyin altı kristal berraklığındaydı. Hemen herhangi bir balık belirtisi olmasa da, ışığın yüzeyden süzülme şekli güneş ışınlarının deniz tabanındaki kaya oluşumları ve çakıl taşları üzerinde dağılmasına neden oldu.

Yan yana yüzmenin samimi ve rahatlatıcı bir yanı vardı; nazik ve zamansız hissettiriyordu. Arada bir içlerinden biri görülecek yeni bir Ğeye iĞaret ediyordu; örneğin küçük gümüĞ balık sürülerinin yüzerek görünüĞe girmesi ve sonra ani bir gerginlikle göz açıp kapayıncaya kadar uzaklaĞması ya da bazı yerlerde aĞağıdaki kayaları halı gibi kaplayan siyah dikenli deniz kestaneleri. Renkler, kırılan ışık, her şey büyüleyiciydi ve Maddie bütün öğleden sonra denizin altına bakıp mutlu olabilirdi, sadece o ve Nick sessiz bir iletişim içinde olabilirlerdi.

Tekneye geri dönmeden önce küçük plajın sığlıklarında yavaş bir tur da dahil olmak üzere bir süre yüzdüler.

Nick aşağıya doğru işaret ettiğinde Maddie onu takip etti ve şaşırtıcı derecede zarif bir ahtapotun suda dans ederek ilerlediğini gördü; her biri en uçta kıvrılmadan önce tüm dokunaçları bir dalga gibi dalgalanıyordu. Gördüğü manzara karşısında büyülenen Maddie biraz daha derine yüzdü. Ancak şnorkelin eğimini fark ettiğinde ne yaptığının farkına vardı.

çok geç. Tuzlu su ağzına doldu ve tam nefes alacakken boğazının arkasına çarptı. Panikleyerek otomatik olarak burnundan nefes almaya çalıştı ve burnunun maskenin içine sıkıca sıkıştığını daha da büyük bir panikle fark etti. Yukarı, yukarı. Havaya ihtiyacı vardı.

Yüzeye çıktığında bile yanlış yöne inmeye çalışan suda boğulmaya başladı. Gözyaşları içinde öksürüp sıçrayarak ağızlığı ve suyu tükürdü. Başını yukarıda tutmaya çalışarak öfkeyle suya basarken, parmakları yüzündeki maskenin emişini serbest bırakmaya çalışırken beceriksizce hareket ediyordu. Sonunda maskeyi yırtıp çıkardı. Tek tadabildiği tuz ve boğazının arkasındaki yanmaydı; hırıltılı bir şekilde suyu dışarı atmaya ve burnundan nefes almaya çalışıyordu.

"İyi misin?" diye sordu Nick, yanında yüzerken.

Konuşamayınca sadece başını salladı, hâlâ öksürüyor ve soluk soluğaydı, düzgün nefes almaya çalışırken sıçrıyor ve suya basmaya çalıştıkça batıyordu.

Nick onu bir dirseğinin altından kavradı, bu da onu sabitledi. "Sakin ol. Seni tutuyorum. Ağırlığının bir kısmını alarak onu sabit tutması, batma endişesi duymadan nefesini tutmaya odaklanmasını sağladı.

"Her şey yolunda. Bir şeyin yok. İyisin. Ben yanındayım. Nick'in kolunu okşarken söylediği sakinleştirici nakarat ona odaklanabileceği bir şey verdi ve sonunda nefes alış verişini tekrar kontrol altına aldı.

Teşekkürler. Özür dilerim. Ağız dolusu su. Beni şaşırttı. Panikledim. Aptal.'

"Hiç de aptalca değil. Hâlâ onu tutuyor ve yüzmesine yardım ederek teknenin basamaklarına doğru götürüyordu. 'Artık iyisin. Seni tuttum. En alt basamağa ulaştıklarında öne doğru eğildi ve kollarını onun iki yanına koyarak metal merdivene çıkmasına yardım etti ve alnına nazik bir kardeş öpücüğü bıraktı.

Ona baktı, kollarının onu sardığının farkındaydı, gözleri o yoğun bakışlardan biri için daha buluştu ve sonra gözlerinin kayışını izledi, kalbi battı. Bu kadarı ona yetmişti. O ve onun lanet olası boş öpücükleri.

Ölçülemeyecek kadar sinirlenen kadın, büyük aptal konuşmaya başladığında ona kavgacı bir bakış attı.

'Sanırım şnorkelinize su kaçtığında üfleyerek çıkarmanız gerekiyor ama bunu yapmayı düşüneceğimi sanmıyorum. Bu doğuştan gelen bir şey değil, değil mi?

"Hayır, değil," dedi kısaca ve keskin bir itmeyle onu geriye, suya doğru itti, sonra da dönüp kendini merdivenden yukarı çekti.

"Hey!" diye bağırdı Nick yüzeye çıkarken, yüzündeki suyu iterek. "Bu ne içindi?

Bacağını yatın yan tarafına atarken durakladı ve ona dik dik baktı.

Ne? Ben ne yaptım?'

Hain kanlı hormonları, kendini kısa sürede merdivenden yukarı çekerken esneyen pazularını görünce küçük bir sıçrama yaptı ve aniden tam yüzünün önündeydi.

Bu salak mesajı almamış mı?

"Beni öpmeye devam ediyorsun," diye tersledi, çünkü adam ondan çok daha zarif bir şekilde bacağını teknenin kenarından sallayıp önünde durdu.

Özür dilemek için ellerini kaldırdı. Özür dilerim... Sadece...'

'Sanki ben senin kız kardeşinmişim gibi.

Nick ani bir ihtiyatla, "Doğru," dedi. Hem de tam zamanında. Farkına varmaya başladığını görebiliyordu. Evet dostum, bir mayın tarlasının tam ortasına düştün.

Sonra gözleri keskinleşti. Tamam, belki de o kadar aptal değildi.

"Seni öpmemi istemiyor musun? Bu soruyu sorarken ağzının bir tarafında belirgin bir tuhaflık vardı ve başı kesinlikle onunkine doğru eğilmişti.

Yutkundu ama kendini tuttu.

Adamın gözleri parladı ve kadın istemeden de olsa bir meydan okumada bulunduğunu anladı.

Kalbi o kadar sert çarpıyordu ki boğazında hissedebiliyordu.

Nick'in yüzünde yavaş ve hınzır bir gülümseme belirdi ve öne doğru ilerleyerek kızın alnına bir öpücük daha kondurdu, ama bu sefer dudakları kızın tenine çok az değmişti ve bu bir şekilde çok daha samimiydi.

Ona ters ters baktı.

"Seni nasıl öpmemi istersin?" diye sordu, sesi alçak ve boğuktu, bu da kadının karnındaki bir şeyi çekiştiriyordu.

Maddie ona tekrar ters ters baktı ve bir adım öne çıkarak ellerini onun omuzlarına koydu. Yeter artık.

"İşte böyle. Onu kendine doğru çekti, gözlerinin aniden karardığını, açlığın bakışlarını keskinleştirdiğini ve tek bir işaret olmadığını görmekten memnun oldu.

İtiraz ediyorum.

Dudakları onunkilerle ustalıkla çarpıştı. Adamın sıcak nefesiyle tezat oluşturan teninin serinliğini hissedebiliyordu. Arzu sert ve hızlı bir şekilde vurdu. Ve evet, şükürler olsun, ağzı onunkinin altında istekli bir tepkiyle hareket etti. Evet, evet. Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun. Onun kendisini itmesinden korkuyordu.

Onun tepkisiyle rahatlayan kadın öne doğru bastırdı, göğüsleri Nick'in göğsüne bastırdı. Nick bir onay mırıltısıyla karşılık verdi, kollarını onun etrafına doladı ve onu nemli vücudunun uzunluğuna doğru çekti. Ağzı onunkinin altında açıldığında ve dilinin ilk geçici dokunuşunu hissettiğinde içinden bir heyecan geçti.

Evet, evet ve evet. Sonunda. İşte bu kadar. Her şey yerine oturdu. Vücutları birbirine kilitlenmişti. Elleri adamın kaslı sırtında dolaşırken, pürüzsüz teninde daireler çizerken, avuç içleri her düzlemi okşarken, vücudunda gümüş balıkları gibi zevk kıvılcımları uçuşuyordu. Kemik ve kaslar, adam onu daha yakına çekerken dokunuşunun altında hareket ettiklerini hissedebiliyordu. Yine de öpüştüler. Lezzetli ve kışkırtıcıydı, sanki ona asla doyamayacakmış gibi ve oldukça harika bir şekilde, ağzının her hareketine karşılık veriyordu. Adam bir elini saçlarının arasına soktuğunda, parmakları sanki ona doyamıyormuş gibi kafa derisini okşadığında neredeyse şehvetten dizleri titredi.

Biri inledi ama kim olduğundan emin değildi.

Nick'in ağzı onunkinden uzaklaştı. Hayır, hayır... Kelimeler kafasının içinde dehşetle yankılandı. Adamın omuzlarını çekiştirdi, ancak adam çene çizgisi boyunca öpücükler kondurmaya başlayınca rahatladı. Adam boğazından aşağıya doğru bir yol çizip köprücük kemiğini okşarken kadın kıvrandı. Şimdi inleyen kesinlikle oydu. Bu ... ahhh ve eli belinin kıvrımından yukarı doğru hareket edip bikini üstünü sıyırdığında ciyakladı. Evet, evet. Adamın eli göğsünü avuçlarken, ağzı tekrar göğsüne döndü ve öpücüğünün ritmi parmaklarının göğüs ucuna sürtünmesiyle eşleşti. Duygu dalgaları yoğunlaştıkça kendi kendine tutarsız kelimeler mırıldandığını duyabiliyordu.

"Mmm," diye inledi.

"Çok mu hızlı gidiyorum? Nick'in elleri hareketsiz kaldı.

Tanrım, hayır. Neden bu kadar uzun sürdü? Bunu bekliyordum...' ona samimi bir bakış attı '... günlerdir. Parmaklarını yüzme şortunun bel bandında gezdirirken hınzırca bir sırıtışla bunu takip etti.

"Günler mi dedin?" Hızlı bir çekişle bikinisinin arkasındaki papyonu çözdü, öpücüğünü keserek bikiniyi başından geçirdi ve yere fırlattı. Kadın

Ona karşı kıvrandı, göğüs uçlarına dokunan alaycı parmaklar neredeyse dayanılmazdı. İkisinin de nefesi kesilmişti, öpüşmeye devam ettikçe nefesleri sertleşiyor, arada bir umutsuzca nefes almak için ara veriyorlardı.

"Ama kaybettiğin zamanı çok güzel telafi ediyorsun. Belini kavradı, bacakları her an kopacakmış gibi hissediyordu, sert, ipek yumuşaklığındaki teni hissetmek için elini büzgülü lastiğin altına daldırdı.

Ve sonra onun zeki parmakları göğüs ucunu daha fazla çekiştirdiğinde düşünmeyi bıraktı ve neredeyse ona doğru yığılıyordu. Kadın yanıyordu. Beceriksizce bir çekişle adamın şortunu indirdi ve boyunun cehennemden daha sıcak bir istekle serbest kaldığını hissetti. Parmakları dokundu, tuttu ve gırtlaktan gelen bir inilti eşliğinde aşağı kaydı.

Ağzı kızın kulağına doğru ilerledi. "Beni öldürüyorsun.

"Güzel," diye fısıldadı yanağına doğru, parmaklarını tekrar yavaşça geriye doğru kaydırarak adamın tekrar iç çekmesini sağladı.

Onu güvertenin zeminine doğru çekmeye

başladı. "Hayır," diye inledi Nick.

Israrla tekrar çekiştirdi.

"Burada olmaz," diye soluk soluğa boynunu öptü. Geri çekildi, gözleri vahşi ve biraz da ateşliydi, bir eli kızın yüzünü kavrıyordu. "Seninle ilk kez bir yatakta olmalıyız.

Adam elini tutup parmaklarını onunkilerle birleştirerek onu kamarasına doğru götürürken, bu sözler ve jest göğsünde sıcak ve sert bir şeylerin filizlenmesine neden oldu. Kapıya vardıklarında elini ağzına götürdü ve avucunu öptü, gözlerinin içine bakmadan önce parmaklarını ısırdı.

"Emin misin? Fısıltıyla sorduğu soru kaşlarını çatmasına neden oldu.

Emin değil m i y d i ?

Sessizce başını salladı.

"Çünkü..." onu tekrar öptü, dudakları boynundan aşağı kayarak istemsizce titremesine neden oldu "... eğer seni bu yatağa sokarsam, durabileceğimden emin değilim.

Adamın boğuk bir sesle söylediği sözler karşısında ağzı yavaş ve seksi bir gülümsemeyle kalktı.

"Hiç kimseyi seni istediğim kadar istemedim. Sıcak nefes kulağına fısıldadı.

"Evet," dedi, hayatında hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştı.

Kapıyı iterek açtı ve onu yatağa doğru götürdü. Dizlerini serin çarşaflara dayadığında, ağzı tepeli bir meme ucunu örtmek için hareket etmeden önce onu alçak sesli bir öpücüğe yönlendirdi.

Ani bir zevkle gıcırdadı, sonra dilinin hassas deriyi döndürüp tatmasının verdiği akıl almaz zevke yenik düştü. Yoğun hissiyattan ölmek üzereyken, adam diğer göğsüne geçti ve emme, alay etme saldırısına yeniden başladı. Ağzından çığlıklar koptu ve kollarını kavradı. Her an yalvarmaya başlayabilirdi.

Adam duraklayıp ona tehdit ve vaat dolu bir sırıtış attığında, kadın keskin bir nefes çekti. Tanrım, yanıyordu. Sonra yine o hınzır bakışlarından biriyle eğildi ve bir meme ucunu tekrar ağzına aldı, sonra aşağı kayarak göbeğini öptü, bikini altının kenarlarını kavradı ve ağzı göbeğinin etrafındaki pürüzsüz deriyi okşarken onu aşağı indirdi.

Bir iniltiyle onu yukarı çekmeye çalıştı, bacaklarının arasında zonklayan ısrarlı ağrının neredeyse üstesinden geldi.

Başını kaldırıp ona baktı. "Emin misin?" diye tekrar sordu, mavi gözleri onunkileri yakıyordu. Bir yutkunmayla, tek kelime edemeden başını salladı. Adam yavaşça ayağa kalkarak onun önünde durdu.

Yavaşça kollarını ona doladı ve onu tekrar yatağa bastırdı. Birlikte düştüler ve sonra adam dönerek onun üstüne yattı, ağzı yine onun ağzındaydı. Kalçalarını kaldırarak ona sürtündü, göğüs kılları artık dayanamayacağı kadar hassas olan, zevk ve acı arasındaki o bulanık çizgide duran hassas göğüslerini okşuyordu. Her bir parçası yanıyordu ve adamın hoş, ağır ağırlığı ona çok doğru g e l i y o r d u . Ellerini adamın saçlarına daldırdı, ağızları birbirine değerken onu kendine çekmeye çalıştı.

"Seni istiyorum," diye nefes aldı onun ağzına karşı. "Şimdi.

Hâlâ onu öperken, bir kolunu yatağın başucundaki dolaba doğru uzattı ve çekmeceyi karıştırdı. Ve becerdi, becerdi. Sonunda, bir lanetle, ağzından çekildi ve kız kıkırdadı.

'Gülme. Burada düzgün olmaya çalışıyorum,' diye homurdandı, ancak gözlerinde eğlence dans ediyordu.

Adam çekmeceye uzanırken yüzünde gezinen parmaklarından birini hafifçe ısırdı ve adamın keskin bir nefes aldığını hissetti.

Sonunda paketi yırtıp açtı ve şimdi o n u n üzerinde dengede duruyordu, bakışları buluştuğunda mavi gözleri neredeyse safirdi. Sözcüksüz bir değiş tokuşla emin olup olmadığını tekrar sordu ve kadın kalçalarını kaldırdı.

Nick hiçbir zaman ruh eşlerine ya da 'tek' kişiye inanmamıştı. Nick'in hayatta en çok istediği şey, anne babasınınki kadar sağlam, mutlu ve şefkatli bir evlilikti. Bütün bunlar bir saat içinde yerle bir olmuştu.

Gözlerini tavana dikmiş, vücudu yumuşak ve doygun, beyni uğulduyordu. İnançsızlık heyecanla dans ederken, Maddie bu patlayıcı farkındalıktan habersiz, onun yanında uyuyordu, başı boynuna gömülmüş, elleri göğsünde yayılmış ve derin ve eşit nefes alıyordu. Boş boş, parmaklarını Maddie'nin çıplak omzunun üst kısmında gezdirdi.

Onu rahatsız etmemek için dikkatlice yer değiştirerek profiline baktı ve ilk öfkeli öpücüğünün anısına gülümsedi. O an bildiği andı. O kadar keskin ve net bir bilgiydi ki, tüm o klişe şimşek çakması, yıldırım çarpması tanımlarını yerle bir etmişti. O öfkeli dürüstlük. Onda bu kadar çok sevdiği şey buydu. Dobra, açık sözlü. Eşit bir ortak. İstediği şeyden sorumlu olmak. Alaycı bir gülümsemeyle alnına zar zor fısıldadığı bir öpücük bıraktı.

"Sana bundan bahsettiğimi sanıyordum," diye mırıldandı Maddie, gözleri açılmıştı, yüz ifadesi çoktan muziplik ve hınzırlıkla dolmuştu.

Gülümsemesi genişledi. "Sadece suları test ediyorum. Yan dönerek, onu düzgünce öpmek için ağzını onunkine doğru indirdi. İkinci bir davete gerek yoktu, vücudu onunkine karşı gerilmişti, istekli, sıcak ve cömertti. Hepsi onun, diye düşündü, onu kendine çekti ve sarıldı, bu kez seks yerine şefkat vardı. Kollarını onun boynuna doladı, burnunun ucu onunkine değdi, gülümsemesi uykulu ve kedigiliydi.

'Suların iyice test edildiğini düşün,' diye mırıldandı. "Saat kaç?

Güldü. Kesinlikle o. "Pratik işlere dönelim.

Kendini yukarı kaldırdı, başını koluna dayadı, dirseği büküldü, çarşafın beline düşmesinden en ufak bir endişe duymadı. "Hiç gül yaprağım kalmadı.

"Ve..." durakladı ve yutkundu "... başka türlü olmanı istemezdim.

Nüansı yakaladı. "Yapmaz mıydın?

"Hayır." Parmaklarını kaldırdı, nazik bir sözle dudaklarında gezdirdi, gözleri onunkilerden hiç ayrılmadı.

Sanki bu kelime onu durdurmuş gibi hareketsiz

kaldığını hissetti. "Ah. O kadar sessiz söyledi ki.

"Klişe ama daha önce hiç kimseyle böyle hissetmemiştim.

"Ah," dedi tekrar, gözleri kocaman açılmış, adamın yüzünü arıyordu.

'Sanki her şey, yol boyunca her kız, bu noktaya kadar birikmiş gibi. Sana.'

Onun farkındaydı, kaşının hafifçe çatılışının, ihtiyatlı bir şekilde nefesini çekişinin ve çenesini temkinli bir şekilde kaldırışının.

"Bunu hayal etmiyor muyum?" diye sordu ve sesindeki hafif kırılganlığı duymak yüreğini burktu, ama aynı zamanda kalbi yerinden fırladı, burada bir riske girmediği için rahatladı.

"Benden hoşlandığını bile düşünmemiştim," diye ekledi ve neredeyse mecazi kollarının katlandığını görebiliyordu.

'Öyle olduğunu düşünmemiştim. Ama -' sırıttı '- şort konusunda beni kandırdın. "Şort! Kızın öfkeli haykırışı onu güldürdü. "Bu hiç de romantik değil,
Nick.'

'Üzgünüm ama kardeşinin şortunu çimdikleyebilen ve bunu umursamayan bir kız. Evet, beni şortta yakaladın. Gerçi fark etmem biraz zaman aldı.'

Maddie güldü ve onu dudaklarından öptü. "İyi şeyler bekleyenlerin başına gelir. Kaşlarını salladı ve vücudunu onunkine doğru kıvırdı. 'Ama ne yazık ki tüm bu hareketlilik beni acıktırdı. Açlıktan ölüyorum. İkincisi gerçek bir duyguyla söylenmişti ve bu da onun gözlerini devirmesine neden oldu.

"O zaman karnını doyursam iyi olacak," dedi son bir öpücükle, yatağın diğer tarafına geçti ve temiz bir pantolon giymek için çekmeceyi açtı. 'Saat altıya on var. Öğle yemeği çok uzun zaman önceydi.

"Başka bir hayat gibi geliyor," dedi Maddie, doğrulup elini buruşuk saçlarında gezdirirken, sözleri tam da onun düşüncelerini yansıtıyordu. Aslında hayatın bir daha asla eskisi gibi olacağını hayal bile edemiyordu. Sanki her şeyi değiştiren bir eşikten geçmiş gibiydi.

Kadının gözlerini dolduran ani endişeli bakış ve tekrar konuşmadan önce yutkunuşu karşısında kalbi sıkışmıştı. "Bu işte pek iyi değilim..." Belli belirsiz bir el salladı, diğeri çarşafı göğsünün üzerine çekti. "Kurallardan asla emin olamam.

Yatağın etrafında dönerek yan tarafa oturdu ve kızın ellerinden birini tuttu. 'Sadece kendin ol. Dürüst ol. Sadece kendin ol.

'Sadece ben mi olacağım? Ama...' O endişeli bakış ela gözlerini çerçeveliyor, ağzının kenarından küçük çizgiler akıyordu.

Bekledi, onun yolunu bulmasına izin verdi. Ona doğru eğildi, sanki aralarındaki bağı hatırlatmak için dokunuşlarına ihtiyaç duyuyormuş gibi ağzını onunkinin üzerine bilerek yerleştirdi. Ondan uzaklaşırken iç çekti

öpücük. "Sorun şu ki sen çok güzelsin. Parmaklarını adamın omurgasında gezdirdi, kıvrılıp kaburgalarını okşadı.

Parmakları hassas bir noktaya değdiğinde "Sen de öylesin," diye inledi. Kadın sanki canlı bir kabloya dokunmuş gibi elini geri çekti.

Hayır! Hayır, değilim. Sadece bu kadar. Büyük biriyim.

Beceriksizim. Tara gibi değilim.' "Hayır, Tara gibi değil," diye

kabul etti. "Daha iyi.

'Saçma sapan konuşma,' dedi, yüzünü ondan çevirerek.

"Ben ciddiyim. Kolunu çekiştirdi, az önce fark ettiği şeyi ona söylemek için çırpınıyordu. "Bana bak.

İsteksizce yüzünü ona döndü, derin bir kaş çatma ifadesi alnını kırıştırdı.

'Bana tam bir hata yaptığımı ilk senin söyleyeceğini düşünmüştüm. salak.'

'Sen tam bir aptalsın. Onun için fazla iyisin.'

"Demek istediğim tam olarak bu değildi. Sen çok daha iyisin. Geçen gece uyandığımda, kendimi ölüm gibi hissediyordum ve evimi o kadar özlemiştim ki ölebilirdim, seni yerde uyurken gördüm. O saatin kasvetini hatırlayarak yutkundu. Maddie onun sıkıntısını hissetmiş gibi eline dokundu. Öne doğru eğildi ve onun dudaklarına nazik, saygılı bir teşekkür öpücüğü kondurdu. "Bu... bu çok büyük bir fark yarattı. Sanki bir fener gibiydin. Doğru olanla bir bağlantıydın. Kendimi çok daha iyi hissetmemi sağladı.

"Bana neyin önemli olduğunu hatırlattınız. Aile, sevgi, sadakat, dostluk, dürüstlük. Seninle tanıştığım günden beri bana bir santim bile vermedin. Bana meydan okudun. Ama aynı zamanda, tüm bu insanların yanında kendine tamamen sadık kaldın.

"Peki şimdi ne olacak,... Tara ile?

Biraz fazla neşeli bir şekilde sırıttı. "Dün beni terk etti.

Maddie elini ağzına götürmesine rağmen sırıtarak karşılık verdi. 'Çok memnun görünmemem gerekiyor, değil mi? Bu sinsilik olur ve hiç hoş olmaz. Ama sen de memnun görünüyorsun.

"Belki de birbirimiz için yaratılmadığımız sonucuna varıyordum diyelim, ama sizi tatile getiren biriyle ilişkinizi bitirmek biraz zor. Bu biraz nankörlük olur. Bu yüzden bana hasta yatağında ültimatom verdiğinde - ya Ellingham'lara gidersin ya da her şey biter - kendimi iyi hissetsem bile gitmezdim.

"Yani şimdi kendini daha iyi hissettiğine göre onlara

katılmayacak mısın?" "Açıkçası kendi taşaklarımı kızgın yağda

kaynatmayı tercih ederim. "Bu biraz aşırı oldu," diye kıkırdadı

Maddie. "Yapmamanı tercih ederim.

Bölüm 25

Yanındaki kürek tahtasından Nick, "Küreği suyun içinden çekmek yerine tahtayı küreğin yanından çekin," diye talimat verdi ve bunu kolaymış gibi gösterdi.

"Yani üzerinde öylece duramaz mıyım? Islak saçlarını gözlerinden silkeleyerek ona güldü. Bu lanet şeyin üzerinde dik durabilmek bile son yirmi dakikasını almıştı. Bu göz alıcı bir randevu değildi, ama daha önce bir randevuda bu kadar gülmemişti. Denize o kadar çok düşmüştü ki sayısını unutmuştu.

"Sen durabilirsin, ben de öylece durup seni hayranlıkla izleyebilirim -" Nick ona ıslak tenindeki hafif esintiyi unutturacak türden bir bakış attı "- ama bütün mesele hareket etmek.

Küreği kavradı, sonunda dik durduğu için temkinliydi, ağırlığını kaydırdıkça tahtanın hafifçe sallandığını hissetti.

'Bu doğru; küreği dikey tut. Bu düz gitmenize yardımcı olacaktır.

"Dikkatli olmazsan işleri nasıl dik tutacağını sana söyleyeceğim," diye neşeyle seslendi küreği kavrayıp temkinli bir şekilde ileriye doğru hamle yaparken.

"Dizlerini hafifçe bükülü tut. Kız yavaş yavaş alışırken Nick de onun yanında hareket etti. Çok geçmeden Nick gibi Yunan tanrısı rahatlığıyla olmasa da kürek çekmeye başlamıştı.

"Öğle yemeğinden önce bir tur atmak ister misin?" diye sordu, koyun uzak tarafını işaret ederek.

"Önce sen git," dedi, ağzının kenarlarında yaramaz bir sırıtış vardı. Nick ona kuşkulu bir bakış fırlattı ama o bakışlarını tamamen masum bir havayla karşıladı. Yine mükemmel bir gündü, tenha koydaki üçüncü günleriydi ve bugün hafif bir çapraz rüzgâr denizin yüzeyini dalgalandırıyor, güneş ışınlarının sudan yansıyarak parıldamasına neden oluyordu. Ve manzara muhteşemdi, Nick'in sırtındaki kaslar, onun önünde kürek çekerken sorunsuz bir şekilde birlikte çalışıyordu. Vücudunun pürüzsüz koordinasyonunu izlemek ona dün geceyi hatırlattı, iç çekişler ve zevk senfonisi şimdi bile onu sıcak ve rahatsız hissettiriyordu. Bu sabah ikinci kez onun yatağında uyanmak dünyanın en doğal şeyi gibi gelmişti ve Nick'le birlikte olmanın bu kadar kolay görünmesi onu şaşırtmıştı.

Önceki iki akşam mutfakta birlikte yemek pişirmişler, güvertede yıldızların altında bir şişe beyaz şarap eşliğinde yemek yemişler, rahatça konuşmuşlardı.

Birbirlerini ezelden beri tanıyan arkadaşların, birbirlerinin cümlelerini tamamladıkları, komik buldukları, onları kahkahalara boğan ya da beklenmedik benzerlikleri ortaya çıkarmaya devam ettikleri türden bir sohbet; ikisi de mantardan nefret ediyordu, hiç *Star Wars* filmi izlememişlerdi ve izlemeye de niyetleri yoktu, yenilerini bile, ikisi de buz pateni ya da kayak yapmamıştı.

Sonra dün gece, gün batımını, pembe dalların koyu maviye dönüştüğü gökyüzünü ve denizin üzerindeki altın ışıltısını, gün için mükemmel bir finali izlerken, bir şişe şarap ve ekmek, peynir, kurutulmuş jambon ve zeytin kalıntılarıyla güvertede yan yana oturmuşlardı. Maddie'nin tüm sistemi zorlukla bastırılmış bir heyecanla çalkalanıyor ve Nick'e her baktığında kendini çimdiklemek istiyordu. Asıl hoş olan, Nick'in onun yan bakışlarını her yakalayışında eğilip onu öpmesi ya da elini tutup sıkmasıydı.

"Bu gerçekten oluyor mu?" diye sordu, güneş alçalıp yüzünü gölgede bırakırken ufuk çizgisini inceleyerek.

'Evet,' dedi Nick.

Onunla yüzleşmek için döndü. "Bu daha önce hiç başıma gelmemişti.

"*Bunu* açıkla. Nick'in gözleri o tanıdık eğlenceyle dans ediyordu.
Kalbi şarkı söylüyordu.

"Hoşlandığım adam da benden hoşlanıyor gibi görünüyor.

"O zaman buna alışsan iyi olur," dedi, eli onun kalçasında, sıcak ve rahatlatıcı bir şekilde duruyordu. "Hiçbir yere gitmiyorum - en azından birkaç günlüğüne.

Ve bu kadar basitti. İlk başta. Belki de o ilk gece coşkudan sarhoş olduğu için, cinsel ilişki sonrası sersemliği her zamanki savunmasını yıkmıştı.

Nick omzunun üzerinden ona baktı ve onu tekrar o ana getirdi. Burada, şimdi, omuzlarını ısıtan öğle güneşinin altında.

"Her şey yolunda mı? Gözlerini kıstı ve yavaşlayarak onun yanına gelmesini bekledi.

"Ne?" diye sordu, gözlerinde neşe dans

ediyordu. "Bir şeyler çeviriyorsun.

"Hiç de değil. Ben sadece...' durakladı ve kasıtlı olarak vücudunu taradı '... manzaraya hayranlıkla bakıyordum.

Adam ona ateşle karşılık verdi, iç termostatını tehlike seviyelerine yükselten yakıcı bir bakışla durumu tersine çevirdi ve ona biraz daha ihtiyatlı olmasını diletti.

"Benim durduğum yerden hiç de fena değil," diye tehlikeli bir ses tonuyla konuştu ve aklına soğuk çarşaflar ve kaygan, sıcak vücutlar geldi. Bu konuda ondan çok daha iyiydi. Tek bir bakışıyla onu tekrar yatağa atmayı düşünmesini sağladı. Onu, vücudunu ya da bu sabah boşaldığında çıkardığı o lezzetli iç çekişi düşünmeden edemiyor gibiydi.

"Maddie?

Yüzünün kızardığını fark etti. Küreğini kaparak, bıçağı kuvvetle itti ve onun önüne geçerken sörf tahtasının tehlikeli bir şekilde sallanmasına neden oldu. Yanından geçerken onun alçak sesle güldüğünü duydu ve ardından tahtasının eğildiğini hissetti.

"Sen... sen..." diye bağırdı adam küreğiyle sörf tahtasını yukarı kaldırırken, dengesini kaybedip suya düşmeden önce. Kız su yüzüne çıktığında adam hemen suya atladı ve onu öpmek için kollarına aldı.

'Serinlemeye ihtiyacın olduğunu düşünmüştüm. Yüzün çok açık ve şimdi belki de kürek sörfünün o kadar da iyi bir fikir olmadığını düşünmeye başlıyorum,' diye mırıldandı birkaç dakika sonra dudaklarına karşı.

"Bütün gün yatakta kalamazdık. Maddie'nin azarlayıcı ses tonunda, önceki günün büyük bir kısmını onun kamarasında geçirmiş olmalarına rağmen, biraz muziplik vardı.

"Bahse girmek ister misin?

"İçeride kalmak için fazla güzel.

"Kim içeride kalmakla ilgili bir şey söyledi ki? Adam ona göz kırptı ve kadın bir kahkaha patlattı. "Hatırladığım kadarıyla üst güvertedeki şezlonglar çok rahattı.

"Berbatsın. Ona su sıçrattı.

"Beni oraya sürükleyen sen değil miydin?

'Sürüklenmek mi? Zavallı adam, bana karşı böyle korkunç bir mücadele veriyorsun. "Kendime yardım edemiyorum. Sana karşı savunmasızım.'

O çaldı
başka bir öpücük. "Karşı konulamazsın.

"Evet, böyle devam edersen inanmaya başlayabilirim," dedi Maddie gözlerini devirerek.

Nick'in yüzü yumuşadı. "Ben ciddiyim.

Kalbi bir anda yerinden çıkacakmış gibi oldu ve ona bakakaldı.

"Sanırım sana aşık olabilirim.

"Ah," dedi, dünyanın geri kalanı geri çekilirken kalbinin yetişmesini bekledi ve görebildiği tek şey, sanki ruhunun her yerini görebiliyormuş gibi ona bakan derin mavi gözleriydi. "Bunu tekrar söyleyebilir misin?

"Sanırım sana aşık olabilirim. Evet, kalbi yine aynı şeyi yaptı ama sonra kaşlarını çattı, sorgulayan bakışları adamın yüzünde gezindi.

"Kulağa biraz hızlı geldiğini biliyorum ama..." omuzlarını kaldırdı "... işte böyle.

Maddie uzun ve yavaş bir nefes alarak gözlerindeki ani korkunun ortaya çıkmasına izin verdi. "Kesin olarak öğrendiğinde bana da haber verir misin?

Bu iş onun için çok hızlı ilerliyordu. Nick'in yüz ifadesindeki değişiklik o kadar hafif, o kadar küçüktü ki, eğer onu yakından izlemeseydi, hayal kırıklığının o küçük işaretini kaçırabilirdi. Elini onun omzuna koydu. 'Ben...' isteksiz bir kahkaha atarak durakladı '... yanlış anlamak istemiyorum. İnsanlar benim gibi insanlara aşık olmazlar. Erkekler hakkındaki bilgilerinin çoğu annesinin deneyimleriyle renklenmişti. Hayatlarına girip aynı hızla ve kolayca çıkan erkekler tarafından pek çok kez terk edilmişti. Babası da buna bir örnekti. Çok fazla kişiye söylemedi ama kardeşlerinin hepsi yarımdı. Ve bu aptalcaydı çünkü onlar hiçbir şeyin yarısı değildi - onlar onun erkek ve kız kardeşleriydi ama hepsinin farklı bir babası vardı. Birbirlerinden tamamen farklı kişiliklere sahip olmalarına şaşmamalı. Ama bu, Maddie'nin şimdiye kadar kimsenin ona fazla yaklaşmasına izin vermediği anlamına geliyordu.

"Ben insan değilim," dedi Nick, ağzı sertleşerek.

"Hayır, değilsin. Sesi sessiz bir itirafla yumuşadı. "Korkuyorum.

Onu öptü, dudakları ağzının dış hatlarını çizerken çok nazikti. Kadın gerçeği söylemeye zorladı ve dikkatle ona baktı. "Sanki bir çamaşır makinesinin içine girmişim gibi, makine tam devirde ve her an dışarı atılabilirim.

Nick'in gözleri anlayışla doluydu ama gülümsedi ve "Çok romantik bir ifade tarzın var" dedi.

"Temel olarak, ödüm bokuma karıştı.

Nick onun yüzüne dokundu. "Ve hayatımda ilk kez, değilim.

Tahtaları tekneye geri çektiler, Maddie'nin kalbi Nick'in içten sözleriyle uğulduyordu. Yıpranan ipin son halkasını, onu korkuya ve güvenememe duygusuna bağlayan o ipi koparmak istiyordu ama hayatı boyunca annesinin sigaralarını aşıran, ona yardım eden

Buzdolabındaki biraya ve bazen de kira parasına. Hiçbiri uzun süre yanında kalmamış ya da annesine bir gelecek vaat etmemişti. Kalbinin derinliklerinde Nick'in öyle olmadığını biliyordu ama bir şey onu çizgiyi aşmaktan alıkoyuyordu.

Etrafı toparlamaya, aralarına biraz mesafe koymaya çalışıyordu ve Nick buna saygı gösterip duş almaya gittiğinde rahatladı ve öğle yemeğinden sonra resim yapacağını söylediğinde somurtmadı ya da kara kara düşünmedi. Malzemeleri toplarken ona şefkatli bir öpücük verdi, kitabı ve bir şişe birasıyla gölgeye yerleşti ve merdivenlerden yukarı çıkarken onu izledi.

İşe alışması biraz zaman aldı, aklı Nick'in etrafında dönüp duruyordu ama sonunda kendini yaratıcı sürecin büyüsüne kaptırdı.

Cep telefonu çalmaya başladığında başladı.

"Hey, Ivan.

Maddie. Douglas tekneye geri dönüyor. Onu tekneye geri götürmek için limanda buluşmanız gerekiyor.

Maddie'nin kalbi sıkıştı. "Ne zaman?

'Bir saat içinde Hvar'dan ayrılıyor. Taksi yirmi dakika sürer.'

'Tamam. Onunla orada buluşurum. Zaten Franjo'yu görmek için geri dönecektim, belki onları tekneye dönmeden önce bir şeyler içmek için kasabada kalmaya ikna edebilirim.

Kahretsin, eğer hepsi geri dönüyorsa biraz yiyecek tedarik etmesi gerekiyordu. Tatili sona ermişti. Yutkundu. Nick ve o bu kadar ilerisini düşünmemişlerdi.

Resim eşyalarını topladı ve kendini mahkûm edilmiş bir kadın gibi hissederek merdivenlerden aşağı indi. Nick ona baktı ve neredeyse gözyaşlarına boğulacaktı.

"Geri geliyorlar. "Ne

zaman?

"Şimdi.

Göz göze geldiler. "Ne yapmak istiyorsun?" diye sordu Nick.

Omuz silkti, kasıtlı olarak ayaklarına baktı. "Git ve al onları.

"Ne demek istediğimi biliyorsun.

Tek yapmak istediği körfezin girişine barikat kurmak ve kimsenin girip çıkmasına izin vermemekken zorlamak zorundaydı, değil mi?

"Bu sana bağlı değil mi?" dedi.

"Sır tutmayı sevmiyorum. Bir duraklama oldu. Boşlukları doldurmaya hiç niyeti yoktu. Göğsündeki her şey gergin ve daralmış hissediyordu.

Maddie. Bizden utanmıyorum. Herkese söylemek istiyorum ama...' İşte oradaydı - büyük harflerle AMA.

'Tara'nın nasıl davranacağı ve sana nasıl davranacağı konusunda endişeliyim.

Biraz kaba olabiliyor.'

Maddie döndü ve alaycı bir kaşını kaldırdı. Bu yüzyılın en hafif ifadesiydi.

'Sizi onun hedef tahtası haline getirmek istemiyorum... bilirsiniz, yorumlar.

Mürettebat olarak, haksız bir konumdasınız.'

"Büyük laf," dedi, sonunda ona baktı ve yüzündeki pişmanlığı görünce kendini bok gibi hissetti. O burada iyi adamdı, doğru olanı yapmaya çalışıyordu. "Sanırım haklısın.

'Sadece birkaç gün daha, sonra tatilin sonunda planlar yapabiliriz.

Onun haklı olduğunu biliyordu ama yine de diğerlerinin gemiye geri dönme düşüncesine katlanamıyordu, özellikle de burada. Bu küçük koy onlarındı.

Maddie teknenin tekrar herkesle dolmasından kesinlikle korkuyordu, bu yüzden limana demir attıklarında sadece Douglas ve Siri'nin orada olduğunu görmek hoş bir sürpriz oldu.

"Maddie! Siri ona doğru koşarak kocaman sarıldı ve yanağına sıcak bir öpücük kondurdu. "Seni görmek çok güzel. Kollarını tutarak bir adım geri çekildi. "Harika görünüyorsun. Tatil sana çok yakışmış.

Douglas Nick'in sırtını sıvazladıktan sonra Maddie'ye döndü. "Çok formda görünüyorsunuz genç bayan.

Maddie bir kahkaha attı. "Douglas, sen benden sadece birkaç yaş büyüksün.

Siri yüksek sesle fısıldayarak, "O her zaman biraz geçimsiz biri olmuştur," dedi ve bunu söylerken yanağında bir gamze belirdi.

"Kendimi çok yaşlı hissediyorum. Omuzları çökmüştü ve ağzında hüzünlü bir bükülme vardı. "Bir şeyler içmek isteyen var mı? Taksi çok sıcaktı ve klima da yoktu.

"Douglas, tatlım -" Siri gözlerini devirdi ama omzunu sıvazladı "- yolculuk sadece yirmi dakika sürdü.

"Bana göre yirmi dakika çok uzun. Douglas'ın gözleri yapmacık gülümsemesine uymuyordu. "Nick, soğuk bir bira? Nereyi önerirsin? Douglas'a baktı.

limanın etrafında. "Etrafa bakmaya pek fırsatım olmadı, küçük şirin bir kasabaya benziyor. Ağzı yine pişmanlık gibi görünen bir ifadeyle sıkıştı.

Nick, Maddie'ye tedirgin bir bakış atarak, "Soğuk bira her zaman bir plandır," diye cevap verdi. "Şuradaki bar iyidir. Ivan ve Gordana'yla birlikte içki içtikleri barı işaret etti.

Önlerinde dört uzun altın bira bardağıyla oturduklarında Nick bariz soruyu sordu. "Peki diğer herkes nerede?

Siri ve Douglas birbirlerine baktılar ve sonra Douglas sanki cevabı içinde barındırabilecekmiş gibi birasına baktı.

"Onları orada bıraktık," dedi Siri meydan okurcasına ve Douglas başını yavaşça kaldırdı, nazik gözleri alışılmadık derecede sertti ve onunla bir bakış alışverişinde bulundu. Sonra onun elini tuttu ve sıktı. "Şimdi, şimdi, Siri.

Elinin tersiyle itti. "Zaten yeterince içmiştim," dedi başını küçümser bir tavırla sallayarak. "Sensiz hiç eğlenceli değil, Nick. Kirpiklerini sahte olduğu belli bir şekilde Nick'e doğru savurdu ama Maddie, Douglas'ın emir bekleyen bir silahşor köpeği gibi kıpırdamadan durduğunu, sonra da kendini silkeleyerek, 'Biraz huzur ve sessizlik çok iyi geldi,' dediğini ilgiyle fark etti. Ellingham'larda durmadan gürültü, patırtı, heyecan. Zavallı adam tamamen yıkılmış görünüyordu. "Ve ciyaklamalar. Yemin ederim Evie geçen yılki Londra Moda Haftası'ndaki tüm mankenleri davet etmişti -'

"Paris de öyle," diye araya girdi Siri, çenesi sertleşmişti.

'Ve hepsi fark edilmek için birbirlerini geçmeye çalışıyorlardı. Cory ve Tara'nın nasıl olduklarını biliyorsun - bir oda dolusu insanı hayal edebiliyor musun? Ürperdi. "İğrenç.

"Ve artık ondan uzaktasın," dedi Siri, eli sanki sinirlerinin yatışmaya ihtiyacı varmış gibi Douglas'ın elini yatıştırıcı bir tavırla okşayarak. Siri, Maddie'yle göz göze geldi ve başını hafifçe salladı.

Gözlerini kapatmış ve başını arkaya yatırmış olan Douglas bunu fark etmedi ama "Tanrıya şükür" diye mırıldandı.

"Demek sadece ikiniz varsınız," dedi Maddie rahatsız edici boyutlara ulaşan ani sessizliği doldurmak için dikkatlice.

"Evet," dedi Siri. Ben ve Douglas. Douglas ve ben. Ona meydan okuyan bir bakış fırlattı.

Douglas kabul etmek istemediği bir yenilgiyi itiraf edercesine uzun ve ağır bir iç çekti. "Cory'den bıkmıştım. Douglas omuzlarını dikleştirdi ve tekrar iç çekti. "Kötü davrandı.

"Kötü davrandı. Siri bir yılanın saldırması gibi elini masaya vurdu, bilezikleri alarm zillerinin çalması gibi şıngırdadı, bardakların sallanmasına ve biranın kenarlara dökülmesine neden oldu.

Douglas kaskatı kesildi ve hiç kıpırdamadan durdu, bu daha da anlamlıydı, insanlar daha fazla canları yanar diye hareket etmekten korktuklarında böyle gergin bir duruş sergilerler.

"Onu orada bıraktım. Sözleri sıkı ve kesik kesikti. "Aslında kimseye gideceğimizi söylemedik.

"Sanki fark edecek de," diye alay etti Siri başını hafifçe sallayarak, ama Douglas onu görmezden geldi ve devam etti.

'Burası korkunç bir sıkışıklıktı. Sahtekârlarla, özentilerle doluydu. Durakladı ve sonra hızlı, hüzünlü bir mizahla ekledi, 'Ve senin gibi yakışıklı heriflerle kaynıyordu Nick, Atlas gibi fizikleri vardı. Havuzun etrafında caka satıyorlar. Bir erkeğin Kuzey Kutbu'na taşınmasına ve kıyafetlerini hiç çıkarmamasına yetecek kadar. Kederli kahkahasında başka bir şey daha vardı.

Siri onun elini tuttu. "Saçmalama Douglas, soğuk pudingler kadar kişilikleri vardı ve çoğu tuğla kadar kalındı.

Douglas omuz silkti ve onun elini sıktı. "Sağ ol canım, ama para dışında bana tavsiye edebileceğin pek bir şey yok. Sözlerindeki hüzün Maddie'nin irkilmesine neden oldu.

Siri hepsini şoke eden bir ani hareketle arkasını döndü ve onun suratına bir tokat attı. Maddie başladı. Keskin tokat sesi kapalı meydanda yankılandı. Kırmızı bir avuç izi Douglas'ın şaşkın yüzünü haşladı. Siri'nin yüzü pembeleşti, elmacık kemiklerini belirgin parlak çizgiler vurgularken gözleri kızgın bir buz kraliçesi gibi parlıyordu.

Küçük meydandaki herkes onlara doğru dönerken şaşkın bir sessizlik oldu. Maddie ve Nick birbirlerine gergin bir bakış attılar. Sonra Siri gözyaşlarına boğuldu. "Özür dilerim, Douglas. Özür dilerim. Çok özür dilerim...' diye hıçkırdı ama sonra gözyaşlarını yumruğuyla sildi, sonra ayağa kalktı, ellerini kalçalarına vurdu ve onun üzerinde durdu '... ama böyle şeyler söylemenden nefret ediyorum. Yüzü sertlik, sadakat ve kızgınlığın garip bir bileşimiyle buruştu. 'Sen tanıdığım en nazik, en iyi adamsın ve... ve... ve ...' Nefesi tükenmek üzereyken yutkundu ve Maddie'nin muhtemelen yapacağı şeyi yaptı ve eğilip onu öptü. Bir gözlemci olarak bile Maddie onun tüm tutkusunu, sevgisini ve özlemini bu şiddetli öpücüğe döktüğünü görebiliyordu.

Maddie Nick'e döndü ve onun yüzündeki 'Ben bir erkeğim - kaldıramayacağım kadar dram var' ifadesini görünce dudaklarını kıstı.

"Yapacak birkaç işimiz var," dedi Nick, ayağa kalkıp masadan telefonunu ve cüzdanını toplarken neredeyse sandalyesini devirecekti. "Neden seni bir süreliğine burada bırakmıyoruz?

Maddie ona "korkak" diye bağırdı ama o da ayağa fırladı. Cevap gelmedi çünkü Douglas'ın Siri'yi kucağına çekmiş olduğu ve aynı hararetle onu öptüğü görülüyordu.

Görüş alanından çıkar çıkmaz Nick, "Bu şok edici," dedi ve sanki teması özlemiş gibi kızın elini tutup kendine doğru çekti. "Zavallı Douglas, çok kötü bir kemerdi.

Maddie sempatiyle onun yanağını ovuşturdu. "Sanırım onu daha iyi öpüyor.

"Umarım öyledir, bu da bana şunu hatırlatıyor -" Nick durdu ve onu ıssız dar Arnavut kaldırımlı sokağın bir tarafına çekerek serin taş duvara yasladı "- Seni yıllardır öpmedim.

"Nick..." Nick'in hızlı kahkahası, dizlerinin titremesine neden olan ve onu nefessiz bırakan büyük bir coşkuyla konuyu düzeltmesiyle kesildi. Onun yoğun mavi gözlerine bakarken, kalbinin tanıdık gümbürtüsünün farkında olarak kendini sabitlemeye çalışırken yutkundu.

Hâlâ karıncalanan dudaklarına dokunarak, 'Herkesin yanında rol yapmak zor olacak,' dedi.

"Biliyorum. Nick kaşlarını çattı. "İstemiyorum...

Limana gelmeleri gerektiğinden, Ivan'la, Franjo'nun ne planladığını öğrenmek için sözleşme ve avukatın yorumlarıyla birlikte onunla ve Gordana'yla galeride buluşacakları konusunda anlaşmışlardı.

Nick saatine hızlıca bir göz atarak onun elini tuttu ve galeriye doğru ilerlemeye başladılar.

"Hayır, biliyorum. Öncesi için özür dilerim. Sanırım mükemmel birkaç gün geçirdiğimizi ve bunun kısa kesildiğini bilmenin yarattığı hayal kırıklığı. Haklısın, yapılacak en mantıklı şey bu. Tara artık seni istemese bile, dediğin gibi, bizi işin içine katmadan da yeterince garip olacak.

Aklına gelen bir düşünce Maddie'nin gözlerini açtı. "Cory geri döndüğünde ne olacak?

"Kahretsin. Hayranlar. Vuruyorlar,' diye yanıtladı Nick. 'Ya da belki geri gelmezler. Belki Douglas üçünü de tatilin sonuna kadar Ellingham'larda kalmaya teşvik edebilir. Sadece bir hafta daha var.

"Onların kabinlerini temizlemiyorsunuz; Cory ve Tara'nın ne kadar çok eşyası olduğunu görmelisiniz.

Nick kuru bir sesle, "Tara'nın bavullarını ben taşıdım, unutma," dedi.

Maddie ürperdi. 'Bunların hepsini toplamamın imkanı yok. Ayrıca, herkesin bir noktada Split'e, havaalanına dönmesi gerekiyor.

"Hvar'dan feribota binebilirler.

Maddie kibirli bir kaşını kaldırdı. 'Ne, avamla mı? İkisinin de bunu yapacağını sanmıyorum. Douglas da Siri'ye ne olursa olsun onları terk etmeyecek kadar nazik biri.

Nick sırıttı ve başını salladı. 'Siri ve Douglas, bunun olacağını tahmin etmemiştim. Kızın ondan hoşlandığını biliyordum ama... görünüşe göre o da kızdan hoşlanıyor.

Maddie gözlerini devirdi. "Bakmıyordun ki. Onun için deli olduğu çok açık. Umarım o da buna yeni uyanmıştır.

Nick onun elini kaldırdı ve parmak eklemlerini öptü. "Biz zavallılara katlanmak zorundasın; iyi bir şeyi yakalamamız biraz zaman alır ama bir kez yakaladık mı..." durakladı, ona doğrudan kalbini delip geçen bir bakış attı "... bırakmayız.

Ivan ve Gordana galerinin dışında gülümsüyorlardı. Avukat arkadaşları sözleşmeyi onaylamıştı ve Maddie'yi önlerindeki serin ve aydınlık odaya sokarken birbirlerine heyecan dolu bakışlar fırlatıyorlardı.

Mermer tezgâhtan başını kaldırır kaldırmaz Franjo ona gülümsedi. "Senin için bir sürprizim var.

Belli ki Ivan ve Gordana o gelmeden önce Franjo'yla konuşmuşlardı, çünkü Franjo onu karşıdaki duvara götürürken kendi maiyeti gibi arkasına doluşmuşlardı.

"Oh! Harika görünüyor. Maddie ellerini önünde sıkıca kavuşturmuş, aniden bastıran gözyaşlarıyla mücadele ediyordu.

Nick bir kolunu kızın omuzlarına doladı ve onu sıktı. "Bana tam

bir tablo gibi göründü," diye kulağına fısıldadı.

Resim çerçevelenmişti ve şimdi soluk bir duvarın tam ortasına yerleştirilmiş olan resme baktığında, onu kendisinin yaptığına inanamıyordu. Çarpıcı kalın kenarlı beyaz ahşap çerçevede çok profesyonel görünüyordu, sade ama zarif, düz kenarlık konularının net, parlak renklerini vurguluyordu: deniz, gökyüzü, güneş ve insanlar.

Baş döndürücü bir an boyunca sadece nefes aldı ve resme baktı, ilk heyecanının üzerine bir huzur ve sakinlik duygusu yerleşti. Onun resmine. İçinde

bir galeri. Bu mümkün görünmüyordu. Başını kaldırdı ve Nick'e parlak bir gülümseme verdi, gözleri dolmuştu.

"Nina için bir fotoğraf çekmem gerekiyor," dedi çantasını karıştırıp telefonunu ararken.

Ivan onu dürttü ve o da başını kaldırıp ona baktı. Adam resme doğru başını salladı. Kız kaşlarını çatarak önce resme, sonra da ona baktı ve Ivan'ın ona bir şey söylemeye çalıştığını anladı.

Tekrar başını salladı.

Sonra onu fark etti: duvardaki resmin sağındaki küçük kırmızı nokta. Dönüp Franjo'ya baktı. "Onu satmışsın.

"Geçici olarak, evet. Eğer şartlardan memnunsanız. Üçünü de sizin için satmak istiyoruz ve elinize geçtiğinde daha fazlasını da. Neden ofise gelmiyorsunuz ve sözleşmeyi tartışmıyoruz?

Yirmi dakika sonra galeriden çıktıklarında Maddie, "Tabii ki artık satılmayabilir," dedi, yüzü biraz solgundu ama şok olmuş bir gülümsemeyle sarılmıştı.

Nick son derece neşeli bir sesle, 'Tabii ki olmayacak,' dedi. 'Tamamen tesadüf.

Duvara asıldığı anda satıldı.

"Hiç sanmıyorum," diye araya girdi Gordana, çenesini ciddi bir şekilde kaldırıp Nick'e bakarak. "Az önce içeri giren çift çok ilgiliydi.

"O haklı," dedi Ivan. 'Ve etrafa sordum. Gordana'nın erkek arkadaşı bana Franjo'nun iyi bir işadamı olduğunu söyledi. Galeri iyi kurulmuş, on beş yıldır burada ve iyi bir ünü var.

'Benim için bir resim sattı bile. Altı buçuk bin kuna.

Bu çılgınlık. Yedi yüz elli pound. Resimlerimden biri için.' Nick onu dürttü. "Sana söylemiştim.

Dudakları seğirerek, 'Kendini beğenmiş hissediyorum. Sana komisyon ödemek zorunda mıyım?'

Nick'in gözleri parladı. "Sadece aynı şekilde. Güldü. "Fiyatını söyle.

Neşe içinde küçük meydana geri döndüklerinde Douglas ve Siri'yi yan yana oturmuş, elleri masanın üzerinde kenetlenmiş halde buldular.

Ivan, Maddie ve Nick'e bilmiş bir bakış atarak, "Bence guletin adını *Aşk Gemisi* olarak değiştirmeliyiz," dedi.

Maddie kızardı ama Nick onun elini tuttu. Siri ikisine de geniş bir ışık verdi.

Siri'nin elini tutarak ayağa kalkan Douglas, "Bence bu bir kutlama gerektiriyor," dedi.

"Pekala," dedi Maddie, göğsünü tam olarak kabartmadan ama neredeyse kabartarak. 'Şampanya benden. Az önce bir tablo sattım.

"Bu harika. Aferin Maddie. Siri ayağa fırladı ve ona kocaman sarıldı, kulağına fısıldadı: 'Görünüşe bakılırsa çok da iyi bir adam bulmuşsun. Seninle konuşacak çok şeyimiz var.

Maddie onun sırtını sıktı. "Yaptık.

"Neden biraz şampanya alıp *Avanturista*'ya geri götürmüyoruz?" diye önerdi Douglas. 'Sizi bilmem ama ben eski kızı özledim ve gemiye geri dönmek istiyorum.

'Benim de işe dönmem gerekiyor baba,' dedi Gordana. 'Ve annem planının ne olduğunu merak edecek. Geri dönmen gerekiyor mu?

Ivan Douglas'a baktı. 'Tekne buradan çok uzak olmayan küçük bir koyda demirli. Limana geri dönmek ister misin? Yoksa orada mı kalmak istersin?

"Muhteşem bir yer," dedi Maddie. "Ve çok huzurlu.

"Huzurlu bir şekilde hallederiz," dedi Douglas. 'Yeterince heyecan yaşadım, teşekkürler.

Siri pişmanlıkla yanağını ovuşturdu. "Özür dilerim.

Elini onunkinin üzerine koydu. "Bu tür bir heyecandan şikayetçi değilim, ancak bunu bir daha yapmamanı tercih ederim.

"Söz veriyorum," dedi Siri alışılmadık bir itaatkârlıkla.

Maddie düşüncesizce, "Neden Zita ve ailesini yarın öğle yemeğine getirmiyorsun?" dedi. 'Onu tekrar görmek ve tüm yardımları için teşekkür etmek istiyorum. Onun içeriden verdiği bilgiler olmadan bunu başaramazdım. Sakıncası yok, değil mi Douglas?'

"Hayır, hiç de değil.

"Seni balığa götürebilirim," diye önerdi Ivan. "Akşam yemeği için bir şeyler yakalarsın. "Bundan emin değilim," dedi Maddie, protesto etmek için iki elini havaya kaldırarak.

Balığın derisini yüzmek ya da içini boşaltmak hakkında en ufak bir fikri yoktu.

"Sorun değil, Zita senin için bunu yapabilir," dedi Ivan, onun dehşete kapılmış hareketine gülerek.

Ve aniden her şey kararlaştırıldı - yarın öğle yemeğinde dokuz kişi olacaktı ve Maddie bunu dört gözle bekliyordu.

Bölüm 26

Tekneye döndükten kısa bir süre sonra Siri onu mutfakta köşeye sıkıştırdı. Douglas, ustaca bir dönüşle, Cory'yle paylaştığı kamaraya geri dönmek yerine yedek kamaralardan birine taşınmaya karar vermiş ve eşyalarını taşımak için güvertenin altında kaybolmuştu. Nick, Siri'yi ve onun hikâyenin tamamını öğrenmeye kararlı olduğunu görünce buzdolabından bir bira kaptı ve Maddie'yi burnundan öperek kaçamak bir hareket yapmaya hazırlandı.

"Çok şirin," dedi Siri. "Peki bu ne kadar zamandır devam ediyor?

Maddie akşam yemeğini hazırlarken meşgul görünmeye çalışan Maddie, elinde bir cin tonikle tezgâhlardan birinin üzerine çıktı. Geçen gün aldığı makarnayı pişirmeye, trüf yağı ve hafifçe kızartılmış cevizle harmanlayıp roka ve parmesan salatasıyla servis etmeye karar vermişti. Bunların hiçbiri çok fazla çaba ya da konsantrasyon gerektirmiyordu, bu yüzden Siri'nin açık sözlü sorularından kaçınmak zordu.

"Üç gün," dedi Maddie biraz kısa bir sesle. Gerçek şu ki, Siri'nin ne söyleyebileceği konusunda biraz gergindi. Diğer kızın Tara'ya ne kadar sadakat borcu vardı? Ne de olsa birbirlerini çok daha uzun zamandır tanıyorlardı ve aynı dünyadan geliyorlardı.

"Maddie..." Siri'nin hırıltılı sesinde bir sıcaklık vardı ve bu da Maddie'nin özenle yaptığı parmesan tıraşından dönmesine neden oldu.

"Evet," dedi, yüzünde temkinli bir ifade vardı.

"Ne düşündüğüm konusunda endişelenmiyorsun, değil mi?

Maddie içini çekti ve peynir rendesini yere bıraktı.

"Evet." "Ama neden?

"Çünkü ben... işe alınmış bir yardımcıyım, bilirsiniz, sizin gibi değilim.

"Ah, Tanrı aşkına," diye patladı Siri. 'Etrafım aptallarla çevrili. Önce Douglas. Şimdi de sen. Sanırım lanet olası *Downton Abbey*'nin setine girdim! O bana "centilmenlik" taslıyor, sen de merdiven altı saçmalıklar yapıyorsun.

Maddie bir öfke patlamasıyla arkasını döndü. 'Sizin için sorun yok - hepiniz lüks özel okullara gittiniz ve zengin ebeveynleriniz var. Benim annem yerel bir fabrikada çalışıyor ve ancak kirayı karşılayacak kadar kazanıyor. Biz ücretsiz okul yemeği alan çocuklardık. Annemin derin bir şüpheyle baktığı üniversiteye ilk giden benim. Anlattıklarına bakılırsa, büyücülükle uğraştığımı sanırsınız. Ve şimdi mezun oldum ve harika bir iş bulamadım, kardeşlerim bunu yüzüme vurma fırsatını asla kaçırmıyorlar.

Bu büyük bir zaman kaybıydı ve herkesten daha iyi olduğunu düşünürsen olacağı buydu. Gerçek şu ki, kendini iki dünya arasında bir arafta gibi hissediyordu.

'Evet, paramız olmasına rağmen ne kadar berbat durumda olduğumuza hiç baktınız mı? Douglas son iki yıldır Jones'lara ayak uydurmaya çalışıyor ve lanet olası Cory'yi finanse ederek kendini perişan ediyor. Boynundaki büyük boncuklu kolyeyi çekiştirdi, başparmağı ortasındaki en büyük kehribar boncuğunu ovuşturdu. 'Biz özel bir şey değiliz, sadece doğumumuzla şansımız yaver gitti. Douglas'ın büyükbabası kömür madencisiydi. Douglas'ın babası akıllı bir alet icat eden bir mühendisti ve şansıma babamdan onunla birlikte işe girmesini istedi. Bize iyi okullara gitme şansı veren parayı kazandılar.

'Ben tam bir beceriksizim. O aptal piç için yanıp tutuşuyorum ve ondan uzaklaşmak için bulabildiğim her işi kabul ediyorum. Simon'ın kendisinin de bir belediye sitesinden geldiğini biliyor musun?

Ne? Simon?'

Evet. İşeyecek bir kabı bile yok. Douglas onu her zaman kurtarıyor. Okulda birlikteydiler çünkü Simon harika bir tenis bursu kazanmıştı ama parası yoktu.

"Simon? Bu doğru olamazdı. En az sosyetikler kadar sosyetikti.

"Söz veriyorum. Dagenham'daki evine gittiğinde nasıl konuştuğunu duymalısın.

"Ama... ama...

"Cory de daha iyi değil. Cheltenham'da okula gittiğini söylemeyi seviyor, sanki Cheltenham Ladies College'mış gibi; demek istediği oradaki yerel ortaokula gittiği. Aslına bakarsanız, Tara'nın gerçek anlamda sosyetik olan tek kişi olduğunu düşünüyorum ve kabul edelim ki aramızdaki en berbat kişi o. Nevrotik, kesinlikle kendine saygısı yok.'

Maddie yüzünü buruşturdu.

Aynen öyle. Herkesin içinde, belki de iyi bir aileden gelen, gerçekten iyi bir adama benzeyen Nick'i saymazsak, aramızdaki en iyi insanın sen olduğunu söyleyebilirim. Ve lütfen -' dudaklarını büktü '- geçmişine rağmen üniversiteye gitmenin gerçekten gitmek istediğini gösterdiğini, hepimizin toplamından daha fazla cesarete ve girişkenliğe sahip olduğunu gösterdiğini düşünmüyor musun? Douglas ve ben üniversiteye gittik çünkü başka ne yapacağımıza dair en ufak bir fikrimiz yoktu ve bizden beklenen buydu.

Maddie neredeyse tırnağını rendeleyecekti, zihni Siri'nin söylediği her şeyi sindiriyordu.

"Şimdi, ders bitti. Ve eğer bir daha böyle aptalca bir şey söylersen seni de tokatlayabilirim. Siri'nin muzip sırıtışı bu sözleri gerçek bir tehdit olmaktan çıkarmıştı ama geçmişteki performansına bakılırsa Maddie bunu yapmayacağından emin değildi.

"Şimdi, yardım etmek için ne yapabilirim?

"Masayı hazırlayabilirsin," dedi Maddie. 'Ve şampanya kadehlerini çıkar. Bu gece kutlama yapıyoruz.'

"Hmm, evet. Şampanyadan daha fazlasına ihtiyacımız olabilir. Douglas'ı beni yatağa götürecek kadar nasıl sarhoş edeceğimi bulmam lazım.

Maddie güldü. "Onu baştan çıkaramaz mısın?

Nick'e de böyle mi yaptın? Yani, daha ne kadar açık olmam gerekiyor?'

"Onu öptüm ve..." omuzlarını kaldırdı, yüzünde anıya dair buğulu bir gülümseme belirdi "... diyelim ki programa oldukça çabuk ayak uydurdu.

'Hımm, şanslısın. Aptal salağın bunun sadece bir tatil olayı olmadığından emin olmak için beklememiz gerektiği gibi aptalca bir fikri var. Arkadaşlığımızı mahvetmek istemiyor. Yüzü o kadar asıktı ki Maddie gülümsemesini saklamak için arkasını dönmek zorunda kaldı.

"Ah," dedi, sempatik görünmeye çalışarak.

"Mesele şu ki," diye homurdandı Siri, "on altı yaşımdan beri bekliyorum. "Oh, bu uzun bir süre. Ve sen hiç fikrini değiştirmedin mi?

Hayır. Onun aradığım kişi olduğunu anladığım anda, her şey bitti. Sanırım bu aileden gelen bir özellik. Babam da aynıydı. Anneme aşık olmuştu ve annem başka biriyle nişanlıydı. Ama o bekledi. Gerçi annem iki hafta kala düğünü iptal etti. Ben de babam gibiydim, umutsuz olduğunu düşündüğüm halde bekliyordum.

Tamam, bu gözlükleri yukarı çıkarıyorum. Başka bir şey var mı? Tanrım, bana o bardak tepsisini getirdiğin ilk geceyi hatırlatıyor. Yıllar önceymiş gibi geliyor. Ve şimdi... her şey değişti. Sen değiştin. Nick. Ben. Douglas. Resimleriniz de harika. Tate Modern'de sergilediğinizde, "Onu ünlü olmadan önce tanıyordum." diyebileceğim.

Maddie homurdandı. "Göreceğiz bakalım. Ama ilk resmin satışı daha fazla resim yapma arzusunu ateşlemişti. Bill'in saklaması için ısrar ettiği kartvizit de öyle. Belki, sadece belki, bu işten biraz para kazanabilirdi.

Çizim ve resim yapıyordu. Britanya kıyılarında tipik tatilcilerin yer aldığı plaj sahneleri için bazı fikirleri vardı; belki buraları ziyaret edebilir ve yerel galeriler ve mağazalar için manzara resimleri yapabilirdi.

Tüm seyahatin en güzel akşamlarından birine dönüştü ve Maddie kendini tatilde dört arkadaştan biri gibi hissetti. Yemek pişirirken, getirip götürürken ve sonrasında iki adam bulaşık yıkarken Siri ona mutfakta eşlik etti.

"Şarap kadehimi doldurmayı keser misin, Siri?" dedi Douglas dördüncü kâğıt turundan sonra, çay ışıkları destenin üzerindeki masada titrerken. "Ben aptal değilim, biliyorsun. Kollarını kavuşturdu, acımasız görünmeye çalıştı, bu da Siri'nin dudaklarının seğirmesine neden oldu, sonra elindeki kâğıtların üstünden ona baktı. "Strip poker önerebilirdim.

'Sen iflah olmazsın,' dedi. "Annen ne derdi?

"Neden onu arayıp sormuyorsun? Annenle birlikte düğün şapkalarını seçeceklerini biliyorsun, o yüzden bu işi halledebiliriz.

Elini masanın altından tutarken hem Nick hem de Maddie kıs kıs güldüklerini gizlemeye çalıştı.

"Devam etmek mi? Douglas gözlerini kıstı. "Çok romantiksin, Siri.

"Ben sadece pratik davranıyorum.

"Ben bir beyefendi olmaya çalışıyorum ve sen bunu çok zorlaştırıyorsun," dedi Douglas huysuzca.

"Güzel," dedi Siri kararlı bir zevkle, başını muzaffer bir edayla eğerek. "Ve bir centilmen olmanı istediğim son şey. Ona o kadar çok uygunsuz şeyi ima eden bir bakış fırlattı ki Maddie şarabını yudumlarken boğuldu.

Nick onun elini çekiştirerek ayağa kaldırdı ve şarap kadehini aldı.

"Sanırım gidip üst güvertede bir süre yıldızları izleyeceğiz.

Şarap kadehlerini dikkatle taşıyarak güneşlenme güvertesine çıkan merdivenleri tırmanırlarken Maddie yine kıs kıs gülerek, "Onu korumasız bıraktığım için kendimi oldukça suçlu hissediyorum," diye fısıldadı.

Nick güldü. 'Ben de öyle ama Siri'den daha çok korkuyorum. Görevi olan bir kadın o.' Onu şezlonglara doğru götürmek için kolunu ona doladı.

"Görevdeki bir kadın olmamı ister misin?" diye mırıldandı Maddie boynuna doğru, hızlı bir öpücükle tenini sıyırırken.

Onu kendine daha sıkı çekti. 'O tekne çoktan limana yanaştı bile. Bir süre daha hiçbir yere gitmeyecek.

İki şezlongu güvertenin kenarına çekip suda yansıyan yarım ayın aydınlattığı karanlık koya baktılar. Maddie suyun teknenin gövdesine hafifçe vuruşunu duyabiliyordu. Berrak gökyüzü binlerce yıldızı gözler önüne seriyordu. Maddie'nin hayal edebileceğinden çok daha fazlası gökyüzündeydi. "Hiç böyle bir şey görmemiştim," dedi.

"Işık kirliliği yok," dedi Nick, bir kolunu ona dolayarak. "Bana evimi hatırlatıyor.

Gözleri ışığa alıştığında adamın profilini inceledi. Gölgeler ve sırlarla dolu mehtaplı koya bakarken düşünceli görünüyordu. "Bazen bir yaz gecesi tepeye çıkarım. Çok güzeldir. Sadece yukarı bak. Uzun uzun bak. Elini tuttu, parmaklarını dikkatlice onunkilerin arasından geçirdi ve bir nedenden dolayı kalbini sıkıştıran dikkatli bir koruyucu hareketle diğeriyle sıktı. "Böyle yukarı bakmak bana evimi özletiyor. Onun yutkunduğunu ve parmaklarını kendi parmaklarının arasına sıkıştırdığını gördü. "Başka bir yerde yaşayabileceğimi sanmıyorum. Burası güzel bir yer. Ama evim değil. Durakladı ve arkasını dönmeden sessizce sordu: 'Hiçliğin ortasında bir koyun çiftliğinde yaşayabileceğini düşünüyor musun? En yakın süpermarketten yirmi mil uzakta. Kışın elektrik kesilir.

Gecenin sessizliğinde, sorunun önemini hissetti ve cevap vermeden önce acele etmedi.

"Paris'te yaşadım. Ayın su üzerine düşürdüğü ışık vahasına baktı ve kontrastı düşündü. 'Dünyanın en güzel, en kozmopolit şehirlerinden biri. Ve ben hiç olmadığım kadar yalnızdım. Kız kardeşinle ve pastanedeki diğer insanlarla tanışmak büyük bir fark yarattı. Nerede yaşadığınızın önemli olmadığını, önemli olanın birlikte yaşadığınız ya da etrafınızdaki insanlar olduğunu fark etmemi sağladı. Nick'in yanında kıpırdamadan durduğunu fark ederek durakladı ve ona yaslandı, kaya gibi sağlam omzunu yanında hissetti. "Ben... sanırım bunu denemeye istekli olurdum. Oldukça güzel olduğunu tahmin ediyorum.

"Sanırım öyle, ama önyargılı olabilirim.

"İnsanlar manzaranın resimlerini satın alır mı?

Nick döndü ve kızın şakağına bir öpücük kondurdu, sıcak nefesi kızın yüzünü yelpazeledi. "Eğer senin tarafından çizilmişlerse, kesinlikle.

"Her şey çok hızlı gelişiyor. Maddie endişenin karnının derinliklerine indiğini hissetti. Nick çok emin ve kendinden emin görünüyordu. Kendini boyundan büyük işlere kalkışmış gibi hissediyordu.

'Maddie...' onu dudaklarından nazikçe öptü '... baskı yok. Her günü geldiği gibi kabul edelim. Kim bilir yarın ne olacak?

getirmek?'

Bölüm 27

Ertesi sabah Nick mutfakta kahvaltı hazırlarken, pastırmanın cezbedici kokusu güverteye kadar yükselirken, Siri karmakarışık ve muzaffer görünüyordu.

"Günaydın," dedi Maddie. "Bir fıçı dolusu krema içmiş kedi gibi görünüyorsun.

Siri kollarını başının üzerine kaldırdı ve tembel bir iniltiyle gerindi. "Ve sonra biraz daha.

"Douglas senin kadınsı cazibene yenik düştü o zaman.

Siri burnunu çekti ve karşısındaki koltuğa yerleşti. "Hiç şüphe var mıydı?

Maddie kıkırdadı. "Zavallı adamı korkuttun.

"Bunca yıldır neyi kaçırdığını bilmeye ihtiyacı vardı..." sesi seks sireni gibi boğuklaştı "... ve size üzülerek ihmal edildiğini söyleyebilirim.

Arkasında belirip bir fincan kahve getiren Nick, Maddie'ye kaşlarını kaldırarak baktı. "Sanırım ihmal edildim. Yavru köpek gözleriyle bakmaya çalışarak kafeyi iki kadının önüne koydu.

Maddie kahkahayı patlattı. "Son zamanlarda yapmadın, seni arsız herif.

"Nerede o?" diye sordu Nick. 'Zavallı adam hâlâ hayatta mı? Birazdan "Kahvaltıyı hazırlayın; kim benim meşhur pastırmalı böreklerimden ister?

'Ben, lütfen,' dedi Siri. 'Açlıktan ölüyorum. Ve Douglas'ın -' dudakları kendini beğenmiş bir kedi gülümsemesiyle gerildi '- epeyce ihtiyacı olacak. Gücünü geri kazanması gerekiyor.

"Siri! Berbatsın.'

"Biliyorum," diye cevap verdi sevinçli bir sırıtışla.

Nick, Maddie'nin ona peçete fırlatmasına neden olan kederli bir bakışla, "Nasıl hissettiğini biliyorum," dedi.

"Yeterince erkeksin; şikayet etmeyi bırak ve gidip kahvaltımı getir.

"Gördün mü, kılıbık da. Nick'in yorgun eliyle alnını silmesi iki kadının da yeniden gülmesine neden oldu. 'Ah, işte geldi. Günaydın, Douglas.'

"Günaydın," diye mırıldandı Douglas, son derece neşeli görünüyordu ve Siri'nin ima ettiği gölge adama hiç benzemiyordu. Aslında Maddie onun mutluluktan parladığını düşündü. Kalbini yerinden oynatacak kadar şefkatli bir hareketle Siri'nin arkasından yaklaştı ve kollarını ona doladı

yanağını onunkine sürterek omuzlarını okşadı. Siri döndü ve ona gülümsedi. Evet, Maddie'nin kalbi yerde vıcık vıcık bir karmaşa halinde birikiyordu.

Kahvaltının yarısında, herkes o günkü planları üzerine sohbet ederken, Douglas gömleğinin üst cebini karıştırmaya başladı ve telefonunu çıkardı.

"Simon, merhaba.

Masanın etrafındaki herkes sustu.

"Bugün mü? Douglas saatine baktı.

Ve böylece, her şeyin değişmek üzere olduğunun mutsuz farkındalığıyla her biri kendi düşüncelerine dalarken, masanın etrafındaki atmosfer yumuşadı.

Nick utanç içinde, Maddie'nin son üç geceyi yatağında geçirdiğine dair hiçbir ipucu olmadığından emin olmak için kendini kamarasını kontrol ederken buldu. Maddie'ye dair tüm izleri yok etme düşüncesinden nefret ediyordu ama Tara'nın dönüşünün ve bunu takip edebilecek tüm histriyonik olayların da farkındaydı. Tara'yı bir sahneyi üç perdelik bir dramaya dönüştürme konusunda oldukça yetenekli olduğunu bilecek kadar iyi tanıyordu.

Maddie, Ivan'ı Stari Grad'dan almaya gitmiş ve onun kendisine eşlik etme teklifini reddetmişti. Onu son görüşünde, geminin kumandasının başında dimdik dururken gördüğünde tüyleri diken diken olmuştu. Bu gerçekten de o andı. Her şey değişmek üzereydi. Ama kendine sadece birkaç gün daha kalacağını hatırlattı. Maddie'yle birlikte İngiltere'ye dönebilmek için uçuşunu değiştirecek ve ardından yazın geri kalanı için planlar yapacaklardı.

Siri kamarasına çekilmiş, Douglas da ofisini ve e-postalarını toparlamakla meşguldü. Nick birkaç gündür ilk kez yapacak bir şey bulamama hissine geri dönmüştü, bu yüzden Maddie'yi hatırlatan şeylerle dolu kulübesinde dolaşıyordu. Sandalyesinin üzerine bıraktığı bir tişörtü, lavabonun yanındaki bardağa yerleşmiş olan diş fırçasını ve banyoyu parfümleyen çiçekli duş jelini topladı. Dört cennet gibi gün için gösterecek pek bir şey yoktu.

Ivan Maddie'yle birlikte döndüğünde Nick onun demir almasına yardım etti ve birlikte küpeştede durdular.

"Bu küçük koyu özleyeceğim," dedi Maddie, bir elini Nick'in metali kavrayan elinin üstüne koyarak.

"Ben de. Onu kendine doğru çevirdi ve nazik bir saygıyla dudaklarından öptü, ona karşı ne hissettiğini anlatmaya çalıştı. 'Bu bir son değil. Bu sadece bir ...'

Maddie nefes verdi. 'Peri masalı bitmiş gibi hissediyorum. Gerçek hayata geri dönüyoruz ve bir daha asla eskisi gibi olmayacak.

"Olacak, sana söz veriyorum. Sadece birkaç günlüğüne rol yapmamız gerekiyor. Düşünüyordum da, Hvar'da düzgün bir Wi-Fi bağlantısı bulduğumuzda uçuşumu değiştireceğim, böylece seninle birlikte geri dönebileceğim.

"Ne, Birmingham'a mı?

"Neden olmasın? Benim için fark etmez. Gatwick benim için yolun aşağısında sayılır. Ne yaparsam yapayım, indiğimde eve uzun bir yolculuğum olacak.

"TAMAM. Maddie elini yüzüne götürdü ve parmaklarının altındaki kirli sakalı okşadı. Avucuna bir öpücük kondurmak için yüzünü çevirdi. Bir an için elini kapatıp bir kelebeği yakalar gibi tutmak istedi.

"Ve..." durakladı, elini yüzüne götürdü, mavi gözleri ciddiydi "... o zaman belki çiftliğe bir ziyaret için gelirsin, bir aylığına falan, nasıl bulduğuna bakarsın.

Kalbi göğsünde genişledi. "Sanırım bu hoşuma giderdi.

Motorlar zonklamaya ve tekne yavaşça körfezin gizli ağzına doğru ilerlemeye başladığında birlikte suya baktılar. Nick onun bakışlarını tutarak yanlara doğru hareket etti, böylece onunla omuz omuza ve kalça kalçaydı, sanki Hvar'a varmadan önce onunla kurabileceği tüm temastan en iyi şekilde yararlanmak istiyormuş gibi. "Yapabilirsin..." burnunu kırıştırdı "... hâlâ kamaramı ziyaret edebilirsin.

Başını sallayarak başını çevirdi ve açık denize baktı. "Sinsice dolaşmak istemiyorum.

'Seni gerçekten suçlamıyorum. Daha iyisini

hak ediyorsun.' "Evet. Hak ediyorum.

"Ama Tara'yı üzmek istemiyorum. Ayrılmış olabiliriz ama burnunun sürtülmesini hak etmiyor. Beni terk etmiş olsa bile, reddedilmeyi zor karşılayacağını düşünüyorum. Göründüğü kadar kendine güvenen biri değil, biliyorsun.

'Bu da seni daha çok sevmeme neden oluyor. Piç olmamayı seçiyorsun,' dedi Maddie, Tara'nın korunması gereken kırılgan bir çiçek olduğuna Nick kadar ikna olmamıştı. Kesinlikle bazı sorunları vardı ama Tara'nın istediğini elde etmek için bir kedi gibi savaşacağını ve bir başkası tarafından daha iyi hale getirilmemek için her şeyi yapacağını düşündüren bir kavgacılığı vardı.

Maddie, Tara'nın onun yerine iri yapılı, geniş, sıradan bir kızı seçtiğini öğrenirse bunu büyük bir hakaret olarak göreceğinden emindi.

cehennemin öfkesi olmazdı.

Cory, Douglas ve Siri üçgeninde neler olacağını sadece Tanrı biliyordu.

Tekne, Ivan'ın demir atmayı başardığı Hvar limanına yaklaşırken Maddie, Siri'nin güvertede volta attığını fark etti.

"İyi misin? Onun korkuluklara doğru yürümesini ve sonra tekrar geri dönmesini izlemek bile Maddie'yi tedirgin etmişti. Douglas kendini teknenin baş tarafına atmış ve omuzları kulaklarına kadar kamburlaşmış bir şekilde duruyordu.

Evet. Hayır. Evet. Hayır. Siri Douglas'a doğru baktı, yüzü gergin ve beyazdı. 'Evet. Dehşet içindeyim. Cory'nin acıklı bir hikâye anlatmasından ve Douglas'ın onun için üzülmesinden endişeleniyorum. Ona mesaj atıyor ama ne söylediği ya da Douglas'ın nasıl yanıt verdiği hakkında hiçbir fikrim yok. Peki ya sen?'

Maddie ağzını büktü ve iç çekti. "Tara Nick'i terk ettiği için o kadar endişeli olmadığımı söylemek isterdim ama hissediyorum ki..." Kollarını karnına doladı. "Bundan hoşlanmıyorum ama bunu kendimize saklayacağımız konusunda anlaşmıştık. Ve ben... ben bunun mantıklı olduğunu görüyorum. Tekneyi sallamanın bir anlamı yok. Sözleri, limana doğru ilerlerken her dalgada biraz daha gerilen midesindeki rahatsız edici düğüm hissini yalanlıyordu.

"Peki ya Nick?" diye sordu Siri, etrafına bakınarak.

"Üst güvertede kitap okuyor. En son oraya çıktığında adam da aynı şeyi düşünüyor gibiydi. Küçük, gergin bir gülümsemeyle parmaklarını onunkilere dokundurmuştu.

Limana yaklaştıkça yatların ve teknelerin sayısı artıyor, limana yaklaşıyorlardı. Tajna koyunun sessiz sakinliğinden sonra gürültülü, çılgın bir gençlik partisi gibi hissettiriyordu, bu da sessiz gizli koydan ayrılmak zorunda kalmanın verdiği yaraya eklenen bir hakaretti. Siri, Maddie ve Nick'e katılarak usturmaçaları teknenin kenarına yerleştirdi ama hiçbiri konuşmadı, hepsi dikkatli bir sessizlik içinde çalışıyordu.

Ivan guleti, ana kordondaki ödüllü demirleme yerini almak üzere çok daha büyük iki yatın arasındaki bir yuvaya yedekledi. Turistlerin meraklı bakışlarının farkında olan Maddie kıçtan atladı, neyse ki ağır dökme demir bağlama direklerinin etrafındaki ipleri bağlarken neredeyse bir profesyonel gibi hissediyordu. Fotoğraf çekmeye çalışan meraklı bir tatilciyi neredeyse iterek yolundan çekmek zorunda kaldı ve hemen ardından diğer yarısının nasıl yaşadığını görmek isteyen bir başkası onu takip etti. Tanrım, çok kalabalıktı. Stari Grad'dan sonra, Hvar'ın kalabalığı ve kozmopolit vızıltısı duyulara bir şok gibi geldi. Aradaki tezat çok keskindi. Buradaki herkes daha genç, daha parlak ve daha

gözleri sürekli bir sonraki yeni şeyi tarıyor, bakışlarını telefonlarından ayırabildiklerinde. Gözlerini kırpıştırıp her şeyi kapatmak istedi. Her tarafta renk, gürültü ve meşguliyet. Bu sefer tam ortasında kalmışlardı. Tekne sırası boyunca, devasa gövdeli süper yatlar, rıhtıma hükmeden yekpare buzdağları gibi su kenarından yükseliyor, en şık restoranı ararken sürü halinde dolaşan turist kalabalığının dikkatini çekiyordu.

Yanaşır yanaşmaz Maddie su ve bira stoklamak için süpermarkete gitmeye karar verdi.

"Ben de seninle geleceğim," dedi Nick. İkisi de bunun diğerleri geldiğinde teknede olmamak için bir oyalama taktiği olduğunu kabul etmedi.

Kalabalığın içinde yan yana, birbirlerine dokunmadan yürüyebildikleri kadar yakın yürürlerken, eli Maddie'ninkine değdi. Elini tutup Maddie'ye sarılmak isterken, turist kalabalığının içinde Maddie'nin kendisinden ayrılacağı korkusuna kapıldı. Koyun verdiği huzurdan sonra Nick kendini içine kapanmış, klostrofobik ve her zamankinden daha yersiz hissediyordu. Biri onun deli olduğunu düşünebilirdi ama şu anda ikisinin de Starbridge Tepesi'nde, Rex'in ayaklarının dibinde olmasını arzuluyordu ve hatta... aykırılığına gülümsedi... hayır, belki de sağanak yağmurda değil.

Göz ucuyla, küçük bir figürün harekete geçmesiyle havada yükselen deniz melteminin dalgalandırdığı ipliksi kırmızı kumaşın bulanıklığını yakaladı.

"Nick! Tara, dağınık saçları, iri gözleri ve parlak kırmızı rujuyla karşılarında belirmeden önce feryat ona en ufak bir uyarıda bulunmamıştı. Maddie'ye yan gözle hızlıca bir bakış attı, onun aniden donuklaşan ifadesi karşısında kalbi sıkışmıştı. Tara'nın elini tutma dürtüsü, derinleşen bir önsezi duygusuyla birlikte onu yeniden vurdu.

Tara elindeki çantayı dramatik bir takırtıyla yere düşürdü. "Oh, Nick, Nick. Adını hararetli bir dua gibi tekrarlayarak ellerini önünde kavuşturdu ve bir taktik savaş başlığının kararlı hedefiyle kendini ona doğru fırlatmadan önce hayranlık ve rahatlama dolu bir bakış attı. Maddie'yle göz göze gelmeye çalıştı ama Maddie onu görmezden geldi ve aralarındaki mesafe gözlerinin önünde açıldı.

Bir an için, Tara yanağına ve boynuna öpücükler yağdırırken yüzüne doğru süzülen çürük kumaştan boğulduğunu hissetti ve onu kurtarması için Maddie'ye uzanmak istedi.

Nick, Nick! Oh, Nicky, sevgilim.' İnce kollarını Nick'in boynunun arkasında birleştirdi ve tırnaklarından biri istemeden Nick'i tırmaladı. 'Oh, seni çok özledim

çok, sevgilim.'

Bir şekilde minik bedenini onun üzerine örtmeyi başarmıştı ve hiçbir şekilde ondan ayrılmayacaktı, bacakları bir ağaca tutunmuş küçük, kararlı bir çalı yavrusu gibi onun beline sarılmıştı.

Omzunun üzerinden Maddie'nin kısılmış ve aniden ifadesizleşen gözlerini gördü ve ona "ne yapıyorum ben?" bakışını gönderdi. Tara'yı çözmek için elinden geleni yaptı, onun coşkulu öpücüklerinden kaçınmak için başını garip bir açıya çekti, sanki onu ölümüne yalamaya çalışan aşırı dost canlısı bir köpekten kaçar gibi. Ne zaman bir kolunu ya da bacağını çözse, Tara'nın başka bir parçası ona yapışıyordu. Maddie'nin yüz ifadesi ilk başta bir eğlenceydi ama kendini kurtarmak için mücadele ettikçe yüz ifadesi ekşi bir tiksintiye dönüştü ve sonunda kollarını kavuşturmuş, vücudunun geri kalanı kaskatı ve beceriksiz bir halde taş suratına yerleşti.

Bu onun kararlılığını ateşledi. "Tara. Daha sert bir el kullanarak sonunda onu çözdü ve kaldırıma bıraktı ama neredeyse iki ayağı da yere basar basmaz, şaşırtıcı bir mengene gücüyle kolunu onun koluna doladı ve ona yaslandı.

"Sevgilim. Neyin var?'

Şimdi her zamankinden daha sert olan Maddie'ye baktı. Tara onun bakışlarını yakaladı ve başını çevirdi. Tara arkasını dönüp Maddie'ye, "Bir şey mi istedin?" diye sorarken vücudundaki gerginliği hissetti.

Maddie dudaklarını birbirine bastırdı, gözleri karanlık ve sabitti, ağzı sabit bir çizgiyle kapanmıştı. Çenesini kaldırdı ve Nick'e baktı. Nick tam bir aptal gibi bir saniye bile tereddüt etti. Maddie ona küçümseyen bir bakış fırlattı, arkasını döndü ve hızlı adımlarla, Nick'in de çok iyi bildiği gibi, "siktir git" dercesine yürüdü. Onun gidişini izlerken dudağını dişlerinin arasına sıkıştırdı, kalbi ağırlaştı, neredeyse yolundaki turist denizinin ayrılmasını bekliyordu.

Bu konu hakkında konuşmuşlardı ama bunun ne kadar boktan bir his olacağını tam olarak kestirememişti. Maddie'ye onu ne kadar önemsediğini pek çok farklı şekilde anlattığını söylemesi bile teselli olmamıştı. Ondan Northumberland'e gelip kendisiyle kalmasını istemişti. Onun hakkında ne hissettiğini bilmeliydi. Ama birdenbire kendini pek güvende hissetmedi.

O tanıdık hayranlık dolu ifadeyle kendisine bakan Tara'ya baktı ve hemen bir suçluluk duygusu hissetti. Oh, lanet olsun. Başı çok büyük beladaydı. O karmaşık, sorunlu bir kadındı ve ona nezaket ve kibarlık borçluydu.

"Selam, Tara. Nasılsın?" Kayıtsız kalma çabası neredeyse boğazına takılıyordu. Kelimeler yapmacık ve garip çıkmıştı.

'Oh, sevgili Nicky, seni gördüğüm için çok daha iyiyim. Seni çok özledim ve tartıştığımız için kendimi çok kötü hissettim. Mesajlarıma cevap vermedin. Beni artık sevmediğini düşünerek çok endişelendim.

Kadın ona bakarken kelimeler boğazında düğümlendi, kocaman gözleri yaşlarla parlıyordu.

Adam hiç mesaj almadığını söyleyemeden, kadın adamın kolunu kavradı. "Sana karşı pek nazik değildim, değil mi? Göğsü kabardı ve boğazını sıktı, güzel yüzü buruştu. Sahnenin bariz dramı çevrelerindeki turistlerin bakışlarını üzerlerine çekmeye başlamıştı.

"Sen... sen..." Bunu söylemek zorundaydı. "Aramızdaki ilişkinin bittiğini açıkça belirtmiştin.

"Saçmalama, sevgilim. Sadece üzgündüm. Sanki artık umurunda değilmişim gibi hissettim. Ve istemediğim şeyler söyledim. Sensizlik berbattı. Hayatımda hiç bu kadar mutsuz olmamıştım. Sesi yükseldi ve birkaç kişi durup yollarına döndü.

Bunun olmaması gerekiyordu. Nick yutkundu.

"Seni bir daha asla böyle bırakmayacağım," diye öyle yüksek bir sesle ilan etti ki, adam irkildi. Yakınlarda duran birkaç kişi onun sözleri karşısında gülümsedi.

"Nicky, sevgilim. Durakladı, gözleri onun yüzüne sabitlendi ve sonra herkesin önünde dizlerinin üzerine çöktü. "Seni seviyorum. Benimle evlenir misin?

Bölüm 28

"Ah, Tara. Arkasında duran Cory ellerini birbirine çırptı ve şaşkın kaşları hemen yerini eğlenen bir sırıtışa bırakan Simon'ın yanında bir aşağı bir yukarı zıpladı. "Bu çok romantik.

Çevrelerindeki bazı insanlar alkışlamaya başlarken, bazıları da telefonlarıyla fotoğraf çekerken rıhtım alkışlarla inledi.

Nick'in beyni pelte gibiydi, dili damağına yapışmış, ayakları olduğu yere çakılmıştı. Üzerine sıcak bir kızarıklık çöktü, sıcaklık boynundan yüzüne doğru tırmanıyordu.

Tara hareket etmedi ama olduğu yerde kaldı, gözleri parlayarak ona baktı.

Kalabalıktan sesler yükselmeye başladığında midesi
bulandı. "Hadi dostum, evet de.
"Sen yapmazsan, ben
yaparım. "Evet de.
"Evet de.
"Evet de. Bu nakarat kısa sürede bir ilahiye dönüştü.
'Getir yukarı,' o mırıldandı dışarı. ve yan .
onun ağız. 'Bu utanç verici.'
Gülümsemesi tatlılaştı. "Tek yapman gereken evet
demek. "Tara...
İlahi giderek güçleniyordu.

Nick etrafına bakmaya bile cesaret edemedi; kalbi göğsünde hızla çarpıyordu.

Ağzı titredi. "Nick. Bunu bana yapma. Beni seviyorsun. Sevdiğini biliyorsun. Ben de seni seviyorum.'

Onu tüm bu insanların önünde utandıramazdı. İmaj Tara için her şeydi; bu kadar acımasız olamazdı. Her şey daha sonra gemideyken halledilebilirdi. Ama yalan söylemeden ya da tutmaya niyeti olmadığı bir söz vermeden onu tüm bu insanların önünde utandırmaktan nasıl kaçınabilirdi?

Onu ayağa kaldırdı. Ona karşı dürüst olmalıydı. Ona her şeyin bittiğini söylemeliydi.

Ama o daha bir şey söyleyemeden, kollarını ona doladı ve dudaklarını onunkilere yapıştırdı, eliyle başını sonsuz bir öpücük pastişine sıkıştırdı. Dişleri, başının üzerindeki yumuşak ete saplandı.

Şaşırtıcı bir güç gösterisiyle ağzını onunkine dayarken ağzının içinde.

Sonunda bir şey söyleyemeyecek kadar şok olmuş bir halde kendini kurtardığında herkes cevabın evet olduğunu varsaydığı için etraflarında bir tezahürat daha yükseldi.

"Tebrikler," diye bağırdı Cory ve Tara'yı her iki yanağından öptü. "Ben de nedime olmalıyım.

"Elbette olacaksın," dedi Tara küçük bir sıçrayışla, kolunu Nick'in koluna doladı ve hâlâ fotoğraf çeken insanlara bakarak gülümsedi.

"Buradayım, Tara," diye seslendi bir ses. Hem Nick hem de Tara sese doğru, doğrudan büyük siyah bir kameranın objektifine baktılar. Nick koyu renk güneş gözlüklerinin öfkeli bakışlarını gizlemesine minnettardı ama Tara hemen durdu ve bir kalçasını, Nick'in manken pozu olarak hatırladığı bir pozla dışarı çıkardı. "Tebrikler. Fotoğrafçı, neşeli bir el sallayışla kalabalığın arasında kaybolmadan önce art arda hızlı fotoğraflar çekti.

Yüce Tanrım, bundan daha kötüsü olabilir miydi? Nick bir an önce tekneye dönmek için Tara'nın kolunu çekiştiriyordu, beyni tüm sonuçlarıyla patlamak üzereydi ama Tara kolunu bırakmış, ellerini neşeyle sallayarak Cory'yle sohbet ediyordu ve Nick konuşmanın bazı bölümlerini yakaladı.

'Yaz düğünü, kış olmasına rağmen...' 'Kadife

pelerin. Gece mavisi.'

"Boyamalarınızla muhteşem.

'Çiçekler...'

Simon ona Tara'nın çantasının sapını uzattı ve düz bir sesle, "Tebrikler," dedi. Diğer adamın bilmiş sırıtışı ve kibirli tavrı değişmişti.

Sersemlemiş ve midesi bulanmış olan Nick ona başıyla onay verdi; konuşmaya cesaret edemiyordu. Tara'yla konuşmadan önce söyleyeceği herhangi bir şey bütün yalanı pekiştirecekti.

Simon bavulları yata teslim ederken, Tara yanlarından hızla geçti ve Nick onu yakalayıp konuşmaları gerektiğini söylemeye fırsat bulamadan iskelede hafifçe koşmaya başladı.

"Siri, Siri," diye seslenerek merdivenlerden ana güverteye doğru koştu. "Tahmin et ne oldu?

Hiddetle onun peşinden gitti ama artık çok geçti. Siri şok olmuş ve dehşete düşmüş bir halde ayakta duruyor, bakışları Tara ile onun arasında gidip geliyordu. Douglas,

dizüstü bilgisayarının arkasından kalkıp Siri'nin arkasında durdu. "Nick? Onaylamayan kaşlar Nick'in savunmak için ellerini kaldırmasına neden oldu.

"Belki de sana evlenme teklif etmeliyim," dedi Cory, Simon'ın ardından güvertede belirerek, sinsi bir gülümsemeyle Douglas'ın yanına gitti ve şelale gibi saçlarını çıplak omzunun üzerinden savurdu.

Siri sertleşti ve Douglas bir adım daha yaklaşarak elini onun koluna koydu.

"Aslında Cory, belki biraz özel sohbet edebiliriz. Douglas'ın kibar gözleri biraz üzgün görünüyordu, buna rağmen Nick ona imreniyordu. Her şeyi yoluna koyacak ve düzgün bir şekilde halledecekti.

"Neden güneşlenme güvertesine çıkmıyoruz? Douglas cevap beklemeden döndü ve merdivenlere doğru ilerledi.

Cory onu takip ederken omzunun üzerinden Tara'ya baktı ve muzaffer bir gülümsemeyle, "Çifte düğün," dedi.

Siri kollarını kavuşturup Nick'e ters ters baktı; o da ona ters ters baktı. Onun inceliksiz hatırlatmasına ihtiyacı yoktu.

"Tara, konuşmamız gerek.

'Şimdi olmaz, tatlım. Çok yorgunum. O sıcak güneşin altında çantamı çekiyorum. Cidden, neden ihtiyacın olduğunda hiç taksi olmuyor? Soğuk bir içeceğe ihtiyacım var. Nerede şu servis yapan kız?'

"Sana bir tane getireyim," dedi Simon, garip atmosferden kaçmak istercesine hızla içeri atlayarak.

"Başka kimse var mı?" diye sordu çaresizlikle, Nick'e doğru bakarak.

"Hayır," dedi Siri, gözlerini merdivenlere dikmiş bir halde.

Nick başını salladı, tam o sırada üst kattan bir öfke çığlığı ve büyük bir gürültü duyuldu. Simon yüzünü buruşturdu ve mutfağa doğru aceleyle çıktı.

"Seni piç kurusu," diye feryat etti Cory'nin sesi. 'Bunu yapamazsın. Benimle işin bitmez. Buna pişman olacaksın.

Küçük yan masalardan biri güvertenin yanından geçerek teknenin yan tarafına çarptı, komşu tekneden sekerek gürültülü bir sıçramayla suya indi.

Siri'nin dudakları birbirine yapıştı. "Oh, canım, birileri mutlu değil.

Üst kattan bir gürültü daha geldi. Daha fazla çığlık ve bir itiş kakış sesi.

"Neler oluyor?" diye sordu Tara, Nick'e biraz fazla masum ve geniş gözlü gelen bir şekilde.

Siri ona sakinleştirici bir bakış attı. "Douglas zamanı çağırıyor.

"Hayır," diye nefes aldı Tara. "Zavallı yaşlı Cory. Yüzü sempatiyle yumuşamıştı ama gözlerinde onu tanımayan birinin kötü niyetli bir tatmin olduğunu düşünebileceği kısa bir parıltı vardı.

"Peki bu nişan meselesi de neyin nesi?" diye sordu Siri, aniden kaşlarını Nick'e kaldırarak ve sorgulayarak.

'Oh, Siri, sevgilim, bu çok heyecan verici.

"Ve çok ani," dedi diğer kadın kuru bir sesle.

Nick gözlerini kapadı. Bu kadar kısa bir süre içinde her şey nasıl bu kadar ters gitmişti? Keşke gizli koylarında kalabilselerdi.

Üst kattan gelen itiş kakış sesleri daha hararetliydi.

"Ben gidip Douglas'a yardım edeyim. Siri, Tara ve Nick'e acımasızca gülümsedi. "Belki de onu denize atarım.

Siri'nin ayağı alt basamağa değer değmez Nick, "Tara," dedi. "Konuşmamız gerek.

'Evet, tartışacak çok şey var. *The Times*'a bir duyuru yapmamız gerektiğini düşünüyor musunuz?

Hayır, bilmiyorum. Tara ...'

Gözleri aniden sertleşti, karanlık ve parlaktı. "Evet? Muhteşem bir kaşını kaldırdı.

"Nişanlanamayız.

Kaşları biraz daha yukarı kalktı. "Ne demek istiyorsun?" "Bak, üzgünüm ama...

Alt dudağı titremeye başladı. "İstemediğini söylüyorsun. Ama...' Bir hıçkırık kaçtı. "Ama seni seviyorum, Nicky.

"Hayır, yok.

"Ama ben biliyorum," diye feryat etti.

Nick tırnaklarının avuçlarının içinde sıkıştığını hissetti. "Tara, bu asla işe yaramayacak.

'Ama... ama...' Gözyaşları bebek gibi yüzünden aşağı yuvarlanmaya başladı. Adam onun yanına oturdu ve elini tuttu. "Gerçekten çok üzgünüm.

Zarif bir koklama ile gözyaşlarını kontrol etmeye çalıştı. 'Sen... sen... sen... sen... sen...' Yüzünü ellerinin arasına gömdü ve hıçkırmaya başladı. Adam isteksizce bir kolunu ona doladı.

"Şşş, Tara, ağlama. Özür dilerim. Lütfen ağlama. Hayatında hiç bu kadar yetersiz hissetmemişti. Onun kendisi hakkında böyle hissettiğini fark etmek şok ediciydi. Çoğu zaman onun peşinden koşan ve ona ayak uydurmaya çalışan kişinin kendisi olduğunu hissetmişti.

Ama Tara kendini kaybetmiş, ellerini yüzüne kapatmış, anlaşılmaz cümleler kurarak hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. "Beni sevmiyorsun... Ben sensiz ne yaparım? Dayanamıyorum. Lütfen benden ayrılma. Devam edebiliriz. Sana hiç sormamışım gibi davran. Çok erken oldu.'

Onu kollarının arasına aldı, hıçkırıkların zayıf bedenini sarstığını, suçluluk duygusunun midesini kemirdiğini hissetti. Saçlarını okşayarak onu rahatlatmaya çalıştı. 'Hey, her şey yolunda. Şşş.'

Sonunda ağlamayı bıraktı ve gözleri hüzün dolu bir şekilde ona doğru döndü. "Biliyorum acele ettim ama... ah, herkes öğrenecek. Yüzü tekrar buruştu. "Herkes öğrenecek. Tekrar ağlamaya başladı. "Aptal gibi görüneceğim. Herkes bana gülecek.

"Kimsenin bilmesine gerek yok," dedi, yatıştırıcı olduğunu umduğu bir şekilde sırtını sıvazlayarak.

'Herkes bilecek. Şu paparazzi, Jack Flynn, kim olduğumu biliyor. O fotoğrafı çoktan dosyalamıştır.'

Nick iç çekti. "Belki ona bunun bir hata olduğunu söyleyebiliriz.

Tara ona öfkeli bir bakış fırlattı. 'Bir hata. Peki bu nasıl bir hikaye olurdu? Beni geri çevirmen. Gazeteler buna bayılırdı. Bütün o kıskanç insanlar beni aptal yerine koyarken görürdü. Yutkundu ve yüzünü onunkine doğru kaldırdı. İri ve duygulu gözlerini dolduran korkunç hüzne karşı koymak zor olsa da, ona söylemek zorundaydı.

"Tara, üzgünüm. Her şey bitti.'

Kadın yeni bir gözyaşına boğuldu ve adam kendini tamamen etkisiz hissederek elini okşadı.

Lütfen bana bunu yapma Nick. İtibarımı mahvedecek. Ve bu resim bir kez halka açıklanırsa, tüm gazeteciler fotoğraflarımızı çekmek isteyecek. Etrafımızı saracaklar. Lütfen. Lütfen. Sana yalvarıyorum, benimle işini bitirme.'

Nick gözlerini kapadı, sertçe yutkundu, onun acı çekmesine neden olduğu için nefret ediyordu. Kollarını kavradı, elleri kemikleri kavrayan küçük pençeler gibiydi.

İçini çekti, midesinin içi dışına çıkmıştı.

"Lütfen. Bir şekilde onun kucağına çıkmanın yolunu bulmuştu.

"Tara, yapamam. Seni incitmek istemiyorum ama... biz çok farklıyız.

"Hayır!" diye feryat etti, kollarını onun boynuna doladı ve ciddiyetle yüzüne baktı. 'Sen benim için mükemmelsin. Herkes ne kadar harika bir çift olduğumuzu söylüyor.

Ve işte buydu, hiç şansları olmadığını fark etmesini sağlayan sözler. Tara'nın üzüntüsü onu şaşırtmıştı; Tara'nın ona buz gibi bir çekingenlikle davranmasını ve onu küçümsemesini bekliyordu, bu çaresizlik onu suçlu ve tam bir piç gibi hissettirmişti. Ama Tara'nın ona olan sevgisi bir deri bir kemikti; onun Maddie'yi önemsediği gibi önemsemiyordu onu. Her şey dış görünüş ve görünüşle ilgiliydi.

"Hayır, Tara, gerçekten bitti," dedi nazikçe, bir kez daha kollarını onunkilerden ayırmaya çalışarak ve kollarını sıkıca yanlarına indirerek.

"En azından eve gidene kadar bekle," diye yalvardı ve hemen kollarını tekrar onun boynuna doladı. 'Eve gidene kadar benimle nişanlıymış gibi davran. Sonra da basının ve sosyal medyanın ilgisini çekmeyecek şekilde her şeyin bitmesine izin verebiliriz. Birkaç hafta içinde kalbim kırılabilir... ama kimsenin ayrıntıları bilmesine gerek yok.

İç çekti. Yüzünü kurtarmasına yardımcı olacaksa ona bu kadarını verebilirdi ama tekneye döner dönmez Maddie'yle konuşması gerekiyordu. Her şeyi açıklamalıydı.

Bir gıcırtı ikisinin de başını kaldırmasına neden oldu. Çok geç kalmışlardı.

Maddie arkasındaki güneş tarafından siluet haline getirilmişti, ışınlar vücudunun etrafında bir hale gibi yayılıyordu. Nick onun yüzündeki ifadeyi göremiyordu. Görmesine de gerek yoktu. Maddie arkasını dönüp mutfağa doğru ilerlediğinde bütün cevapları almıştı.

'Dürüst olmak gerekirse, bu kız bir fil gibi, çok büyük ve hantal, her zaman çarpışıyor.

Bölüm 29

Maddie şişe şişe buzdolabına çarptı, tatmin edici bir çarpışmadan sonra tatmin edici bir çarpışma. Piç kurusu. Marulları salata çekmecesine doldurdu, ezilmiş yapraklara aldırmadan Nick'in kafasını orada ezdiğini hayal etti. Elli sekiz dakika. Elli sekiz acınası dakika. Tara'ya geri dönmesi için gereken tek şey buydu. Tam bir saat bile sürmemişti. Yumruklarını sertçe göz çukurlarına bastırdı. O. Değildi. Gitmiyordu. Gitmiyordu. Ağlamayacaktı. Ağlamayacaktı.

Kahretsin, öyleydi.

Neden şaşırdı ki? Minik Tara ona karşı. Ne düşünüyordu ki? Tara uzaktayken işe yarar bir ribaunt. Tanrım, çok ama çok aptaldı. Hepsi bu kadardı ve Nick'in kendisinden hoşlanması için o kadar çaresizdi ki, daha fazlası olabileceğini düşünerek kendini kandırmıştı. Ne aptaldı.

Tara'nın kucağında minik bir peri gibi kıvrılmış, altın sarısı başını omzuna yaslamış ve sırtına dökülen uzun saçlarını okşarken gördüğü manzara onu sanki bir duvara çarpmış gibi hissettirdi.

"Hey, yabancı, seni tekrar görmek güzel.

Maddie dönüp baktığında Simon'ın mutfağın eşiğinde durduğunu gördü. İlk kez sakinleşmiş görünüyordu.

"Merhaba," dedi, başını eğip hanımefendiye yakışmayan bir kokuyla. Nick dışında, şu anda görmek isteyeceği son insanlardan biriydi.

"İyi misin? Sanırım marul seni bir şekilde üzdü.

"Sadece meşgulüm," dedi sırtını ona dönerek. Salataya kötü davranmak için yalnız kalmak istediğini göremiyor muydu?

"Arkadaş istemiyor musun? Sorusu biraz ağlamaklı bir tonda gelmişti.

Maddie öfkeli iç çekişini gizleme zahmetine girmedi. 'Akşam yemeğini hazırlıyordum. Sorun nedir?

Neden mesajı alıp defolup gitmedi ki?

"Her şey tepetaklak oldu. Douglas'ın Cory'yi terk etmeyi planladığını biliyor muydun? Sesinde sanki karar verme sürecinin bir parçası olması gerekiyormuş gibi bir suçlama vardı.

"Özellikle... değil. Adamın farkındalık eksikliğinden rahatsız olmuştu. Douglas'ın arkadaşı olması gerekiyordu; Cory'nin kötü davrandığını düşündüğü kesindi. "Bir şeyler olacağını tahmin etmiştim. Onu partide bırakıp gitmesi falan.

Simon başını salladı. "Bunu yapacağını hiç düşünmemiştim. Sanırım Ellingham'larda çok iğrenç davrandı.

"Öyle sanıyorsun. Maddie dönüp ona baktı. Bu insanların nesi vardı?

Simon şaşkın görünüyordu ve omuzlarını kayıtsız bir omuz silkmeyle kaldırdı. 'Kız çok yaramaz ama yine de biz hâlâ buradayken blöfünü görmesine şaşırdım. İşleri çok rahatsız edici hale getirecek.

"O yetişkin bir kadın, yeni yürümeye başlayan bir çocuk değil," diye tersledi Maddie. "Blöfünü gördüm de ne demek?

'Onu geri alacak. Birkaç gün ona iyi davranacak, uslu duracak ve her şey yeniden başlayacak.

"Ben olsam bundan o kadar emin olmazdım," diye yanıtladı Maddie kısa bir memnuniyet duygusuyla, bu sabah Siri'yle birlikte ortaya çıkan Douglas'ın buruşuk, oldukça utangaç halini düşünerek. Evet, erkeğini tavlamış bir kadın gibi görünüyordu.

Onları düşünmek aynı zamanda güne kendi başlangıcını da düşünmesine neden oldu... Duyarsızca aklına doluşan anılar karşısında kalbi sıkışıyordu. Sabahın erken saatlerinde yastığa vuran güneş Nick'in saçlarındaki doğal ışıltıları seçiyordu. Duşta şampuan için yaptıkları oyun kavgası. Alaycı bir gülümsemeyle onu bir mumya gibi havluya sarması ve onu öperken sıkıca tutması.

"Peki diğer haberleri duydunuz mu?

"Başka ne haberler var? Maddie bulaşık makinesini açtı ve onun gitmesini dileyerek tabakları boşaltmaya başladı.

"Neandertal ve Tara nişanlandı.

"Ne? Uyuşmuş parmaklarından bir tabak kaydı, yerde yankılanan daireler çizerek tıkırdamadan önce bir çınlamayla yere çarptı ve tamamen durdu.

Simon gözlerini devirdi ve gökyüzüne baktı. 'Kesinlikle. Daha zevkli biri olduğunu düşünebilirdiniz.

"Nişanlı mı? Maddie sıkıntıyla

tekrarladı. "Evet, nişanlı.

"Ne zaman? Maddie kelimeyi güçlükle çıkarabildi. Nişanlı. Nişanlandı. Nişanlı. Kelime kafasının içinde dönüp durdukça anlamını yitiriyordu. Nişanlı, tuvalet gibi mi yoksa başka bir şekilde meşgul olmak gibi mi, yoksa evlenmek için mi?

Bu öğleden sonra. Onu henüz yüzük alışverişine sürüklemediğine şaşırdım. Her şeyin spontane geliştiği izlenimine kapıldım.

"Kendiliğinden mi?" diye tekrarladı, sözcükleri ancak fısıltıyı aşıyordu. "Evet, tutkunun üstesinden geldim. Tek dizimin üzerine çöktüm.

Nick evlenme teklif etmişti. Göğsündeki ağrı sert ve hızlı bir şekilde büyüdü, büyüdü ve büyüdü, ta ki boğulacağını düşünene kadar. Her şeyin patlamasını engellemek için elini göğüs kafesine bastırmak zorunda kaldı.

"Yokluk kalbi daha da yumuşatıyor, belli ki. Simon'ın ağzı alaycı bir ifadeye büründü. "Tara'nın bu yenilikten vazgeçeceğini sanmıştım ama belli ki vazgeçmemiş.

Maddie ona sırtını döndü, ses telleri konuşamayacak kadar gergindi. Bulaşık makinesindeki beyaz tabaklar bulanık ve odak dışı kalmıştı. Bir tane daha almaya çalıştığında parmakları ve başparmakları ıskaladı. Beyni gibi onlar da çalışmıyor gibiydi.

Simon hâlâ konuşuyordu.

Neden gitmiyordu ki? Maddie çatal bıçak tepsisini kavradı, raf elinde titriyordu. Çatallar baştan çıkarıcıydı. Çenesini kapatmazsa onu bıçaklayabilirdi.

"Maddie... dinliyor musun? Simon'ın huysuz sesi düşüncelerini delip geçti.

"Biraz meşgulüm," diye tersledi, öfkesini korumaya çalışarak.

"İyi," dedi, yeni yürümeye başlayan bir çocuk kadar somurtkan ve neyse ki ortadan kayboldu.

Maddie tezgâha doğru yığıldı; midesi boşalmış, her şeyi hissizleşmişti. Nasıl olmuştu da ... düşündüğü şeyden ... nişanlanmaya kadar gitmişti? Gerçekten o kadar saf mıydı? Nick ona bir açıklama borçluydu ama şu anda onunla konuşma düşüncesine bile katlanamıyordu.

Mutfakta acele etmedi, tüm tabakları kararlı ve metodik bir hassasiyetle kaldırdı, gerçekten ihtiyacı olmamasına rağmen ocağın üstünü temizledi. Buzdolabını boşaltmadan önce dolaptaki birkaç rafı yeniden düzenledi ve her şeyi özenli bir düzene sokarak iyice temizledi.

Ve Nick hâlâ gelmemişti. Dudaklarını kıvırarak kapıya doğru baktı. Bir açıklamayı hak ettiğini düşünürdünüz. Belki bir özrü bile. En azından bir kabul. *Üzgünüm, fikrimi değiştirdim.*

Mutfaktan çıkıp arka merdivenlerden kamarasına doğru ilerlerken güverteye doğru hızlı bir bakış attı. Tara Nick'in kucağındaydı, kolları süper yapıştırıcıya batırılmış bir limpet gibi ona sarılmıştı.

Maddie kamarasında yatağın kenarına oturmuş, iki eliyle çarşafları kavrayarak kuru gözlerle Nick'in gelip onu bulmasını umuyordu. Gelip ona her şeyin büyük bir hata olduğunu söyleyecekti.

İki saat boyunca bekledi.

Maddie akşam yemeğini nasıl atlattığından emin değildi. Yemek masasındaki sohbet ağır ve kurşuni görünüyordu. Masanın bir tarafında Cory ve Simon aralarında özel, kısık sesli bir sohbet sürdürüyor, Cory arada bir Douglas'a kin dolu, kısık gözlü bakışlar fırlatıyordu. Karşılarında Siri ve Douglas her zamanki rahat arkadaş tavırlarıyla sohbet ediyorlardı ama ikisi de Maddie'ye özür dileyen suçlu gülümsemeler atmayı ihmal etmiyordu. Maddie ikisiyle de göz teması kurmayı kararlılıkla reddetti. Buna dayanamıyordu; içinde bir şeyler gevşeyebilirdi ve saygınlığına tutunmak için her şeyini harcıyordu.

Ne zaman salata, ızgara balık filetosu, ekmek sepeti gibi başka bir yemekle masaya dönse, Tara'nın Nick'in üzerinde hak iddia eden zayıf yoga-bendy uzuvlarının korkunç bir şekilde farkındaydı. Asmaya benzeyen kollarından biri Nick'in koluna dolanırken, bacaklarından biri kucağında kayıtsızca sallanıyor ve başı Nick'in omzuna yaslanıyordu. Onu rahat bırakacak gibi görünmüyordu, bir an boynunu okşuyor, bir an saçlarıyla oynuyordu. Maddie, Nick'in biraz kıvrandığını görmekten belli bir zevk alıyordu; Nick bu aşırı PDA'dan pek memnun görünmüyordu. Hak etmişti. Nick hak ettiğini bulmuştu ama Maddie onun kendisine yalvaran gözlerinin farkındaydı.

Bunu unutabilirdi. Ona doğru bakmayı kesinlikle reddediyordu. Affedilmek istiyordu, değil mi? Onun için işleri kolaylaştırmasını mı istiyordu?

Kahveyi getirirken, birkaç dakika sonra mesaisinin bitecek olmasına şükrederek, çifte doğru hızlıca bir bakış daha atmasına izin verdi. Tara'nın pürüzsüz kahve teni ile Nick'in altın sarısı bronz teninin yan yana görüntüsü midesini yumrukladı ve neredeyse iki büklüm olmasına neden olacak keskin kenarlı bir acı bıraktı. Masadaki son tabakları da kaldırarak mutfağa geri döndü, kendini meşgul etmeye kararlıydı ama yarım saat içinde her şeyi toparlamıştı. Şimdi ne yapacaktı? Lekesiz mutfağa baktı ve kendine engel olamayarak gözlerini kapadı, tehditkâr gözyaşlarını geri kırptı. Buradan gitmesi gerekiyordu. Bir çanta ya da cüzdan almak için durmadan telefonunu arka cebine soktu ve misafirlerden hiçbirinin onu selamlamaması için dua ederek olabildiğince hızlı bir şekilde kıç tarafa doğru yürüdü. Eğer bir şey sorarlarsa, onlara nereye gideceklerini söyleyebilirdi.

Tekneden iner inmez bir şeyin kalktığını hissetti, bir ağırlık değil, daha çok göğsünün etrafındaki daralma. Daha iyi hissettiğinden değil. Kurşuni uyuşukluk, ağırbaşlı bir teslimiyetle birlikte onu hâlâ sarıyordu ama bunu saklamak zorunda olmanın getirdiği kısıtlama ortadan kalkmıştı. Güldü, neşesiz, acı bir sesle; artık tamamen sefil olmakta özgürdü.

Maddie, kalabalık kasabanın anonimliğine minnettar olarak kordon boyunca yürüdü, kendi mutluluklarına odaklanmış insan kalabalığının arasından geçerek ışıklı bölgelere girip çıktı. Görünüşe göre Hvar güzel, mutlu insanlarla doluydu ve baktığı her yerde çiftler vardı: kollar bağlı, parmaklar birbirine geçmiş, sinsi öpücükler çalıyor ya da kalça kalçaya, restoran menülerini inceliyorlardı. Kaşlarını çattı. Tıpkı Stari Grad'da Nick'le olduğu gibi.

Meydanda amaçsızca birkaç tur attıktan sonra kendini limanın hemen yanındaki küçük parkta buldu ve palmiye ağaçlarından birinin altına oturdu. Karşısındaki başka bir bankta küçük çocuklarıyla patika boyunca ileri geri koşan iki kadın vardı ve yakındaki bir koltukta sırt çantasını bacaklarına dayamış bir sırt çantalı, telefonuyla FaceTime görüşmesi yapıyordu. Maddie hayatında hiç bu kadar yalnız hissetmemişti. Telefonunu eline aldı. Nina. Annesi. Kız kardeşi. Hiçbirini arayamadı. Parmakları Instagram'a gitti. Kendine engel olamayarak hastalıklı merakına yenik düştü ve Tara'nın hesabını aradı.

#Engagementjoy #Justgotengaged #Foundtheone

Maddie resme baktı. Tara'nın parlayan gözleri Nick'inkilere bakıyor, ağzı açık kalıyordu. Sanki bir el kalbini sıkıyormuş gibi hissediyordu. Göğsündeki baskı o kadar çok acıtıyordu ki nefes almakta zorlanıyordu.

Aptal. Aptal. Salak. Nick'in onu Tara'ya tercih edeceğine nasıl inanmış olabilir ki? Tanrı aşkına, kadına baksana. Acınacak haldeydi.

Aklını başına getirecek soğuk gerçeklere ihtiyaç duyarak gazetelerin internet sitelerinden birinin linkine ve Tara ile Nick'in daha büyük bir resmine tıkladı.

Yirmi yedi yaşındaki Tara Lloyd-Jones, bir sonraki Bond filmi için yarıştığı söylenen gizemli adam Nick Hadley ile nişanlandı. Tara şunları söyledi: "Nişanlandığımızı duyurmaktan büyük heyecan duyuyoruz. Bu fırtınalı bir romantizm oldu ama Nick'in benim için doğru erkek olduğunu hemen anladım. Umarım insanlar tatilimizin geri kalanını Dalmaçya kıyılarında geçirmemiz için bizi rahat bırakırlar.

Maddie etrafına bakındı, t ü y l e r i diken diken olmuştu. Kaybolmuştu. ne kadar süredir burada olduğunu takip ediyordu. Anneler küçük çocukları kucaklarına almışlardı.

FaceTime kızı sırt çantasını omuzlamış, kalabalığın azaldığı ve ışıkların sönmeye başladığı meydana doğru ilerliyordu.

Yorgun bir şekilde ayağa kalktı ve yavaş isteksiz adımlarla ön tarafa doğru yürüdü. Gidecek başka bir yeri yoktu. Normalde kalabalık olan kordon şimdi sessizdi ve yeni bir tekne gelmişti, kocaman bir cin sarayı. Maddie yaklaşırken ismini gördü. *Never Say Never Again.*

Ağzından küçük, hüzünlü bir gülümseme yükseldi. Bill şehre gelmişti. Cory ve Tara kendilerinden geçmiş olacaklardı. Yaşam belirtisi bulmak için tekneyi taradı ama yat gece için sıkıca kapatılmıştı. Hiçbir yerde tek bir ışık kırıntısı bile görünmüyordu. Belki de hepsi bir yerlerde lüks bir partiye ya da özel bir villaya gitmişlerdi.

Rahatlamış bir şekilde kamarasının kapısını iterek açtı ve kimseyi görmeden gemiye geri dönmeyi başardı.

İçeri girdiğinde, yatağında oturmakta olan biri ayağa kalktı.

"Lanet olsun!" Kapının eşiğinde donup kaldı ama Nick bir adım öne çıkıp onu içeri çekti ve ellerini omuzlarına koyarak kapıyı arkasından kapattı.

"Burada ne yapıyorsun?" diye hırlayarak kendini kurtardı. Kahretsin, bunu yapamazdı. Eğer ona bir daha dokunursa kırılabilirdi ve gururu vardı. Ona ne yaptığını görmesine izin vermeyecekti.

"Maddie -" gözleri şaşkındı ve öyle de olmalıydı "- bu korkunç bir karmaşa ve hiç de göründüğü gibi değil.

"Sadece git," dedi, onun önünde ağlayacağından korkuyordu.

"Yapamam. Açıklamam gerekiyor.

Tara'yı seçmişti; açıklanacak ne vardı ki? "Merak etme. Anlıyorum ve gerçekten seninle konuşmak istemiyorum.

Ellerini uzatarak ona doğru bir adım attı.

Kollarını kaldırdı, böylece adam onu ıskaladı. "Dokunma bana," diye haykırdı sıktığı dişlerinin arasından.

'Maddie, bunların hepsi bir hata. Açıklayabilirim. Parmaklarını, sanki hiç durmadan bunu yapıyormuş gibi tutamlar halinde havaya kalkmış saçlarında gezdirdi ve Maddie her iki gözünün altındaki mor gölgelerin geri geldiğini kabul etmek zorunda kaldı. Ama sonra suçluluk duygusu bir erkeğe bunu yaptı.

"Aman Tanrım, bunun kulağa ne kadar klişe geldiğinin farkında mısın?" diye küçümseyerek ya da küçümsediğini umarak burnunu çekti ve ona kötü kötü baktı. 'Bak, açıklamak zorunda değilsin. Birkaç gün eğlendik. Sen

geri tepiyor. Biz rızası olan yetişkinleriz. Bir hata yaptığının farkına vardın.'

"Bu saçmalık ve sen de bunu biliyorsun. Nick'in yüzü donuk bir öfkeyle kızardı. "Hadi ama Nick. Kendin söyledin, biraz yaşamak istiyorsun. Hayatı tecrübe et. Geri geldin, onu gördün ve onun daha iyi bir bahis olduğunu anladın. O mu yoksa sıkıcı Maddie mi? Pek zor bir seçim sayılmaz.'

"Ne? Nick'in gözleri parladı ve bir adım geri çekildi. Küçük bir parçası, doğrudan bir vuruş yapma hissinden zevk alıyordu. 'Benim hakkımda böyle mi düşünüyorsun? Bu kadar sığ olduğumu mu? Gerçekten mi? Bir gün biriyle yatıp ertesi gün başka biriyle çıkacağımı mı düşünüyorsun?

"Ee, merhaba," dedi dilinde acı bir tat bırakan içi boş bir zaferle. 'Yaptığın şey bu değil miydi? Güle güle, Tara. Merhaba Maddie.'

Adam irkildi ve kadın ona doğru uzanmak için duyduğu doğal içgüdüyü durdurmak için ellerini sıktı. Bunun yerine öfkesinin ve hayal kırıklığının onu ele geçirmesine izin verdi, adrenalin patlamasının tadını çıkardı, boşluğa hoş gelen bir rahatlama. 'Tekneden ayrıldığında bana geçmesi fazla zaman almadı, değil mi?

"Yani evet. Bence sen sığsın. Oldukça. Bu sözleri söylerken, her şeyin tam olarak böyle olduğunu fark ederek kendini hasta hissetti. Yanılmış olmayı umuyordu ama... korktuğu başına gelmişti. Tara gider gitmez... adam birdenbire onunla ilgilenmeye başlamıştı. Bu canını yaktı. Gerçekten acıtmıştı. Hayal edebileceğinden çok daha fazla. Başını kaldırdı ve alaycı bir bakışla ekledi, "Ve dürüst olmak gerekirse, bu bana uyuyordu. Senden hoşlandım. Bir sevişme hayal ettim. Bir tatil kaçamağı. Sözcükleri ona acımasız çakıl taşları gibi fırlatarak, vücudunda aşağılayıcı bir bakış gezdirdi. "Oldukça seksisin. Omuz silkti. "Kim istemez ki?

Adamın elmacık kemikleri kızardı ve kadın onun adem elmasının birkaç kez sallanışını izledi.

"Benim hakkımda gerçekten böyle mi düşünüyorsun?" diye sordu, sesi o kadar kısıktı ki duymak için kendini zorlaması gerekti.

Boğazına takılan yumruyu yutması imkânsızdı. Bunu hak etmişti. Onu incitmişti; o da incinmeyi hak etmişti. Başını salladı.

Nick başka bir şey söylemeden dönüp giderken yüzü ifadesizdi.

Kapı arkasından kapanıncaya kadar bekledi ve gözyaşlarına boğuldu.

Bölüm 30

Bir Daha Asla Asla Deme'ye yaklaşırken, Maddie'nin adımları isteksizlikten yavaş ve ağırdı. Yardım istemekten nefret ediyordu ama başka bir seçenek de düşünemiyordu. Saat daha altı olmuştu ama şimdiden yaşam belirtileri görebiliyordu. Gözleri sabahın erken saatlerinde sempati oyu toplayabilirdi ve kabul edelim ki kaybedecek pek bir şeyi yoktu.

Çok yorgundu. Bütün gece uyumamanın insana yaptığı buydu. Saat dört buçukta uykusuzluğun galip geldiğini resmen ilan edip bazı eşyalarını toplayana kadar dönüp durdu.

Şimdi, terk edilmiş bir yetim havasıyla, bir elinde bavulu, üst güverteye bakıyordu. *Avanturista*'dan tedirgin bir şekilde sürünerek çıkarken kendini pis bir hırsız gibi hissetmişti ama kimsenin onu fark etmemiş olması büyük bir rahatlama olmuştu.

"Hey Maddie, bu Allah'ın belası saatte ne yapıyorsun? Her zamanki gibi yakışıklı görünen Max, iskelede gizlenerek ona sırıttı.

"Merhaba. Sanırım Bill henüz uyanmadı?

"Şanslısınız; üst güvertede kahvaltı ediyor.

Maddie parmaklarını birbirine geçirerek ya şimdi ya da hiç şeklinde aceleyle nefes aldı. "Acaba onunla bir dakika konuşabilir miyim?

Max'in nazik yüzü sakinleşti ve ona temkinli bir gülümseme verdi. 'Güverteye gel. Çantanı getir.

Merdivenleri tırmanıp durduğu yere ulaşırken onu bekledi ve paspasını kenara itti. "Başın belada falan mı?

"Ya da başka bir şey. Maddie ona kasvetli bir bakış attı. Yardım istemek alışılmışın dışındaydı ama nereye başvuracağını bilmiyordu. Birkaç gün boyunca eve dönüş uçağı yoktu ve bu büyük bir tekneydi; yapabileceği bazı işler olmalıydı. Belki de diğer mürettebattan birine biraz mola verdirebilirdi.

"Bill'in bana birkaç günlüğüne iş verebileceğini umuyorum. Sadece biraz nefes almaya ihtiyacı vardı.

Onu üst güverteye doğru götürürken ona sempatik bir bakış attı. Bir anlık deja vu Maddie'nin üzerine çöktü ama bu kez sergilenen zenginlik karşısında gözünü biraz olsun korkutacak Nick yoktu. Onun yanındayken kendini Küçük Yetim Annie gibi hissetmemişti.

Maddie'nin Ivan'ı arayacak cesareti yoktu; onun yerine Ivan'a bir mesaj göndererek kişisel nedenlerden dolayı birkaç gün izin alması gerektiğini ama tekneyle Split'e dönmeleri için zamanında döneceğini açıkladı. İvan'ın yanıtı yüzünde sulu bir gülümsemeye neden oldu, sonra da pelüş kamara yatağına uzandı.

Siri ve Douglas durumu açıkladılar. İhtiyacınız olan zamanı ayırın. Çarşamba günü görüşürüz. Senin için onu yumruklamamı ister misin? Haberiniz olsun, yarın demirlemeden ayrılacağız. Pakleni adalarının on dakika açığında demirleyeceğiz. Otok Jerolim. Hvar'a bakan koyda, herhangi bir su taksisi bizi bulabilir. Ivan.

Lüks odanın etrafına baktı, kasıtlı olarak pencereyi kapattı.
Nick'le burada olduğunu hatırladı. Bunun yerine, o gün erken saatlerde kahvaltıda Bill'le yaptığı konuşmayı yeniden hatırladı.

Onunla kahvaltı etmesi için ısrar ettikten sonra her zamanki açık sözlü tavrını takınmıştı ve bu haftadan sonra bir daha asla yiyemeyecek olsa da Eggs Benedict'in tadına bayıldığını kabul etmek zorundaydı. Gerçek hayat yaklaşıyordu.

'İstediğin kadar kalabilirsin. Bedava iş gücü alıyorum. Daha fazla storyboard'a ihtiyacım var.'

'Eve dönüş uçağıma kadar sadece birkaç güne ihtiyacım var. Dediğim gibi, teknede işler biraz karıştı ve biraz nefes almaya ihtiyacım var. Birkaç günlüğüne onun için çalışıp çalışamayacağını sorduğunda, gemide kalmasını zorlaştıran kişisel bir anlaşmazlık olduğu hikayesini sakince kabul etmişti. İş o noktaya gelseydi, bir misafire aşık olduğunu açıklardı ama Bill'in neden orada olduğundan çok çizim becerilerini geliştirmekle ilgilenmesine minnettardı.

"Sorun değil. Geçen sefer kullandığınız kabini kullanabilirsiniz'.

"Sanırım daha küçük bir şeyiniz yoktur?" diye cüret etti Maddie. "Misafir olmak istemiyorum.

Bill kahkahalarla kükredi. 'Eğer Benson burada olsaydı, şampanyalı bir kamarada olurdu ve ben de ona ödeme yapardım. Kalmak istiyorsan, misafirsin.' Gözleri parladı. 'Ama merak etme; seni çok çalıştıracağım. Ve yakında bir partimiz var; o gece herkes güverteye çıkacak. Glo anakarada alıkonuldu, alışveriş yapıyor, bu yüzden son dakika parti işlerini halletmek için biraz yardıma ihtiyacım olacak. Bu konuda benim asistanım olabilirsin.

Kamaradaki artı yatağa uzanıp yorgun gözlerini yere indirdiğinde telefonu tekrar çaldı.

İyi misin? Buranın atmosferi zehirli. Douglas'ı terk etmek istemeseydim, sana katılmak isterdim. Bana güvende olduğunu söyle. Hırvat Donanması'na girmedin ya da bir milyonerle kaçmadın. Siri xxx

En azından Siri, Douglas'ın ona ait olduğunu biliyordu. Bahse girerim ki adil bir

Karanlık çöktükten sonra koridordan geçip yeni odasına gitmeye çalışıyordu. Nick'in dün gece yatağında oturmuş onu beklediğini hatırlayınca midesi sıkıştı ve parmak uçlarını alnına bastırdı, ona söylediği sert sözler aklından çıkmıyordu. Neden açıklamasına izin vermemişti? Ama ne söyleyebilirdi ki? Bir hata yapmış ve Tara'nın kendisi için doğru kişi olduğunu mu fark etmişti? Bu sözleri yüksek sesle söylediğini düşünmek bile onu irkiltiyordu. Çok aptaldı. Neredeyse o koca hödüğe aşık olduğu için onun kadar aptaldı. Tara tarafından manipüle edilmesine izin verdiği ve ona geri döndüğü için aptaldı. Tara'nın sevebileceği tek kişinin kendisi olduğunu neden göremiyordu?

Ve onun kendisini Tara'ya tercih edeceğine inandığı için daha da aptaldı.

Şakaklarına baskı yapan baş ağrısına boyun eğerek gözlerini kapattı ve sanki dünyanın geri kalanını uzakta tutabilecekmiş gibi dizlerini tutarak bir topun içinde kıvrıldı.

"Bill, senin için çalışıyor olmam gerekiyor," diye itiraz etti Maddie birkaç saat sonra, kararlı ve cesur bir yüz ifadesiyle.

"Aaron ve Max benim için çalışıyor; onlar da

geliyor. "Onlar da seninle akraba," diye belirtti.

Bill sanki bir arıyı kovuyormuş gibi elini salladı. 'Yemek zorundasınız; her halükarda parasını ben ödeyeceğim. Çocuklar, hazır mısınız?'

Max ve Aaron, uyumlu polo tişörtleri ve chino pantolonlarıyla Maddie'ye sırıttılar.

Aaron onun koluna girerek, "O her zaman istediğini elde eder," dedi. 'Artık pes edebilirsin. Açlıktan ölüyorum ve siz ikinizin kapışmasını beklemek istemiyorum.

'Ayrıca, genç ve güzel bir bayanla görülmek itibarıma zarar vermez.

Maddie homurdandı. "Burada fıçıyı kazıyorsun, dostum. Gözlerinin altındaki torbalara bastırdı ve karmakarışık buklelerini yüzünden uzaklaştırdı.

Bill ona baktı. 'Maddie, her gün bir sürü güzel kadın görüyorum. Kahretsin, etrafım onlarla çevrili, onlar tarafından takip ediliyorum ve sana söylüyorum,

her şeye sahip olduğunu bilen bir adamdan. Görünüş, zeka ve çekicilik. İhtiyacın olan tüm varlıklar.

"Şimdi gidiyor muyuz, gitmiyor muyuz?

Maddie omuz silkti, bu sabah Siri'nin vardiyalı elbisesini giymeyi tercih ettiği için minnettardı, biriyle karşılaşırsa başı dik ayrılmaya kararlıydı ve Max ile Bill önden yürüyüp sık sık durarak öndeki diğer tekneleri değerlendirirken Aaron'la birlikte adım attı. *Avanturista*'dan biriyle karşılaşma ihtimaline karşı kimseye bakmadan sabit bir şekilde ileriye baktı ve nihayet yan sokaklardan birine sıkışmış bir restorana vardıklarında minnettar oldu.

Aman Tanrım, hayır! Maddie siparişini alan garsona gülümserken iniltisini bastırdı. Restoranın girişinde Cory ve Tara birbirlerini dürtüyor ve fısıldaşıyorlardı. Başını eğdi. Bill'i tanımışlardı ama neyse ki onu fark etmemişlerdi - henüz. İkisi ekstra yüksek sesle, bolca animasyonla ve hatırı sayılır miktarda poz vererek konuşmaya başladılar.

Ve sonra, tam da yanlış bir anda, Maddie başını kaldırıp baktı. Cory, *Aman Tanrım* demeden önce baktı ve sonra çılgınca Tara'nın gömleğini çekiştirdi. Şok olmuş yüzleri, Bill'den Maddie'ye ve tekrar Bill'e bakarken klasik bir çizgi film anını andırıyordu. İkisinin bu müthiş fırsattan yararlanmaları sadece on saniye sürdü.

Maddie, Nick'in suratını görmeseydi bunu eğlenceli bulabilirdi. Midesi bulandı ve sertçe yutkundu. Nick'in gözleri onunkilere dikilmişti ama ona bakmayacaktı. Onun yerine Douglas'a baktı, Douglas ona kısa bir baş selamı verdi, nazik gözlerinde bir parça endişe okunuyordu, Siri ise iki modelin ikilemiyle eğlendiği belli olan geniş bir gülümsemeyle ona baktı.

"Maddie," diye bağırdı Tara, diğer yemek yiyenleri umursamadan doğruca onların masasına geldi. "Bizi arkadaşınla tanıştırmayacak mısın?

Bill'in kendi başının çaresine bakmaktan daha fazlasını yapabileceğini bildiğinden, kendi kendine küçük bir gülümsemeye izin verdi.

"Bill," dedi ciddiyetle, ama gözleri eğlenceyle dans ediyordu, "seni Tara ve Cory ile tanıştırayım. Onlar model, biliyorsun.

Bill'in gözleri onunkilerle buluştuğunda parıldadı. "Bunu tahmin etmiştim. Peki Maddie'yi nereden tanıyorsun?" diye sordu neşeyle.

Tara güzel saçlarını omzunun üzerinden savurdu, "Şey, bizim için tayfalık yapıyor ama dürüst olmak gerekirse... şey, o daha çok bir arkadaş. Bir yatta yakın mesafede yaşamanın nasıl bir şey olduğunu bilirsiniz. Hepiniz birbirinizi çok iyi tanıyorsunuz ve hepiniz katkıda bulunuyorsunuz, değil mi?

Maddie homurtusunu öksürüğe çevirerek Max'in gözüne çarptı ve Max arkasını dönmek zorunda kaldı. Belli ki Tara'nın saçını tanımıştı ve onun kim olduğunu biliyordu.

"Bu çok iyi. Maddie benim için küçük bir proje üzerinde çalışırken onu yalnız bırakmadığınız için gerçekten minnettarım.

Tara ona şüpheli bir bakış fırlattı ve Maddie hoş bir mülayim ifade takınmayı başararak kendini şaşırttı.

Tara büyük bir lütufta bulunuyormuş gibi, "Elbette sizi bağışlayabiliriz," dedi ve ekledi, "Belki siz de biraz daha yardım alabilirsiniz.

Cory öfkeyle küçük bir nefes verdi ve Tara'yı kaburgalarından sertçe dürttü.

Bill sanki çok düşünmüş gibi kaşlarını birbirine çattı, ama Maddie onun Tara'nın sırtından eğlendiğini görebiliyordu.

"Hmm, şey... şey -" görünmeyen casusları kontrol ediyormuş gibi başını sağa sola çevirdi "- yeni bir film üzerinde çalışıyorum. Neredeyse Maddie'nin tekrar homurdanmasına neden olacak basmakalıp bir hareketle burnuna vurdu. 'Hush- hush. Maddie benim güvenilir çevremden biri.

Tara'nın gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. "Ve... şey... Maddie'yi nereden tanıyorsun?

Bill gülümsedi ve sonra, sanki Nick'i başından beri görmemiş gibi, aniden başını çevirdi. "Nick. Nasılsın? Maddie, Nick'in Bill'e onun erkek arkadaşı olduğunu söylediğini hatırlayarak irkildi.

Nick, Bill'e yağ çekmeye çalışmadan başını sallayarak, "Peki," dedi. Gözleri hâlâ Maddie'ye dikiliydi ve tabii ki Bill bunu fark etmemişti. Maddie biraz açıklama yapması gerekeceğini biliyordu.

Tara'nın kafası Nick'e bakmak için o kadar hızlı döndü ki, kendini kırbaçlayabilirdi. "Onu tanıyor musun?" diye tersledi.

Nick omuz silkti.

Douglas öne çıktı ve Bill'e elini uzattı. "Ben Douglas, tekneyi ben kiraladım ve Maddie gerçekten çok yardımcı oldu. Ona göz kırptı. "Bize bakmak için çok çalıştı; biraz dinlenmeyi hak ediyor.

Bill Douglas'a gülümsedi, gördüklerinden hoşlandığı belliydi.

"Hepinizle tanıştığıma memnun oldum. Grup bir süre oyalandıktan

sonra, ne Tara'nın ne de Cory'nin bir şey anlamadığı belli olan garip bir "sonra ne olacak?" anı yaşandı.

hareket etmeye niyeti yoktu. Bu durumdan hiç etkilenmeyen Bill, Aaron, Max ve Maddie'ye gizlice göz kırptı.

"Bir parti veriyorum; neden siz de gelmiyorsunuz? Yarın akşam altıdan itibaren kokteyller güvertede. "Bir *Daha Asla Deme*" partisi. Maddie'ye isimlerinizi davetli listesine eklettiririm.'

Maddie, Tara'nın ellerini birbirine kenetlediğini ve Cory'nin küçük, komik bir ürperti geçirdiğini gördü.

Bill'in kasıtlı bir muziplikle, "Barbara'nın uğrayacağını umuyorum," demesini izledi.

"Streisand mı?" diye sordu Maddie, Aaron'ı çok eğlendirecek şekilde, gözlerini kocaman açarak. Aaron minnettar bir kahkaha atarken, Cory de Chihuahua benzeri bir havlama sesi çıkardı.

"Hayır, tatlım, Brokoli. Bill ona tekrar göz kırptı. "Ve Daniel, Rachel'la birlikte gelebilir.

"Craig?" diye sordu sorgulayıcı bir yüz ifadesiyle, Tara'nın yanındaki soluğunu duyarak
Onu.

Bill ellerini mümkün değil söyleyemem der gibi kaldırdı. 'Sen de bekleyip öğrenmek için.'

"Çok isteriz," diye bağırdı Tara, tam da sırasıydı. "Kesinlikle çok isteriz.

Bölüm 31

Robinson Crusoe, kalbini ye. Buradaki denizin rengi hiç eskimedi. Nick bu inanılmaz turkuazı her zaman hatırlayacaktı. Kürek sörfünü küçük çakıllı kumsal şeridine indirdi ve hemen omuzlarından ipli çantasını indirerek parmak arası terliklerini ve iki kat kilitli plastik poşete sarılı cüzdanını çıkardı. Yanında bir tişört ve bir şişe su dışında başka bir şey getirmemişti. Pek bir kaçış kiti sayılmazdı ama tekneden inmenin ötesinde pek bir şey düşünmüyordu. Panik içindeki hali, koyunların kırkılmak üzere ağıla kapatıldıklarındaki korkulu hallerini ve akılsızca yön değiştirmelerini akla getiriyordu.

Kürek sörfünü bırakarak, kayalık zeminden kıyı şeridine doğru yuvarlanan çamların gölgesine oturdu, huzur ve sessizlik için minnettardı. Bu sabah, Cory ve Tara'nın şikâyetlerine rağmen Ivan yatı Hvar limanının hemen karşısındaki bu küçük adaya taşımıştı. Nick yalnızlıktan memnundu, Siri ve Douglas'ın da öyle olduğundan şüpheleniyordu. Sessizlik kulaklarında uğuldadı ve başını ellerinin arasına aldı, tuhaf bir uyuşukluğun farkındaydı. Hayatı boyunca bir sonraki adımını bilmişti: ne yapacağını, nereye gideceğini. Şu anda hiçbir fikri yoktu.

Dün uyandığından ve Maddie'nin gittiğini öğrendiğinden beri her şey bir kâbusa dönüşmüştü ve Bill'le karşılaştıktan sonra daha da kötüleşmişti. Restorandan ayrıldıktan sonra meydanda yaşanan çirkin sahne tüm tatsızlığıyla aklına geldi.

Tara tısladı, tüm vücudu kızgın bir öfke saçarak Arnavut kaldırımlı sokakta ilerlerken parmakları onun pazusunu sıkıca kavrıyordu. "Bir haftadan uzun bir süredir William Randall'ı görmeyi bekliyorduk ve sen... onunla tanışmıştın. Durdu ve keskin işaret parmağını adamın göğsüne sapladı, yüzü çirkin ve kindardı. "Bunu bana yaptığına inanamıyorum.

"Ne yapmak?" diye sordu, gerçekten şaşkındı. Küçümseme ve alay onun yüz hatlarını gölgeledi ve adam bir adım geri çekildi. Sanki başka bir insanmış gibiydi.

Beni çok kötü hayal kırıklığına uğrattın. Aklından ne geçiyordu? *Bunu kolumda tutacağım. Onu diken üstünde tutacağım*. Bu senin asın mıydı?' Gözleri kötü niyet ve kinle parlıyordu.

"Ace? Kaşlarını çattı.

'Evet. Kullanacağını düşündüm,' diye

böbürlendi. "Ne için kullanacağım?

'Bir pazarlık aracı olarak. Pazarlık. Kadının ağzı

kıvrıldı. "Ama ne için?" diye tekrar sordu.

Hadi ama Nick. Herkes böyle yapar. Yedekte bir şey tut ki bana karşı kullanabileceğin bir şeyin olsun.

"Ama bunu neden yapayım ki? Cidden, hiç mantıklı konuşmuyordu.

"Herkes bir şey istiyor. Başını iki yana salladı, sesi sanki bir çocuğa bir şey açıklamak zorundaymış gibi sert ve sinirliydi. 'Oyun böyle oynanır. Ben senin sırtını kaşırsam, sen de benimkini kaşırsın.

Ama o hiçbir şey istememişti. Bu onun için bir oyun değildi. Ve o anda sanki hayattaki tüm renkler solmuş ve kendini gerçek dünyanın nasıl işlediğini anlayamayacak kadar aptal olan o çocuk gibi hissetmişti. Hiç uyum sağlayamayan taşralı çiftçi. Kadının, onun da kendisi gibi olduğunu, bir şeyler istediğini varsaydığını fark ettiğinde, donuk bir gümbürtüyle sarsıldı.

"Tara, benden ne istiyorsun?

Kadının küçümseyici iç çekişi, onu bir aşağı bir yukarı süzerken daha da aptal hissetmesine neden oldu. "Oyunu senin oynaman gerekiyordu. Sen benim folyomsun. Yanımda iyi görünmelisin. Ünlü birinin yerine geçebilecek kadar yakışıklısın. İnsanların bize ikinci kez bakıp kim olduğunu merak etmesine yetecek kadar.

'Huh! Bu... bu beni yerime koydu.

"Ne? Az önce sana iltifat ettim. Sabırsızlıkla gözlerini devirdi. 'Sana ünlü biri gibi görünebileceğini söyledim. Daha ne istiyorsun?

Burada, kumsalda otururken, o korkunç, iğrenç duygu tekrar aklına geldi. Tara'nın sözlerine değil ama kendi saf aptallığına, Tara'nın onu kendisi için istediğine inanmasına neden olan gururuna ve kibrine. Tara'nın sofistikeliği, cazibesi ve dünya tecrübesi onun başını döndürmüştü.

Şimdi verdiği yanıtı hatırlayınca yüzünü buruşturdu.

"Tek istediğin bu mu? Doğru kişiyle birlikte görünmek mi?

Aman Tanrım. Kulaklarının arkası çok ıslak, değil mi sevgilim? Tabii ki bu doğru kişiyle görünmekle ilgili. Instagram'da kaç takipçim var biliyor musun? Teklifimizin viral olduğunu biliyorsun. Menajerim çok memnun.'

"Peki ya... aşk, bir ilişki, bir partner? Bu kadar yanlış anladığına inanamayarak ona baktı.

'Bana aşık olduğunu düşündüğünü söyleme sakın? Bu çok tatlı.'

Parmakları bir çakıl taşının etrafında kenetlendi, onun kendisiyle oynadığını fark ettiğinde hissettiği ani öfke dalgasını hatırladı. Hıçkıra hıçkıra ağladı. Onu sevmediği için ağlamıştı. Onu suçlu hissettirmişti.

"Hayır, Tara," dedi başını kaldırıp doğrudan onun gözlerinin içine bakarak. 'Sana aşık olduğumu hiç düşünmedim. Seni önemsiyordum. Çünkü ben iyi bir adamım. Tatlı olmanın zayıf ve aşağılık bir şey olduğunu düşünebilirsin ama çok şey kaçırıyorsun. Güldü, sert ve neşesiz bir kahkaha, çünkü önemsemesi gereken tek kişiyle çok fena çuvallamıştı. "Ben aşkın ne olduğunu biliyorum.

Elini yüzüne götürdü, çakıl taşının pürüzsüz kenarlarını parmağıyla başparmağı arasında ovuşturarak nefes alışını yavaşlatmaya çalıştı. Panik içindeki kuşun kanatları göğsünde çırpınıyordu. Maddie'yi seviyordu. Onu görmeli, onunla konuşmalıydı. Ona ne kadar aptal olduğunu söylemeliydi. Tara'nın manipülasyonunu göremeyecek kadar aptal olduğunu açıklamalıydı. Tara'nın son sözleri aklına geldiğinde başını salladı.

Tara zalim ve çocuksu bir sesle, '*Aşkın ne olduğunu biliyorum,'* diye taklit etti. "Aferin sana. Bu arada, bu tatili atlatmak için birkaç günümüz daha var. Senden top oynamanı bekliyorum. Tatilin parasını ödeyin. Nişanlanmamamızla ilgili tek kelime edersen, tüm dünyanın senin nasıl bir aşk faresi olduğunu öğrenmesini sağlarım. Instagram, Twitter, gazeteler.' Bu sözlerin ardından Cory'nin koluna girerek uzaklaştı ve birkaç dakika sonra Cory onun diğer modelle birlikte güldüğünü duydu.

Nick çakıl taşını denize olabildiğince sert ve uzağa fırlattı. Sanki bunu umursuyormuş gibi.

En azından aileden kimse nişanla ilgili bir şey duymamıştı ve Tanrı'ya şükretti ki babası *The Times*'la evliydi ve ailenin geri kalanı Instagram'la o kadar ilgili değildi. Ailesinin bu karmaşanın içine sürüklenmesini istemezdi.

Belki de onlara haber vermeliydi ama çok utanmış ve mahcup olmuştu. Ne aptaldı, boyundan büyük işlere kalkışıyor, kendini büyükler liginde sanıyordu. Dan ve Jonathon bunun sonunu duymasına asla izin vermeyeceklerdi.

Nick bir elini yorgun ve donuk gözlerine götürdü, bu kadar uzun süre kürek çekmekten omzunun ağrıdığını hissediyordu. Rüzgâr, etrafındaki ağaçların tüylü çam iğneleri arasından fısıldıyor ve yükseklerden kuş sesleri geliyordu

keskin, temiz havayı solurken, berrak ve yüksek bir sesle yankılandı. Bu hikâyenin bir de kıssadan hissesi vardı. Hayatın onu geçip gittiğine dair içini kemiren his artık tamamen yok olmuştu. Acı veren berraklık, çiftliği hayal edebileceğinden çok daha fazla özlediğini ve Maddie'yi özlediğini fark etmesini de beraberinde getirmişti. Onu evin mutfağında, Dan ve Jonathon'la birlikte kendisiyle dalga geçerken hayal edebiliyordu. Onlara nasıl bir pislik olduğunu anlatıyor, büyük bir neşeyle 'Ateşliyiz, teknenin parası ödendi' hikayesini anlatıyor, somon pembesi şortunu tarif ediyor ve kendini yukarı gönderip onunla aynı FatFace şortunu giydiğini açıklıyordu.

Maddie'nin ona bu kadar öfkelenmesine

şaşmamalıydı. Ne salak ama.

Nick kürek sörfünü çekerek güverteye çıktığında güvertedeki tek kişi Douglas'tı ve her zamanki gibi dizüstü bilgisayarının ekranını inceliyordu.

"Yolculuk iyi miydi?

"Evet. Biraz egzersiz yapmak iyi geliyor. Nick omuzlarını yuvarladı, kaslarında hoş bir ağrı hissetti.

"Haftalık squash maçımı özlüyorum," dedi Douglas, tombul göbeğini sıvazlayarak. 'Geri dönmek cehennem gibi olacak. Sen oynuyor musun?

Nick, "Ben bir beşli takım adamıyım," dedi. "Hiç squash oynamadım. En yakın squash kortunun nerede olduğunu bile bilmiyordu.

"Bu parti için üstünü mü değiştiriyorsun? Douglas yüzünü buruşturdu. "Herkes çok heyecanlanıyor.

Nick iç çekti. "Kim James Bond'u bir an olsun görmek istemez ki? Aileye anlatılacak bir şey olurdu; hiç değilse bundan etkilenirlerdi.

Douglas güldü. 'Muhtemelen gelmeyecekler. Her ne kadar Cory ve Tara heyecandan kendilerinden geçmiş olsalar da bu tamamen bir aldatmaca.

Nick kuru bir sesle, "Tahmin edebiliyorum," dedi. Tara ona yanından ayrılmaması için kesin talimatlar vermişti.

"Gidip üstümü değiştirsem iyi olacak. Ivan beş kırk beşte Hvar'a doğru yola çıkacak. Bahse girerim Cory ve Tara ilk kez hazır olacaklar ve düğmeye basılmasını bekleyecekler.

Sanki kendi başına giyinmekten acizmiş gibi kıyafetleri seçilmiş ve yatağın üzerine serilmişti. Çenesini sıkarak onları görmezden geldi ve banyo kapısını çarparak duşa girdi. Hızlı duş, hissettiği siniri bastırmak için hiçbir şey yapmadı ve aynada kendine baktı.

Aptal piç.

Maddie'nin kendisi için yıkattığı keten gömleği omuz silkerek giydi ve o lanet şortu görmezden geldi. Maddie'nin onlar hakkındaki görüşlerini hatırlayınca yüzünde alaycı bir gülümseme belirdi ve onun yerine en sevdiği kargo şortunu çıkardı; olmadığı bir şey olmaya çalışmaktan bıkmıştı. Yıpranmış rahat kumaşı çekiştirirken Maddie'nin ne giyeceğini merak etti.

Maddie. Maddie. Maddie. Bütün düşünceleri ona dönüp duruyordu. Onunla konuşması gerekiyordu.

Kamarasından çıktığında, diğer herkes çoktan güvertede toplanmıştı. Tara, bir kenarından büyük bir tavus kuşu tüyü sarkan gösterişli beyaz elbisesi içinde hiç bu kadar çarpıcı görünmemişti. Bu elbise, ince ayak bilekleri ve baldırları saran bağcıklarıyla tam olarak doğru tonda kraliyet mavisi ayakkabılarla mükemmel bir uyum içindeydi. Saçları başının üstünde toplanmıştı ve birkaç narin, ince telli dal, güzel yüzünün etrafında kıvrılmış, muhtemelen bir saatte yapıldığını bildiği bir şekilde ustaca düzenlenmişti, gözleri ise elmasların sert kenarıyla parlıyordu. Çarpıcı bir figürü vardı, soğuk ve soğukkanlı bir hauteur'e sahipti. Ve ondan hiç bu kadar nefret etmemişti.

"İyi akşamlar Max," dedi Maddie geçici kabininden çıkıp koridor boyunca elinde bir pano ve konuk listesiyle Max'in durduğu yere doğru yürürken. Şık smokini içinde oldukça güzel ve çok genç görünüyordu.

"İyi akşamlar Maddie. Muhteşem görünüyorsun. Onu iki yanağından öptü. "Teşekkür ederim. Kız ona gülümsedi. 'Beni bu geceye dahil ettiğin için çok minnettarım.

kalk. Seni bir sürü zahmete soktuğumu hissediyorum.'

'Maddie, şaka yapıyorsun. Gemiye aldığımız bazı divalar...' Yüzünü ekşitti. "Sen çocuk oyuncağısın.

"Kek her zaman iyidir. Gözleri parladı. "Çikolatalı mı havuçlu mu?" diye alay etti.

"Kesinlikle havuç. Ona göz kırptı. "Benim favorim. Çok zengin şeyleri sevmiyorum; asla iyi oturmuyor.

"Çok çekicisin. Korkarım ne kadar zengin olursa o kadar iyi. Çikolatalı pastaya bayılırım. Güldü. 'Ama benimle ilgilendiğiniz için teşekkürler. Dün ve bugün burada olmak bana biraz nefes aldırdığı için çok minnettarım. İçini çekti ve elini Siri'nin ödünç aldığı elbisenin kumaşında gezdirdi.

"Harika görünüyorsun," diye ekledi.

"Bill'in karısıyla ilk kez tanışacağım için biraz gerginim.

"Glo? Şaka yapıyorsun. Seni çok sevecek.'

"Bill de bunu söyleyip duruyor. Maddie, partinin tüm hızıyla devam ettiği ana güverteye çıkan merdivenleri tırmanmak için onun yanından ayrıldı.

"İyi akşamlar, madam. Kâhya Krish, elinde büyük bir şampanya kadehiyle öne çıktı. "Ne düşünüyorsunuz?

Güverte alanı, yüzlerce renkli kâğıt fener dizisi ve yelken bezi gibi asılmış mücevher parlaklığında ipek kumaş üçgenleriyle egzotik bir Bedevi çadırına dönüştürülmüştü. Tüm mobilyalar kaldırılmış ve yerlerine püsküllü destek ve minderlerle kaplı uzun ipek döşemeli banklar yerleştirilmişti. Bütün öğleden sonra son dakika aramalarına yardım etmek, bardakları parlatmak için oradan oraya koşturmasına rağmen, son rötuşlar yapılmadan önce hazırlanmaya gönderilmişti.

'Vay canına. Çok çalışmışsın. Harika görünüyor,' dedi. Başını salladı ve bir sonraki konuğa döndü.

Güverte iyi bir partinin vızıltısı ve gevezeliği ile uğulduyordu ve yüzünde eğlenen bir ifadeyle tek başına duran Dr Cannon ile konuşmak için şampanya kadehiyle kalabalığın arasından süzüldü.

İyi akşamlar Maddie. Gösteriyi beğendin mi?'

"Daha yeni geldim. Bill taslaklar üzerinde son birkaç değişiklik yapmak istedi. Aslında kamarasında kasıtlı olarak oyalanıyor, kalabalığın içinde saklanabilmek için yeterli sayıda insanın gelmesini bekliyordu. Şimdi Zoe'yi kalkan olarak kullanarak kalabalığı taradı ve kalabalık güvertenin diğer tarafında Tara'yı gördü.

Zoe alaycı bir sırıtışla, 'Evet, o bir köle tüccarı,' dedi. 'Senden beri tek bir hastam bile olmadı. Umarım bunlardan birinin tırnağı falan kırılır. Ya da belki o kadar çizim yapmaktan su toplamışsındır.

Maddie'nin gözleri düşünceli bir şekilde kısıldı. "Yeme bozuklukları hakkında çok şey biliyor musun?

Zoe'nin gözleri şaşkınlıkla onun yüzüne kaydı. "Sağlığınız için çok kötü olduklarını bilecek kadar.

"Ben değil, biri... tanıdığım biri.

Doktor onun bakışlarını güvertede takip etti. "Yardım istiyorlar mı?

"Sanırım öyle. Maddie yüzünü buruşturdu. "Belki de mürettebat gizliliği kapsamına giriyordur.

'Eğer bir hayat kurtaracaksa, böyle bir şey yok,' dedi Zoe net bir şekilde. 'Yeme bozuklukları beklenen yaşam süresini ciddi şekilde azaltabilir. Pek çok başka sağlık sorununa neden olabilir ve bunların hepsi de devam ettikçe daha da kötüleşir.

Maddie nefesini içine çekti. Tara'dan hoşlanmıyor olabilirdi ama hiçbir şey yapmadan duramazdı. Fikrini değiştirmesine fırsat vermeden Zoe'ye Tara'nın yeme alışkanlıklarından ve sürekli hasta olmasından bahsetti.

"Zor bir durum," dedi Zoe, "ama yardıma ihtiyacı var. Bu akşam onunla konuşmaya çalışmaktan mutluluk duyarım, belki yarın beni görmeye gelir.

'Bu harika olurdu,' diye nefes aldı Maddie. 'Çok minnettar olurum. Sanırım onunla konuştuğumda endişelenmişti.

"Tamam. Ne yapabileceğime bakacağım. Peki ya sen?' 'Ben mi?'

Evet, sen. İyi bir gece uykusuna ihtiyacın var. Seni rahatsız eden bir şey mi var?'

"Düzeltebileceğin bir şey değil," dedi Maddie yüzünü buruşturarak. 'Ah, kırık bir kalp o zaman,' dedi Zoe endişe verici bir içgörüyle.

"Bu kadar açık mı?" diye sordu Maddie, anlayışlı doktorla sadece samimiyetin işe yarayacağını fark ederek.

"Bunu çözmek için Sherlock Holmes olmaya gerek yok. Bir ilişki ters gidene kadar tekneler harikadır ve sonra her şey biraz fazla yakınlaşır. Aceleyle kaçtınız. Ve sizi Bill'in şeytani pençelerinden kurtarmak için aceleyle gelen "ilgili arkadaş" ile ilgili bir şey olup olmadığını merak ettim. Gıda zehirlenmesinden sonra tamamen iyileşti mi?'

"Evet, daha da acısı," diye hırladı Maddie.

"Ah, canım. Müdahale etmek istemem ama... orta yaşlı ve oldukça tecrübeli bir kadın olarak, onunla konuştunuz mu?

Maddie ağzını sert bir sonla kapattı.

Ben de öyle tahmin etmiştim. Dürüst olmak gerekirse, siz gençler. Her türlü iletişim aracına sahipsiniz ama hiçbiriniz birbirinizle konuşamıyor gibisiniz. Zoe başını salladı ve şampanya kadehini kaldırarak uzun ve yavaş bir yudum aldı. "Kürek çekmenizden ne kadar sonra tekneden gizlice inip buraya geldiniz?

Maddie gözlerini devirerek doktora döndü. "Bence sen lanet olası Sherlock Holmes'sun. Kavga ettiğimizi nereden bildiniz?'

'Çünkü birbirinizle kibarca konuşsaydınız ve mantıklı bir sohbet yapsaydınız, hala gemide olurdunuz. Burnumu sokmuyorum canım, ama mutsuz görünüyorsun. Ve -' Zoe güvertenin diğer tarafına doğru başını salladı '- o da öyle.

Maddie onun bakışlarını takip ederek kalabalık güverteye baktı. Tara kendini Cory ve Simon'ın karşısına yerleştirmişti ve Maddie buradan

Her iki kadının da birbirlerinin omuzlarının üzerinden baktıklarını, gözlerinin sürekli bir o yana bir bu yana gidip geldiğini ve konuşacak doğru kişileri aradıklarını gördü.

Nick onun yanında, kaçmayı bekleyen bir mahkûm gibi huzursuz görünüyordu ve Tara sanki herkesin onun yanında olduğunu bilmesini istiyormuş gibi ona dokunma ya da onu yanına çekme fırsatını hiç kaçırmamasına rağmen, bir dekor olarak getirilmiş kartondan bir kesit gibi görünüyordu. Maddie'nin dudakları büzüldü ve gece çantasını sıkıca kavradı. Neden onun için üzülüyordu ki? Ama elinde değildi; adam mutlu görünmüyordu. Yanaklarında ve ağzında çukurlar vardı... Ağzına bakmaması gerekiyordu ama köşeleri sürekli aşağıya dönük görünüyordu.

"Bu onun kendi hatası," dedi kısaca. Tara'ya evlenme teklif eden oydu. "İzninizle, gidip teknemdeki grubun geri kalanını bulmalıyım.

Zoe elindeki şampanya kadehiyle ona kadeh kaldırdı, dudaklarında bir gülümsemenin hayaleti vardı ve bu Maddie'nin kendini oldukça küstah hissetmesine neden oldu. Diğer kadın bir doktordu; yardım etmeye çalışmak Hipokrat Yemini'nin bir parçası değil miydi?

Siri'nin parlak kızıl saçlarını fark etmek kolaydı ve Maddie ona katıldığında Douglas'la sohbet ettikleri küçük grupla tanıştırdı. Çoğu arkadaşlarının arkadaşıydı ya da Douglas'la aynı şehirden geliyorlardı ve herkes yeterince arkadaş canlısı olmasına rağmen Maddie kendini üçüncü teker gibi hissetmekten alıkoyamadı.

Bir saat sonra Bill gür sesiyle onu selamladığında rahatlamıştı. "Maddie -" kolundan tuttu ve onu barın yanındaki masalardan birine doğru itti "- gel Gloria'yla tanış.

Ufak tefek tombul kadın Maddie'ye sinir bozucu bir bakış attı ve tek kelime etmedi.

Maddie, bu Gloria. Glo, aşkım, bu denizkızı Maddie.'

"Bana denizkızı gibi görünmüyorsun," dedi Gloria dar gözlerle bakarak ve oldukça şaşırtıcı bir şekilde Midlands'ın kesin bir tonuna sahip çakıllı bir sesle.

"Beni denizden çıkardıklarında da öyle değildim," diye cevap verdi Maddie, yargılandığını ve kendini kanıtlaması gerektiğini fark ederek. "Çok kötü görünüyordum. Daha çok boğulmuş fare bölgesi ve sonra Bill'in teknesinin her tarafına kustum. Denizkızlarının bunu yaptığını sanmıyorum.

Gloria'nın yüzü gevşedi ve keyifli bir kahkaha attı. 'Şimdi sana neden tutulduğunu anlıyorum. Nerelisin sen?'

"Selly Oak.

"Kidderminster. Gloria kendini işaret etti. 'Bu aksanı tanıdığımı biliyordum. Senin gibi bir kızın köpekbalıklarıyla yüzerek burada ne işi var?

"Yunusları bulmayı öğreniyorum," dedi Maddie sırıtarak, benzer bir ruhun farkına vararak.

Güzel. Bir süre sonra her şeyi çözüyorsun. Arada bir Bill yanlış anlıyor ve ben devreye girip onu kurtarmak zorunda kalıyorum. Ben de seni ona tutulan manken tiplerden biri sanıyordum.'

"Hayır, ama yanımda birkaç tane getirdim," dedi Maddie. 'Çoğunlukla zararsızlar, sadece ne istedikleri konusunda biraz tek fikirliler.

'Çoğunlukla zararsız, bunu sevdim. Sivrisinekler gibi, çoğunlukla zararsız ama çok rahatsız edici ve onları ezmekten büyük zevk alıyorum, ki daha hayırsever bir mizacım olsaydı bunu yapmazdım. Ama hayırseverlik evde başlar derler ve burası kesinlikle ev değil. Yatı işaret etti.

Maddie gülümsedi. "Oldukça korkutucu.

Bu bir tekne. Eğer denizde yaşamamız gerekseydi, eminim Tanrı bize palet verirdi. Karayı tercih ederim... ama bu bize mahremiyet sağlıyor ki evden uzakta bu bir lütuf olabilir.

Maddie daha ne olduğunu anlamadan Glo ve o derin bir sohbete dalmışlardı. Konuşması en kolay insanlardan biriydi ve salondaki sanat eserlerinin alıcısı olduğu ortaya çıktı. Çok geçmeden Glo ona Florida'daki evindeki bazı resimleri anlatmaya başladı.

"Gerçek bir Degas'nız mı var?" diye sordu Maddie ikinci kez, hâlâ tam olarak inanamıyordu.

'Evet. Yirmi beşinci evlilik yıldönümü hediyesi. Onunla evlendiğimde ne kadar başarılı olacağını bilseydim, bir mil koşabilirdim.

"Neden?" diye sordu Maddie.

'Tüm bunların yanında her zaman bu kadar rahat olduğumu mu sanıyorsun? Glo elini salladı. 'Alışmam biraz zaman aldı. Çoğunlukla Florida'da evde kalıyorum ama Bill beni çok özlüyor. Maddie'ye sırıttı. "Çok yalnızlık çekiyor, Tanrı onu korusun. Sonra sesini alçalttı. "Sanırım ateşli hatunları uzak tutmamı seviyor.

Maddie kahkahayı patlattı.

'Şimdi bana Paris'ten biraz daha bahset. Yıllardır oraya gitmedim. Nereye gitmeliyim ve gördüğünüz en iyi sanat eseri neydi?

Sürekli gözünün önünde olan Nick'in dikkatini başka bir şekilde dağıttığı için minnettar olan Maddie, Glo'ya tüm yaptıklarının ayrıntılı bir özetini verdi

Paris'teki favori parçalarım.

Yaklaşık yarım saat oturup sohbet ettikten sonra Glo yüzünü buruşturdu. 'Ve şimdi seni tekelime aldığım için başım belaya girecek. Seninle konuşmak çok güzeldi ve yarın sanat hakkında bir kez daha sohbet edeceğiz. Hvar'da gerçekten iyi bir müze olduğunu duydum ve bunların hiçbiri benimle gelmeyecek. Hepsi cahil. Ancak bu sosyal bir etkinlik olduğu için sanırım ev sahibeliği yapsam iyi olacak. Komik yüz ifadesi Maddie'yi güldürdü.

"Bu bir randevu.

'Şimdi, sivrisineklerin nerede? Gidip onlara hoş geldin diyeceğim,' dedi ve şeytani bir sırıtışla ekledi, 've iddialarını ezeceğim. Onlara Bill'in filmi çoktan çektiğini söyle.

"Kalplerini kıracaksın," dedi Maddie, Glo haklı bir eş gayretiyle koştururken güvertenin diğer tarafındaki Cory ve Tara'yı işaret ederek.

Tek başına kaldığında, yan taraftaki parmaklığa doğru sürüklendi, şampanyasını yudumladı, gece için ışıklandırılmış, kasabayı koruyan kaleye baktı ve etrafındaki konuşmalara kulak misafiri olmaktan memnun oldu.

"Daniel ve Rachel'ı gördünüz mü?" Maddie'nin gördüğü en dar beyaz kot pantolonu giymiş uzun boylu sarışın bir kadın, nefes nefese bir sesle ikinci bir kadına sordu, şüphesiz kan dolaşımı kesilmek üzere olduğu için.

"Hayır, bahse girerim gelmiyorlardır," diye yanıtladı ikinci kadın mızmız ve hoşnutsuz bir sesle. "Sadece hayal ürünü, ama sanırım Katy Perry ve Orlando Bloom'u gördüm.

"Gerçekten mi?" diye sordu diğer kadın, her ne kadar *nadiren* dese de. "İmkânı yok.

'Yemin ederim ona benziyordu. Her zaman çok farklı görünüyor.'

'Hmm,' diye inanmayan bir cevap geldi. 'Gördüğüm tek kişi şu Instagram'daki nişanlı kız. Hani şu erkek arkadaşına evlenme teklif eden kız, tam şurada. Kadın dikkatlice parmaklığın üzerinden eğilip kordonu işaret ederken kot pantolonu neredeyse gıcırdıyordu. 'Bak, resimde restoranın adını görebilirsin. Tam şuradaydı.

"Tanrım, bunu fark etmemiştim. Burada teknede mi?'

'Evet, adamla birlikte.'

Onun Bay Ateşli olduğunu duydum. Herkesin söylediği kadar muhteşem mi? Neredeler? Bu gece ne giyiyor?'

"Beyaz elbise. Üzerinde büyük bir tavus kuşu tüyü var. Görünüşe göre tasarımcı. Onu kaçıramazsın.'

"Tanrım, bu ikisiyle düğün fotoğraflarını hayal edebiliyor musunuz?

"Umalım da bu kıyafetlerin içinde biraz daha mutlu görünsün. Bu gece biraz sinirli görünüyor. Videoyu gördünüz mü? Şaşkınlıktan bahsediyorum ama sanırım kız arkadaşınız her gün size seyircilerin önünde evlenme teklif etmiyor.

'Hayır, ama aferin ona, kız gücü falan. Neden yapmasın ki?' 'Hmm, bundan emin değilim. Sanırım kalabalık tarafından linç edilirdi.

Eğer hayır deseydi. Ve evet demedi. Videoyu dikkatle izlerseniz bunu görebilirsiniz. Şaşırtıcı bir şekilde, White Jeans arka cebinden bir cep telefonu çıkardı ki bu da başlı başına bir Herkül başarısıydı.

"Öyle değil mi?

"Hayır, izle.

Maddie manzarayı ve kaleyi inceliyormuş gibi yapmayı bırakıp arkasını döndü. "Affedersiniz," dedi. "Şunu görebilir miyim?

Beyaz Kot omuz silkti ve telefonunu uzattı.

Video, titrek ve zamanın yarısında odak dışı olmasına rağmen, tam olarak ne olduğunu gösterecek kadar netti. Ayrıca Maddie'ye Nick'i tamamen yanlış değerlendirdiğini göstermeye yetiyordu. Bunca zaman evlenme teklifini onun yaptığını sanmıştı. Yüzünü izlediğinde, eğer bu durum ona bu kadar acı vermemiş olsaydı, gülünç olurdu. Kendini toparlayıp yüzüne yumuşak bir soğukkanlılık ifadesi yerleştirmeden önce yüzündeki her dehşet duygusu ortaya çıkmıştı. Belki de onu tanıdığı için, maskenin ardında onun son derece rahatsız olduğunu görebiliyordu.

Midesi sert ve hızlı bir şekilde kasıldı, içtiği şampanya rahatsız edici bir şekilde dönmeye başladı. Başını sallayarak güverteyi taradı, gözleri sarı saçlı adamı arıyordu. Onu bulması gerekiyordu. Şimdi. Onunla konuşmalıydı. Kafasının içinde onun o alçak ve acil sesiyle, "Benim hakkımda gerçekten böyle mi düşünüyorsun?" diye sorduğunu duyabiliyordu. Onu bulmak zorundaydı. Ona yalan söylediğini anlatmalıydı.

Ama insan kalabalığının içinde onu ararken hiçbir iz bulamadı. Tara ilk kez tek başına uçuyor ve biraz tanıdık gelen, saçları ağarmış yaşlı bir adamla konuşuyordu. Bu adam Maddie'nin bu akşam gördüğü, daha önce bir yerde karşılaştığını düşündüğü ama nerede olduğunu hatırlayamadığı, sonra da televizyonda gördüğünü fark ettiği pek çok insana benziyordu.

'Maddie...' Salonun girişine yakın bar bölümünün önünden geçerken Bill onu yakaladı, yatın köşelerinden birinde onu görmeyi umuyordu. "Glo'yla tanıştığını ve seni sevdiğini duydum, seveceğini biliyordum. Gel ve tanış

Bazı insanlar. Sonia Delaunay tablosunun yanında duran ve Aaron'un nöbet tutuyormuş gibi görünerek neredeyse görüş alanını kapattığı bir grup insana doğru başıyla işaret etti. Yüzlerden ikisini tanıdı ve önlerinde duran Glo geniş bir gülümsemeyle onu çağırıyordu.

Bir dakika tereddüt etti ama Bill onu salona doğru götürüyordu. Kalabalığı son bir kez umutla taradıktan sonra pes etti. Nick'le bir partide yüzleşmek muhtemelen en iyi hareket planı değildi.

Saatine baktı. Onlarınki kesintiye uğramadan ve dikkatleri dağılmadan yapılması gereken bir konuşmaydı.

"Bill, bir iyilik daha isteyebilir

miyim?" "Tabii.

Bill gözlerini devirdi, gençlik aşkı hakkında bir şeyler mırıldandı, Gloria'nın onaylayacağından yakındı ve Aaron ya da Max'in onu *Avanturista*'ya geri götürebileceğini kabul etti. O zamana kadar James Bond'la tanışmanın küçük bir teselli olduğunu tahmin ediyordu.

Tanrı'ya şükür ki Tara son yarım saat içinde Gümüş Tilki filmindeki adama tutulmuştu. Nick ondan ve Cory'den uzaklaştı, gözleri Maddie'yi bir kez daha görebilmek için güverteyi tarıyordu. Onu akşam boyunca birkaç kez görmüştü ve her seferinde birileriyle sohbet ediyordu. Onu en son gördüğünde orta yaşlı bir kadınla sarmaş dolaştı, zarif sanatçı elleri coşkuyla hareket ediyordu ama şimdi hiçbir yerde ondan bir iz yoktu. Belki de çoktan yatmıştır. Hayal kırıklığı içinde midesi bulandı. Kamara kapılarını zorlukla çalabiliyordu.

Uzun bir akşam olmuştu ve Tara ilk başta yapışkan olsa da, erken saatlerde tuvalete gittiğinden beri alışılmadık bir şekilde sakinleşmişti. Şimdi her zamanki göz kamaştırıcı haline geri dönmüş, film yapımcısı olan yaşlı adamı büyülemişti. Nick bitkin düşmüştü ve Bill'in misafirperverliğini dayanabildiği kadar kabul ettikten sonra yattan indi ve partinin müziği suda yankılanırken kordon boyunca yürüdü. Kasaba sakinleşiyordu ama hâlâ çok sayıda bar açıktı. Ivan'ın teknenin ön koltuğunda uyukladığı liman bölgesinden geçti. Herkesten önce *Avanturista*'ya dönerek kendini ezik hissetmemek için bir bira içmek daha iyi bir seçenek gibi geldi.

İki bira içtikten sonra, ikisi de midesindeki sıkıcı ağrıyı dindirmemişti, limanın diğer tarafındaki bir su taksisine bindi. Küçük tekne karanlık dalgaların üzerinde sekerken Nick, Hvar'ın parlak ışıklarının ve kasabayı koruyan kalenin gözden kayboluşunu izledi.

Hvar'a ilk ziyaretimizden bu yana çok şey değişmişti. Siri ve Douglas, henüz halka açılmamış olsalar da çok daha mutlu görünüyorlardı. Zavallı Cory hâlâ Douglas'ın fikrini değiştireceği varsayımıyla hareket ediyordu. O, Tara ve Simon'la birlikte, şimdi neden tüm bunların bir parçası olmak istediğini merak etmesine neden olan şirret bir kolektif gibi birbirine sarılmıştı. Zamanı geri alabilmeyi, Tajna koyuna geri dönebilmeyi nasıl da diliyordu. Sadece dördü. Berrak suyun, dalgaların üzerinde parıldayan güneşin ve Maddie'nin muzip gülümsemesinin görüntüleri kafasını doldurdu ve pişmanlık içini sıktı.

Döndüğünde *Avanturista* tamamen karanlıktaydı, sadece ay güvertede ona yol gösteriyordu. Bu akşam neredeyse dolunaydı, gizemli bir güzellikle parlıyor, yakındaki adaları gümüş ve siyahtan oluşan bir kabartmaya dönüştürüyordu. Kadırgadan bir bira daha alıp, burada başka kimsenin olmamasının verdiği özgürlük hissiyle kendini en üst güverteye attı ve şezlonglardan birine uzanıp yıldızlarla dolu gökyüzüne baktı. Yeterince uzun süre izlerse kayan bir yıldız görecekti. Bu, küçükken kız kardeşiyle birçok kez oynadıkları bir oyundu; gelecekleri için dilek tutarlardı, paylaşmaya korkarlardı çünkü umduklarını birine söylersen gerçekleşmezdi. Sevecen bir gülümsemeyle Nina'nın ne dilediğini tahmin edebiliyordu; en yakın arkadaşı Sebastian'a sonsuza dek aşık olmuştu. O günlerde dilekleri bir sonraki hafta sonu oynanacak rugby maçını kazanmak kadar basitti.

Ağır bir iç çekişle bira şişesini göğsüne dayadı. Maddie ay kadar ulaşılmaz görünüyordu ve son iki uykusuz gecedir yaptığı gibi, hararetli son konuşmalarını gözden geçirmeye devam etti. Düşünceleri bulanıklaştı ve yorgunluğa yenik düşerek gözlerini kapadı ve suyun tekneye vuruşunu, adadaki ağustos böceklerinin arka plandaki uğultusunu ve Hvar'ın gece hayatının uzaklardan gelen seslerini dinledi.

Aşağıdaki güvertede sürüklenen mobilyaların sesiyle ve Tara'nın hafif bulamaçlı sesiyle irkilerek uyandı.

"Şşşt," dedi Cory, gecenin durgun havasında yankılanan yüksek bir fısıltıyla.

Nick saatine bakmak için kendini zorladı. Birkaç saattir uyuyor olmalıydı.

Tara kıkırdarken ve Cory küçük bir kahkaha atarken Simon, "Sessiz ol," dedi.

"Ben sessizim," dedi Tara, sesinde öfke vardı.

"Daha sessiz ol," dedi Simon. 'Herkesi uyandırmak istemezsin.

"Umurumda değil," dedi Tara, sesi alışılmadık derecede agresif çıkıyordu. Nick doğruldu ve ses çıkarmamak için bira şişesini dikkatle yanına koydu, bir şeylerin yolunda gitmediğini hissediyordu.

"Bizi yakalamalarını istemezsin. Simon'ın sesi daha alçaktı.

Tara, Nick'in gerilmesine neden olacak şekilde iğrenç bir kahkaha attı. 'Simon, sevgilim. Douglas'ın küçük mavi gözlü çocuğu. Her zaman ona yağ çekiyor ama sanırım zengin arkadaşlara sahip olmak işe yarıyor.

Nick kaşlarını çattı ama sonra Simon konuştu.

"Tam bir sürtük olabiliyorsun, Tara. Douglas benim en iyi arkadaşım çünkü okulda birbirimizi kollardık. İkimiz de okula uyum sağlayamadık ama Douglas bunu umursamadı ve beni kanatları altına aldı. Evet, şanslıyım çünkü o çok cömert bir adam ama isteyebileceğiniz en sadık dost. Ve bu onun hoşuna gitmezdi.'

Tara homurdandı ve sonra alaycı ve soğuk bir sesle devam etti, 'Bu bir paket kokain, tatlım. Eroin kullanmıyoruz ya. Ayrıca, gerçekten umurumda değil.

Sesini alçalt. Sana söylüyorum, Douglas bundan hoşlanmaz. Çoğu şeye karşı oldukça hoşgörülüdür ama uyuşturucuya değil.

"Douglas'ı boş ver, o sıkıcı bir namus bekçisi. Tara'nın sesi biraz fazla yüksek çıkmıştı.

Cory, "Zengin, sıkıcı, namuslu, lütfen, Tara," dedi.

'Evet,' diye onayladı Tara. 'Ne yazık ki o sos treni kalktı.

'Teşekkürler Tar, çok kıskandım. Bu sadece geçici bir durum. Koşarak geri dönecektir, her zaman döner.'

"Ben olsam bu kez o kadar emin olmazdım," dedi Simon, sesinde Nick'in neredeyse hoşuna gidecek belirgin bir tiksinti tonu vardı.

"Bu da ne demek oluyor?

'Daha iyi bilmesem, başka birini bulduğunu düşünürdüm. Daha mutlu görünüyor.'

"Kim?" Tara alayla güldü. 'Teknede sadece biz varız. Ne yani, o şişko Maddie'den hoşlandığını mı düşünüyorsun? Saçmalama.'

"Simon ondan hoşlanıyordu, değil mi? Cory'nin sesi sinsiydi.

"Potansiyel bir sevişmeydi.

Nick parmaklarını yumruk yaptı -tamam, Simon'dan gerçekten hoşlanmıyordu- ve yavaşça ayağa kalkıp birkaç sessiz adım atarak merdivenlerin tepesine çıktı.

'Yüce Tanrım. Cidden Simon,' dedi Tara sinsi bir öfkeyle, 'onu dürtmek mi istiyorsun? Biraz zevkli olduğunu sanıyordum. Yoksa çaresiz misin?

'Aslında, hayır, umutsuz değilim. O iyi bir kız. Kendi kendine alaycı bir kahkaha attı. "Aslında sana aşık olduğumu sanıyordum Tara, ama biliyor musun, o kadar da çaresiz değilim.

Nick diğer adamın geri çekilen ayak seslerini duydu.

"Göt," dedi Tara. "*O iyi bir kız*," diye taklit etti. "Birmingham kadar büyük bir kıçı olan şişman bir yumru. Sonra daha sakin bir sesle ekledi, 'O kadar büyük olmaktan nefret ediyorum.

"Bu seni endişelendiriyor mu Cory?" demeden önce bir sessizlik oldu.

'Ben olsam daha çok çantacı kadın gibi görünmekten endişe ederdim. Cidden, kıyafetlerini nereden alıyor?" diye araya girdi Cory.

Tara kaba bir şekilde güldü. 'Üçüncü el ıskartaları. Sanki Oxfam'ın unuttuğu gardıroptan giyiniyor gibi görünüyor.

"Ya da Oxfam reddetti," diye bağırdı Cory.

Nick son merdivenden inerken Tara'nın başını salladığını gördü, parmakları iki yanında sıkıca kenetlenmişti. Hayatında hiç bu kadar öfkelenmemişti.

"Ve nasıl konuştuğunu duydun mu? Alaycı sözlerine devam ederken Tara'nın sesi neşeli bir kinle yükselmişti. 'Kim böyle biriyle insan içine çıkmak ister ki? Giydiği o şortlar. Hiç böyle bir şey gördün mü?

Nick gölgelerin arasından güverteye doğru adım atarak sessizce, "Evet,"

dedi. "Nick! Tara boğazını sıktı. 'Seni orada görmedim. Ne oldu?
Sana ne oldu? Partiden ayrıldığını görmedim.'

'Sen başka işlerle meşguldün. Dürüst olmak gerekirse -' diye içini çekti, öfkesi azalıyor ve iliklerine kadar yorgun hissediyordu '- her şeyden bıktım. Senden. Sığlığından ve şirretliğinden. Ve buna birkaç gün daha katlanabilirdim ama -' ona bakarken dudağı kıvrıldı, ilk kez yüzünü büken kötülüğü gördü '- Maddie'ye başladığında, bu bardağı taşıran son damla oldu.

"O mu? Onun ne alakası var?'

Nick güldü. Tara bu hayatta bunu asla anlayamazdı. 'O her şey. Seninle kıyaslandığında o güneş, ay, yıldızlar ve deniz. Bu sözler kulağa gülünç derecede klişe gelse ve kardeşleri burada olsalardı onu hemen orada öldüresiye döverlerdi, ama o bunları kalbinin her zerresiyle söylüyordu. Ona kendisi için ne kadar önemli olduğunu anlatmak için her şeyi yapardı.

"Ne? Tara'nın yüzü şaşkınlıkla buruştu, gözleri bir yılan gibi küçük ve acımasız, ağzı huysuz ve zalimdi. "Neden bahsediyorsun sen?" Sesi alay doluydu.

"Maddie'den bahsediyorum. O kadar çok şey var ki. Sadece onları düşünerek gülümsedi. "Senin ödüllendiremeyeceğin şeyler. İyi kalpli, düşünceli, şefkatli, sıcakkanlı, yetenekli... Liste o kadar uzun ki devam edebilirim ama senin için hiçbir şey ifade etmez çünkü bu şeyler senin için hiçbir şey ifade etmiyor. Ve üzücü olan şu ki, o bunların hepsi olduğuna inanmıyor bile - onu sevmemin bir başka nedeni de bu. Kendini küçümseyen bir kahkaha attı, kelimeleri yüksek sesle söylerken kalbi hafifledi. "Ve bunu ona gerçekten söylemem gerekiyor.

Güvertenin köşesinden küçük bir gölge kendini kanepeden ayırdı.

"Sanırım az önce yaptın," dedi yumuşak bir ses.

Cory ve Tara onun geçmesine izin vermek için geri çekilirken, Maddie cesur adımlarla ona doğru yürürken Nick'in kalbi göğsünde küt küt atmaya başladı.

Ona doğru geldi ve önünde durdu, yüzü ay ışığıyla aydınlanmıştı ve gözlerinde aşk parlıyordu.

Bir elini kızın yüzüne götürerek yanağındaki bukleleri geriye doğru fırçaladı. "Hey, sen. Seni çok özledim.

'Ben de seni özledim. Ve -' gülümsemesi yıldız ışığı ve gün ışığıydı '- sana bir şey söylemeyi unuttum. Ben de seni seviyorum.

Kalbi kesinlikle patlayacaktı. Gülümseyerek, nefesi hafifçe titreyerek öne doğru eğildi ve onu öptü. Dudaklarının dokunuşu eve dönmek gibiydi.

"Buradan çıkalım mı?" diye sordu ona, ikisi de nefes almak için ayağa kalktıklarında.

Elini tuttuğunda, birdenbire şaşkınlıkla bakan iki çift gözün farkına vardı.

Cory yanına sokulurken, Tara, "Ne?" diye homurdandı. 'Bunu bana yapamazsın. Benim yerime onu seç!

'Yarışma falan yok. Yanına bile yaklaşamazsın. Hoşça kal Tara,' dedi Nick, parmaklarını Maddie'ninkilerin arasından geçirip elini sıkarak.

"Ama Nick...

Asla anlayamayacağı bir nedenle el ele koşmaya başladılar ve kıça doğru yöneldiler.

"Hadi," dedi Maddie, teknenin arkasından suya atlayarak, ona da kendisiyle birlikte atlamaktan başka seçenek bırakmadı. 'Hadi buradan gidelim.

Thelma mı yoksa Louise mi olmak istiyorsun?'

Nick tekneye indiğinde güldü, kız kollarını ona dolayıp öptüğünde kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. "Beni affedecek misin?

"Ne için?

"Tara'ya gerçekten evlenme teklif edeceğini düşündüğüm için.

"Evlenme teklif ettiğimi sandın! Neredeyse boğuluyordu. "Ciddi misin?

Maddie dudağını ısırdı ve ona baktı, gözleri endişeli ve özür diler gibiydi. 'Üzgünüm ama nişanlıydınız. Ben, hatta Siri ve Douglas bile... sadece varsaydık.

Nick gözlerini devirdi. "Buna inanmıyorum.

Motoru çalıştırdı ve gazı ileri itip tekne kükreyerek yattan uzaklaşırken ona arsız bir gülümseme fırlattı. "Nereye?

"Nereye gitmek istersen, benimle olduğun sürece.

Tekne koydan çıkıp açık denize doğru yol alırken Maddie utangaç bir gülümsemeyle, "Bu kesin," dedi.

Sonsöz

"Şampanya. Çok havalı,' dedi Jonathon, anahtarlarını ve telefonunu yan taraftaki şifonyerin üzerine bırakıp masanın ortasında, büyük beyaz bir kutunun yanında duran şişeyi gördü.

"Ve kek," dedi Nina gururla, kutuya dokunarak.

"Neyi kutluyoruz?" diye sordu Dan, mutfak masasında oturmuş bezelye ayıklayan Gail'i öperek. Masanın yanında duran Nina ve Sebastian'a baktı.

Nina başını salladı ama Sebastian kolunu onun omuzlarına koyarken parmağındaki nişan yüzüğüne hızlıca bir göz attı.

Maddie gülümsemesini gizledi; bu eski bir haberdi ve Sebastian'ın bu ayın başlarında evlenme teklif etmesine o da ailenin geri kalanı kadar sevinmişti.

Nick ellerini kızın omuzlarına koydu ve kız hafifçe gerildi. Herkes çok misafirperverdi ama Maddie ilgi odağı olmaktan ya da ilgi odağı olduğu düşüncesinden hoşlanmıyordu. "Maddie'nin bazı haberleri var.

Herkes hemen Lynda Hadley'e baktı ve o da gülümseyerek başını salladı. 'Hayır, büyükanne olmayacağım. Şimdi oturun, bir bardak gazoz için fazlasıyla hazırım. Saate baktı. "Babamın gelmesini bekliyorum.

"Vay canına," dedi Jonathon, kolunu karısının omzuna dolayarak. "Nick'in bizden önce davranmasından korkuyordum. Cath onu dürttü ve uzun süre acı çekmiş gibi bir iç çekti.

"Tanrım, çok rekabetçisiniz," dedi Maddie gözlerini devirerek. 'Nina'nın Paris'te yaşaması şaşırtıcı mı? Bu ailede çok fazla testosteron var, şimdiki şirketten bazıları hariç.

Nina güldü ve kolunu Maddie'ninkine doladı. "Aynen öyle.

'Merak etme, bebeğim. Seni kızlar takımında görmekten mutluyuz,' dedi Gail, sandalyesinden kalkıp Nick'i iterek Nina'nın yanına geldi ve ona hızlıca sarıldı.

Maddie onun elini sıktı. "Teşekkürler, Gail.

"Dur bakalım. Cath oturduğu yerden sıçradı. "Kız takımının dışında kalmayacağım. Maddie'nin diğer omzunun arkasına geldi ve öne doğru eğilerek grup kucaklaşmasına katıldı.

Maddie son üç aydır Nick'le birlikte çiftlikte yaşıyordu ve kendi ailesi kadar ailenin bir parçası gibi hissediyordu - aslında, muhtemelen

Daha fazla. Sanki bunca zamandır doldurulmayı bekleyen Maddie şeklinde bir boşluk varmış gibiydi. Nick'in annesine hayrandı, tüm erkek kardeşleri ve onların eşleriyle iyi geçiniyordu ve Nick'in babası Ken'e karşı çok yumuşak bir noktası vardı, az konuşan bir adamdı ama söyledikleri her zaman önemli görünüyordu. Ama Nina ve Sebastian'ın bir hafta sonu için geri gelmeleri her zaman en iyisiydi.

Jonathon, "Peki kimse hamile değilse haberler ne olacak?" diye sordu.

Nick ona baktı. Derin bir nefes aldı. "Bana bir teklif geldi..." Birdenbire devam edemeyecek kadar tıkandı. Nick onun elini sıktı. "Ben..." Gözyaşları etrafındaki beklenti dolu yüzleri bulanıklaştırdı.

"Söylemeye çalıştığı şey," dedi Nick, şakağına bir öpücük kondurarak, "muhteşem kız arkadaşımın Newcastle'daki prestijli bir galeriden ilk sergisi için teklif almış olması.

'Ah, Maddie, hayatım,' dedi Bayan Hadley. 'Bu harika bir haber. Seni zeki, zeki kız.

Gail, "Ooh, benimle çektirdiğin şu fotoğrafı da koyacaklar mı - çiftlik dükkanındaki ve tur otobüsündeki tüm o OAP'leri?" diye sordu.

"Evet," diye cevapladı Maddie, "ve The Queen's Head'dekinin yanı sıra hayvan pazarındakini de. Maddie, yerel toplumun ve bu ailenin sıcaklığında zengin bir ilham kaynağı bulmuştu. Geçimini sağlamak için yerel bir barda öğle yemeklerinde ve haftada birkaç akşam barın arkasında çalışıyordu, ancak geri kalan zamanlarda 'Fellside Neighbours' serisi adını verdiği yeni resim tarzı üzerinde çalışıyordu.

Kendine özgü bir tarz geliştirmişti ve bu tarz kesinlikle sadece ona aitti. Maddie Wilcox'un Hırvat sahil komşularını resmettiği bir tablo Londra'daki belli bir sanat kurumunun duvarlarını bile süslemişti, ancak bu sofistike galeride geçirdiği süre oldukça kısa olmuştu. Neredeyse anında bin sterlinin üzerinde bir fiyata satılmıştı.

"Her şeyi almayı kabul ettiler," diye gururla araya girdi Nick. "Buraya geldiğinden beri yaptığı her şeyi ve Hırvatistan fotoğraflarını.

"Aklıma gelmişken..." Nina öne atılıp masanın üzerindeki kutuyu açtı. "Ta-da!

"Aman Tanrım, bu harika," dedi Maddie, pastanın tepesine bakarak. "Bunu nasıl yaptın?

"Nick bana resmin bir fotoğrafını aldı ve ben de onu yenilebilir bir pasta süsü haline getirdim. Nina yüzünü buruşturdu. "Ama pastayı ben yaptım.

"Muhteşem görünüyor," dedi Gail. 'Denizin rengi gerçekten böyle mi?

"Ah, evet," dedi Maddie, Nick'e gülümsemek için
dönerek. Nick de ona gülümseyerek, "Kesinlikle
öyle," diye onayladı.

"Oraya tatile gidiyoruz, değil mi Dan? Gail kocasının kaburgalarını dürttü.

"Evet, aşkım.

"Peki," dedi Nick, Maddie'nin elini tutarak, "mükemmel bir yer tavsiye edebiliriz.

Ona döndü, gözleri parlıyordu. "Kesinlikle yapabiliriz... Tajna koyu... Hırvatistan'daki gizli koyumuz.

Teşekkür

Bu kitabı yazarken çok keyif aldım. Eğer Hırvatistan'a gitmediyseniz - gidin, gidin, gidin!

Ziyaret ettiğim Dalmaçya Adaları'na bayıldım, ne yazık ki orada istediğim kadar zaman geçiremedim (bir yıl yeterdi) ama umarım muhteşem manzarayı, berrak denizin muhteşem mavisini ve çarpıcı tarihi kasabaları hayata geçirmeyi başarmışımdır.

Romantik Kaçışlar serisini okuyan ve kitaplarımdaki bazı ortamları seyahat istek listelerine ekleyen pek çok okuyucudan haber almak çok güzeldi - Hırvatistan'ın da sınıfta kalacağından eminim. Benimle iletişime geçme zahmetine katlanan, yorum bırakan ya da beni bir arkadaşına tavsiye eden herkese her zaman minnettarım. Bunlar bir yazarın gününü çok daha parlak kılıyor, özellikle de kendi başımıza oturup dizüstü bilgisayar ekranına bakarken ve kafamızdaki hayali sesleri dinlerken!

Eski meslektaşım Gordana'ya büyük bir teşekkür borçluyum. Ülkesi Hırvatistan'ı ziyaret edeceğimden ve orada bir kitap yazmayı planladığımdan ilk bahsettiğimde bana daha fazla yardımcı olamazdı. Tavsiyeler, feribot saatleri, araba kiralama bağlantıları, üzüm bağlarının detayları, zeytinyağı kooperatifleri, gizli plajlar ve çok daha fazlasını içeren on beş sayfalık ilk e-postası olmasaydı nerede olurdum! Geçen yıl boyunca utanmadan onun aklını çeldim ve sonra da kitapta yer alması için ailesinin tüm isimlerini cımbızlayarak ona borcumu ödedim.

Son olarak; bana düzenli olarak Prosecco ve moral konuşmaları yapan sevgili arkadaşım Donna Ashcroft'a, şimdiye kadar benden bıkmadığına şaşırıyorum; sürekli güvence ve destek için muhtemelen bir tür ödül veya azizlik alması gereken muhteşem süper menajerim Broo'ya. Onun da benden bıkmamış olmasına şaşırıyorum; ve kitaplarımı her zaman parlatan editörüm ve yayıncım muhteşem Charlotte Ledger'a. Teşekkürler hanımlar, siz olmadan yapamazdım.

HELP ABD SHAO THE AŞK!

If you love this wonderful book as much as we do
:hen lütfen yorumlarınızı paylaşın Dnline.

Leaving reviews makes a huge difference and
bir kitaba yardım et.

So get reviewing and sharing,
ne düşündüğünüzü duymak istiyoruz!

Love, HarperImpulse x

Lütfen yorumlarınızı online olarak bırakın

an'azoncoak' ko .. ": :' r, "ads Lwvcrcadtstg a'.x'

NHafpertmpulse W&harperimpulse
@IJarperItnpulse

Yazar Hakkında

Julie Caplin seyahat ve iyi yemek bağımlısıdır. Sürekli olarak mükemmel cin arayışında ve bardak, tonik ve garnitürler konusunda takıntılı derecede seçici. Düzenli cin tadımları arasında, yıllar boyunca keşfettiği birçok şehirden sadece birinde geçen ilk romanını yazıyor.

Eskiden halkla ilişkiler müdürüyken, uzun yıllar boyunca Avrupa'yı dolaşarak en iyi yiyecek ve içecek yazarlarını İtalya, Fransa, Belçika, İspanya, Kopenhag ve İsviçre'deki çeşitli şehirlerin gastronomik lezzetlerini örnekleyen basın gezilerine (junkets) götürdü. Zor bir işti ama birinin bunu yapması gerekiyordu. Bu geziler, *Kopenhag'daki Küçük Kafe*, *Küçük Brooklyn Fırını* ve *Küçük Paris Pastanesi* üçlemesi için ilham kaynağı ve ortam sağladı.

@JulieCaplin
www.facebook.com/JulieCaplinAuthor

HarperImpulse Hakkında

HarperImpulse yenilikçi, ödüllü bir dijital baskıdır. Yayın hayatına başladığımızdan bu yana geçen beş yıl içinde, sürekli olarak dijital çok satanlar listelerine girdik, Birleşik Krallık'ın ilk çevrimiçi romantizm festivaline ev sahipliği yaptık, ondan fazla ülkede yayın yaptık ve ticari kadın kurgu yazarlarından oluşan heyecan verici bir kadro oluşturduk.

Okurlar, gelin ve ekibe merhaba deyin ve bir sonraki okumanız ...

www.facebook.com/HarperImpulse@HarperImpulse

www.instagram.com/harperimpulse

www.harperimpulseromance.com

Yazarlar, vizyonumuz dijital öncelikli ticari kadın kurgusunun en iyilerini yayınlamak ve biz sadece iyi hikayeler arıyoruz! Öyleyse ne bekliyorsunuz? Göndermek için bize harperimpulse@harpercollins.co.uk adresinden e-posta gönderin.

Yayıncı Hakkında

Avustralya
HarperCollins Publishers (Australia) Pty. Ltd.
Level 13, 201 Elizabeth Street Sydney, NSW 2000,
Avustralya www.harpercollins.com.au

Kanada

HarperCollins Kanada
Bay Adelaide Centre, East Tower 22 Adelaide Street West, 41. Kat Toronto, ON, M5H 4E3, Kanada www.harpercollins.ca

Hindistan

HarperCollins India
A 75, Sektör 57
Noida, Uttar Pradesh 201 301, Hindistan
www.harpercollins.co.in

Yeni Zelanda
HarperCollins Publishers New Zealand Unit D1, 63 Apollo Drive Rosedale
0632
Auckland, Yeni Zelanda www.harpercollins.co.nz

Birleşik Krallık
HarperCollins Publishers Ltd.
1 London Bridge Street Londra SE1 9GF, Birleşik Krallık
www.harpercollins.co.uk

Birleşik Devletler
HarperCollins Publishers Inc.
195 Broadway
New York, NY 10007
www.harpercollins.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.